

Development of Guidelines for Well-being within Private Schools of Kalasin Provincial Education Office
Theveepun Yaowasai, Sivakorn Krissanasuvan 7

The Adaptation “Buang Sanaeha” Novel of Kanyamas Into “Game Sanaeha” Television Drama
Nonglak Danlammajak, Rissada Petsuwan, Supitcha Noppawong Na Ayuttaya 19

Guidelines on Promoting Pre-Retirement Preparation for Human Resources in an Organization
Nissara Jaisue 30

The Satisfaction of Japanese Tourists toward Ayutthaya Elephant Palace & Royal Kraal, Ayutthaya Province
Nantida Chanpetch, Juthatip Klaitabtim 42

Logistics Management with Circular Economy
Phanlob Chankachang 54

The Ways of Education about Thai Traditional Medicine Texts in Thailand
Phakphon Sangngern, Kangvol Khatshima 64

Mathematics Basic Diagnostic Test Development for Primary Students, Grade 4, Surin Primary Educational Service Area Office 3
Wanida Homjan, Suchart Homjan 82

The Reproduction Process of Political Inequality and Thai Democratic Regime
Worachet Tho-un, Piyaluk Potiwan 94

A Study of Guidelines for Prevention and Resolution of Termination of Student Status and Monitoring of Academic Performance of Undergraduate Student in the Higher Education Institution under the Office of the Higher Education Commission, Ministry of Higher Education, Science, Research and Innovation
Sawat Wicharapote 108

21st Century School Administrator’s Skills Effect Professional Learning Communities Under The Office of Chanthaburi Primary Educational Service Area
Sunisa Paetpipat, Theerangkoon Warabamrungkul 119

การพัฒนาแนวทางการบริหารส่งเสริมสุขภาพภายในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกาฬสินธุ์
เทวีพันธ์ เยาวไสย, ลีระภรณ์ กฤษณสุวรรณ 7

กลวิธีการดัดแปลงนวนิยาย “บ่วงเสนหา” ของกันยามาสูบทละครโทรทัศน์ “เกมเสนหา”
นงลักษณ์ ด้านลำมะจาก, ริชฎา เพชรสุวรรณ, สุพิชฌาย์ นพวงศ์ ณ อยุธยา 19

แนวทางการส่งเสริมการเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุให้กับทรัพยากรมนุษย์ขององค์กร
นิสรา ใจซื่อ 30

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นที่มีต่อวังช้างอยุธยาแลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
นันท์ธิดา จันเพชร, จุฑาทิพ คล้ายทับทิม 42

การจัดการโลจิสติกส์ด้วยเศรษฐกิจแบบหมุนเวียน
พัลลภ จันทร์กระจ่าง 54

แนวทางการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับตำรายาโบราณในไทย
ภัทรพล แสงเงิน, กังวล คัชชิมา 64

การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยพื้นฐานการบวกวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3
วนิดา หอมจันทร์, สุชาติ หอมจันทร์ 82

กระบวนการผลิตซ้ำความเหลื่อมล้ำทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยของไทย
วรเชษฐ์ โทอิน, ปิยลักษณ์ โพธิวรรณ 94

การศึกษาแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการพันสภาพและติดตามผลการเรียนของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม
สวัสดิ์ วิชระโกชน 108

ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี
สุนิสา แพทย์พิพัฒน์, วีร์กฤร วรบำรุงกุล 119

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ปีที่ 39 ฉบับที่ 4 กรกฎาคม-สิงหาคม 2563

เจ้าของ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมเผยแพร่งานวิชาการและงานวิจัยที่มีคุณค่าต่อการพัฒนาองค์ความรู้ทางวิชาการ และเป็นสื่อกลางแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเชิงวิชาการ โดยครอบคลุมวิทยากรด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ การศึกษาศิลปกรรม ดนตรีสถาปัตยกรรม ภาษา วรรณกรรม กำหนดการตีพิมพ์ปีละ 6 ฉบับ ออกราย 2 เดือน คือ เล่ม 1 มกราคม-กุมภาพันธ์/ เล่ม 2 มีนาคม-เมษายน/เล่ม 3 พฤษภาคม-มิถุนายน/ เล่ม 4 กรกฎาคม-สิงหาคม /เล่ม 5 กันยายน-ตุลาคม และ เล่ม 6 พฤศจิกายน-ธันวาคม

บทความวิชาการและบทความวิจัยที่จะนำมาตีพิมพ์ในวารสารมหาวิทยาลัยมหาสารคามนี้จะต้องได้รับการตรวจสอบทางวิชาการ (Peer review) ซึ่งปกติจะมีผู้พิจารณา 2 คน (Double Blind) หรือ ผู้พิจารณา 3 คน ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

ที่ปรึกษา

อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาสารคาม	
บรรณาธิการ	รองศาสตราจารย์ ดร.ปฐม หงษ์สุวรรณ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ผู้ช่วยบรรณาธิการ	รองศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ น้อยวงศ์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัฐพล อินตะเสนา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
	อาจารย์ ดร.พิมพ์ยุพา ประพันธ์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

กองบรรณาธิการ

ศาสตราจารย์ ดร.ภูมิฐาน รั้งกุลณวัฒน์	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
ศาสตราจารย์ ดร.อรรถจักร์ สัตยานุรักษ์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมศักดิ์ พิภูสรี	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
รองศาสตราจารย์ ดร.กุลธิดา ท้วมสุข	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
รองศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ชัย ปิฎกวัชต์	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
รองศาสตราจารย์ ดร.ศรารัตน์ เมตตาริกานนท์	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์ สืบวัฒนะ	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
รองศาสตราจารย์ ดร.บุญชม ศรีสะอาด	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
รองศาสตราจารย์ ดร.มนวิภา ผดุงสิทธิ์	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย สิงห์บุญชัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
รองศาสตราจารย์ ดร.สุจินดา เข้มศรีพงษ์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
รองศาสตราจารย์ ดร.สุทธิวรรณ ตันติธนาวงค์	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
รองศาสตราจารย์ ดร.สุทธิวรรณ พิรศักดิ์โสภณ	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
รองศาสตราจารย์ ดร.วณิช นิรันทรานนท์	มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตอุตรธานี
รองศาสตราจารย์ ยงยุทธ ชูแว่น	มหาวิทยาลัยศิลปากร
รองศาสตราจารย์ สิทธิพร ภิรมย์รื่น	มหาวิทยาลัยศิลปากร
รองศาสตราจารย์ ดร.กมลพร สอนศรี	มหาวิทยาลัยมหิดล
รองศาสตราจารย์ ดร.ธัญญา สังข์พันธานนท์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
รองศาสตราจารย์ ดร.เพชรวิทย์จันทร์ศิริสิริ	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
รองศาสตราจารย์ ดร.สมชัย ภัทรธนาพันธ์	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูเบศร์ สมุทรจักร	มหาวิทยาลัยมหิดล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ คำคง	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พ.ต.ท.ดร.เกษมศานต์โชติชาครพันธ์	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอี่ยมพร หลินเจริญ	มหาวิทยาลัยนเรศวร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุมินทร เบ้าธรรม	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิคม นาคอ้าย	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Mr.Paul Dulfer	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

เลขานุการ นางฉวีวรรณ อรรถะเศรษฐ์

ผู้ช่วยเลขานุการ จิรรัตน์ ภูสุทธิ พัทศรีวิไล รุ่งวิสัย

สำนักงานกองบรรณาธิการ
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
โทรศัพท์ 0-4375-4321 ต่อ 1754 หรือ 0-4375-4416
กำหนดการตีพิมพ์ปีละ 6 ฉบับ
ฉบับที่ 1 มกราคม-กุมภาพันธ์   ฉบับที่ 2 มีนาคม-เมษายน   ฉบับที่ 3 พฤษภาคม-มิถุนายน
ฉบับที่ 4 กรกฎาคม-สิงหาคม   ฉบับที่ 5 กันยายน-ตุลาคม   ฉบับที่ 6 พฤศจิกายน-ธันวาคม

บทบรรณาธิการ

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ที่ผ่านมา ซึ่งในเวลานี้วิกฤตการณ์ดังกล่าวก็ยังคงเป็นสิ่งที่น่าหวาดกลัวของคนทั่วโลก เพราะยาต้านไวรัสโรงดังกล่าวพัฒนายังไม่สำเร็จ ทำให้ผู้คนในสังคมโลก รวมทั้งประชาชนในประเทศไทยด้วยก็ยังคงต้องเฝ้าระวัง และใช้ชีวิตที่มีรูปแบบแตกต่างไปจากเดิมซึ่งเรียกว่า ชีวิตวิถีใหม่ (New Normal) อันเป็นแนวทางที่หลายคนจะต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ปรับและเปลี่ยนรูปแบบการใช้ชีวิตประจำวันไปพร้อมกัน

สำหรับวารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีที่ 39 ฉบับที่ 4 ประจำเดือนกรกฎาคม-สิงหาคม 2563 นี้มีบทความที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ ดังนี้ ด้านสังคมศาสตร์จำนวน 4 บทความ ได้แก่ 1) “แนวทางการส่งเสริมการเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุให้กับทรัพยากรมนุษย์ขององค์กร” 2) “ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นที่มีต่อวังช้างอยุธยาแลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” และ 3) “การจัดการโลจิสติกส์ด้วยเศรษฐกิจแบบหมุนเวียน” และ 4) “กระบวนการผลิตซ้ำ ความเหลื่อมล้ำ ทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของไทย” ส่วนด้านการศึกษาประกอบไปด้วย 4 บทความ ได้แก่ 1) “การพัฒนาแนวทางการบริหารส่งเสริมสุขภาพภายในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกาฬสินธุ์” 2) “การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยพื้นฐานการบวกวิชาคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์เขต 3” 3) “การศึกษาแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการพันสภาพและติดตามผลการเรียนของ นิสิตนักศึกษาในระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์วิจัย และนวัตกรรม” และ 4) “ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพใน สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี” กลุ่มสุดท้ายคือ ด้านวรรณกรรมมีจำนวน 2 บทความ ได้แก่ 1) “กลวิธีการดัดแปลงนวนิยาย “ปวงเสนาหา” ของกันยามาสสู่บทละครโทรทัศน์“เกมเสนาหา” และ 2) “แนวทางการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับตำรายาโบราณในไทย”

ทางกองบรรณาธิการ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าวารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามฉบับนี้จะช่วยจุดประกายทางความรู้ ยังคงเป็นที่สนใจและเป็นประโยชน์ทางการศึกษาต่อผู้อ่าน แน่หนอนว่าวารสารฯ เล่มนี้จะเกิดขึ้นมิได้หากขาดแรงกำลังจากผู้เขียนที่ร่วมส่งบทความเข้ามาตีพิมพ์ในครั้งนี้ ซึ่งกองบรรณาธิการก็ต้องขอขอบพระคุณมาไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผู้เขียนและผู้ที่จะมาเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนให้เกิดเวทีวิชาการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันต่อไป ขอขอบคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่กรุณาช่วยอ่านและตรวจสอบบทความในวารสารฉบับนี้ ท้ายสุด ทางกองบรรณาธิการฯ ขอเชิญชวนผู้ที่สนใจ ไม่ว่าจะ เป็นอาจารย์ นิสิต นักศึกษา

นักวิชาการ นักวิจัยส่งบทความเพื่อมาตีพิมพ์ได้ตลอด เพราะวารสารฯ นี้มีกำหนดการตีพิมพ์ถึง 6 ฉบับต่อปี หวังว่าวารสารฯ นี้จะเป็นอีกเวทีแห่งความรู้อีกเวทีหนึ่งที่ทำให้พวกเราเหล่านักวิชาการด้าน มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์จะใช้เป็นพื้นที่พบปะแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน

ปฐม หงษ์สุวรรณ
บรรณาธิการ

สารบัญ

การพัฒนาแนวทางการบริหารส่งเสริมสุขภาพภายในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงาน ศึกษาธิการจังหวัดกาฬสินธุ์ เทวีพันธ์ เยาวไสย, สิวะกรณ์ กฤษณสุวรรณ	7
กลวิธีการดัดแปลงนวนิยาย “ปวงเสนาหา” ของกันยามาสูบทะเลละครโทรทัศน์ “เกมเสนาหา” นงลักษณ์ ด่านล้ามะจาก, รัชฎา เพชรสุวรรณ, สุพิชฌาย์ นพวงศ์ ณ อยุธยา	19
แนวทางการส่งเสริมการเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุให้กับทรัพยากรมนุษย์ ขององค์กร นिसรา ใจซื่อ	30
ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นที่มีต่อวังช้างอยุธยาแลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา นันท์ธิดา จันเพชร, จุฑาทิพ คล้ายทับทิม	42
การจัดการโลจิสติกส์ด้วยเศรษฐกิจแบบหมุนเวียน พัลลภ จันทร์กระจ่าง	54
แนวทางการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับตำรายาโบราณในไทย ภัครพล แสงเงิน, กังวล คัชชิมา	64
การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยพื้นฐานการบวกวินาศณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3 วนิดา หอมจันทร์, สุชาติ หอมจันทร์	82
กระบวนการผลิตซ้ำความเหลื่อมล้ำทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของไทย วรเชษฐ์ ไทอิน, ปิยลักษณ์ โพธิวรรณ	94
การศึกษาแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการพันสภาพและติดตามผลการเรียนของ นิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม สวัสดี วิชระโกชน	108
ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพใน สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี สุนิสา แพทย์พิพัฒน์, ชีร์กกร วรบำรุงกุล	119

Contents

Development of Guidelines for Well-being within Private Schools of Kalasin Provincial Education Office <i>Theveepun Yaowasai, Sivakorn Krissanasuvan</i>	7
The Adaptation “Buang Sanaeha” Novel of Kanyamas Into “Game Sanaeha” Television Drama <i>Nonglak Danlammajak, Rissada Petsuwan, Supitcha Noppawong Na Ayuttaya</i>	19
Guidelines on Promoting Pre-Retirement Preparation for Human Resources in an Organization <i>Nissara Jaisue</i>	30
The Satisfaction of Japanese Tourists toward Ayutthaya Elephant Palace & Royal Kraal, Ayutthaya Province <i>Nantida Chanpetch, Juthatip Klaitabtim</i>	42
Logistics Management with Circular Economy <i>Phanlob Chankachang</i>	54
The Ways of Education about Thai Traditional Medicine Texts in Thailand <i>Phakphon Sangngern, Kangvol Khatshima</i>	64
Mathematics Basic Diagnostic Test Development for Primary Students, Grade 4, Surin Primary Educational Service Area Office 3 <i>Wanida Homjan, Suchart Homjan</i>	82
The Reproduction Process of Political Inequality and Thai Democratic Regime <i>Worachet Tho-un, Piyaluk Potiwan</i>	94
A Study of Guidelines for Prevention and Resolution of Termination of Student Status and Monitoring of Academic Performance of Undergraduate Student in the Higher Education Institution under the Office of the Higher Education Commission, Ministry of Higher Education, Science, Research and Innovation <i>Sawat Wicharapote</i>	108
21 st Century School Administrator’s Skills Effect Professional Learning Communities Under The Office of Chanthaburi Primary Educational Service Area <i>Sunisa Paetpipat, Theerangkoon Warabamrungkul</i>	119

การพัฒนาแนวทางการบริหารส่งเสริมสุขภาวะภายในโรงเรียนเอกชน สังกัด สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกาฬสินธุ์

Development of Guidelines for Well-being within Private Schools of Kalasin Provincial Education Office

เทวีพันธ์ เยาวไสย¹, สิวะกรณ์ กฤษณสุวรรณ²
Theveepun Yaowasai¹, Sivakorn Krissanasuvan²

Received: 20 December 2019

Revised: 9 February 2020

Accepted: 13 January 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันสภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น และพัฒนาแนวทางการบริหารส่งเสริมสุขภาวะภายในโรงเรียนเอกชน สังกัด สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันสภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารส่งเสริมสุขภาวะภายในโรงเรียนเอกชน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครู จำนวน 294 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่าง 0.80-1.00 และมีค่าความเชื่อมั่น ระหว่าง 0.52-0.87 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าดัชนี PNI ระยะที่ 2 การพัฒนาแนวทางการบริหารส่งเสริมสุขภาวะภายในโรงเรียนเอกชน โดยกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ ประเมินแนวทาง จำนวน 7 คน ด้วยวิธีการสนทนากลุ่มและประเมินการพัฒนาแนวทาง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. สภาพปัจจุบันของการส่งเสริมสุขภาวะภายในโรงเรียนเอกชน สังกัด สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก สำหรับสภาพที่พึงประสงค์ของการส่งเสริมสุขภาวะภายในโรงเรียนเอกชน สังกัด สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด และลำดับความต้องการจำเป็น พบว่า ด้านการส่งเสริมสุขภาวะในโรงเรียนมีความต้องการจำเป็นมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านคนมีสุขภาวะ ส่วนด้านที่มีความต้องการจำเป็นน้อยที่สุดคือ ด้านการส่งเสริมสุขภาวะในชุมชนและสังคม

¹ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาการบริหารและพัฒนาศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร. 08-2119-6090 อีเมลล์: Theveepun@gmail.com

² ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร.043-754321 อีเมลล์: sivakorn.k@msu.ac.th

¹ Master Student Major Educational Administration and Development Faculty of Education Mahasarakham University. Tel. 0-9722-66127 อีเมลล์: Theveepun@gmail.com

² Department of Curriculum and Instruction Faculty of Education Mahasarakham University Tel. 043-754321 E-mail: sivakorn.k@msu.ac.th

2. แนวทางการส่งเสริมสุขภาพภายในโรงเรียนสังกัด สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกาฬสินธุ์ ประกอบด้วย 5 ส่วน ได้แก่ 1) หลักการและเหตุผล 2) ความมุ่งหมาย 3) แนวทางการส่งเสริมสุขภาพในโรงเรียน แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ 3.1) ด้านคนมีสุขภาพ 3.2) ด้านการส่งเสริมสุขภาพในโรงเรียน 3.3) ด้านการส่งเสริมสุขภาพในสิ่งแวดล้อม 3.4) ด้านการส่งเสริมสุขภาพในชุมชนและสังคม 4) กลไก และ 5) เงื่อนไขความสำเร็จ โดยผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหารส่งเสริมสุขภาพภายในโรงเรียนเอกชน สังกัด สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมมีความเหมาะสม และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: โรงเรียนสุขภาพ, การพัฒนาแนวทาง

Abstract

The current state, desirable conditions, needs and development of guidelines for well-being within private schools of Kalasin Provincial Education Office were assessed in this research project. The project was divided into 2 phases: phase 1 was to: study the current state, desirable conditions and need for well-being within private schools. The samples in phase 1 consisted of 294 school administrators and teachers. The research instrument was a questionnaire with an index of item objective congruence between 0.80-1.00, and a reliability between 0.52-0.87. The statistics used for analyzing data were mean, standard deviation and priority need index. Phase 2 focused on development of guidelines for well-being within private schools. Focus group discussions included 7 professionals as informants. The research instrument was an evaluation form, and mean and standard deviation were used in analysis.

The results are as follows:

1. The current state for well-being within private schools of Kalasin provincial education office, including all items, was at a high level overall. Desirable conditions for well-being within private schools of Kalasin provincial education office were at the highest level overall including all items. A review of the needs categories showed promotion of well-being in schools garnering the most needs. The next level in the need category was for well-being people. The least needed category was promoting well-being in communities and society.

2. The results of development of guidelines for well-being within private schools of Kalasin provincial education office were divided into 5 categories; 1) the principle 2) the purpose 3) the guidelines for promoting well-being in schools were divided into 5 factors; 3.1) well-being people 3.2) promoting well-being in schools 3.3) promoting well-being in the environment 3.4) well-being promotion in communities and society 4) the mechanism 5) the success conditions. The results of studied categories were discussed among a focus group of experts for affirmation. The results of possibility, suitability of developing guidelines were at high level.

Keywords: Well-being within Schools, Development of guidelines.

บทนำ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 มุ่งให้ระบบสุขภาพไทยเข้มแข็งเป็นเอกภาพ คนไทยสุขภาพดี สร้างประเทศให้มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยมีพันธกิจ เสริมสร้างสนับสนุนและประสานให้เกิดการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ เอกชน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559) รัฐจึงเร่งการเสริมสร้างสุขภาพของคนไทยเชิงรุก ให้ความสำคัญกับการปฏิรูปด้านสุขภาพ เร่งรัดพัฒนาระบบการดูแลเด็กให้มีพัฒนาการที่สมวัย เสริมสร้างความร่วมมือในการดูแลให้เด็กเกิดอย่างมีคุณภาพเจริญเติบโตเต็มศักยภาพ แข็งแรง พร้อมทั้งจะเรียนรู้ เติบโตอย่างมีคุณภาพทุกช่วงวัย มีความฉลาดทางสติปัญญาและอารมณ์ สร้างความตระหนักรู้ ลดปัจจัยเสี่ยงและผลกระทบด้านสุขภาพ มีความรู้ และทัศนคติที่ถูกต้องด้านสุขภาพ เพื่อให้มีพฤติกรรมสุขภาพที่ถูกต้องและร่วมสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีต่อสุขภาพ ส่งเสริมการออกกำลังกายและการมีสุขภาพที่ดี (กระทรวงสาธารณสุข, 2559) การมีสุขภาพะทางปัญญา คือ การที่มนุษย์มีศักยภาพและได้เติบโตงอกงามจากการพัฒนาด้านในอย่างลึกซึ้งและเกิดปัญญาในเข้าใจธรรมชาติของชีวิต อันนำไปสู่ชีวิตที่ดั่งงามและสมบูรณ์ รู้เท่าทันและความเข้าใจอย่างแยกได้ในเหตุผลแห่งความดี ความชั่ว ความมีประโยชน์และความมีโทษ ซึ่งนำไปสู่ความมีจิตอันดั่งงามและเอื้อเพื่อเผื่อแผ่ โดยในเชิงปฏิบัติ สุขภาวะทางปัญญาเป็นปัจจัยที่เชื่อมโยงซึ่งกันและกันกับสุขภาพะมิติอื่นๆ แบบองค์รวมโดยไม่ได้แยกขาดจากกัน เพื่อนำไปสู่การมีชีวิตที่มีสุขภาพะ (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2562)

โรงเรียนเป็นจุดเริ่มต้นของการปลูกฝังความรู้ เจตคติและพฤติกรรมทุกด้านแก่เด็ก ดังนั้นโรงเรียนจึงเป็นสถานที่ที่สำคัญมากต่อการสร้าง

เสริมสุขภาพ และการป้องกันโรค ทั้งนี้เพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ด้านสุขภาพที่ถูกต้องและมีสุขนิสัยที่ดีติดตัวไป จนถึงวัยผู้ใหญ่ (กรมอนามัย, 2553) การจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้เด็กมีความสุข จะเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ให้มากขึ้น เมื่อเด็กได้เรียนรู้อย่างมีความสุข ทำให้เด็กเรียนรู้ที่จะดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ดำรงชีวิตอย่างคนที่มีประสิทธิภาพ ดำรงชีวิตอย่างคนที่คิดถึงประโยชน์ของสังคมและประเทศชาติมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว เป็นคนที่มีความสุขในการที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ เป็นคนที่มีความสุขที่จะทำประโยชน์ให้กับประเทศชาติ (ตันสนีย์ ฉัตรคุปต์, 2557) โรงเรียนสุภาพะ เป็นโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนโดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างเสริมให้ “ผู้เรียนเป็นสุข” โดยการปรับสภาพเพื่อลดปัจจัยเสี่ยงเพิ่มพฤติกรรมสุขภาพ จัดโครงสร้างและระบบต่างๆ ให้โรงเรียนสภาพแวดล้อม ครอบครัว และชุมชนเป็นพื้นที่ปลอดภัย และส่งเสริมสุขภาพะของผู้เรียนทั้งด้านกาย ใจ สังคม และปัญญา เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นต่อการรับการเปลี่ยนแปลงสู่โลกยุคเทคโนโลยีดิจิทัล (สำนักศูนย์เรียนรู้สุภาพะ, 2560) โดยการเป็นคนที่มีสุขภาพะ ทำให้คนผู้นั้นสามารถดำรงชีวิตได้ตามปกติ ซึ่งปกติคนเรามักจะมองไม่เห็นคุณค่ากันนัก แต่จะมองเห็นคุณค่าก็ต่อเมื่อตนเองได้สูญเสียสุขภาพะนั้นไปแล้ว (จิราภรณ์ จำปาจันทร์, 2555) ส่วนโรงเรียนมีสุขภาพะ มีความสำคัญในการแก้ปัญหาการศึกษา เพราะปัจจุบันความสามารถในการแข่งขันของประเทศและคุณภาพเด็กและเยาวชนไทยมีแนวโน้มลดน้อยลงต่อเนื่อง ส่วนหนึ่งเกิดจากควมล้มเหลวของระบบการศึกษาไทย จากปัญหานี้หลายภาคส่วน ได้เห็นความสำคัญในการพัฒนาเด็กและเยาวชนของประเทศ โดยร่วมดำเนินการผ่าน “โรงเรียน” ซึ่งถือเป็นยุทธศาสตร์ที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะเยาวชนในวัยเรียนส่วนมากอยู่ในระบบโรงเรียน จึงมีความจำเป็น

ต้องเสริมสร้างศักยภาพ และพัฒนาโรงเรียนให้สามารถบริหารจัดการ และจัดกระบวนการเรียนรู้ให้มีคุณภาพได้ และระบบการศึกษาสร้างสุขผ่าน “โรงเรียนสุขภาวะ” คือ ทางเลือกที่สำคัญในการแก้ไขปัญหาการศึกษาของเยาวชนไทยในเวลานี้ (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2560) นอกจากนี้การจัดสิ่งแวดล้อมที่มีสุขภาวะ ส่งผลต่อสุขภาพอนามัยของคน การจัดสุขภาวะสิ่งแวดล้อมที่ดี ย่อมส่งผลต่อทุกชีวิตที่อาศัยอยู่ภายในสิ่งแวดล้อมนั้น ดังนั้น จึงควรหันมาดูแลรักษาและบริหารจัดการสุขภาวะในสิ่งแวดล้อมให้มีความสะอาด สะดวก ปลอดภัยจัดสภาพบรรยากาศให้มีความร่มรื่นและส่งเสริมการเรียนรู้ (ธีระ วรรณารัตน์, 2560) ส่วนชุมชนและสังคมมีสุขภาวะ แม้ว่าชุมชนแต่ละชุมชนมีความแตกต่างกันในเรื่องของลักษณะสภาพแวดล้อม และวิถีการดำรงชีวิตของผู้คน แต่ทุกชุมชนก็สามารถเป็นชุมชนสุขภาพดีได้ตามศักยภาพของตน โดยมุ่งเน้นการสร้างเสริมสุขภาพ และการป้องกันโรคเป็นสำคัญ ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นชุมชนที่มีสุขภาพดี (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2560)

จากผลการประเมินโรงเรียนสุขภาวะภายในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า สุขภาวะทางกายอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน การเจริญเติบโตทางร่างกายอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ทำให้เกิดผลกระทบกับตัวนักเรียน ทั้งด้านการเรียน สุขภาพอนามัย ระบบการศึกษาของประเทศไทยยังมีปัญหาหลายประการ นับตั้งแต่ปัญหาคุณภาพของคนไทยทุกช่วงวัย ปัญหาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกๆระดับ จุดอ่อนของระบบการศึกษาและ

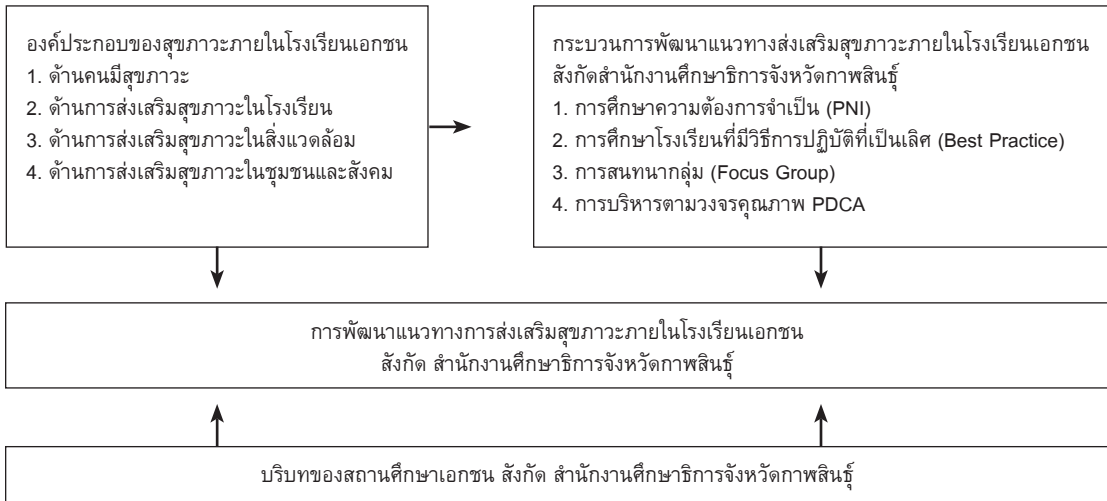
การพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ เทคโนโลยี และการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่ยังไม่เหมาะสม ขาดความคล่องตัว ยังมีความเหลื่อมล้ำ ในด้านโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา รวมทั้งปัญหาด้านคุณธรรม จริยธรรม และการขาดความตระหนักถึงความสำคัญของการมีวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต และการมีจิตสาธารณะของคนไทยส่วนใหญ่ ส่งผลกระทบต่อระบบการศึกษาที่ต้องปรับเปลี่ยนการจัดการศึกษาเชิงระบบให้สนองและรองรับความท้าทายที่เกิดขึ้น เพื่อให้ระบบการศึกษา เป็นกลไกหลักของการขับเคลื่อนประเทศ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะครูผู้ดูแลด้านสุขภาวะในโรงเรียน และการเจริญเติบโตของผู้เรียนจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาแนวทางการบริหารส่งเสริมสุขภาพภายในโรงเรียนเอกชน โดยมุ่งศึกษาในกลุ่มภายในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อให้เกิดแนวทางที่สามารถใช้ในการพัฒนาการดำเนินงานด้านสุขภาวะในโรงเรียนในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการส่งเสริมสุขภาพภายในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกาฬสินธุ์
2. เพื่อพัฒนาแนวทางการบริหารส่งเสริมสุขภาพภายในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกาฬสินธุ์

กรอบแนวคิด

วิธีการศึกษา

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ออก เป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพ ที่พึงประสงค์การส่งเสริมสุขภาวะภายในโรงเรียน เอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด กาฬสินธุ์ ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน เอกชนในจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 294 คน จาก 53 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน เอกชนในจังหวัดกาฬสินธุ์ จาก 53 โรงเรียน ได้มา โดยวิธีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตาราง ของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 180 คน แล้วใช้ วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อใช้ในการสอบถามสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการส่งเสริมสุข ภาวะภายในโรงเรียนเอกชน สังกัด สำนักงาน ศึกษาธิการ จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง

(IOC) รายข้ออยู่ระหว่าง 0.80-1.00 ค่าอำนาจ จำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.54-0.94 และค่าความ เชื่อมั่น (∞) ของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.52-0.87

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน และการหาค่าดัชนีความต้องการ จำเป็น (Priority Needs Index)

ระยะที่ 2 พัฒนาแนวทางการบริหาร ส่งเสริมสุขภาวะภายในโรงเรียนเอกชน สังกัด สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกาฬสินธุ์

2.1 ศึกษาวิธีการดำเนินงานการส่งเสริมสุขภาวะภายในโรงเรียน ผู้วิจัยได้นำข้อมูล สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ มาคำนวณ หาค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ในการจัดลำดับ ความสำคัญและความต้องการแก้ปัญหา ในการ กำหนดกรอบเนื้อหา ขอบข่าย รายละเอียดข้อมูล เชิงลึกในการศึกษาวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practices) จากหน่วยงานที่ประสบความสำเร็จ ด้านการส่งเสริมสุขภาวะภายในโรงเรียน กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

โดยการเลือกแบบเจาะจง ได้แก่ ผู้บริหารและครูของโรงเรียนต้นแบบ และได้นำผลการศึกษามาพัฒนาแนวทางการบริหารส่งเสริมสุขภาพภายในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกาฬสินธุ์

2.2 จัดทำร่างแนวทางการบริหารส่งเสริมสุขภาพภายในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสังเคราะห์บทสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูล รวมทั้งการศึกษาเอกสาร การสังเกตสภาพแวดล้อม และสิ่งที่พบเห็นในโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practices)

2.3 การตรวจสอบยืนยัน/ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของการพัฒนาแนวทาง โดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน ร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) แล้วดำเนินการประเมินแนวทางตามคู่มือที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น พร้อมนำข้อเสนอแนะของการพัฒนาแนวทางจากผู้ทรงคุณวุฒิไปจัดทำให้เป็นการ

พัฒนาแนวทางฉบับสมบูรณ์ เป็นการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมและความเป็นไปได้สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ การบริหารส่งเสริมสุขภาพภายในโรงเรียนเอกชน สังกัด สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกาฬสินธุ์และข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับประเด็นข้อเสนอแนะการพัฒนาแนวทางของผู้ทรงคุณวุฒิ

ผลการศึกษา

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของการส่งเสริมสุขภาพภายในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.19$, $S.D.=0.84$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ของการส่งเสริมสุขภาพภายในโรงเรียนเอกชน สังกัด สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.63$, $S.D.=0.56$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ (ดังตาราง 1)

ตาราง 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ดัชนีความต้องการจำเป็นและลำดับความต้องการจำเป็นโดยรวม

องค์ประกอบ	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{Modified}	ลำดับความต้องการจำเป็น
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล		
ด้านคนมีสุขภาพ	4.18	0.86	มาก	4.63	0.53	มากที่สุด	0.10	2
ด้านการส่งเสริมสุขภาพในโรงเรียน	4.27	0.82	มาก	4.61	0.63	มากที่สุด	0.12	1
ด้านการส่งเสริมสุขภาพในสิ่งแวดล้อม	4.12	0.85	มาก	4.66	0.55	มากที่สุด	0.09	3
ด้านการส่งเสริมสุขภาพในชุมชนและสังคม	4.21	0.85	มาก	4.63	0.54	มากที่สุด	0.07	4
โดยรวม	4.19	0.84	มาก	4.63	0.56	มากที่สุด	0.10	

2. ผลการพัฒนาแนวทางการบริหาร ส่งเสริมสุขภาวะภายในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ได้พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 5 ส่วน ได้แก่ 1) หลักการและเหตุผล 2) ความมุ่งหมาย 3) แนวทางการบริหาร ส่งเสริมสุขภาวะในโรงเรียน แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ 3.1) ด้านคนมีสุขภาวะ มีแนวทางในการแต่งตั้งคณะกรรมการจากผู้ที่เกี่ยวข้องร่วมเป็นคณะทำงานเพื่อวางแผน กำกับดูแลการปฏิบัติงาน รวมทั้งการนิเทศติดตาม และนำผลการติดตามมาใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการใช้ทักษะ เน้นการคิดวิเคราะห์ บูรณาการการเรียนการสอนในการปฏิบัติตนให้มีสุขภาวะที่ดี ส่งเสริมการปรับตัวของผู้เรียน จัดกิจกรรมแนะแนว เพื่อสร้างทัศนคติที่ดีและเห็นคุณค่าในตนเอง ส่งเสริมคุณธรรม เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีจิตอาสา 3.2) ด้านการส่งเสริมสุขภาวะในโรงเรียน มีแนวทางโดยการแต่งตั้งคณะทำงานจากผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อวางแผน และแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อดำเนินงานติดตาม ประเมินผลเป็นระยะ ใช้การรายงาน และนำผลการปฏิบัติงานมาใช้ในการออกแบบการเรียนการสอนที่เน้นความพึงพอใจของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี มีทักษะชีวิตที่มั่นคง เน้นการแก้ปัญหาด้วยเหตุและผล มีความเพียรในการแสวงหาความรู้ มีคุณธรรม มีน้ำใจ ซื่อสัตย์ สุจริต เกิดการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันอย่าง เป็นกัลยาณมิตร 3.3) ด้านการส่งเสริมสุขภาวะในสิ่งแวดล้อม มีแนวทางในการดำเนินงานโดยสถานศึกษา มีการวางแผนงาน ติดตาม ประเมินผล และนำผลการติดตาม ประเมินผลมาใช้ในการปรับปรุงการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบในโรงเรียน มีแนวทางปฏิบัติให้บุคลากรใช้ทรัพยากรอย่างรู้คุณค่า ดำเนินการจัดระบบสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยในโรงเรียนให้สมดุลทั้งกายภาพ และชีวภาพ จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพ บำรุงรักษาสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสม จัดกิจกรรมให้

ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ธรรมชาติ รวมถึงการพัฒนาครูต้นแบบที่ดี 3.4) ด้านการส่งเสริมสุขภาวะในชุมชนและสังคม มีแนวทางในการวางแผนช่วยเหลือผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพโดยใช้ระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน แต่งตั้งบุคลากรในชุมชนเพื่อร่วมดำเนินกิจกรรม จัดกิจกรรมการเยี่ยมบ้านผู้เรียน ปฏิบัติกับนักเรียนทุกคนอย่างเป็นธรรม นำระบบประชาธิปไตยมาใช้ในโรงเรียน รับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง จัดบริการที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ส่งเสริมให้ประชาชนชาวบ้านได้จัดการเรียนรู้ภายในโรงเรียน จัดแสดงผลงานทางการศึกษาของโรงเรียน แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ ประเมินผลการปฏิบัติงาน และนำผลการรายงานมาใช้ในการปรับปรุงการปฏิบัติงาน 4) กลไก และ 5) เงื่อนไขความสำเร็จ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะต้องมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนแนวทาง โดยผู้บริหารสถานศึกษาต้องเป็นผู้นำในการใช้แนวทางในการบริหารส่งเสริมสุขภาวะในโรงเรียนเอกชนไปได้อย่างจริงจัง ครู และบุคลากรทางการศึกษา ต้องเกิดความตระหนัก และเห็นความสำคัญในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ที่กำหนด โดยต้องได้รับการพัฒนาทักษะที่จำเป็นและทักษะการปฏิบัติงานตามภารกิจ รวมทั้งทักษะการทำงานเป็นทีม ในการดำเนินงานส่งเสริมสุขภาวะในโรงเรียนคณะกรรมการสถานศึกษา ต้องมีส่วนร่วมในการติดตามกำกับดูแลการปฏิบัติงาน และโรงเรียนกำหนดเป้าหมายผลผลิต ผลลัพธ์ในการพัฒนาการบริหาร ส่งเสริมสุขภาวะในโรงเรียนร่วมกัน ใช้การนิเทศติดตามการดำเนินงานสุขภาวะในโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง กำกับดูแลการปฏิบัติ และใช้กระบวนการ PLC เพื่อปรับปรุง พัฒนาการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง และผลการประเมินการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหาร ส่งเสริมสุขภาวะภายในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยผู้ทรง

คุณวุฒิ พบว่า โดยรวมมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

สรุปและอภิปรายผล

1. จากผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของการส่งเสริมสุขภาพภายในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย คือ 1) ด้านการส่งเสริมสุขภาพภายในโรงเรียน ด้านการส่งเสริมสุขภาพในชุมชนและสังคม ด้านการส่งเสริมสุขภาพในสิ่งแวดล้อม ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการส่งเสริมสุขภาพในสิ่งแวดล้อม สำหรับสภาพที่พึงประสงค์ของการส่งเสริมสุขภาพภายในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการส่งเสริมสุขภาพในสิ่งแวดล้อม รองลงมาคือ ด้านคนมีสุขภาพะ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการส่งเสริมสุขภาพภายในโรงเรียน และลำดับความต้องการจำเป็น พบว่า ด้านการส่งเสริมสุขภาพภายในโรงเรียน มีความต้องการจำเป็นมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านคนมีสุขภาพะ ส่วนด้านที่มีความต้องจำเป็นน้อยที่สุด คือ ด้านการส่งเสริมสุขภาพในชุมชนและสังคม เหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากโรงเรียนได้ให้ความสำคัญ และส่งเสริมการมีสุขภาพภายในโรงเรียนอันเนื่องจากโรงเรียนเล็งเห็นว่า โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนโดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างเสริมให้ผู้เรียนเป็นสุข โดยการปรับสภาพเพื่อลดปัจจัยเสี่ยง เพิ่มพฤติกรรมสุขภาพ จัดโครงสร้างและระบบต่างๆ ให้โรงเรียนสภาพแวดล้อมครอบครัวและชุมชนเป็นพื้นที่ปลอดภัย และส่งเสริมสุขภาพของผู้เรียนทั้งด้านกาย ใจ สังคม และปัญญา เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นต่อการรับการเปลี่ยนแปลงสู่โลกยุคเทคโนโลยีดิจิทัล (สำนักงานกองทุนสนับสนุน

การสร้างเสริมสุขภาพ, 2560) จึงทำให้ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของการบริหารส่งเสริมสุขภาพภายในโรงเรียนได้มีการดำเนินงานมาอย่างต่อเนื่อง แต่ในการดำเนินงานในปัจจุบันยังไม่เป็นที่น่าพอใจของบุคลากรดังแสดงได้ผลการศึกษาสภาพที่พึงประสงค์ สอดคล้องกับงานวิจัยของกัลยาณี สิทธิวุฒิ (2557) ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมและกระบวนการกลุ่ม เพื่อสร้างสุขภาพทางสังคมให้กับนักเรียนโรงเรียนบ้านน้ำค้าง อำเภอเมือง จังหวัดน่าน พบว่า การใช้กระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมและกระบวนการกลุ่มในการสร้างสุขภาพทางสังคมให้กับนักเรียนผ่านวงจร 4 องค์ประกอบของการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ ผลการวิจัยแบ่งออกได้เป็น 4 ด้านใหญ่ๆ ดังต่อไปนี้ 1) นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อการอยู่ร่วมกันเพิ่มขึ้น และสามารถปฏิบัติได้มีความกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นซึ่งกันทำให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเองมากขึ้น 2) นักเรียนมีความพึงพอใจทำกิจกรรมกลุ่มด้วยความสนุกสนานและตั้งใจทำงานด้วยความสามัคคีกันเพิ่มขึ้นและส่งเสริมความเข้าใจกันระหว่างเพื่อนแต่ละคนแต่ละชนเผ่ามากขึ้น 3) การปรับตัวเข้ากับเพื่อนสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบันได้ด้วยความสุขประยุกต์ใช้ในการอยู่ร่วมกันของแต่ละชนเผ่าด้วยความเข้าใจกันเพิ่มขึ้น 4) นักเรียนมีการช่วยเหลือเอื้ออาทรกันในสังคมเพิ่มขึ้นโดยมีการแบ่งปันสิ่งของให้กัน พุดจากกันด้วยความไพเราะอ่อนหวาน เกิดความอบอุ่นเหมือนเป็นครอบครัวเดียวกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของดวงดาว แซ่มชื่น (2560) ได้ศึกษาการพัฒนาแนวทางการดำเนินงานโรงเรียนสุขภาพะสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 พบว่า สภาพปัจจุบันของการดำเนินงานโรงเรียนสุขภาพะสำหรับสถานศึกษา โดยรวม อยู่ในระดับมากทุกด้าน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับ

มาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้เรียนเป็นสุข ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุดมี 2 ด้านมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ ด้านสภาพแวดล้อมเป็นสุขและด้านครอบครัวเป็นสุข ส่วนสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานโรงเรียนสุขภาวะสำหรับสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านผู้เรียนเป็นสุข ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด มี 2 ด้านค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ ด้านสภาพแวดล้อมเป็นสุข และครอบครัวเป็นสุข

2. จากผลการพัฒนาแนวทางการส่งเสริมสุขภาวะภายในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยผู้วิจัยได้นำข้อมูลในการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ นำมาวิเคราะห์เพื่อหาคำความต้องการเป็น ซึ่งเป็นข้อมูลสำคัญในการนำไปใช้ในการศึกษาโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ นำมาใช้พัฒนาแนวทางการส่งเสริมสุขภาวะภายในโรงเรียนเอกชน ประกอบด้วย 5 ส่วน ได้แก่ 1) หลักการและเหตุผล 2) ความมุ่งหมาย 3) แนวทางการส่งเสริมสุขภาวะในโรงเรียน แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ 3.1) ด้านคนมีสุขภาวะ 3.2) ด้านการส่งเสริมสุขภาวะในโรงเรียน 3.3) ด้านการส่งเสริมสุขภาวะในสิ่งแวดล้อม 3.4) ด้านการส่งเสริมสุขภาวะในชุมชนและสังคม 4) กลไก และ 5) เงื่อนไขความสำเร็จ โดยผลการประเมินการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของการพัฒนาแนวทางการบริหารส่งเสริมสุขภาวะภายในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด เหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องจาก ผู้วิจัยได้พัฒนาแนวทางที่เป็นไปตามโครงสร้างของหลักวิชาการในเรื่องแนวทางการปฏิบัติในการปรับเปลี่ยนองค์กร (ปรีชา กองจินดา, 2549) ผ่านขั้นตอนและวิธีการศึกษาเอกสาร

ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการศึกษาสถานศึกษาที่มีวิธีการปฏิบัติที่เป็นเลิศ แล้วนำมาร่างแนวทาง และผ่านการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นที่ยอมรับในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง โดยใช้วิธีการเสริมสร้างครู ให้เป็นบุคคลที่มีความสามารถมีความรู้ มีทักษะการทำงาน ตลอดจนมีทัศนคติที่ดีสำหรับการทำงานพร้อมทั้งมีคุณธรรม จริยธรรมบุคลิกเหมาะสมของการเป็นครูด้วย (ยนต์ ชุ่มจิต, 2541) สอดคล้องกับการวิจัยของสุรพล พิมพ์สอน (2557) กลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 พบว่า แนวทางในการพัฒนาสภาพแวดล้อมเป็นสุขนั้น โรงเรียนต้องสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ที่หลากหลายในการพัฒนา การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 คือ ส่งเสริมการใช้แหล่งเรียนรู้ สื่อ เทคโนโลยี และเสริมสร้างบรรยากาศ ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ คือ 1) ขยายการบริการแหล่งเรียนรู้ สื่อ เทคโนโลยี ที่รวดเร็ว ทันสมัยสะดวกต่อการใช้งาน 2) ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้แหล่งเรียนรู้ในการสืบค้นข้อมูล และพัฒนาการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง 3) ส่งเสริมบรรยากาศในห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงดาว แซ่มชื่น (2560) ได้ศึกษาการพัฒนาแนวทางการดำเนินงานโรงเรียนสุขภาวะสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 พบว่า แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานโรงเรียนสุขภาวะสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 ด้านผู้เรียนเป็นสุข ประกอบด้วย 7 แนวทาง ด้านโรงเรียนเป็นสุข ประกอบด้วย 6 แนวทาง ด้านสภาพแวดล้อมเป็นสุข ประกอบด้วย 6 แนวทาง ด้านครอบครัวเป็นสุข ประกอบด้วย 6 แนวทาง และด้านชุมชนเป็นสุข ประกอบด้วย 5 แนวทาง และสอดคล้องกับการวิจัยของ

สัมฤทธิ์ สมนาม (2561) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบพัฒนาสุขภาพของนักเรียนในโรงเรียน ประถมศึกษาขนาดเล็ก การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย 1) เพื่อศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ สุขภาพของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก 2) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์สุขภาพของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก 3) เพื่อพัฒนารูปแบบพัฒนาสุขภาพของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก พบว่า 1) องค์ประกอบและตัวบ่งชี้สุขภาพของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 สุขภาพทางกาย องค์ประกอบที่ 2 สุขภาพทางจิต องค์ประกอบที่ 3 สุขภาพทางสังคม และ องค์ประกอบที่ 4 สุขภาพทางจิตวิญญาณ 2) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์สุขภาพของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก พบว่า สภาพปัจจุบันด้านสุขภาพของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก พบว่า นักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก ส่วนใหญ่สุขภาพครอบครัวเป็นครอบครัวที่มีฐานะค่อนข้างยากจน ครอบครัวมีรายได้น้อย นักเรียนไม่ได้อยู่กับบิดามารดา ส่วนใหญ่จะอยู่กับ ปู่ ย่า ตา ยาย หรือญาติ ทำให้นักเรียนไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่เท่าที่ควร ความเป็นอยู่จึงไม่ค่อยดี ขาดความมั่นใจในตนเอง ไม่มีระเบียบวินัย ขาดความรับผิดชอบ 3) รูปแบบการพัฒนาสุขภาพของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก พบว่า ผลการประเมินรูปแบบพัฒนาสุขภาพนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า มีค่าร้อยละสูงกว่าร้อยละ 80 แสดงว่ารูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบมีความเหมาะสม ผู้วิจัยได้นำกระบวนการเชิงระบบมาใช้ในการพัฒนาสุขภาพของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก ให้มีชีวิตที่ก่อให้เกิดความสุข แบบองค์รวม ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ

ด้านสังคม ด้านจิตวิญญาณ (สติปัญญา) มีความเกี่ยวพันเชื่อมโยงกันและกันอย่างสมดุลให้เกิดผลตามความต้องการในการพัฒนาสุขภาพของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก ครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กระบวนการวงจรคุณภาพของ Deming (PDCA) ในการขับเคลื่อนรูปแบบพัฒนาสุขภาพของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก ทำให้นักเรียนที่ได้รับการพัฒนามีสุขภาพที่ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาการพัฒนาแนวทางการบริหารส่งเสริมสุขภาพภายในโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 จากผลการวิจัยที่พบว่า สภาพที่พึงประสงค์ของการส่งเสริมสุขภาพภายในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าบุคลากรในสถานศึกษามีความต้องการในการพัฒนาส่งเสริมสุขภาพในโรงเรียน ดังนั้น สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด จึงควรให้การสนับสนุนในการพัฒนาบุคลากร

1.2 จากผลการวิจัยที่พบว่า สภาพปัจจุบันของการส่งเสริมสุขภาพภายในโรงเรียนเอกชน สังกัด สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนได้ให้ความสำคัญในการดำเนินงานสุขภาพในโรงเรียน ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรพัฒนาศักยภาพของบุคลากรให้มีความเข้าใจองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ขั้นต้นและวิธีการประเมิน แล้วทำการประเมินสุขภาพโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ แล้วนำผลการประเมินมาพัฒนาปรับปรุงและแก้ไขกระบวนการบริหารงานของโรงเรียน

1.3 จากผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของการพัฒนาแนวทางการบริหารส่งเสริมสุขภาพภายในโรงเรียนเอกชน สังกัด สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาแนวทางที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีความน่าเชื่อถือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำ

ไปใช้ในการพัฒนาส่งเสริมสุขภาพในโรงเรียนได้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการพัฒนาแนวทางการบริหารส่งเสริมสุขภาพของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดอื่น

2.2 ควรศึกษาการพัฒนาแนวทางการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมสุขภาพของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดอื่น

เอกสารอ้างอิง

- กรมอนามัย. (2553). *องค์ประกอบของสุขภาพ*. [ออนไลน์]. ได้จาก: [http://www. Advisor.anamai.moph.go.th/262/26201.html](http://www.Advisor.anamai.moph.go.th/262/26201.html). [สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม 2559].
- กระทรวงสาธารณสุข. (2559). *ร่างแผนพัฒนาสุขภาพแห่งชาติ ฉบับที่ 12*. กรุงเทพฯ: กระทรวงสาธารณสุข.
- กัลยาณี สิทธิภูมิ. (2557). *การใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมและกระบวนการกลุ่ม เพื่อสร้างสุขภาพทางสังคมให้กับนักเรียนโรงเรียนบ้านน้ำโค้ง อำเภอเมือง จังหวัดน่าน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการส่งเสริมสุขภาพ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จิราภรณ์ จำปาจันทร์. (2555). *ทำไมเราต้องเรียนรู้เกี่ยวกับชีวิตและสุขภาพ*. [ออนไลน์]. ได้จาก: <http://geed.snru.ac.th/components/contents/view.php?id=83>. [สืบค้นเมื่อ 20 กรกฎาคม 2559].
- ดวงดาว แซ่มชื่น. (2560). *การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานโรงเรียนสุขภาพสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ธีระ วรรณรัตน์. (2560). *สิ่งแวดล้อมสรรค์สร้างเพื่อสุขภาพ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรีชา กองจินดา. (2549). *แนวทางการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 และเขต 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ยนต์ ชุ่มจิต. (2550). *ความเป็นครู*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ปรีดีดิ้งแฮร์ส.
- ตันสนีย์ ฉัตรคุปต์. (2557). *ความบกพร่องในการเรียนรู้หรือแอลดี: ปัญหาการเรียนรู้ที่แก้ไขได้*. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- สัมฤทธิ์ สมนาม. (2561). *รูปแบบการพัฒนาสุขภาพของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (2560). *โรงเรียนสุขภาพะการศึกษาแบบนวัตกรรมยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (2562). *อยากมีสุขภาพกายดี ต้องเริ่มต้นจากปัญญาและใจ*. [ออนไลน์]. ได้จาก: <https://www.hfocus.org/content/2019/12/18188>. [สืบค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2562].
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559) *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579*. กรุงเทพฯ: พรักหวานกราฟฟิค.
- สำนักศูนย์เรียนรู้สุขภาพะ. (2560). *Healthy School โรงเรียนสุขภาพะ นวัตกรรมจัดการศึกษายุคใหม่*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ.
- สุรพล พิมพ์สอน. (2557). กลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษา เขต 41. *วารสารครุศาสตร์*, 42(3): 56-73.
- Krejcie, R.V. & Morgan, D.W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3): 607-610.

กลวิธีการดัดแปลงนวนิยาย “บัวงเส่นหา” ของกันยามาสุบู่ทละครโทรทัศน์ “เกมเส่นหา”

The Adaptation “Buang Sanaeha” Novel of Kanyamas Into “Game Sanaeha” Television Drama

นงลักษณ์ ต่านล้ามะจาก¹, ริชฎา เพชรสุวรรณ¹, สุพิชฌาย์ นพวงศ์ ณ ออยุธยา²
Nonglak Danlammajak¹, Rissada Petsuwan¹, Supitcha Noppawong Na Ayuttaya²

Received: 19 March 2020

Revised: 5 May 2020

Accepted: 26 May 2020

บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบของบทละครโทรทัศน์เรื่องเกมเส่นหาของ คนปั้นฝัน ในด้านเนื้อหา คือ เนื้อเรื่อง ตัวละคร บทสนทนา และในด้านศิลปะการแต่ง คือ กลวิธีการตั้ง ชื่อเรื่อง และการดำเนินเรื่อง อีกทั้งศึกษาวิธีการดัดแปลงนวนิยายบัวงเส่นหาของกันยามาสุบู่ทละครโทรทัศน์เกมเส่นหาของคนปั้นฝัน ผลการวิจัยพบว่า บทละครโทรทัศน์เกมเส่นหาของคนปั้นฝันมี องค์ประกอบครบถ้วนตามทฤษฎีโครงสร้างวรรณกรรม อีกทั้งกลวิธีการดำเนินเรื่องของคนปั้นฝันทำให้ เรื่องมีความกระชับ สนุกสนาน น่าติดตาม มีการเพิ่มเนื้อหาบางส่วนทำให้ผู้ชมได้รับสาระความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะ และมีการเพิ่มบทบาทตัวละครทำให้เนื้อเรื่องมีความเข้มข้น น่าสนใจ เหมาะสมสำหรับการแสดงมากยิ่งขึ้น เมื่อวิเคราะห์กลวิธีการดัดแปลงจากนวนิยายของกันยามาสุบู่ทละครโทรทัศน์ เกมเส่นหาของคนปั้นฝัน พบว่า มีกลวิธีการดัดแปลงเนื้อหาให้เหมาะสมกับการแสดงดังนี้ เนื้อหาที่คงไว้ เนื้อหาที่ปรับให้เหมาะสมกับการแสดง เนื้อหาที่เปลี่ยนแปลง เนื้อหาที่ตัดออกบางส่วน และเนื้อหา ที่เพิ่มเติม นอกจากนี้คนปั้นฝันมีการเพิ่มตัวละคร และเพิ่มบทบาทตัวละครขึ้นมาโดยยังคงวัตถุประสงค์ และคุณค่าของบทประพันธ์ของกันยามาสุไว้เช่นเดิมทุกประการ

คำสำคัญ: การดัดแปลงบท, ละครโทรทัศน์, นวนิยาย

¹ นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

² อาจารย์ที่ปรึกษารายงานการวิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

¹ B.A. student, Department of Thai, Faculty of Arts, Bansomdejchaopraya Rajabhat University, Bangkok, Thailand.

² Research report advisor: Assistant Professor of Thai Language, Faculty of Arts, Bansomdejchaopraya Rajabhat University, Bangkok, Thailand.

Abstract

The purpose of this research is to analyze certain elements of the soap opera “Game Sanaeha” by Kon-Pun-Fun as viewed from the perspectives of content, synopsis, character, and conversation. Included is the art of authorship perspective, which includes title decoration strategy and the proceedings of the story. In addition, additional research about the strategy of changing the story line led to the discovery of the novel “Buang Sanaeha” by Kanyamas into “Game Sanaeha” by Kon-Pun-Fun discovery revealed that the change of the soap opera into the “Game Sanaeha” Television Drama by Kon-Pun-Fun added a completed element: to the proceedings. This element made the story more concise, amusing, interesting and educational. Moreover, increasing the role of the characters makes the story more intense and interesting: as it should be. The strategy of changing the “Buang Sanaeha” novel by Kanyamas into “Game Sanaeha” by Kon-Pun-Fun found the changes made it match the performances. Kon-Pun-Fun used more characters and added more roles, but stuck to his objective and value that treated Kanyamas’s novel as original.

Keywords: Adaptation, Television Drama, Novel

บทนำ

การศึกษาวรรณกรรมในปัจจุบัน ยังเป็นสิ่งสำคัญสำหรับมนุษย์ โดยเฉพาะการศึกษาด้วยการอ่าน แม้จะมีเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามา จนทำให้วรรณกรรมเข้าถึงสื่อต่างๆ มากมาย ทำให้เกิดการดัดแปลงหรือแปรรูปวรรณกรรมไปสู่ละครโทรทัศน์และสื่ออื่นๆ แต่ปัจจัยหลักของการสร้างวรรณกรรมเหล่านั้นยังคงต้องสร้างผ่านโครงสร้างที่เป็นตัวบท เมื่อดัดแปลงไปสู่ละครโทรทัศน์หรือสื่ออื่น ก็ยังมีผู้คนที่ต้องการศึกษาเรื่องราวเหล่านั้นผ่านตัวบทละครหรือบทประพันธ์บทละครโทรทัศน์เรื่อง เกมเสน่หา เป็นบทประพันธ์โดยคนปั่นฝัน ซึ่งได้ดัดแปลงหรือแปรรูปจากนวนิยายเรื่อง บ่วงเสน่หา บทประพันธ์ของกัญยามาส หนึ่งในนามปากกาของคุณทัศนีย์ คล้ายกัน ผู้เขียนบทประพันธ์นวนิยายที่ได้รับความนิยมจากผู้อ่าน จึงมีการนำนวนิยายไปสร้างสรรค์เป็นผลงานละครหลายเรื่อง ตัวอย่างเช่น เรื่องสามมิติตรา แรงปรารถนา ลิขิตกามเทพ หมอล้ำซัมเมอร์ เป็นต้น การดัดแปลงวรรณกรรมจากสื่อนวนิยายมาสู่สื่อละครโทรทัศน์ย่อมก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

ไปจากเดิม เนื่องจากสื่อทั้งสองประเภท คือ สื่อนวนิยาย และสื่อโทรทัศน์มีธรรมชาติหรือคุณลักษณะที่แตกต่างกันมาก ดังที่สุภัทรา ศิริจิตจันทร์ (2545, 7) ได้กล่าวไว้ว่า นวนิยายเป็นสื่อที่ใช้ตัวอักษรในการบรรยายภาพและอารมณ์ความรู้สึกของตัวละคร ขณะที่สื่อละครโทรทัศน์ต้องถ่ายทอดตัวอักษรมานำเสนอในรูปแบบของการแสดงในโทรทัศน์ที่ใช้ “ภาพ” และ “เสียง” หรือ “การแสดง” และ “บทสนทนา” ของตัวละครในเรื่อง นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่นๆ ที่อาจเป็นตัวแปรที่เข้ามาทำลายความรู้สึกของผู้ชมที่เคยชม

ละครโทรทัศน์เรื่องเกมเสน่หาได้รับความนิยมจากผู้ชมเป็นอย่างมาก และได้เปลี่ยนชื่อไปจากชื่อเดิมคือ “บ่วงเสน่หา” เป็นบทละครโทรทัศน์เรื่อง “เกมเสน่หา” เนื่องจากทีมผู้จัดละครของช่องไทย ทีวีสีช่อง 3 (สำนักข่าวอิศรา, 2561, ออนไลน์) มีความคิดเห็นตรงกันว่าละครที่ได้ออกอากาศมาแล้วมีคำขึ้นต้นชื่อเรื่องด้วยคำว่า “บ่วง” มากถึง 8 เรื่อง จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้เปลี่ยนชื่อจาก “บ่วง” เป็น “เกม” เพื่อให้สอดคล้องกับความสนใจของผู้ชมและ

ผู้อ่าน โดยปริยายคำว่า “เกม” ในเรื่องนี้หมายถึง การแสดงที่ใช้กลวิธีหรือเล่ห์เหลี่ยมเพื่อหักล้างกัน ในที่นี้ตัวละครเอกฝ่ายหญิงหรือเหมือนชนกเป็นคนสร้างเกมขึ้นมาเพื่อให้ตัวละครเอกฝ่ายชายคือ ลัคไนยยอมแพ้กับเกมนี้ เกมทำให้เรื่องราวดำเนินไปอย่างเข้มข้นจึงเป็นที่มาของข้อบทละคร บทประพันธ์เรื่องนี้จึงได้รับความสนใจและนำมาเสนอในรูปแบบละครโทรทัศน์ผ่านทางช่องไทยทีวีสีช่อง 3 ในปี พ.ศ.2561 ด้วยกระแสความนิยมของบทประพันธ์บ่วงเสนหาที่ได้รับความนิยมจากผู้อ่านตั้งแต่ 20 ปีก่อนจนได้มีการนำมาดัดแปลงสู่บทละครโทรทัศน์เกมเสนหา ในปี 2561 กระแสดอรับก็เป็นที่ยอมรับเช่นเดียวกัน ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษากลวิธีการดัดแปลงจากนวนิยายบ่วงเสนหาสู่บทละครโทรทัศน์เกมเสนหา

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบของบทประพันธ์ เรื่อง บ่วงเสนหา
2. เพื่อศึกษากลวิธีการดัดแปลงบทประพันธ์ เรื่อง บ่วงเสนหา ของกันยามาสู่บทละครโทรทัศน์เรื่องเกมเสนหา โดยคนปั่นฝัน

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องบ่วงเสนหา จากบทประพันธ์ของกันยามาส จำนวน 1 เล่ม มี 400 หน้า ตีพิมพ์ใหม่ครั้งที่ 1 เดือนธันวาคม 2559 ซึ่งตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์แสงดาว และบทละครโทรทัศน์เรื่องเกมเสนหา โดยคนปั่นฝัน ที่เผยแพร่ทางไทยรัฐออนไลน์

กรอบแนวคิด

กรอบแนวคิดของงานวิจัยนี้ใช้ทฤษฎีโครงสร้างวรรณกรรมและทฤษฎีการแปรรูปนวนิยายในการศึกษา เนื่องจากทฤษฎีโครงสร้างเป็นทฤษฎีที่มุ่งพิจารณาองค์ประกอบหรือ

โครงสร้างของวรรณกรรมเป็นหลัก โดยนำประเด็นบางส่วนจากองค์ประกอบของโครงสร้างของวรรณกรรม เช่น การเปิดเรื่อง การดำเนินเรื่อง การปิดเรื่อง ตัวละคร ฉาก บทสนทนา ฯลฯ (ประพนธ์ เรื่องณรงค์และคณะ, 2545, 128) ซึ่งสอดคล้องกับการใช้ทฤษฎีการแปรรูปนวนิยาย เนื่องจากเป็นการแปลงจากงานเขียนรูปแบบหนึ่งไปสู่งานอีกรูปแบบหนึ่งนั้น ยังต้องคงเค้าโครงของเรื่องเดิมไว้ จึงต้องใช้ทฤษฎีโครงสร้างในการศึกษาบทประพันธ์เดิม และใช้การดัดแปลงโดยการเพิ่มเนื้อหา ตัดเนื้อหาบางส่วน ฯลฯ เพื่อให้ผลงานมีเอกลักษณ์ต่างออกไป (Dercksen, 2010, ออนไลน์) ผู้วิจัยจึงใช้ทฤษฎีดังกล่าวเป็นกรอบในการศึกษา

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. เก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับนวนิยายบ่วงเสนหา และบทละครโทรทัศน์เกมเสนหา รวมทั้งศึกษาข้อมูลเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการดัดแปลงวรรณกรรม การแปรรูปวรรณกรรม
2. ศึกษา วิเคราะห์บทประพันธ์นวนิยายบ่วงเสนหา ของกันยามาส และบทละครโทรทัศน์เกมเสนหา โดยคนปั่นฝัน
3. นำเสนอผลการศึกษาและอภิปรายผล

ผลการวิจัย

บทละครโทรทัศน์ “เกมเสนหา” เปลี่ยนชื่อจากนวนิยาย “บ่วงเสนหา” ประพันธ์โดยทัศนีย์ คล้ายกัน หรือนามปากกากันยามาส บ่วงเสนหาเป็นนวนิยายเก่ากว่า 20 ปี เนื้อเรื่องมีความสนุกสนานและสำหรับในสมัยปี 2531 ถือว่านวนิยายเรื่องนี้เป็นเรื่องแนวใหม่มาก เนื่องจากเป็นนวนิยายที่นำเสนอเรื่องราวที่ทันสมัยฉีกแนวจากนวนิยายเรื่องอื่นๆ โดยสร้างให้ตัวละครเอก

ฝ่ายหญิงให้มีความเข้มแข็งและไม่ยอมให้ใครมาเอาเปรียบ อีกทั้งนวนิยายปวงเสนาหาเป็นนวนิยายที่สะท้อนปัญหาครอบครัว ทำให้เป็นนวนิยายที่ได้รับความนิยมและได้รับการตอบรับอย่างดีจากผู้อ่าน เมื่อนำมาดัดแปลงสู่บทละครโทรทัศน์ทางช่องไทยทีวีสีช่อง 3 เกมเสนาหาได้รับการพูดถึงมากตามกระแสโซเชียลมีเดีย ซึ่งติดอันดับในทวิตเตอร์สูงสุดในช่วงที่ละครกำลังออกอากาศ และตอนจบของละครเกมเสนาหาได้รับความนิยมจากประชาชนเฉลี่ยอยู่ที่ 5.4

เมื่อศึกษากลวิธีการดัดแปลงจากนวนิยายเรื่องปวงเสนาหา ของกันยามาสุมาเป็นบทละครโทรทัศน์เกมเสนาหาของคนปั่นฝัน พบว่าคนปั่นฝันดัดแปลงเนื้อหาจากนวนิยายเรื่องปวงเสนาหาของกันยามาสุซึ่งเป็นวรรณกรรมสำหรับอ่านมาเป็นวรรณกรรมสำหรับการแสดง สามารถสรุปได้ดังนี้

เนื้อเรื่องย่อ

เมื่อเหมือนชนกเดินทางกลับบ้าน เธอได้พบสิ่งที่ทำให้เธอเสียใจ เมื่อเธอทราบว่าพ่อแม่ของเธอหย่าร้างกัน และสิ่งที่แย่ไปกว่านั้นคือ รัชพ่อของเธอกำลังจะแต่งงานกับนางงามอายุใกล้เคียงกับเธอชื่อพิมลแข ส่วนวิสาขาแม่ของเธอสร้างความสัมพันธ์ใหม่กับเด็กหนุ่มโดยไม่สนใจคนรอบข้าง ตั้งแต่นั้นมาเหมือนชนกเธอคิดว่าบ้านที่ไม่สมบูรณ์เปรียบเหมือนนรก เพราะไม่มีความสุขอย่างในอดีต นอกจากนี้เธอได้ทราบว่าเด็กในบ้านของเธอ ชื่อลัคณัย ได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการบริหารบริษัทของรัช ทำให้เธอเข้าใจว่าลัคณัยจะเข้ามาแย่งความไว้วางใจและความรักจากคนในครอบครัวของเธอไปในระหว่างที่เธอไปศึกษาต่างประเทศเพียงแค่ว่า 2 ปี ลัคณัยรับรู้เสมอว่าเหมือนชนกรังเกียจและคอยเหยียดหยามเขาที่มีกำแพงดีกว่า ถึงแม้ลัคณัยจะโดนเหยียดหยามโดนรังเกียจจากเหมือนชนกมากเพียงใด เขาก็ยังเข้าใจ

เหตุผลและความรู้สึกของเหมือนชนกว่าเธอต้องผ่านสถานการณ์ที่ยากลำบาก แต่เพราะความรักที่ลัคณัยมีให้เหมือนชนก เขาจึงรู้สึกเจ็บปวดทุกครั้งที่โดนเหยียดหยาม จนวันหนึ่งเหมือนชนกก็ได้รับความเข้าใจที่ลัคณัยหลงรักเธอ เธอจึงใช้โอกาสจากความรักที่เขามอบให้เธอเป็นเครื่องมือในการทำร้ายความรู้สึกของเขาให้เจ็บปวด เพื่อตอกย้ำสถานะของเขาว่าต่ำต้อย เธอทำให้เขาหลงเชื่อใจโดยเริ่มจากการเข้าไปใกล้ชิดสนิทสนม

ในคืนวันแต่งงานของรัช วุฒาได้วางแผนลวงเหมือนชนกที่จิตใจกำลังอ่อนแอให้อยู่ตามลำพัง เพื่อให้เธอยอมเป็นของเขา แต่ลัคณัยสามารถช่วยเธอออกมาได้ และในระหว่างที่ลัคณัยอุ้มร่างเหมือนชนกที่หมดสติออกมา ทางเพ็ญพรณีที่ริษยาเหมือนชนกมาโดยตลอดได้ตามนักข่าวเพื่อต้องการให้เปิดเผยความเหลวแหลกของเหมือนชนก แต่กลับกลายเป็นได้ภาพของลัคณัยที่อุ้มเหมือนชนกออกมาแทน ข่าวได้เผยแพร่ออกไปอย่างรวดเร็ว จึงทำให้ลัคณัยต้องแต่งงานกับเหมือนชนก

หลังจากงานแต่งงาน เหมือนชนกและลัคณัยได้ใช้ชีวิตร่วมกัน ทำให้เหมือนชนกพอใจหลงรักลัคณัย และมีลูกกับเขา เธอคิดอยากจะทำแท้งและเอาเด็กในท้องออกเพราะคิดว่าเป็นเด็กที่เกิดจากความไม่ตั้งใจ โดยที่เธอไม่เคยรู้เลยว่าเธอรักเขา เรื่องรู้ถึงลัคณัยทำให้เขาโกรธมาก และคุยเกี่ยวกับข้อตกลงในการดูแลลูก เมื่อลูกคลอดออกมาลัคณัยจะคืนทุกอย่างให้กับเหมือนชนก แต่ขอเพียงแค่เก็บลูกไว้ หลังจากที่ถูกคลอดออกมา ลัคณัยก็ทำตามที่เคยตกลงกัน ทำให้เหมือนชนกรู้ตัวว่าแท้จริงแล้วตนนั้นรักลัคณัยและลูกมาก จึงพยายามทำให้ได้ครอบครัวของตนกลับมา สุดท้ายเธอก็เอาชนะใจของลัคณัย เธอได้ครอบครัวที่สมบูรณ์แบบที่สุดกลับมาและอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข

การจัดแบ่งตอน

บทละครโทรทัศน์เรื่องเกมเสน่หาของคนปั่นฝัน มีความแตกต่างจากนวนิยายบ่วงเสน่หาของกันยามาส เนื่องจากการที่จะนำนวนิยายมาดัดแปลงเป็นบทละครโทรทัศน์นั้นจะต้องทำให้เรื่องราวมีความกระชับ เข้าใจง่ายและดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน คนปั่นฝันจึงมีการแบ่งตอนใหม่ คือ นวนิยายบ่วงเสน่หา มีจำนวน 55 ตอน เป็นบทละครโทรทัศน์เกมเสน่หา จำนวน 14 ตอน จากการแบ่งตอนดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าคนปั่นฝันแบ่งตอนบทละครโทรทัศน์เกมเสน่หาให้น้อยลงจากบทประพันธ์บ่วงเสน่หาของกันยามาส เพื่อให้เนื้อเรื่องมีความกระชับ ไม่ยืดเยื้อจนเกินไป และมุ่งเน้นไปที่ความสอดคล้องของการจัดองค์ประกอบของ ฉาก เรื่องราว เหตุการณ์ พฤติกรรม

และบุคลิกภาพของตัวละครที่สามารถเล่าเรื่องผ่านการแสดงหรือภาพและเสียงได้อย่างแนบเนียน เพื่อช่วยดึงดูดให้ผู้อ่านและผู้ชม

วิธีการดำเนินเนื้อหา

การเปิดเรื่อง ในนวนิยายใช้การเปิดเรื่องด้วยบทสนทนาของวิชาษาที่รอดตอรับเหมือนชนก ลูกสาวของเธอ วิชาษาพยายามโอบกอดและจูบลูกสาวของเธอ แต่เหมือนชนกกลับแสดงความแข็งขืน เนื่องจากคิดว่าแม่ของเธอเพียงเล่นละครบังหน้าเท่านั้น ส่วนละครโทรทัศน์ที่ใช้การเปิดเรื่องโดยการบรรยายเหตุการณ์ภายในห้องคลอดของโรงพยาบาล แห่งหนึ่งที่เต็มไปด้วยความตึงเครียด เพราะเสียงกรีดร้องของเหมือนชนก ว่าที่คุณแม่ที่กำลังพยายามเบ่งลูกด้วยความเจ็บปวด

ตารางที่ 1 ตารางเปรียบเทียบการเปิดเรื่อง

บทประพันธ์เรื่องบ่วงเสน่หา	บทละครโทรทัศน์เรื่องเกมเสน่หา
“ยินดีต้อนรับกลับบ้านจะลูกรัก” พอเหมือนชนกก้าวเข้ามาในที่นั่งตอนหลังของรถคันหรูสีทองคันนี้ก็ได้รับการโอบกอดจากวงแขนเรียวๆ คู่หนึ่ง กลิ่นหอมฟุ้งคลอบเข้าจมูก หลอนก็แข็งขืนตัวเองเอาไว้ชั่วขณะหนึ่ง (กันยามาส, 2559, น. 1)	บรรยายภาคในห้องคลอด ณ โรงพยาบาลแห่งหนึ่งเต็มไปด้วยความตึงเครียดเพราะเสียงกรีดร้องของว่าที่คุณแม่ที่พยายามเบ่งลูกจากท้อง หมอและพยาบาลที่รับผิดชอบวิ่งกันวุ่นวายเพื่อช่วยเหมือนชนก (คนปั่นฝัน, 2561, ออนไลน์)

การปิดเรื่อง ในนวนิยายเรื่องบ่วงเสน่หาของกันยามาส และบทละครโทรทัศน์เรื่องเกมเสน่หาของคนปั่นฝัน ใช้การปิดเรื่องแบบ

สุชานาฏกรรมเช่นเดียวกันซึ่งถือเป็นการคงโครงเรื่องเดิมจากบทประพันธ์นวนิยายบ่วงเสน่หาของกันยามาสไว้

ตารางที่ 2 ตารางเปรียบเทียบการปิดเรื่อง

บทประพันธ์เรื่องปวงเสน่ห์	บทละครโทรทัศน์เรื่องเกมเสน่ห์
<p>“ผมกลับมาแล้ว...จะไม่ไปไหนอีกทั้งสิ้น จะอยู่เป็นครอบครัวเดียวกับคุณนง ร่วมทุกข์ร่วมสุขด้วยกัน มีอะไรจะฝ่าฟันไปด้วยกันสักวันหนึ่งคุณนงายคงจะรู้ความจริงใจของผม”</p> <p>“เหมือนที่นกรู้แล้ว”</p>	<p>“ถ้าไม่มีอุปสรรคก็ไม่เรียกว่าเกมสิครับ แถมพอเราผ่านมันมาเราก็ได้รับรางวัลเป็นความเข้าใจกัน ผมถึงไม่ให้คุณยอมแพ้ผมใจเพราะอุปสรรคที่เราเจอทำให้เรารักกันมากขึ้น”</p> <p>ลัคณียปลอมเสียงหวานก่อนเอื้อมไปจับมือ</p>
<p>“นกรู้ด้วยตัวเอง รู้จักความรัก...ความศรัทธาที่ต้องมีให้กัน...รู้ว่าการปิดกันตัวเองเอาไว้ไม่ได้ช่วยให้ผลดีเลย หากเราเปิดกว้างเราจะรู้ว่าใครรักเรา จริงใจ...รักโดยไม่หวังอะไร...”</p> <p>“นกรู้อย่างนี้ ผมก็มีความสุขเหลือเฟือแล้วละ ขอขอบคุณมากซะคุณนง...สำหรับความรักนี้ มันจะเป็นรักเดียวตลอดไปของผมชั่วกัลปาวสาน” (กันยามาส, 2559, น.521-522)</p>	<p>เชอขอสัญญา</p> <p>“แข่งกับผมนะครับ เชื่อสิถ้าเราสองคนแข่งกันรัก ความรักของเราจะไม่มีคำว่าน้อยลงอีกเลย”</p> <p>“โอเค...ฉันตกลงเล่น จับมือกันนะ ผ่านด่าน ยากๆ ไปด้วยกันรับรางวัลจากเกมนี้ด้วยกันตลอดไปนะ” (คนปั่นฝัน, 2561, ออนไลน์)</p>

จะเห็นได้ว่าการเปิดเรื่องของบทประพันธ์ปวงเสน่ห์หาใช้การเปิดเรื่องด้วยบทสนทนาของวิสาขาทูรที่รอต้อนรับลูกสาวของเธอ ซึ่งต่างจากบทละครโทรทัศน์เกมเสน่ห์หาที่คนปั่นฝันใช้การเปิดเรื่องด้วยการบรรยายฉากและเหตุการณ์ภายในห้องคลออดที่เต็มไปด้วยความตึงเครียดและเสียงกรี๊ดร้องด้วยความเจ็บปวดของเหมือนชนก ทำให้สามารถดึงดูดผู้ชมและผู้อ่าน ส่วนการปิดเรื่องของบทประพันธ์ปวงเสน่ห์หาและบทละครโทรทัศน์เกมเสน่ห์หา ใช้การปิดเรื่องแบบสุขนานุกรมเช่นเดียวกัน ต่างกันเพียงบทละครโทรทัศน์เกมเสน่ห์หาใช้เกมการแข่งขันเพื่อให้ความรักของทั้งคู่ รักกันยืนยาวและเป็นรางวัลของกันและกัน อีกทั้งการใช้เกมในการปิดเรื่องนั้น เป็นการปิดเรื่องโดยสอดคล้องกับชื่อของบทละครโทรทัศน์เกมเสน่ห์หาอีกด้วย

การดัดแปลงเนื้อหาให้เหมาะสมกับการแสดง

การดัดแปลงเนื้อหาให้เหมาะสมกับการแสดงเป็นการสร้างสรรค์ ดัดแปลงจากบทประพันธ์เดิม โดยสอดแทรกเหตุการณ์รอบตัวและเทคนิคของผู้เขียนบท ทำให้เกิดเอกลักษณ์ของแต่ละบุคคล อีกทั้งเกิดความเหมาะสมของเนื้อหาที่นำไปแสดง ทำให้บทละครโทรทัศน์มีความสมจริง ซึ่งมีวิธีการดังนี้

3.1 เนื้อหาที่คงไว้ เนื่องจากคนปั่นฝันมีการดัดแปลงบทประพันธ์ปวงเสน่ห์หาของกันยามาส มาเป็นบทละครโทรทัศน์เกมเสน่ห์หา ซึ่งจากการศึกษาองค์ประกอบของบทประพันธ์เปรียบเทียบกับบทละครโทรทัศน์ ทำให้ทราบวาทละครโทรทัศน์เกมเสน่ห์หา คนปั่นฝันยังมีการคงเนื้อหาในส่วนของแก่นเรื่อง โครงเรื่อง และตัวละครเอาไว้อย่างครบถ้วน เช่น ตอนที่เพ็ญพรณีพยายามทำทุกวิถีทางเพื่อให่วงศ์เวศน์หันมาสนใจเธอ จนท้ายที่สุดเพ็ญพรณีก็ทำได้สำเร็จ วงศ์เวศน์หลงเสน่ห์ความร่าเริงของเพ็ญพรณีที่มีกิริยาทำที่ดึงดูดความสนใจของผู้ชายหลายๆ คน

ตารางที่ 3 ตารางเปรียบเทียบเนื้อหาที่คงไว้

บทประพันธ์เรื่องบ่วงเสน่หา	บทละครโทรทัศน์เรื่องเกมเสน่หา
เพ็ญพรรณ 'ง่าย' กว่าที่วงศ์เวศน์คิดเอาไว้เสียอีก ลักษณะแบบหญิงขี้อ้อนของหล่อนปรากฏอยู่แจ่มชัด ไม่ว่าจะทางดวงตาหรือกิริยาท่าที หล่อนอวด	วงศ์เวศน์หายไปมีความสุขกับเพ็ญพรรณทั้งคืน แม้จะสุขสมเพราะเมานจนควบคุมตัวเองไม่ได้แต่ก็ยอมรับว่าเขาหลงเสน่ห์ความร้อนแรงของเน็ตไอดอล
เรือนกายอยู่ต่อหน้าเขา ยืนด้วยท่าทางแอ่นอกไม่แตกต่างไปจากนางงามบนเวทีประชันโฉมกันเพื่อให้ผู้ชมได้พิสูจนความงามที่ตัวเองมีอยู่ พุดคุยกันไม่กี่คำ เขาก็พาลล่อนมานอนคุยกันได้แล้วคนเดียวในห้องหับอันมืดซิดของบังกะโลริมหาตที่มีให้เขาเคลื่อนกลาดไปหมดเขายอมรับว่ารสชาติที่หล่อนมีให้เร้าใจโลดโผนแถมยังชวนให้ค้นหาต่อจากนี้อีกด้วย (กันยามาส, 2559, น.120)	สาวไม่น้อย ถึงกระนั้นก็ไม่อาจเผยเรื่องความสัมพันธ์ลับๆ กับใครได้...โดยเฉพาะคนในครอบครัวเหมือนชนก! (คนปั่นฝัน, 2561, ออนไลน์)

3.2 เนื้อหาที่ปรับให้เหมาะสมกับการแสดง เนื่องจากบทประพันธ์เรื่องบ่วงเสน่หา มีความซับซ้อนในบางช่วงบางตอน เมื่อนำมาดัดแปลงสู่บทละครโทรทัศน์เกมเสน่หา จึงมีการปรับเนื้อหา เพื่อให้เหมาะสมกับการแสดงมากยิ่งขึ้น และกระชับเนื้อเรื่องให้เข้าใจง่าย เพื่อลดรายละเอียดของเรื่องที่จะทำให้อ่านหรือผู้ชมเกิดความรู้สึกเบื่อ การปรับเนื้อหาดังที่กล่าวมานี้จะทำให้บทละครโทรทัศน์เกมเสน่หา มีความน่าสนใจ

มากขึ้นด้วย เช่น ได้มีการปรับเปลี่ยนเนื้อหาในด้านความเหมาะสมของตัวละคร โดยแต่เดิมกันยามาสให้ตัวละครไพพรรณแอบรักวิชซึ่งเป็นเจ้านายและเจ้าของบ้านที่ไพพรรณได้อาศัยอยู่ แต่ในบทละครโทรทัศน์เกมเสน่หา คนปั่นฝันได้ปรับให้ตัวละครมีความเหมาะสม โดยไม่ให้ตัวละครดังกล่าวแอบรักเจ้านายของตนเอง และมีความซื่อสัตย์ในการทำงาน รู้จักมอบน้อมถ่อมตน

ตารางที่ 4 ตารางเปรียบเทียบเนื้อหาที่ปรับให้เหมาะสมกับการแสดง

บทประพันธ์เรื่องบ่วงเสน่หา	บทละครโทรทัศน์เรื่องเกมเสน่หา
“ไพ แล้วเธอกับคุณวิชล่ะ” นั่นทำให้ไพพรรณหน้าเสีย “ขอโทษนะที่ต้องถามแบบนี้...เธอก็เห็นคุณวิชแล้วเธอทำไหม... ฉันรู้ว่าเธอรักเขามาก...มันยังไม่เคยมีอะไรเกินเลย” “นั่นเพราะคุณวิชไม่เคยรักไพนะคะ คุณวิ” (กันยามาส, 2559, น.272)	ไพพรรณเป็นแม่บ้านเก่าแก่ที่ทำงานกับวิชมานาน เธอเป็นคนซื่อสัตย์ จงรักภักดีและรักเหมือนชนกไม่แพ้ใครจึงพยายามกล่อมให้คุณหนูซึ่งใจเย็นและคุยกับพ่อแม่ดี ๆ วิชกับวิสาขาร้อนใจเรื่องเหมือนชนกแต่ไม่อยากปลุก ได้แต่รออย่างอดทนโดยมีคณินซึ่งเป็นเพื่อน (คนปั่นฝัน, 2561, ออนไลน์)

3.3 เนื้อหาที่เปลี่ยนแปลง คนปั่นฝันได้เปลี่ยนแปลงในด้านของเนื้อหาเมื่อนำมาดัดแปลงสู่บทละครโทรทัศน์ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงเนื้อหา ดังกล่าวช่วยให้บทละครโทรทัศน์มีความสมจริง กระชับและดึงดูดความสนใจจากผู้อ่าน เช่น เรื่อง

การแท้งลูกของพิมลแข จากบทประพันธ์บ่วงเสน่หา กันยามาสให้ตัวละครพิมลแขแท้งลูก แต่ในบทละครโทรทัศน์เกมเสน่หา คนปั่นฝันสร้างให้ตัวละครพิมลแขไม่ได้แท้งลูก และแสดงให้เห็นถึงความรักที่วิชมีต่อพิมลแข

ตารางที่ 5 ตารางเปรียบเทียบเนื้อหาที่เปลี่ยนแปลง

บทประพันธ์เรื่องปวงเสนาหา	บทละครโทรทัศน์เรื่องเกมเสนาหา
<p>“คุณนัย” เขาลืมตาขึ้นมองก่อนจะบอกด้วยเสียงเรียบ ๆ “ไม่ดีเลยนะ คุณ...อย่าทำอะไรแบบนี้ไปนี่ที่แก้อีโนไหนหากจะคุยกับ ผม”ไปนี่ที่แก้อีโนไหนหากจะคุยกับผม” “เขอยากนั่งอยู่ตรงนี้ ดูเหมือนเราแทบจะไม่เคยได้คุยกันอีกเลย... เขายังเสียใจไม่หายที่แห่งลูก” ลูก...ที่พมิลเขาบอกว่าเขาลูกเขา ใจของชายหนุ่มไหวขึ้นอีกจนได้ ทั้งที่คิดว่าเขาหักใจได้แล้ว (กัญยามาศ, 2559, น.414)</p>	<p>“เข...อย่าฝืนทำสิ่งที่มันเป็นไปไม่ได้ ผมอยากให้คุณรู้ว่าถึงไม่ คุณนัย ผมก็จะไม่มีวันกลับไปหาคุณ” “ไม่มีอะไรแน่นอนหรือคุณนัย คนเราเปลี่ยนไปได้ทุกวัน” “เข...การอยู่กับคนที่ไม่มีใจให้ คุณจะมีความสุขได้อย่างไร” “ครั้งหนึ่ง เขเคยทำให้ฉันรักเขาได้ ขอเพียงคุณกลับมา เขมั่นใจว่าเขาจะทำให้ ฉันกลับมารักเขาได้อีกครั้ง” (คนปั้นฝัน, 2561, ออนไลน์)</p>

3.4 เนื้อหาที่ตัดออกบางส่วน เนื่องจาก
บทละครโทรทัศน์เกมเสนาหา คนปั้นฝันได้ดัดแปลง
มาจากบทประพันธ์ปวงเสนาหา จึงมีการตัดเนื้อหา
บางส่วนออก เพื่อให้เรื่องราวมีความกระชับ เข้าใจ
ง่าย และไม่ทำให้ผู้อ่านรู้สึกเบื่อจนเกินไป อีกทั้ง
การตัดเนื้อหาบางส่วนออกจะช่วยให้เนื้อหา

มีความเหมาะสมกับการแสดงอีกด้วย เช่น การตัด
เนื้อหาในส่วนอาชีพของนิ่มนวลตอนก่อนที่ลัคณีย
ไป และกล่าวเพียงอาชีพก่อนที่จะกลับมาพบกับ
ลัคณียอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งคนปั้นฝันสร้างให้ตัวละครนิ่ม
นวลประกอบอาชีพแม่บ้าน และสาวโรงงาน ดังนี้

ตารางที่ 6 ตารางเปรียบเทียบเนื้อหาที่ตัดออกบางส่วน

บทประพันธ์เรื่องปวงเสนาหา	บทละครโทรทัศน์เรื่องเกมเสนาหา
<p>หลังจากที่เขาพบหน้าแม่ตัวเอง ทำใจของลัคณียเหมือนคนขาดใจ ลึก ๆ ที่อาการนั้นแม่แต่หมอกก็ยังสายหน้าว่ายากเย็นยามไม่มีผิด แม่ของเขา...ผู้หญิงที่ชวนให้แคลงใจ แม่นิ่มนวลจะรับสารภาพออก มาเองแล้ว เหมือนชนกก็ยังรู้สึกพะอืดพะอม จะว่ารักก็ยังไม่ เต็มที่ยังที่คาดเอาไว้ ว่าสงสารมันก็ยากเกินกว่าจะเดินขึ้นมาได้ แล้วเขา...ก่อนหน้าที่เขาอยู่มาแบบใด การมีแม่เป็นผู้หญิงบริการ คงไม่ใช่ชีวิตที่ดีนักกระมัง (กัญยามาศ, 2559, น.400)</p>	<p>วิสาขเป็นคนแปลงโฉมนิ่มนวลและพามาร่วมงาน เมื่อมาลิเห็น อดีตเด็กในอุปการะ ที่รักเหมือนลูกก็ของขึ้น ปีกกล้าหาญหนึ่งตามผู้ชาย สุดท้าย ก็เอาตัวเองไม่รอด เอาเลือดชั่ว ๆ มา ทิ้งไว้เป็นภาระของคนของฉัน แล้วไอ้เลือดชั่วของแกนี่แหละที่ทำให้ร้ายทุกคนที่นี่! มาลินี้เด็ดจัด ชี้หน้าด่านิ่มนวลเสียงกร้าว วิสาขถลามาถึงตัวแม่ไว้ “ไม่เอานะแม่ คนมองใหญ่แล้ว” ก็ให้มองกันไปเลย จะได้ว่าอีนั่งแม่ใจแตกที่แหละเป็นแม่เจ้าบ่าว หลานฉัน...ฉันเลี้ยงของฉันมาอย่างดี ฟุ่มฟักอย่างกับไข่ในหิน รักเหมือนดวงใจ แต่สุดท้ายไอ้ขยะที่แกทิ้งไว้ก็มาย่ำยีดวงใจของ ฉัน ลัคณียหน้าซีด เหมือนชนกมองเจ้าบ่าวด้วยแววตาเห็นใจ ไม่เคยเห็นเขาเป็นแบบนี้มาลินี้พาลพาไลใส่ทุกคนที่เกี่ยวข้องโดย เฉพาะลัคณียหลานเขยคนใหม่ที่เธอไม่เต็มใจยอมรับ (คนปั้นฝัน, 2561, ออนไลน์)</p>

3.5 เนื้อหาที่เพิ่มเติม การดัดแปลงนวนิยายบวงเส่นหาสูบทะเลทรายโทรทัศน์เกมเส่นหาคนปั่นฝันได้สอดแทรกสาระความรู้ให้แก่ผู้อ่าน เพื่อเตือนให้ผู้อ่านตระหนักถึงปัญหาของขยะที่เกิดขึ้นในสังคมไทย โดยสอดแทรกวิธีการแยกขยะที่ถูกวิธีให้สามารถนำมารีไซเคิลเป็นของที่ใช้ซ้ำกันได้ อีก คือเป็นการสร้างรายได้ให้กับชุมชน เป็นการช่วยลดปัญหาขยะในสิ่งแวดล้อม เช่น ขยะในทะเลและถุพลาสติค เป็นต้น จึงทำให้ผู้อ่านบทละครโทรทัศน์ได้รับสาระดี ๆ ที่สอดแทรกได้อย่างแนบเนียน ดังตัวอย่างตอนที่เหมือนชนกเข้ามารับหน้าที่ดูแลโครงการแยกขยะของชุมชนและทำให้เห็นปัญหาขยะของสังคมในปัจจุบัน

ลัคณียพาเหมือนชนกสำรวจชุมชนและถ่ายภาพกองขยะเก็บเป็นข้อมูล คุณหนูซึ้นไม่ยอมลงจากรถแต่ถ่ายภาพจากมุมไกลๆ เขาจึงเตือนให้ลงไปถ่ายใกล้ๆ แต่เธอก็รีนเขาเลยแกล้งพูดกดดัน

ลัคณีย: แมลงวันมันไม่สะอาด แต่แคโดนินโดนหนอยก็ไม่ได้ตายหรือ

เหมือนชนก: ถ้าเอ็นดูมันหนักก็เข้าไปรับเชื้อเองเลยสิ ฉันไม่เข้าไปแล้ว มีแต่ขยะ

ลัคณีย: ป่อขยะขนาดร้อยไร่ที่เคยรับขยะจากชุมชนแถบนี้ไปทิ้งเพิ่งถูกปิดเพราะป่อมันเต็มจนรับขยะอีกไม่ได้ ชาวบ้านหลายๆ คนเลยแก้ปัญหาด้วยการมาทิ้งแถวนี้ ถ้าทุกคนเอาแต่หันหลังให้กองขยะทิ้งที่เราทิ้งสร้างมันขึ้นมาเองทุกวัน ถ้าทุกๆ คนทำแบบนี้คงไม่ต้องให้ผมพูดหรอกนะว่าอนาคตมันจะเป็นยังไง

(คนปั่นฝัน, 2561, ออนไลน์)

4. กลวิธีการเพิ่มตัวละคร

กลวิธีการเพิ่มตัวละคร เป็นกลวิธีที่ช่วยทำให้เรื่องราวของบทละครโทรทัศน์มีความสนุกสนาน และสมบูรณ์มากขึ้น ซึ่งการเพิ่มตัวละคร

นั้นจะต้องไม่กระทบโครงเรื่องหลัก และไม่ทำให้โครงเรื่องผิดไปจากเดิมมากนัก ส่วนใหญ่การเพิ่มตัวละครในบทละครโทรทัศน์จะเพิ่มเป็นบทของตัวประกอบหรือตัวละครที่ใกล้ชิดกับตัวละครเอก คนปั่นฝันได้เพิ่มตัวละครพิเศษมา 2 ตัวละคร คือ จอมยุทธและทอแสง

4.1 จอมยุทธ เป็นตัวละครฝ่ายชายที่มีลักษณะพิเศษที่เพิ่มเข้ามาในส่วนของบริษัทบริษัทที่รัชชเป็นเจ้าของโดยมอบหมายให้ลัคณียเป็นผู้ดูแล โดยมีจอมยุทธเป็นเลขาส่วนตัวทำหน้าที่คอยประสานงานต่างๆ ไม่ว่าเรื่องส่วนตัวหรือเรื่องงานของบริษัทให้กับลัคณียอยู่บ่อยครั้ง

4.2 ทอแสง เป็นตัวละครฝ่ายหญิงที่มีลักษณะพิเศษที่มีบทบาทเป็นแม่ของพิมล แซ่ที่มีชื่อเสียงโด่งดังจากการชนะการประกวดความงาม ซึ่งเป็นลูกสาวคนเดียวของทอแสง โดยทอแสงจับคู่ลูกสาวกับคนฐานะร่ำรวยกว่าครอบครัวของตนเองอยู่เสมอ เพราะหวังว่าในอนาคตตัวเองและลูกจะได้อยู่สบายไม่ลำบาก

จากกลวิธีการเพิ่มตัวละครข้างต้นจะเห็นได้ว่า คนปั่นฝันเพิ่มตัวละครจอมยุทธและทอแสงทำให้บทละครโทรทัศน์มีความน่าสนใจ เนื่องจากตัวละครทั้งสองตัวนี้ช่วยเสริมบทบาทของตัวละครเอกให้มีความสมจริงมากขึ้น ตัวละครจอมยุทธมีบทบาทกับตัวละครเอก คือ เหมือนชนก ทำให้ลัคณียต้องแต่งงานกับเหมือนชนกเพื่อกอบกู้เกียรติของเธอ ส่วนตัวละครทอแสงเป็นอีกตัวละครที่มีบทบาทในการสนับสนุนลูกสาวของเธอให้เลือกคู่ครองเป็นรัชช(พ่อของเหมือนชนก) ทั้งหมดนี้ทำให้เรื่องราวของบทละครโทรทัศน์เกมเส่นหา มีความสมจริงและสามารถดึงดูดผู้ชมให้ติดตาม

5. การเพิ่มบทบาทของตัวละคร

บทละครโทรทัศน์เกมเส่นหาของ คนปั่นฝัน มีการเพิ่มบทบาทของตัวละครขึ้น และใส่ใจรายละเอียดของตัวละครทุกตัว เพื่อให้บทละคร

โทรทัศน์มีความสนุกสนานและสมบูรณ์มากขึ้น โดยใช้การเพิ่มบทบาทของตัวละครที่มีความสำคัญในเรื่อง คือ การเพิ่มบทบาทของมาลินี แม่ของ วิสาขาและเป็นยายแท้ๆ ของเหมือนชนก มาลินี ในนวนิยายมีบทบาท คือ เป็นคนที่ไม่ชอบใช้ความรุนแรงกับคนรอบข้าง แต่ในส่วนของบทละคร มาลินีมีบทบาท คือ เป็นคนที่ใช้ความรุนแรงชอบพูดจาทำร้ายจิตใจคนรอบข้าง โดยเฉพาะลัคณีย์ เพื่อให้ทำให้เรื่องราวมีความเข้มข้น น่าติดตาม

สรุปและอภิปรายผล

การศึกษากลวิธีการดัดแปลงนวนิยาย “ป่วนเสน่ห์” ของกันยามาสู่บทละครโทรทัศน์ “เกมเสน่ห์” เมื่อศึกษาองค์ประกอบของบทละครโทรทัศน์เรื่องเกมเสน่ห์ในด้านเนื้อเรื่องและศิลปะการแต่ง พบว่า คนปั้นฝันได้มีการดัดแปลงชื่อเรื่องของบทประพันธ์ โดยเปลี่ยนจาก “ป่วนเสน่ห์” เป็นชื่อ “เกมเสน่ห์” เนื่องจากทีมผู้จัดละครของช่องไทย ทีวีสี่ช่อง 3 มีความคิดเห็นตรงกันว่า ละครที่ได้ออกอากาศมาแล้วมีคำขึ้นต้นชื่อเรื่องด้วยคำว่า “ป่วน” มากถึง 8 เรื่อง จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้เปลี่ยนชื่อจาก “ป่วน” เป็น “เกม” เพื่อให้สอดคล้องกับความสนใจของผู้ชมและผู้อ่าน

ในส่วนของเนื้อเรื่อง คนปั้นฝันยังคงจุดมุ่งหมายของแก่นเรื่อง โครงเรื่อง ไว้เหมือนกับนวนิยายป่วนเสน่ห์ของกันยามาส แต่มีการนำเสนอจาก บทสนทนา ตัวละครที่แตกต่างไปจากนวนิยาย เนื่องจากมีการเพิ่มตัวละครและเพิ่มบทบาทตัวละครเพื่อให้มีความเหมาะสมกับการแสดงมากขึ้น นอกจากนี้คนปั้นฝันได้มีการแบ่งตอนใหม่ คือ จากนวนิยายป่วนเสน่ห์ที่มีจำนวน 55 ตอน เป็นบทละครโทรทัศน์เกมเสน่ห์จำนวน 14 ตอน โดยใช้วิธีการดำเนินเนื้อหา คือ คนปั้นฝันใช้การเปิดเรื่องโดยการบรรยายเหตุการณ์ภายในห้องคลอดที่เต็มไปด้วยความตึงเครียดและเสียงกรีดร้องของเหมือน

ชนก ซึ่งต่างจากนวนิยายที่เปิดเรื่องโดยการใช้บทสนทนาของวิสาขาที่มารอดต้อนรับเหมือนชนก ส่วนการปิดเรื่อง คนปั้นฝันใช้กลวิธีการปิดเรื่องแบบสุนทรภู่กรรมเช่นเดียวกับนวนิยายป่วนเสน่ห์ ซึ่งบทละครโทรทัศน์เกมเสน่ห์ใช้เกมการแข่งขันในการครองรักกัน เพื่อให้ความรักเป็นรางวัลของกันและกัน ส่วนการใช้เกมในการปิดเรื่อง ทำให้สอดคล้องกับชื่อเรื่องของบทละครโทรทัศน์อีกด้วย นอกจากนี้คนปั้นฝันยังใช้กลวิธีการดัดแปลงเนื้อหาให้เหมาะสมกับการแสดง โดยการคงเนื้อหาเดิม ปรับเนื้อหา เปลี่ยนแปลงเนื้อหาและตัดเนื้อหาออกบางส่วน เพื่อให้เนื้อเรื่องมีความกระชับเข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน และบทละครโทรทัศน์เกมเสน่ห์ได้สอดแทรกเนื้อหาเพิ่มเติมเพื่อเป็นสาระความรู้ให้แก่ผู้อ่านเกี่ยวกับคุณค่าของขยะผ่านธุรกิจของตัวละครเอกให้รู้จักวิธีจัดการขยะได้อย่างแนบเนียน ทำให้บทละครโทรทัศน์เกมเสน่ห์มีความสนุกสนาน ผู้ชมละครโทรทัศน์เกมเสน่ห์เกิดความประทับใจ จึงทำให้นวนิยายป่วนเสน่ห์เป็นที่นิยมเช่นเดียวกับนวนิยายป่วนเสน่ห์

จากการศึกษางานวิจัยนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีการดัดแปลงนวนิยายสู่บทละครโทรทัศน์ โดยผู้วิจัยศึกษาผ่านบทประพันธ์ป่วนเสน่ห์ ของกันยามาส และศึกษาบทละครโทรทัศน์เกมเสน่ห์ที่เผยแพร่ทางไทยรัฐออนไลน์ โดยผู้วิจัยได้ทำการอ่านตัวบทประพันธ์และบทละครโทรทัศน์ เพื่อทำการหาวิธีการดัดแปลงจากนวนิยายสู่บทละครโทรทัศน์ว่า คนปั้นฝันใช้กลวิธีการดัดแปลงอย่างไร ซึ่งจากการศึกษาผู้วิจัยพบว่า กลวิธีการดัดแปลงที่พบในบทละครโทรทัศน์เกมเสน่ห์มีการยึดเนื้อหาเดิมไว้ตามต้นแบบบทประพันธ์ป่วนเสน่ห์และมีการปรับเปลี่ยน เพิ่มเนื้อหาตามความเหมาะสม ถึงแม้นวนิยายป่วนเสน่ห์จะได้รับความนิยมเมื่อ 20 ปีก่อน แต่ใน

ปัจจุบันหากไม่มีการนำมาดัดแปลงสู่บทละครโทรทัศน์ให้ทันตามยุคสมัยก็อาจทำให้นวนิยายบ่วงเสน่ห์หาไม่เป็นที่รู้จักในปัจจุบัน กลวิธีการดัดแปลงนวนิยายสู่บทละครโทรทัศน์จึงทำให้เห็นว่า ละครโทรทัศน์มีผลให้นวนิยายเป็นที่รู้จัก

แพร่หลายแก่คนในสังคมมากขึ้นด้วยการนำเสนอเนื้อหาในมุมมองใหม่ที่เข้ากับยุคสมัยที่มีการนำมาดัดแปลง ดังนั้นการขยายเนื้อหาให้เหมาะสมจะทำให้ผู้รับสารเข้าใจ และได้รับอรรถรสมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กันยามาส. (2559). *บ่วงเสน่ห์หา*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: แสงดาว.
- คนปั้นฝัน. (2561). *เกมเสน่ห์หา*. [ออนไลน์]. กรุงเทพฯ: ไทยรัฐออนไลน์.
- ประพนธ์ เรื่องณรงค์ และคณะ. (2545). *การวิเคราะห์คุณค่าของวรรณกรรม*. กรุงเทพฯ: ประสานมิตร.
- สำนักข่าวอิศรา. (2561). 'บ่วง (เกม) เสน่ห์หา' ของกันยามาส. สืบค้นเมื่อ 22 ธันวาคม 2561 จาก <http://www.isranews.org/isranews-article/67557-novel-67557.html>.
- สุภัทรา ศิริจิตจันทร์. (2545). ธรรมชาติของสื่อที่มีผลต่อการนำเสนอเรื่องย่อละครโทรทัศน์ของเล่มละ 25 บาท. *วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*. 6(1).
- Dercksen, ID.E. (2010). *The art of adaptation*. Retried 10 March 2019 from <http://www.writing-studio.co.za/page62html>.

แนวทางการส่งเสริมการเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุให้กับทรัพยากรมนุษย์ขององค์กร

Guidelines on Promoting Pre-Retirement Preparation for Human Resources in an Organization

นิสรา ใจชื่อ¹

Nissara Jaisue¹

Received: 23 April 2020

Revised: 5 June 2020

Accepted: 8 July 2020

บทคัดย่อ

บทความทางวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุให้กับทรัพยากรมนุษย์ขององค์กร และ 2) เพื่อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมการเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุให้กับทรัพยากรมนุษย์ขององค์กร การเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุเป็นความสำคัญอย่างหนึ่งของการวางแผนการดำเนินชีวิต ของบุคคลให้มีคุณภาพ ผู้เขียนนำเสนอว่าทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรควรมีการเตรียมความพร้อม ก่อนการเกษียณอายุใน 9 ด้าน คือ 1) ด้านเศรษฐกิจ 2) ด้านสุขภาพกาย 3) ด้านจิตใจ 4) ด้านสังคม 5) ด้านอาชีพ 6) ด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม 7) ด้านการใช้เวลาว่าง 8) ด้านเทคโนโลยี และ 9) ด้านชีวิต และควรมีการวางแผนการดำเนินงานอย่างเป็นขั้นตอน โดยควรส่งเสริมให้บุคลากรขององค์กรเกิดการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงของตนเอง สำหรับแนวทางการส่งเสริมการเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุให้กับทรัพยากรมนุษย์ขององค์กรคือ ควรเตรียมความพร้อมให้กับบุคลากรขององค์กรตั้งแต่เริ่มต้นเข้ามาทำงาน จนกระทั่งใกล้เกษียณอายุการทำงาน ควรมีการจัดการเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การจัดให้มีที่ปรึกษาสำหรับบุคลากร การฝึกอบรมอาชีพเสริม การใช้เทคโนโลยีให้เป็นประโยชน์ เป็นต้น ข้อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมการเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุให้กับทรัพยากรมนุษย์ขององค์กรควรดำเนินการ คือ 1) องค์กรควรเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุให้กับบุคลากรขององค์กรตั้งแต่เริ่มปฏิบัติงาน และใกล้เกษียณอายุ การทำงาน 2) ส่งเสริมความรู้ทักษะเพื่อความพร้อมสำหรับการทำงานหลังเกษียณสำหรับผู้สูงอายุ ที่มีความพร้อมทำงาน 3) องค์กรควรเปิดโอกาสในการจ้างงานต่อเนื่องสำหรับผู้สูงอายุ ที่มีความพร้อมในการปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงการออกแบบงานที่มีความเหมาะสม 4) องค์กรควรมีแผนการเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุของบุคลากร และควรจัดทำคู่มือการเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุ 5) องค์กรควรมีการจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อส่งเสริม การเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุให้กับทรัพยากรมนุษย์ขององค์กร

¹ อาจารย์ประจำคณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

¹ Lecturer, Faculty of Public Administration, Dhurakij Pundit University

เช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับการเกษียณอายุผ่านสื่อต่างๆ ขององค์กร การจัดอบรม/สัมมนา การศึกษาดูงาน การทำอาชีพหลังการเกษียณอายุ เป็นต้น ทั้งนี้หากองค์กรให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุให้กับทรัพยากรมนุษย์ขององค์กร บุคลากร จะมีขวัญกำลังใจที่ดี สร้างผลงานและส่งเสริมความก้าวหน้าให้กับองค์กรต่อไป

คำสำคัญ: การเตรียมความพร้อม, ก่อนการเกษียณอายุ, ทรัพยากรมนุษย์

Abstract

This academic article aims to 1) study the concept of pre-retirement preparation for human resources in an organization, and 2) propose guidelines on promoting pre-retirement preparation for human resources in an organization. Preparing for pre-retirement is one of the priorities of a person's quality of life planning. The author proposes that human resources in an organization should be ready before retirement in nine aspects including: 1) economy, 2) physical health, 3) mental health, 4) society, 5) occupation, 6) housing and environment, 7) free time spending, 8) technology, and 9) life. Step-by-step operational planning should be encouraged by supporting persons in an organization to learn for self-transformation. Guidelines on promoting pre-retirement preparation for human resources in an organization are to prepare personnel starting from the first day of work to the near-retirement period. Various methods of pre-retirement preparation should be implemented such as providing consultants for personnel, offering vocational training, using technology effectively, etc. Recommendations for promoting pre-retirement preparation for human resources in an organization are as follows: 1) the organization should prepare the pre-retirement plan for personnel starting from the first day of work to the near-retirement period, 2) the organization should enhance knowledge and skills for the elderly who are ready to work after retirement, 3) the organization should provide continuous job opportunities for the elderly who are ready to work taking into account the proper work design, 4) the organization should make the pre-retirement planning for personnel and prepare a pre-retirement preparation handbook, and 5) the organization should arrange a variety of activities to enhance pre-retirement preparation for human resources such as transmitting knowledge about retirement through various organization's media, holding workshops or training courses, organizing field trips, pursuing careers after retirement, etc. To conclude, if the organization focuses on promoting pre-retirement preparation for human resources, personnel will gain moral support, increase productivity, and make significant progress.

Keywords: Preparation, Pre-Retirement, Human Resources

บทนำ

สถานการณ์ประเทศไทยและสังคมโลก จะก้าวสู่สังคมสูงวัย โดยองค์การสหประชาชาติ ประเมินสถานการณ์ในช่วงปี 2544-2643 (ค.ศ. 2001-2100) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุจากการเพิ่มขึ้น ของประชากรผู้สูงอายุ (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ออนไลน์) จากการรวบรวมสถิติด้านจำนวนผู้สูงอายุของกรมกิจการผู้สูงอายุ โดยเป็นข้อมูลที่รวบรวม ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2562 มีจำนวนผู้สูงอายุจำนวน 11,136,059 คน จากจำนวนประชากรทั้งประเทศ 66,558,935 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 16.73 ของประชากรทั้งหมด (กรมกิจการผู้สูงอายุ, ออนไลน์) ซึ่งจำนวนผู้สูงอายุมีแนวโน้ม ที่จะเพิ่มมากขึ้นในทุกๆ ปี การเตรียม ความพร้อมของบุคลากรในวัยทำงานและบุคลากรที่กำลังจะเกษียณอายุจะเป็น สิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่จะทำให้เป็นผู้สูงอายุ ที่มีคุณภาพต่อไป

การเกษียณอายุ เป็นการเปลี่ยนแปลงของบุคคลที่อาจทำให้ต้องปลีกตัวออก จากงานหรือสิ้นสุดจากงาน ซึ่งจะเป็นไปตามที่บุคคลหรือองค์การกำหนดไว้ ซึ่งถ้าเป็นองค์การภาคเอกชน มักจะกำหนดไว้ในช่วงการเกษียณอายุที่ 55 ปีขึ้นไป และสำหรับองค์การอื่นๆ ก็จะมี ความแตกต่างกันไปในการกำหนดอายุของบุคลากรในการเกษียณอายุ

การเกษียณอายุเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่บุคคลควรมีการวางแผนไว้ล่วงหน้า สำคัญเท่ากับการวางแผนในทุกๆ ช่วงวัย ของชีวิต ซึ่งจะทำให้บุคคลเกิดการตระหนักและเตรียมความพร้อมสำหรับการใช้ชีวิตอย่างมีคุณภาพ การเกษียณอายุบุคคลต้องมีการเปลี่ยนแปลงในหลายๆ ด้าน เช่น ด้านสุขภาพที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงตามวัย ด้านหน้าที่การงานที่ต้องลดบทบาทลง ด้านการเงินที่ต้องเตรียมความพร้อม

ในการใช้จ่ายในระยะยาว รวมถึงค่าใช้จ่ายเพื่อดูแลด้านสุขภาพ เป็นต้น

เมื่อถึงช่วงเวลาของการเกษียณอายุ บุคคลต้องมีการปรับตัวเพื่อเตรียมตัวกับ ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเพื่อให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพและมีคุณค่า ต่อตนเองและเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น

ทรัพยากรมนุษย์มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จขององค์การ หากองค์การ มีการวางแผนในความสำเร็จขององค์การควบคู่ไป กับความสำเร็จของบุคลากร ในองค์การ จะเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้บุคลากร มีขวัญกำลังใจ และเพียรพยายามในการทำงานเพื่อบรรลุผลสำเร็จของทั้งตนเองและความสำเร็จขององค์การ การส่งเสริม การเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุให้กับทรัพยากรมนุษย์ขององค์การ เป็นงานส่วนสำคัญอย่างหนึ่งขององค์การ ที่จะสร้างความมั่นคงให้กับบุคลากรทั้งในปัจจุบันและบุคลากรที่กำลังจะเกษียณอายุ การเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุให้บุคลากรมีการรับรู้ มีความเข้าใจ เตรียมพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต สามารถทำให้ตนเองดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณค่าและมีความสุข ทั้งในการทำงาน ปัจจุบันและการใช้ชีวิต ภายหลังจากที่ได้เกษียณอายุแล้ว จะเป็น สิ่งสำคัญสิ่งหนึ่งที่สร้างขวัญกำลังใจของบุคลากรในการทำงานกับองค์การ

นอกจากนี้หากองค์การมีแผนเตรียมการต่าง ๆ ที่จะสนับสนุนให้บุคลากรขององค์การได้รับรู้ เข้าใจ และเตรียมแผนการดำเนินชีวิตทั้งในปัจจุบันและอนาคต จะแสดงให้เห็นถึงการให้ความสำคัญกับบุคลากรที่เป็นทรัพยากรมนุษย์อันมีคุณค่ายิ่งขององค์การ บุคลากรรู้สึกถึงความหวังใจขององค์การ ทำให้มีความผูกพันกับองค์การ มีแรงจูงใจ ในการสร้างสรรค์ผลงานเพื่อบรรลุตามวัตถุประสงค์ขององค์การต่อไป

ในบทความนี้เป็นบทความวิชาการผู้เขียนมีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมก่อน การเกษียณอายุให้กับทรัพยากรมนุษย์ขององค์กร และ 2) เพื่อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมการเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุให้กับทรัพยากรมนุษย์ขององค์กร โดยผู้เขียนจะนำเสนอหัวข้อต่าง ๆ ได้แก่ ความสำคัญของการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุ ทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรกับการเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุในด้านต่าง ๆ กระบวนการขององค์กรในการส่งเสริมการเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุให้กับทรัพยากรมนุษย์ขององค์กร แนวทางการส่งเสริมการเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุให้กับทรัพยากรมนุษย์ขององค์กร บทสรุปและข้อเสนอแนะในการส่งเสริมการเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุให้กับทรัพยากรมนุษย์ขององค์กร โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ความสำคัญของการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุ

การเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุ ถึงแม้ว่าบางคนอาจจะมองว่าเป็นเรื่อง ของอนาคตที่อาจจะเป็นอนาคตอันใกล้ หรืออนาคตที่อาจจะไกลสำหรับแต่ละบุคคล หากบุคคลต้องการให้ตนเองมีการเกษียณอายุอย่างมั่นคง และมีคุณภาพชีวิต ที่ดีทั้งในปัจจุบัน และในอนาคต การเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุจึงเป็นสิ่งสำคัญที่บุคคลต้องมีความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต มีหลายองค์การ ให้แนวคิดที่เกี่ยวกับความสำคัญของการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุ ดังนี้ สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์ เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (2556, 6) ได้กล่าวถึงการเตรียมความ

พร้อมเพื่อการเกษียณอายุถือเป็น การวางแผนชีวิต การเตรียมการต่าง ๆ ควรเป็นกระบวนการที่ควรเริ่มตั้งแต่ วัยทำงาน เพื่อวางแผนการใช้ชีวิตอย่างเหมาะสม มีประโยชน์ในการช่วยลดปัญหาของผู้เกษียณ ทำให้ผู้เกษียณอายุสามารถมีการปรับตัวในบทบาท ที่เปลี่ยนแปลงได้และมีความพึงพอใจในชีวิตหลังเกษียณ สอดคล้องกับแนวคิดของ กองส่งเสริมศักยภาพผู้สูงอายุ กรมกิจการผู้สูงอายุ (2562, 6-7) ได้ให้เหตุผลของ การเตรียมความพร้อมผู้สูงอายุ คือ ความสูงอายุเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เมื่อสูงอายุจะเกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ที่สามารถเตรียมตัวล่วงหน้าได้ และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุเกิดขึ้นจากตัวผู้สูงอายุเองและปัจจัยสภาพแวดล้อม การเตรียมการไว้ก่อน จะนำไปสู่ความมั่นคงในชีวิตเมื่อสูงอายุ สอดคล้องกับแนวคิดของ Margaret Foot and Caroline Hook (1996, 155) ได้กล่าวถึงการเกษียณอายุองค์การควรมีการเตรียมการให้กับพนักงาน ควรมีโปรแกรมการวางแผนการเกษียณอายุให้กับพนักงาน เพื่อสามารถวางแผนการใช้ชีวิตทั้งในปัจจุบันและแผนในอนาคต อาจมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างพนักงานที่เกษียณ อายุแล้ว และพนักงานที่อยู่ในองค์การปัจจุบัน

เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และการเตรียมตัวในการดำรงชีวิต และเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างขวัญและกำลังใจให้กับพนักงาน เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป ความสำคัญของการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุ เป็นการวางแผนชีวิตอย่างหนึ่งของบุคคล ซึ่งเป็นกระบวนการตั้งแต่เริ่มทำงาน จนกระทั่ง การเกษียณอายุ ซึ่งเป็นการเตรียมการล่วงหน้าของบุคคลที่พร้อมรับกับ การเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น และสามารถ ปรับตัวได้

มีความพึงพอใจในชีวิตและ สร้างคุณค่าให้กับตนเองเป็นประโยชน์ให้กับผู้อื่นต่อไป หากองค์การแต่ละองค์การให้ความสำคัญกับการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุของบุคลากรขององค์การ จะทำให้บุคลากรขององค์การมีความตระหนักในการใช้ชีวิตอย่างมีความระมัดระวัง ทั้งในปัจจุบัน และ คำนึงถึงอนาคตที่จะเกิดขึ้น ก็จะสามารถทำให้บุคลากรมีคุณภาพชีวิตที่ดีต่อไป

ทรัพยากรมนุษย์ในองค์การกับการเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุในด้านต่าง ๆ

การเกษียณอายุของทรัพยากรมนุษย์ในองค์การ องค์การสามารถมีการวางแผนล่วงหน้าว่าจะมีบุคลากรเกษียณอายุเมื่อใด และมีจำนวนกี่คนในแต่ละปี หากองค์การ มีการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุ ของบุคลากรในด้านต่าง ๆ จะทำให้บุคลากรตระหนักและให้ความสำคัญต่อการวางแผนในการดำเนินชีวิต และเป็นขวัญกำลังใจ ของบุคลากรและสร้างความผูกพันระหว่างองค์การและพนักงานให้มีความรู้สึกมั่นคงทั้งในชีวิตการทำงาน และการดำรงชีวิต ในอนาคต การเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุในด้านต่าง ๆ มีผู้ให้แนวคิดที่หลากหลายดังนี้ ดาวิชา ศรีชัยรัตน์ (2562, 192-193) ได้กล่าวถึง องค์การสามารถส่งเสริมและเตรียมความพร้อมในการเกษียณอายุให้กับบุคลากรโดยพิจารณาในด้านต่าง ๆ คือ 1) การเตรียมความพร้อมด้านการเงิน คือ องค์การควรวางแผนและดูแลพนักงานให้สามารถใช้ชีวิตได้อย่างมั่นคงและมีคุณภาพ โดยองค์การสามารถส่งเสริมและเตรียม ความพร้อมให้กับพนักงานในด้านการวางแผนการเงิน เพื่อให้พนักงานวางแผนบริหารจัดการการเงินของตนเองตั้งแต่เริ่มแรก เพื่อให้อนาคตมีเงินสำรองที่ใช้เพียงพอสำหรับการดำเนินชีวิต 2) การเตรียมความพร้อมด้าน

หน้าที่การงาน สามารถเริ่มได้ตั้งแต่ช่วงแรกๆ ของการทำงาน และเพิ่มความเข้มข้นในช่วงกลางของการทำงานที่พนักงานมีทักษะมากขึ้น องค์การควรมีการสนับสนุนพนักงานให้เตรียมพร้อมด้านอาชีพการงานหลังเกษียณอายุ หรือพิจารณาการขยายเวลา การเกษียณอายุให้กับพนักงานที่มีสุขภาพแข็งแรง และยังสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อาจพิจารณาบทบาทใหม่ๆ เช่น ผู้สอนงานให้กับพนักงานรุ่นใหม่ เป็นต้น 3) การเตรียมความพร้อมด้านชีวิต องค์การควรพิจารณาเรื่องความพร้อมด้านทัศนคติการใช้ชีวิต เช่น การเตรียมความพร้อมให้กับกลุ่มพนักงานที่ใกล้เกษียณ เพื่อพร้อมสำหรับ การเปลี่ยนแปลง และพร้อมสำหรับการใช้ชีวิต ในอนาคตอย่างมีคุณภาพ และมีความสุข ซึ่งแนวคิดการเตรียมความพร้อมในการเกษียณอายุ สอดคล้องกับแนวทางของ กองส่งเสริมศักยภาพผู้สูงอายุ กรมกิจการผู้สูงอายุ (2562, 8-90) ได้กล่าวถึงการเตรียมความพร้อมเข้าสู่วัยสูงอายุด้านต่าง ๆ ประกอบด้วย 1) การเตรียมความพร้อม ด้านสุขภาพ หมายถึง การมีสุขภาพร่างกายแข็งแรงและมีสุขภาพจิตที่ดี สามารถปฏิบัติหน้าที่ประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข 2) การเตรียมความพร้อมด้านสังคม หมายถึง เป็นการรับรู้ และแสวงหาแนวทางในการทำให้ตนเองมีความพร้อมด้านสังคม เช่น การเรียนรู้เพื่อเข้าสู่วัยสูงอายุ การรู้สิทธิ กิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น 3) การเตรียมความพร้อมด้านเศรษฐกิจ หมายถึง การมีความมั่นคงทางรายได้ การวางแผนทางการเงิน ทั้งการออม ในรูปแบบต่างๆ และการลงทุน การมีเงินสำรองเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน การบริหารจัดการทรัพย์สิน การจัดการหนี้สิน และการทำงานที่เพิ่มรายได้ 4) การเตรียมความพร้อมด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม หมายถึง เป็นการตระหนักรู้ ให้ความสำคัญ และมีแนวทางในการ

เตรียมการในด้านที่อยู่อาศัยที่มั่นคง แข็งแรง เพื่อการใช้ชีวิตประจำวันในวัยสูงอายุได้ อย่างเหมาะสม สามารถเข้าถึงบริการสังคมอย่างสะดวกสบาย 5) การเตรียมความพร้อมด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม หมายถึง การมีความรู้ ความเข้าใจ ที่ถูกต้องต่อการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ประโยชน์ในชีวิต และใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมอย่างรู้เท่าทัน นอกจากนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Atchley (1994, p. 210) (อ้างถึงใน สาริตจินดากุล, 2559) โดย Atchley ได้แบ่งการเตรียมความพร้อมเพื่อเกษียณอายุออกเป็น 2 ระยะ คือ 1) ระยะก่อนการเกษียณนานๆ (Remote phase) ระยะนี้ความคิดเรื่องการเกษียณอายุ ยังอยู่ ห่างไกลมาก โดยสามารถเตรียมความพร้อมตั้งแต่ก่อนวัยทำงานหรือเริ่มวัยทำงาน โดยควรเตรียม 1.1) การเงิน หากต้องการ มีชีวิตหลังเกษียณที่

สบาย ต้องมีการวางแผนการเงินให้มาก 1.2) การใช้เวลาว่าง สามารถพัฒนาทักษะตั้งแต่วัยหนุ่มสาว 1.3) การดูแลรักษาสุขภาพ บุคคลควรดูแลสุขภาพตั้งแต่ วัยหนุ่มสาว เพื่อวัยเกษียณจะมีสุขภาพ ที่ดีด้วย 2) ระยะใกล้เกษียณ (Ear phase) ระยะที่บุคคลรู้สึกว่าการเกษียณอายุใกล้มาถึงตนเอง โดยมีสิ่งที่จะต้องเตรียมได้แก่ 2.1) ด้านจิตใจ ยอมรับและไม่วิตกกังวลเรื่องการเกษียณอายุมากจนเกินไป 2.2) ด้านทัศนคติต่อการเกษียณอายุ หากบุคคลมีการเตรียมความพร้อมในระยะก่อนการเกษียณนานๆ มาอย่างดี จะไม่เกิดทัศนคติด้านลบต่อการเกษียณอายุ

จากการศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรมนุษย์ในองค์การกับการเตรียมความพร้อมก่อน การเกษียณอายุในด้านต่างๆ ผู้เขียนสังเคราะห์ได้ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ทรัพยากรมนุษย์ในองค์การกับการเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุในด้านต่างๆ

แนวคิด	การเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุในด้านต่างๆ									
	ด้านการเงิน/ด้าน	ด้านหน้าที่การงาน	ด้านชีวิต	ด้านสุขภาพ	ด้านสังคม	ด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม	ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม	ด้านการใช้เวลาว่าง	ด้านจิตใจ	ด้านทัศนคติต่อการเกษียณอายุ
ดาวิชาศรีธัญรัตน์ (2562)	✓	✓	✓							
กองส่งเสริมศักยภาพผู้สูงอายุกรมกิจการผู้สูงอายุ (2562)	✓			✓	✓	✓	✓			
Atchley (1994) (อ้างถึงใน สาริตจินดากุล, 2559)	✓			✓				✓	✓	✓

ที่มา: ตารางที่ 1 ทรัพยากรมนุษย์ในองค์การกับการเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุในด้านต่างๆ สังเคราะห์โดยผู้เขียน

จากตารางที่ 1 ทรัพยากรมนุษย์ในองค์การกับการเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุในด้านต่างๆ ควรมีการเตรียมพร้อมในด้านต่างๆ คือ 1) ด้านการเงิน/ด้านเศรษฐกิจ 2) ด้านหน้าที่การงาน 3) ด้านชีวิต 4) ด้านสุขภาพ 5) ด้านสังคม 6) ด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม 7) ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม 8) ด้านการใช้เวลาว่าง 9) ด้านจิตใจ 10) ด้านทัศนคติต่อการเกษียณอายุ

ในมุมมองของผู้เขียน ขอนำเสนอทรัพยากรมนุษย์ในองค์การควรมีการเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุใน 9 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านเศรษฐกิจ 2) ด้านสุขภาพกาย 3) ด้านจิตใจ 4) ด้านสังคม 5) ด้านอาชีพ 6) ด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม 7) ด้านการใช้เวลาว่าง 8) ด้านเทคโนโลยี และ 9) ด้านชีวิต โดยมีรายละเอียดคือ 1) ด้านเศรษฐกิจ คือ วางแผนทางการเงิน การออม การลงทุนทั้งในปัจจุบันและแผนการลงทุนหลังเกษียณอายุ การบริหารจัดการหนี้ การบริหารค่าใช้จ่ายต่างๆ เพื่อสร้างความมั่นคงในปัจจุบันและอนาคตหลังจากการเกษียณ 2) ด้านสุขภาพกาย คือ มีการดูแลสุขภาพกายให้แข็งแรง พร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ในปัจจุบัน และมีการดูแลตรวจสุขภาพร่างกายอย่างสม่ำเสมอ 3) ด้านจิตใจ คือ บริหารควบคุมอารมณ์และจิตใจที่มั่นคง ปรับวุฒิภาวะทางจิตใจได้อย่างเหมาะสม 4) ด้านสังคม คือ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม ติดตามข่าวสารต่างๆ ถึงสิ่งที่เปลี่ยนแปลง เรียนรู้ที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงมีส่วนร่วมสร้างสรรค์สิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม 5) ด้านอาชีพ คือ มีความมั่นคงในอาชีพการงานปัจจุบัน และเพิ่มพูนความรู้ ทักษะการทำงานอย่างต่อเนื่อง เตรียมพร้อมสำหรับอาชีพการงานหลังเกษียณ เรียนรู้ พัฒนาทักษะอาชีพที่สนใจและเป็นอาชีพที่สามารถเสริมความมั่นคง

หลังการเกษียณอายุได้ 6) ด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม คือ เตรียมด้านที่อยู่อาศัยที่มั่นคงแข็งแรง มีสภาพแวดล้อมที่ดี เหมาะกับการดำรงชีวิตในปัจจุบันและหลังเกษียณอายุ 7) ด้านการใช้เวลาว่าง ค้นหากิจกรรมหรืองานอดิเรก ที่สนใจ เพื่อใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ทั้งในปัจจุบันและหลังเกษียณอายุ เพื่อสร้างคุณค่าให้กับตนเอง 8) ด้านเทคโนโลยี คือ มีความรู้ ความเข้าใจต่อการใช้เทคโนโลยี เพื่อสร้างความสะดวก รวดเร็ว สามารถทำให้การดำรงชีวิตมีความสะดวกสบายมากขึ้น และ 9) ด้านชีวิต คือ สามารถวางแผนบริหารจัดการชีวิต ทั้งในปัจจุบัน และการคาดการณ์ในอนาคต พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง และใช้ชีวิตอย่างมีความสุข เป็นประโยชน์ ต่อตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ

กระบวนการขององค์การในการส่งเสริมการเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุให้กับทรัพยากรมนุษย์ขององค์การ

กระบวนการขององค์การในการส่งเสริมการเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุให้กับทรัพยากรมนุษย์ขององค์การ ควรมีการวางแผนการดำเนินงานอย่างเป็นขั้นตอนโดยควรส่งเสริมให้บุคลากรขององค์การเกิดการเรียนรู้ เพื่อการเปลี่ยนแปลงของตนเอง โดยจากแนวคิดของอาชัญญา รัตนอุบล (2559: 31) ได้กล่าวถึง การเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ค่อนข้างถาวร เป็นผลจากประสบการณ์ การฝึกปฏิบัติการลงมือกระทำด้วยวิธีการที่จงใจ หรือไม่จงใจก็ตามซึ่งทำให้เกิด การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม นอกจากนี้แนวคิดของ Brundage (1980) (อ้างถึงในอาชัญญา รัตนอุบล, 2559: 49) โดย Brundage ได้เสนอ 5 ขั้นตอนในการวางแผนกิจกรรมการเรียนรู้ การเรียน การสอนสำหรับผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ คือ ขั้นตอนที่ 1 การประเมินความต้องการ

และปัญหา ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดวัตถุประสงค์ ขั้นตอนที่ 3 การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริม การเรียนรู้ ขั้นตอนที่ 4 การปฏิบัติกิจกรรม ที่ได้วางแผนไว้ และขั้นตอนที่ 5 การประเมินโครงการและผลผลิต โดยผู้เขียนประยุกต์ใช้แนวคิดของ Brundage โดยองค์การสามารถส่งเสริมการเตรียมความพร้อมก่อน การเกษียณอายุให้กับทรัพยากรมนุษย์ขององค์กร โดยมีกระบวนการคือ 1) การประเมินความต้องการและปัญหา โดยองค์การอาจมีการจัดทำแบบสำรวจเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุของบุคลากรในองค์กร ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานและการดำเนินชีวิต เพื่อสำรวจถึงปัญหาของบุคลากรและความต้องการพัฒนาของบุคลากร 2) กำหนดวัตถุประสงค์ เช่น เพื่อให้บุคลากรขององค์กรสามารถวางแผนการเกษียณอายุ (Retirement Plan) โดยเป็นการเตรียม ความพร้อมในการบริหารจัดการชีวิตของตนเองในด้านต่างๆ ทั้งในชีวิตปัจจุบัน และในอนาคตเมื่อยามเกษียณเป็นต้น 3) การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ โดยผู้รับผิดชอบขององค์กร เช่น ฝ่ายบริหาร ทรัพยากรมนุษย์ อาจจัดกิจกรรม เพื่อเตรียมการวางแผนเกษียณอายุของบุคลากรในองค์กรโดยใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของบุคลากรปัจจุบัน กับผู้เกษียณอายุ การมีที่ปรึกษาด้านการลงทุนและการเงินในหน่วยงาน การส่งเสริมวินัยในการออม เป็นต้น 4) การปฏิบัติกิจกรรมที่ได้วางแผนไว้ โดยหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบในแผนงาน ควรปฏิบัติ ตามกิจกรรมที่กำหนดไว้อย่างต่อเนื่อง และควรพิจารณาถึงกลุ่มผู้เข้าร่วมให้เหมาะสมกับในแต่ละกิจกรรม เช่น กิจกรรมการวางแผนทางการเงิน เหมาะสำหรับบุคลากรทุกช่วงวัย กิจกรรมการวางแผนชีวิตหลังเกษียณ เหมาะสำหรับบุคลากรที่ใกล้เกษียณอายุ เป็นต้น และขั้นตอนที่ 5 การประเมินโครงการและผลผลิต

โดยหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบในแผนงานหรือโครงการ ควรประเมินผลแผนงานหรือโครงการว่าบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งไว้หรือไม่ โดยอาจใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย เช่น การสังเกต สัมภาษณ์ แบบสอบถาม เป็นต้น และนำผลการประเมินมาปรับปรุงการดำเนินงานว่า ควรปรับปรุงหรือเพิ่มเติมในสิ่งใดต่อไป

แนวทางการส่งเสริมการเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุให้กับทรัพยากรมนุษย์ขององค์กร

แนวทางการส่งเสริมการเตรียม ความพร้อมก่อนการเกษียณอายุให้กับทรัพยากรมนุษย์ขององค์กร มีนักวิชาการให้แนวคิดที่หลากหลาย ดังนี้ Scott Snell and George Bohlander (2010: 510-514) ได้กล่าวถึง องค์การควรมีการเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุให้กับบุคลากรขององค์กร เพื่อช่วยให้เกิดการวางแผน การดำเนินชีวิตของบุคลากร ควรมีโปรแกรม เช่น สัมมนา กิจกรรมกลุ่ม การบรรยาย เกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุ โดยเนื้อหาควรเกี่ยวข้อง เช่น การวางแผนด้านการเงิน ด้านสุขภาพ การประกันชีวิต การดูแลสุขภาพและการใช้ชีวิต การปรับตัวเมื่อเกษียณอายุ เป็นต้น

สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (2556) ได้นำเสนอเกี่ยวกับ การอบรมหลักสูตรเตรียมความพร้อมบุคลากรเข้าสู่วัยสูงอายุ โดยเป็นแนวทางให้กับองค์กรต่างๆ นำไปปรับใช้ในการจัดหลักสูตรสำหรับบุคลากรในองค์กร และเป็นแนวทางสำหรับบุคลากรต่างๆ ที่สนใจ โดยได้กล่าวถึงองค์การควรมีการเตรียมความพร้อมเพื่อเกษียณอายุการทำงานของบุคลากร ซึ่งมีแนวทางการจัดหลักสูตรอบรมสำหรับบุคลากรคือ หลักสูตรสำหรับ วัยทำงาน (อายุ 23-49 ปี)

ประกอบด้วย แผนการสอนเรื่อง 1) สถานการณ์ผู้สูงอายุไทย สุขภาพแบบองค์รวม เช่น ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพแบบองค์รวม 2) การวางแผนทางการเงิน เช่น การวางแผนทางการเงินตั้งแต่วัยเริ่มทำงาน 3) กฎหมายและสิทธิผู้สูงอายุ เช่น กฎหมายที่ควรรู้และกฎหมายอื่นๆ ที่ผู้สูงอายุควรรู้ 4) สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมปลอดภัยเพื่อวัยผู้สูงอายุ เช่น ความมั่นคง ในชีวิต ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และหลักสูตรสำหรับวัยเกษียณ (อายุ 50-59 ปี) ประกอบด้วยแผนการสอนเรื่อง 1) สถานการณ์ผู้สูงอายุไทย 2) สุขภาพ แบบองค์รวม เช่น พฤติกรรมสุขภาพ และโรคเรื้อรังที่พบบ่อยในผู้สูงอายุ 3) การวางแผนทางการเงิน เช่น การออม ในวัยเกษียณอายุ และแหล่งรายได้หลังเกษียณ 4) กฎหมายและสิทธิผู้สูงอายุ เช่น กฎหมายที่ผู้สูงอายุควรรู้ และสิทธิผู้สูงอายุ 5) สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมปลอดภัยเพื่อวัยผู้สูงอายุ และ 6) การใช้ชีวิต หลังเกษียณ เช่น การเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ หลังเกษียณอายุ และชีวิตหลังเกษียณ ทั้งนี้ได้ให้แนวคิด คือผู้ จัดอบรมหรือวิทยากร ควรวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้เข้ารับการอบรม เช่น ช่วงอายุ ตำแหน่งงาน ฐานะทางการเงิน รูปแบบการใช้ชีวิตหรือพฤติกรรม เพื่อปรับสาระการเรียนรู้ รูปแบบการอบรมให้เหมาะสมกับผู้เข้ารับการอบรม และควรมีการศึกษาดูงาน และฝึกปฏิบัติจริงสอดคล้องกับข้อเสนอของ กรมกิจการผู้สูงอายุ กระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ (2559) ซึ่งเสนอแนวคิดว่าองค์กรควรมีการเตรียมความพร้อมบุคคลให้มีความตระหนักรู้ถึง ความจำเป็นของการเตรียมการด้านต่างๆ เพื่อเป็นวัยผู้สูงอายุที่มีคุณภาพ โดยองค์กรควรมีโปรแกรมเกี่ยวกับการเตรียม ความพร้อมบุคคลเข้าสู่วัยสูงอายุ โดยมีหัวข้อ คือ 1) สถานการณ์ผู้สูงอายุไทย เช่น สถานการณ์ ขนาดและแนวโน้มของประชากร

ผู้สูงอายุ 2) บทบาทและความสำคัญของผู้สูงอายุ ต่อครอบครัว ชุมชน และสังคม เช่น การแสดงบทบาท ถ่ายทอดประสบการณ์ความสามารถ ให้เป็นประโยชน์ต่อบุคคล รอบข้างและสังคม 3) การเตรียมการด้านสุขภาพอนามัยผู้สูงอายุ เช่น การดูแลสุขภาพกายและจิตและการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไป 4) อาชีพและรายได้ของผู้สูงอายุ เช่น รายได้ การวางแผนการเงิน การลงทุนก่อนถึงวัยสูงอายุ การเก็บออม การประกันชีวิตที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ เป็นต้น 5) กฎหมายและสิทธิประโยชน์ของผู้สูงอายุ เช่น กฎหมายผู้สูงอายุ พินัยกรรม มรดก การโอนกรรมสิทธิ์ เป็นต้น และ 5) การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุในที่อยู่อาศัย เช่น การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องนอน พื้นที่ใช้สอยทั่วไป เป็นต้น สอดคล้องกับแนวคิดของ Beehr's (1986) (as cited in Malayter, M. K., 2003, p. 24) โดยแนวคิดของ Beehr's ได้กล่าวถึงการเกษียณอายุของบุคคล ควรมีการเตรียมตัว ในการวางแผนการเกษียณโดยควรพิจารณาปัจจัยที่สำคัญ เช่น ความคาดหวังของแต่ละบุคคลในเรื่องการวางแผนการเกษียณอายุ การวางแผนในด้านต่างๆ เช่น ด้านสุขภาพ ด้านการเงิน ชีวิตการทำงาน และการพักผ่อน เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้ควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องการเกษียณอายุของบุคคล

กล่าวโดยสรุป แนวทางการส่งเสริมการเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุให้กับทรัพยากรมนุษย์ขององค์กร องค์กรสามารถเตรียมความพร้อมให้กับบุคลากรขององค์กร ตั้งแต่เริ่มต้นเข้ามาทำงานกับองค์กร จนกระทั่งเกษียณอายุการทำงานกับองค์กร โดยองค์กรควรจัดให้มีหน่วยงาน ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการดูแลด้านการเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุ โดยอาจเป็นส่วนงาน เช่น ฝ่ายบริหาร ทรัพยากรมนุษย์ เป็นต้น ควรมีการจัดโปรแกรม

การวางแผน เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุให้กับบุคลากรขององค์กร โดยควรให้ความเข้าใจและความรู้ ตลอดจนฝึกปฏิบัติในด้านต่างๆ ที่สำคัญคือ 1) ด้านความรู้ ความเข้าใจ สถานการณ์ผู้สูงอายุไทย และบริบทผู้สูงอายุในต่างประเทศ ตลอดจนสุขภาพแบบองค์รวม 2) ด้านการวางแผนทางการเงิน ซึ่งเกี่ยวข้องกับแผนการเงิน ในการใช้ชีวิตปัจจุบัน และแผนการเงิน ในอนาคต เช่น หลังการเกษียณอายุ เป็นต้น 3) ด้านการเตรียมการสุขภาพอนามัย เช่น การดูแลสุขภาพกาย และสุขภาพจิต เป็นต้น 3) ด้านความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับกฎหมายและสิทธิผู้สูงอายุ เช่น กฎหมายที่ควรรู้ และกฎหมายอื่นๆ ที่ผู้สูงอายุควรรู้ 4) ด้านสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมปลอดภัยเพื่อวัยผู้สูงอายุ เช่น สภาพแวดล้อม ที่ปลอดภัยและเข้าถึงบริการสาธารณะต่างๆ เป็นต้น 5) การเตรียมตัวการใช้ชีวิต หลังเกษียณ เช่น การเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ หลังเกษียณอายุ และชีวิตหลังเกษียณ 6) ด้านการเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับอาชีพหลังการเกษียณอายุ เช่น การฝึกอาชีพเสริม หรือการศึกษาถึงอาชีพที่น่าสนใจเพื่อเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพหลัง การเกษียณอายุ 7) การเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย เช่น การวางแผนการลงทุน ในที่อยู่อาศัยที่มั่นคง ปลอดภัย เป็นต้น และ 8) การวางแผนด้านการทำกิจกรรม และการใช้เวลาว่าง ให้เป็นประโยชน์ โดยทั้งนี้องค์กรอาจจัดกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การจัดโปรแกรมการอบรมให้กับบุคลากรในช่วงวัยต่างๆ เช่น วัยเริ่มต้นในการทำงาน วัยทำงาน และวัยเกษียณอายุ เป็นต้น การจัดทำมีที่ปรึกษาสำหรับบุคลากร ขององค์กรในการเตรียมความพร้อม ในการเกษียณอายุ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคลากรในปัจจุบัน และบุคลากร ที่เกษียณอายุแล้ว เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์ด้านการเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุ การฝึกอบรม อาชีพเสริม การ

ใช้เทคโนโลยีให้เป็นประโยชน์ต่อคุณภาพชีวิตในปัจจุบันและประโยชน์ภายหลังจากการเกษียณอายุ นอกจากนี้อาจพิจารณาจ้างงานหลังเกษียณอายุกับบุคลากรที่มีความพร้อม ทั้งนี้หากองค์กรให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุให้กับทรัพยากรมนุษย์ขององค์กร บุคลากรจะมีความมั่นใจ มีขวัญกำลังใจที่ดี และสร้างความก้าวหน้าให้กับองค์กรต่อไป

บทสรุป

องค์กรควรให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุให้กับทรัพยากรมนุษย์ขององค์กร เพื่อให้บุคลากรมีความตระหนัก รับรู้ถึงสถานการณ์ในปัจจุบัน และการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถมีการวางแผนเตรียมการได้อย่างรอบคอบ ผู้เขียนนำเสนอทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรควรมีการเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุใน 9 ด้าน คือ 1) ด้านเศรษฐกิจ 2) ด้านสุขภาพกาย 3) ด้านจิตใจ 4) ด้านสังคม 5) ด้านอาชีพ 6) ด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม 7) ด้านการใช้เวลาว่าง 8) ด้านเทคโนโลยี และ 9) ด้านชีวิต ด้านกระบวนการขององค์กรในการส่งเสริมการเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุให้กับทรัพยากรมนุษย์ขององค์กร ควรมีการวางแผนการดำเนินงานอย่างเป็นขั้นตอนโดยควรส่งเสริมให้บุคลากรขององค์กรเกิดการเรียนรู้ เพื่อการเปลี่ยนแปลงของตนเอง

ข้อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมการเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุให้กับทรัพยากรมนุษย์องค์กรควรดำเนินการ คือ

1) องค์กรควรเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุให้กับบุคลากรขององค์กรตั้งแต่เริ่มปฏิบัติงาน และใกล้เกษียณอายุ การทำงาน

โดยมีหน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการบริหารจัดการ ด้านการเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุ ให้กับบุคลากรขององค์การ

2) ส่งเสริมความรู้ ทักษะเพื่อความพร้อม สำหรับการทำงานหลังเกษียณสำหรับผู้สูงอายุที่มีความพร้อมทำงาน โดยองค์การควรมีการให้ความรู้ และฝึกทักษะด้านอาชีพต่างๆ ที่เหมาะกับผู้สูงอายุ เพื่อให้บุคลากร ที่เกษียณมีรายได้อย่างต่อเนื่อง และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

3) องค์การควรเปิดโอกาสในการจ้างงาน ต่อเนื่องสำหรับผู้สูงอายุที่มีความพร้อมในการ ปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงการออกแบบงาน ที่มีความเหมาะสมกับผู้สูงอายุ เพื่อสร้างความมั่นคงให้กับ ผู้สูงอายุ

4) องค์การควรมีแผนการเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุของบุคลากรโดย

บุคลากรขององค์การควรมีการจัดทำ การวางแผน ชีวิตในแต่ละช่วงวัย เป็นรายบุคคล และควรมีการ ทบทวนสิ่งที่ได้ปฏิบัติไปตามแผนที่ได้วางไว้ และ ควรจัดทำคู่มือการเตรียมความพร้อมก่อนการ เกษียณอายุ เพื่อเป็นแนวทางให้กับบุคลากรของ องค์การ

5) องค์การควรมีการจัดกิจกรรม ที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมการเตรียมความพร้อมก่อนการ เกษียณอายุให้กับทรัพยากรมนุษย์ขององค์การ เช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับการเกษียณอายุผ่าน สื่อต่างๆ ขององค์การ การจัดอบรม/สัมมนา การ ศึกษา ดูงานการทำอาชีพหลังการเกษียณอายุ เป็นต้น ทั้งนี้หากองค์การให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุ ให้กับทรัพยากรมนุษย์ ขององค์การ บุคลากรจะมีขวัญกำลังใจที่ดี สร้างผลงานและส่งเสริมความ ก้าวหน้าให้กับองค์การต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กรมกิจการผู้สูงอายุ. *สถิติผู้สูงอายุของประเทศไทย 77 ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2562*. [ออนไลน์]. ม.ป.ป. แหล่งที่มา: <http://www.dop.go.th/th/know/1/275>
- กรมกิจการผู้สูงอายุ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2559). *คู่มือหลักสูตร การเตรียมความพร้อมบุคคลเข้าสู่วัยผู้สูงอายุ*. กรุงเทพฯ: กรมกิจการผู้สูงอายุ กระทรวง การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.
- กองส่งเสริมศักยภาพผู้สูงอายุ กรมกิจการผู้สูงอายุ. (2562). *เตรียมความพร้อมก่อนสูงวัย*. กรุงเทพฯ: บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน).
- ดาวิชา ศรีธัญรัตน์. (2562). *ระบบงานทรัพยากรมนุษย์เชิงกลยุทธ์ เพื่อการพัฒนาองค์กร*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สาริต จินดากุล. (2559). *การเตรียมความพร้อมก่อนเกษียณอายุของพนักงานรัฐวิสาหกิจ การประปา ส่วนภูมิภาคเขต 1*. วิทยานิพนธ์ปริญญาตรีวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์ เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ กระทรวง การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2556). *คู่มือ การจัดอบรมหลักสูตรเตรียมความพร้อม บุคลากรเข้าสู่วัยสูงอายุ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์ เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.

- อาชัญญา รัตน์อุบล. (2559). *การเรียนรู้ของผู้ใหญ่และผู้สูงอายุในสังคมไทย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Malayter, M. K. (2003). *Preretirement Training and the Early Retiree (Doctoral dissertation)*. Available from <https://search.proquest.com/pqdtglobal/results/2BA08CBCED7347AC/PQ/1?accountid=44522>
- Margaret Foot and Caroline Hook. (1996). *Introducing Human Resource Management*. New York: Longman Publishing.
- Scott Snell and George Bohlander. (2010). *Principles of Human Resource Management*. N.P.: South-Western Cengage Learning.

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นที่มีต่อวังช้างอยุธยาแลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

The Satisfaction of Japanese Tourists toward Ayutthaya Elephant Palace & Royal Kraal, Ayutthaya Province

นันท์ธิดา จันเพชร¹, จุฑาทิพ คล้ายทับทิม²
Nantida Chanpetch¹, Juthatip Klaitabtim²

Received: 24 April 2020

Revised: 5 June 2020

Accepted: 8 July 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นที่มีต่อวังช้างอยุธยาแลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นที่มีต่อวังช้างอยุธยาแลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกเป็นปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านประสบการณ์การท่องเที่ยว กลุ่มตัวอย่าง คือ นักท่องเที่ยวญี่ปุ่น จำนวน 400 และใช้การเลือกสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-Test และ One-Way ANOVA ผลการศึกษา พบว่าความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นที่มีต่อวังช้างอยุธยาแลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.97$, S.D.=.57) เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า นักท่องเที่ยวญี่ปุ่นมีความพึงพอใจ ด้านกิจกรรมภายในสถานที่ มากที่สุด ($\bar{X}=4.19$, S.D.=.61) รองลงมา คือ ด้านสภาพแวดล้อม ($\bar{X}=3.89$, S.D.=.64) และด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X}=3.76$, S.D.=.67) ตามลำดับ ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักท่องเที่ยวญี่ปุ่นที่มี เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน สถานภาพสมรส ลักษณะการเดินทางมาท่องเที่ยว ช่วงเวลาที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยว และค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ต่างกันมีความพึงพอใจต่อวังช้างอยุธยาแลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ไม่แตกต่างกัน แต่กลับพบว่าความแตกต่างของช่วงอายุ และความประสงค์ในการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวซ้ำอีกของนักท่องเที่ยวญี่ปุ่น มีความพึงพอใจต่อวังช้างอยุธยาแลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ความพึงพอใจ, นักท่องเที่ยวญี่ปุ่น, วังช้างอยุธยาแลเพนียด

¹ นิสิตปริญญาโท หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์) สาขาวิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

² รองศาสตราจารย์ ประจำภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

¹ Master of Arts (Political Science), Major Field: Department of Political Science and Administration Kasetsart University

² Associate Professor: Department of Political Science and Administration Kasetsart University

Abstract

The objectives of this research were 1) to investigate the level of satisfaction of Japanese tourists toward Ayutthaya Elephant Palace & Royal Kraal, Ayutthaya province. 2) to compare Japanese Tourists satisfaction toward Ayutthaya Elephant Palace & Royal Kraal Ayutthaya Province, using their own personal experience as well as their tourism experience. Accidental sampling was used on 400 Japanese tourists. The research statistical tools were percentage, mean, standard deviation, t -Test and One-Way ANOVA. The result indicated that the satisfaction of Japanese tourists toward Ayutthaya Elephant Palace & Royal Kraal, Ayutthaya Province was at high level ($\bar{X}$ =3.97, S.D.=.57). The Japanese tourists had the highest satisfaction level of: activities in place ($\bar{X}$ =4.19, S.D.=.61), environment ($\bar{X}$ =3.89, S.D.=.64) and services and facilities ($\bar{X}$ =3.76, S.D.=.67) respectively. Hypothesis testing found that the difference in gender, education level, occupation, income, marital status, the kind of travel, the time of travel and expense of the travel did not cause a difference in tourist's satisfaction level, but the difference in age and reason to make a return visit caused a difference in tourist's satisfaction level of .05.

Keywords: Satisfaction, Japanese Tourists, Ayutthaya Elephant Palace & Royal Kraal

บทนำ

ประเทศไทยถือเป็นประเทศที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย เนื่องจากมีปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่แตกต่างกันไปตามแต่ละภูมิภาค จึงทำให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ เช่น ภูเขา น้ำตก ทะเล และเกิดแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น พิพิธภัณฑ์ วัดวาอาราม ตลาดน้ำ ซึ่งแสดงถึงความหลากหลายทางการท่องเที่ยวที่ยังคงสอดแทรกเอกลักษณ์ความเป็นไทย และวัฒนธรรมของคนไทยที่มีมาอย่างช้านาน ด้วยความหลากหลายของประเภทการท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวต่างชาติสามารถเลือกสรรตามสถานที่ท่องเที่ยวตามแหล่งต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการ เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ ความบันเทิง สนุกสนาน อีกทั้งได้เรียนรู้ได้สัมผัสกับประสบการณ์ใหม่ๆ ในการท่องเที่ยวที่ประเทศไทย ทั้งในรูปแบบวิถีชุมชนเมือง และวิถีดั้งเดิมท้องถิ่นของแต่ละภูมิภาค

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยร่วมกับ BBDO Bangkok มีการนำเสนอแคมเปญการท่องเที่ยวภายใต้แนวคิด “Open to the new shades” เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทย โดยนำสื่อภาพยนตร์มาประยุกต์ใช้กับการโฆษณาออนไลน์ทางการตลาด เพื่อเป็นช่องทางการนำเสนอรูปแบบการท่องเที่ยวของประเทศไทยที่มีความหลากหลาย เช่น ชายหาด วัฒนธรรมอาหารไทย Life style หรือ วิถีชีวิตของคนไทย และธรรมชาติ (สำนักข่าวมติชนออนไลน์, 2561) แก่ต่างประเทศทั่วโลก ได้รับรู้ และสนใจให้นักท่องเที่ยวต่างชาติสนใจที่จะร่วมเปิดประสบการณ์การเดินทางมาเข้ามาท่องเที่ยวประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น

พบว่าสถิตินักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2562 พบว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติส่วนใหญ่ล้วนเป็นประเทศแถบทวีปเอเชียตะวันออก ซึ่งประเทศ

กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยจำนวนมากที่สุด มีดังนี้ 1. จีน 2. มาเลเซีย 3. เกาหลี 4. ลาว และ 5. ญี่ปุ่น ตามลำดับ (กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา, 2562)

นักท่องเที่ยวญี่ปุ่นถือว่ามีความสำคัญหนึ่งต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยเป็นอย่างมาก ในปี พ.ศ. 2562 พบว่า นักท่องเที่ยวญี่ปุ่นเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยมีจำนวนถึง 1,806,340 คน (กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา, 2562) แสดงให้เห็นว่าจำนวนนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นยังคงเดินทางเข้ามา และสร้างรายได้ให้กับประเทศไทยเพิ่มขึ้น ดังนั้นจึงอาจต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในด้านต่างๆ อาทิ เช่น ด้านกิจกรรมภายในสถานที่ ด้านสภาพแวดล้อม และด้านบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อให้เกิดการรองรับที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้น และตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น เกิดความพึงพอใจมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้พบว่า จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นจังหวัดที่มีแหล่งสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นมากที่สุด ร้อยละ 24.16 รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวจีน ร้อยละ 19.55 และ นักท่องเที่ยวฝรั่งเศส ร้อยละ 11.51 ตามลำดับ (สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา, 2562)

วังช้างอยุธยาแลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นหนึ่งในแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่สำคัญแห่งหนึ่งที่ถูกจัดว่าเป็นวังช้างที่ใหญ่ที่สุดในภาคกลางของประเทศไทย ตั้งอยู่ในบริเวณริมถนนป่าไทนช้างคุ่มขุนแผน ตำบลประตูชัย อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่แสดงให้เห็นถึงความผูกพันระหว่างช้างไทย และคนไทยที่มีมาตั้งแต่สมัยประวัติศาสตร์ได้เห็นถึงคุณค่าของช้างไทย โดย

ภายในสถานที่ท่องเที่ยวเปิดรับให้นักท่องเที่ยวได้เข้าร่วมกับกิจกรรมภายในสถานที่ อาทิ เช่น การนั่งช้างชมโบราณสถาน การถ่ายรูปคู่กับช้าง การให้อาหารช้าง และการแสดงโชว์ช้าง นอกจากนี้ยังมีการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมา อาทิ เช่น ร้านอาหาร ร้านกาแฟ ร้านขายของที่ระลึก ห้องน้ำ เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวได้พักผ่อนหย่อนใจ และแสวงหาประสบการณ์ใหม่ๆ

จากด้วยเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นที่มีต่อวังช้างอยุธยาแลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อนำผลวิจัยมาปรับปรุงให้เกิดความพึงพอใจสูงสุด อันนำมาสู่การสร้างรายได้การท่องเที่ยวของ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่เพิ่มขึ้น รวมทั้งสร้างอาชีพให้กับคนในพื้นที่ได้มีรายได้ในการเลี้ยงชีพอย่างสุจริตและยั่งยืน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นที่มีต่อวังช้างอยุธยาแลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นที่มีต่อวังช้างอยุธยาแลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านประสบการณ์การท่องเที่ยว

วิธีการศึกษา

การวิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักท่องเที่ยวญี่ปุ่นที่เดินทางมาท่องเที่ยววังช้างอยุธยาแลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ใช้การเลือกสุ่มตัวอย่างแบบ

บังเอิญ (Accidental sampling) เป็นการเลือก
กลุ่มที่ไม่ได้คาดการณ์ไว้ล่วงหน้า ในช่วงเดือน
กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563 จำนวน 400 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จัดทำ
แบบสอบถามความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว
ญี่ปุ่นที่มีต่อวังช้างอยุธยาแลเพนียด จังหวัด
พระนครศรีอยุธยา เป็นภาษาญี่ปุ่น ซึ่งใน
แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ
ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา
อาชีพ รายได้ต่อเดือน และสถานภาพสมรส โดย
ใช้แบบสอบถามแบบตรวจรายการ (Checklists)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัย
ด้านประสบการณ์การท่องเที่ยว ได้แก่ ลักษณะ
การเดินทางมาท่องเที่ยว ช่วงเวลาที่เดินทางเข้ามา
ท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว และความ
ประสงค์ในการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวซ้ำอีก
โดยใช้แบบสอบถามแบบตรวจรายการ
(Checklists)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ
ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นที่มีต่อวังช้าง
อยุธยาแลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้ง 3
ด้าน ได้แก่ ด้านกิจกรรมภายในสถานที่ ด้านสภาพ
แวดล้อม และ ด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก
ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณ
ค่า Rating Scale 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก
ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยเกณฑ์การให้
คะแนนดังนี้

5 หมายความว่า มีความพึงพอใจต่อ
วังช้างอยุธยาแลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
มากที่สุด

4 หมายความว่า มีความพึงพอใจต่อ
วังช้างอยุธยาแลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
มาก

3 หมายความว่า มีความพึงพอใจต่อ
วังช้างอยุธยาแลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ปานกลาง

2 หมายความว่า มีความพึงพอใจต่อ
วังช้างอยุธยาแลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
น้อย

1 หมายความว่า มีความพึงพอใจต่อ
วังช้างอยุธยาแลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
น้อยที่สุด

สามารถอภิปรายผลข้อมูลที่รวบรวม
ได้โดยวิธีการคำนวณความกว้างของอันตรภาค
ชั้น แบ่งเป็น 3 ระดับ จะได้ช่วงกว้างระดับละ
1.33 คือ หลักเกณฑ์ดังกล่าว สามารถแปลความ
หมายของค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ระดับความพึงพอใจของ
นักท่องเที่ยวญี่ปุ่นที่มีต่อวังช้างอยุธยา จังหวัด
พระนครศรีอยุธยา ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.68-5.00 หมายถึง
นักท่องเที่ยวญี่ปุ่นพึงพอใจต่อวังช้างอยุธยา
แลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยามาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.67 หมายถึง
นักท่องเที่ยวญี่ปุ่นพึงพอใจต่อวังช้างอยุธยา
แลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยาปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายถึง
นักท่องเที่ยวญี่ปุ่นพึงพอใจต่อวังช้างอยุธยา
แลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยาน้อย

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะต่างๆของผู้ตอบ
แบบสอบถาม คำตอบแบบปลายเปิด (Open-ended)
เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็น
หรือข้อเสนอแนะอื่นๆ เพิ่มเติม และใช้การทดสอบ
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบสอบถามผ่านการ
พิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ผลการ
วิเคราะห์หาความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม ได้
ค่า (IOC) เท่ากับ 0.75 การหาความเชื่อมั่น ผู้วิจัย
นำแบบสอบถามไปทดสอบกับกลุ่มประชากรที่

มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มที่ทำการวิจัย คือ นักท่องเที่ยวญี่ปุ่นที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งมีใช่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ชุด โดยวิเคราะห์ความเชื่อมั่นทั้งฉบับทุกชุด หลังจากนั้นนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นรวมด้วยวิธีการ Cronbach's Reliability coefficient alpha แบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่น 0.964 สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ ค่าสถิติร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การทดสอบค่า t-Test ใช้ทดสอบเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรที่มี 2 กลุ่ม และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และค่า F-test เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม เพื่อ

ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe) กรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีข้อสงสัยทางสถิติโดยมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ กำหนดไว้ที่ระดับ .05

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัย นำแบบสอบถามทั้งหมด 400 ชุด มาวิเคราะห์ตามสถิติที่กำหนดไว้

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปจำแนกผลการวิเคราะห์ แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวญี่ปุ่น ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และสถานภาพสมรส

ตารางที่ 1 แสดงจำนวน ร้อยละ ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวญี่ปุ่น

(n=400)

	ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวญี่ปุ่น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ	ชาย	212	53
	หญิง	188	47
2. อายุ	อายุต่ำกว่า 20 ปี	36	9
	อายุ 20-40 ปี	288	72
	อายุ 41-60 ปี	64	16
	อายุ 60 ปี ขึ้นไป	12	3
3. ระดับการศึกษา	ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี	97	24.25
	ระดับปริญญาตรี	273	68.25
	ระดับสูงกว่าปริญญาตรี	30	7.50
4. อาชีพ	นักศึกษา	136	34
	รับราชการ	11	2.75
	ธุรกิจส่วนตัว	29	7.25
	ค้าขาย	33	8.25
	พนักงานออฟฟิศ/ลูกจ้าง	134	33.50
	อื่นๆ	57	14.25

ตารางที่ 1 แสดงจำนวน ร้อยละ ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวญี่ปุ่น (ต่อ)

(n=400)

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวญี่ปุ่น		จำนวน (คน)	ร้อยละ
5. รายได้	น้อยกว่า 100,000 เยน/เดือน	132	33
	100,000-200,000 เยน/เดือน	127	31.75
	200,001-300,000 เยน/เดือน	93	23.25
	มากกว่า 300,000 เยน/เดือน	48	12
6. สถานภาพ	โสด	288	72
	สมรส	110	27.50
	หย่า	2	0.50

ตอนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยด้านประสบการณ์การท่องเที่ยว ได้แก่ ลักษณะการเดินทางมาท่องเที่ยว ช่วงเวลาที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยว ค่าใช้

จ่ายในการท่องเที่ยว และความประสงค์ในการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวซ้ำอีก

ตารางที่ 2 แสดงจำนวน ร้อยละ ข้อมูลด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวญี่ปุ่น

(n=400)

ประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวญี่ปุ่น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ลักษณะการเดินทางมาท่องเที่ยว		
เดินทางมาคนเดียว	16	4
เดินทางมากับเพื่อน	204	51
เดินทางมากับครอบครัว	99	24.75
เดินทางมากับบริษัททัวร์	72	18
อื่นๆ	9	2.25
2. ช่วงเวลาที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยว		
เดือน มกราคม-มีนาคม	398	99.50
เดือน เมษายน-มิถุนายน	2	0.50
เดือน กรกฎาคม-กันยายน	0	0
เดือน ตุลาคม-ธันวาคม	0	0
3. ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว		
น้อยกว่า 4,000 เยน	51	12.75
4,000-7,000 เยน	145	36.25

ตารางที่ 2 แสดงจำนวน ร้อยละ ข้อมูลด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวญี่ปุ่น (ต่อ)
(n=400)

7,000-10,000 เยน	126	31.50
มากกว่า10,000 เยน	78	19.50
4. ความประสงค์ในการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวซ้ำอีก		
ต้องการกลับมา	308	77
ไม่ต้องการกลับมา	21	5.25
ยังไม่แน่ใจ	71	17.75

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นที่มีต่อวังช้างอยุธยาแลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านกิจกรรม

ภายในสถานที่ ด้านสภาพแวดล้อม และด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก

ตารางที่ 3 สรุปความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นที่มีต่อวังช้างอยุธยาแลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้ง 3 ด้าน
(n=400)

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ความพึงพอใจ
1. ด้านกิจกรรมภายในสถานที่	4.19	.61	มาก
2. ด้านสภาพแวดล้อม	3.89	.64	มาก
3. ด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก	3.76	.67	มาก
รวมทั้งหมด	3.97	.57	มาก

จากตารางที่ 3 ด้านกิจกรรมภายในสถานที่ มีภาพรวมความพึงพอใจอยู่ที่ระดับมาก เมื่อพิจารณาตามรายข้อพบว่า กิจกรรมการนั่งช้างชมโบราณสถานเป็นกิจกรรมที่แสดงถึงคุณค่าทางวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ระหว่างคนและช้างไทยมีค่าเฉลี่ยรายข้อมากที่สุด ($\bar{X}=4.41$) รองลงมา คือ ด้านสภาพแวดล้อม เมื่อพิจารณาตามรายข้อพบว่า พบว่าค่าเฉลี่ยรายข้อที่มากที่สุด คือข้อที่ 2.2.1) ทศนิยมภาพบริเวณพื้นที่ภายในและรอบๆวังช้างอยุธยาแลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความสวยงาม และ 2.2.2) มีคุณค่า และอัตลักษณ์

ที่โดดเด่นเชิงวัฒนธรรม ($\bar{X}=4.11$) และด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่าค่าเฉลี่ยรายข้อที่น้อยที่สุด ข้อ 3.3.2) การบริการห้องน้ำ มีความสะอาด สุขอนามัยที่ดี ($\bar{X}=3.09$) และข้อที่ 3.3.1) ห้องน้ำมีจำนวนที่เพียงพอสำหรับผู้ใช้งาน ($\bar{X}=3.31$)

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นที่มีต่อวังช้างอยุธยาแลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านประสบการณ์การท่องเที่ยว พบว่า ช่วงอายุ และความประสงค์ในการ

เดินทางกลับมาท่องเที่ยวซ้ำอีก แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อวังช้างอยุธยาแลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .05 เพื่อให้เห็นความแตกต่างผู้วิจัยนำได้จัดทำการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ตามวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) ดังนี้

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นที่มีต่อวังช้างอยุธยาแลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามช่วงอายุ

(n=400)

ช่วงอายุ	$\bar{X}$	S.D.	ช่วงอายุ			
			อายุต่ำกว่า 20 ปี	อายุ 20-40 ปี	อายุ 41-60 ปี	อายุ 60 ปี ขึ้นไป
1. อายุต่ำกว่า 20 ปี	4.29	0.52	-	.31014*	.50613*	-
2. อายุ 20-40 ปี	3.98	0.54	-.31014*	-	-	-
3. อายุ 41-60 ปี	3.78	0.57	-.50613*	-	-	-
4. อายุ 60 ปี ขึ้นไป	3.78	0.79	-	-	-	-

F=6.88, Sig.=.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 พบว่ามีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน 2 คู่ที่มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ คู่ที่ 1 คือ นักท่องเที่ยวญี่ปุ่นที่มีช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 มีความพึงพอใจต่อวังช้างอยุธยาแลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่มากกว่านักท่องเที่ยวญี่ปุ่นที่มี

มีช่วงอายุ 20-40 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 และคู่ที่ 2 คือ นักท่องเที่ยวญี่ปุ่นที่มีช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 มีความพึงพอใจต่อวังช้างอยุธยาแลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่มากกว่านักท่องเที่ยวญี่ปุ่นที่มีช่วงอายุ 41-60 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นที่มีต่อวังช้างอยุธยาแลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามความประสงค์ในการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวซ้ำอีก

(n=400)

ความประสงค์ในการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวซ้ำอีก	$\bar{X}$	S.D.	ความประสงค์ในการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวซ้ำอีก		
			ต้องการกลับมา	ไม่ต้องการกลับมา	ยังไม่แน่ใจ
1. ต้องการกลับมา	4.12	0.43	-	.80819*	.63740*
2. ไม่ต้องการกลับมา	3.31	0.91	-.80819*	-	-
3. ยังไม่แน่ใจ	3.48	0.55	-.63740*	-	-

F=68.75, Sig.=.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 5 พบว่ามีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน 2 คู่ที่มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ คู่ที่ 1 คือ นักท่องเที่ยวญี่ปุ่นที่มีความต้องการในการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 มีความพึงพอใจต่อวังช้างอยุธยาแลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่มากกว่านักท่องเที่ยวญี่ปุ่นที่ไม่ต้องการในการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 และคู่ที่ 2 คือ นักท่องเที่ยวญี่ปุ่นที่มีความต้องการในการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 มีความพึงพอใจต่อวังช้างอยุธยาแลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่มากกว่านักท่องเที่ยวญี่ปุ่นที่ยังไม่แน่ใจในการเดินทางกลับมา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า นักท่องเที่ยวญี่ปุ่นพอใจ และชื่นชอบวังช้างอยุธยาแลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งในภาพรวมจัดอยู่ในระดับมาก และจำแนกความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นที่มีต่อวังช้างอยุธยาแลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านกิจกรรมภายในสถานที่ ด้านสภาพแวดล้อม และด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก

เมื่อพิจารณาตามรายด้าน พบว่า นักท่องเที่ยวญี่ปุ่นมีความพึงพอใจด้านกิจกรรมภายในสถานที่มากที่สุด เนื่องจากวังช้างอยุธยาแลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การนั่งช้างชมโบราณสถาน การถ่ายรูปคู่กับช้าง การแสดงโชว์ช้าง และการให้อาหารช้าง ที่มีช้างเป็นเอกลักษณ์ที่มีคุณค่าทางวัฒนธรรม อีกทั้งแต่ละกิจกรรมได้มอบความสนุกสนานเพลิดเพลิน มอบประสบการณ์ที่แปลกใหม่แก่นักท่องเที่ยว

นอกจากนี้นักท่องเที่ยวญี่ปุ่นยังมีความเห็นว่า ระยะเวลาของกิจกรรมกับราคาที่วังช้างอยุธยาแลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จัดให้นักท่องเที่ยวมีความเหมาะสม คู่คุณค่าต่อการใช้จ่ายแก่กิจกรรมต่างๆ เช่น การนั่งช้างชมโบราณสถาน นักท่องเที่ยวสามารถเลือกเส้นทางการนั่งช้างได้ตามระยะเวลาของกิจกรรม โดยมีให้เลือก 3 รายการ ดังนี้ 1. เส้นทางการเดินทางของช้างในการเที่ยวชมโบราณสถานศาลหลักเมือง วัดเกษ จุดพักชมวิวพระราม จะใช้ระยะเวลาประมาณ 7-10 นาที คิดค่าใช้จ่ายนักท่องเที่ยวต่างชาติในราคา 200 บาท ต่อคน 2. เส้นทางการเดินทางของช้างในการเที่ยวชมโบราณสถานศาลหลักเมือง วัดเกษ กลุ่มขุนแผน วัดพระราม จะใช้ระยะเวลาประมาณ 15-20 นาที คิดค่าใช้จ่ายนักท่องเที่ยวต่างชาติในราคา 400 บาท ต่อคน และ 3. เส้นทางการเดินทางของช้างในการเที่ยวชมโบราณสถานศาลหลักเมือง วัดเกษ กลุ่มขุนแผน วัดพระราม วิหารมงคลบพิตร อนุสาวรีย์พระเจ้าอู่ทอง บึงพระรามด้านอุทยานหาปราสาท จะใช้ระยะเวลาประมาณ 25-30 นาที คิดค่าใช้จ่ายนักท่องเที่ยวต่างชาติในราคา 500 บาท ต่อคน (วังช้างอยุธยาแลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา, 2548)

ด้านสภาพแวดล้อม คือ ด้านที่นักท่องเที่ยวญี่ปุ่นมีความพึงพอใจรองลงมา เนื่องจากวังช้างอยุธยาแลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตั้งอยู่ใกล้กับแหล่งท่องเที่ยวชมโบราณสถาน เช่น วัดพระราม วิหารมงคลบพิตร บึงพระราม เป็นต้น นอกจากนั้นพื้นที่บริเวณรอบๆ ยังมีทัศนียภาพที่ค่อนข้างกว้างขวาง สวยงาม ปลอดภัย สะอาดต่อการเดินทางแก่นักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวสามารถเดินรอบๆ และสัมผัสกับบรรยากาศที่มีอัตลักษณ์โดดเด่นเชิงวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของอเนก สุวรรณบัณฑิต และ

ภาสกร อุดลยพัฒน์กิจ (2548: 176) ที่ได้กล่าวไว้ว่า สภาพแวดล้อมของสถานที่ที่มีบรรยากาศสวยงาม มีเอกลักษณ์ที่โดดเด่น จะทำให้เกิดความพึงพอใจแก่ผู้รับบริการ

และอันดับสุดท้าย คือ ด้านการบริการ และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่าประเด็นในหัวข้อ 3.3.2) เรื่อง ห้องน้ำมีความสะอาด สุขอนามัยที่ดี นักท่องเที่ยวญี่ปุ่นมีความเห็นว่าวังช้างอยุธยา แลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ยังสะอาด และมีสุขอนามัยที่ไม่ได้ตามเกณฑ์ที่ควรจะเป็นในการให้บริการ ในการให้บริการด้านการท่องเที่ยว นั้น ห้องน้ำ ถือว่าจำเป็นจะต้องมีมาตรฐานความสะอาด มีสุขอนามัยที่ดี มีพนักงานทำความสะอาดที่ทำหน้าที่รักษาความสะอาดอย่างเพียงพอ หรือคอยจัดเตรียมอุปกรณ์ที่ต้องใช้ในห้องน้ำ เช่น กระดาษทิชชู ถูขยะ หรือ สบู่ล้างมือ รวมถึงควรมีจำนวนห้องน้ำให้เพียงพอต่อการใช้งาน สำหรับผู้ที่ใช้บริการอย่างสม่ำเสมอ เหตุผลดังกล่าวจึงทำให้นักท่องเที่ยวญี่ปุ่นไม่ได้รับความสะดวกสบายต่อการใช้บริการห้องน้ำ ที่มีหลากหลายกลุ่มของนักท่องเที่ยวจำนวนมากมาใช้บริการร่วมกัน และส่วนนี้จะต้องนำไปปรับปรุงคุณภาพให้ดียิ่งขึ้นในการพัฒนาต่อไป

เมื่อผู้วิจัยได้ศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นที่มีต่อวังช้างอยุธยา แลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยจำแนกตาม 1. ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบไปด้วย เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน สถานภาพสมรส ที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อวังช้างอยุธยา แลเพนียดจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

แต่กลับพบว่า นักท่องเที่ยวญี่ปุ่นที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจต่อวังช้างอยุธยา แลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายคู่ แสดงให้เห็นว่า นักท่องเที่ยว

ญี่ปุ่นที่มีช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปี มีความพึงพอใจต่อวังช้างอยุธยาแลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มากกว่านักท่องเที่ยวญี่ปุ่นที่มีช่วงอายุ 20-40 ปี และ ช่วงอายุ 41-60 ปี เรียงลงมาตามลำดับ อาจจะเป็นเพราะนักท่องเที่ยวที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี ชอบกิจกรรมที่หลากหลาย สนุก ตื่นเต้น เช่น การนั่งช้างชมโบราณสถาน การถ่ายรูปกับช้าง การให้อาหารช้าง และการแสดงโชว์ช้าง มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุมากกว่า 20 ปี โดยเฉพาะวัย 41-60 ปี อาจจะไม่ชอบกิจกรรมที่โลดโผน จึงทำให้ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของวรพร ฉายก็ (2556:73) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีต่อการเข้าชมอุทยานประวัติศาสตร์ศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย พบว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีช่วงอายุต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเข้าชมอุทยานประวัติศาสตร์ศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัยโดยรวมแตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่านักท่องเที่ยวที่มีวัยอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นที่ไม่เหมือนกันและมีความชอบในแต่ละด้านที่แตกต่างกัน 2. ปัจจัยด้านประสบการณ์การท่องเที่ยว ที่ประกอบไปด้วย ลักษณะการเดินทางมาท่องเที่ยว ช่วงเวลาที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ต่างกันมีความพึงพอใจต่อวังช้างอยุธยาแลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่าความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน ผลการทดสอบจึงไม่เป็นตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

แต่กลับพบว่า นักท่องเที่ยวญี่ปุ่นที่มีความประสงค์ในการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวซ้ำอีก มีความพึงพอใจต่อวังช้างอยุธยาแลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา แตกต่างกัน ผลการทดสอบเป็นตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายคู่ แสดงให้เห็นว่า นักท่องเที่ยวที่มีความต้องการในการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวมี

ความพึงพอใจต่อวังช้างอยุธยาแลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่มากกว่า นักท่องเที่ยวญี่ปุ่นที่ยังไม่แน่ใจในการเดินทางกลับมา และนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นที่ไม่ต้องการในการเดินทางกลับมาท่องเที่ยว ซึ่งทำให้เห็นว่าความพึงพอใจในแต่ละด้าน เช่น ด้านกิจกรรมภายในสถานที่ ด้านสภาพแวดล้อม และด้านนั้น อาจมีผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นที่จะมีความประสงค์ในการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวซ้ำอีก สอดคล้องกับงานวิจัยของสุดาพร ทองสวัสดิ์ (2559) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดสงขลาพบว่า นักท่องเที่ยวมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่แตกต่างกันในประเด็นค่าใช้จ่ายเฉลี่ยในการท่องเที่ยวต่อครั้ง และความต้องการที่จะมาท่องเที่ยวอีกในอนาคต มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดสงขลา ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดเจน ดังนั้น ถ้าหากยังทำให้นักท่องเที่ยวประทับใจ หรือ รักษาคุณภาพทางการบริการ เช่น การอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว รักษาความสวยงามของสถานที่ ก็อาจจะทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความรู้สึกประทับใจต่อคุณภาพของการบริการ และมีความประสงค์ที่จะเดินทางกลับมาท่องเที่ยวซ้ำอีก (Cole, & Scott, 2004)

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัย นักท่องเที่ยวญี่ปุ่นมีความพึงพอใจในด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกน้อยที่สุด วังช้างอยุธยาแลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ควรมีนโยบายที่จะส่งเสริมคุณภาพในด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกให้มีมาตรฐานที่สูงขึ้น เช่น การบริการห้องน้ำ และสุขอนามัยที่ดี เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้เดินทางมาท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

2. วังช้างอยุธยาแลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ควรมีการพัฒนาด้านสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สภาพบริเวณภายในและรอบๆ ของสถานที่มีความสวยงาม สะอาด อยู่อย่างเสมอ

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระเล่มนี้สำเร็จลุล่วงมาได้ด้วยความกรุณาของ รองศาสตราจารย์จุฑาทิพ คล้ายทับทิม อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ลลิตา นิพิฐประศาสน์ สุนทรวิภาต อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมที่เสียสละเวลา อันมีค่า เพื่อให้คำปรึกษาพร้อมข้อเสนอแนะชี้แนะ ตลอดจนตรวจสอบ และปรับแก้ไขข้อบกพร่องอย่างต่อเนื่อง จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบพระคุณมาไว้ ณ โอกาสนี้

เอกสารอ้างอิง

- กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา. (2562). สถิตินักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาประเทศไทย (online). www.mots.go.th/more_news_new.php?cid=521.
- วรพร ฉายกี. (2556). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีต่อการเข้าชมอุทยานประวัติศาสตร์ศรีสัชนาลัยจังหวัดสุโขทัย. (วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วังช้างอยุธยาแลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. (2548). ข้อมูลวังช้างอยุธยาแลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (online). www.changdee.com.

- สุดาพร ทองสวัสดิ์. (2559). พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดสงขลา. ทุนอุดหนุนการวิจัย สาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- สำนักข่าวมติชนออนไลน์. (2561). การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยร่วมกับ บีบีดีโอ กรุงเทพฯ เปิดตัวภาพยนตร์โฆษณา Amazing Thailand “Open to the New Shades” (online). www.matichon.co.th/publicize/news_845586.
- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. (2562). บริการข้อมูลการท่องเที่ยว จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (online). www.ayutthaya.mots.go.th/index.php.
- อเนก สุวรรณบัณฑิต และภาสกร อุดุลพัฒนกิจ. (2548). จิตวิทยาบริการ. กรุงเทพมหานคร: อุดุลพัฒนกิจ.
- Cole & Scott, (2004). Examining the mediating role of experience quality in a model of tourist experiences. *Journal of Travel & Tourism Marketing*.

การจัดการโลจิสติกส์ด้วยเศรษฐกิจแบบหมุนเวียน

Logistics Management with Circular Economy

พัลลภ จันทร์กระจ่าง¹

Phanlob Chankachang¹

Received: 7 April 2020

Revised: 25 May 2020

Accepted: 11 June 2020

บทคัดย่อ

เศรษฐกิจแบบหมุนเวียนถือเป็นเรื่องใหม่และมีความท้าทายต่อโลกในยุคอนาคตเพราะการใช้เศรษฐกิจแบบเส้นตรงแบบเดิมถือเป็นการใช้ทรัพยากรจากธรรมชาติอย่างสิ้นเปลืองและก่อให้เกิดผลเสียต่อเศรษฐกิจอย่างมากจนกระทั่งทำให้ธุรกิจนั้นล่มสลายได้ แต่เศรษฐกิจแบบหมุนเวียนจะช่วยสนับสนุนการทำงานการจัดการด้านโลจิสติกส์ในด้านวัตถุดิบให้ใช้แบบไม่มีที่สิ้นสุด กระบวนการผลิต การวางแผน การจัดส่ง บรรจุภัณฑ์ และด้านการตลาด เป็นต้น ซึ่งในบทความนี้จะกล่าวถึงทฤษฎีของเศรษฐกิจแบบหมุนเวียน และเศรษฐกิจแบบเส้นตรงตลอดจนกระทั่งการนำไปประยุกต์ใช้กับการจัดการโลจิสติกส์ทั้งปัจจุบันและอนาคตเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ในการจัดการด้านโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทาน ยกตัวอย่างเช่นการทำรีมาร์เก็ตติ้ง การขนส่งในอนาคตโดยใช้พลังงานทดแทน และ การใช้เครื่องมือ 3Rs และ 4Rs เข้ามาช่วยจัดการ ยิ่งไปกว่านั้นเศรษฐกิจแบบหมุนเวียนไม่ใช่เฉพาะวัสดุที่จับต้องได้อย่างเดียว แต่เป็นการจัดการกระบวนการหรือการจัดการข้อมูลได้อีกด้วย

คำสำคัญ: เศรษฐกิจแบบหมุนเวียน, เศรษฐกิจแบบเส้นตรง, การจัดการโลจิสติกส์

Abstract

The circular economy is a new and challenging economic system that focuses on cost effective continual use of all resources. The continual use of the more traditional linear economic system is a wasteful use of natural resources. These natural resources have a significant impact on the linear economy and can ultimately collapse it. But, the circular economy, sometimes referred to as the renewable economy, will support the work of logistical management in the field of raw materials for continuous reuse. This article discusses the theory of the circular economy and the linear economy, so current and future logistics managers can gain new knowledge of logistics management and supply chain. For example, remarketing, future transportation using renewable energy, using 3Rs and 4Rs helps management. Moreover, the renewable economy is not the only tangible material discussed: process management or data management are included.

Keywords: Circular economy, Linear economy, Logistics management

¹ อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

¹ Lecturer, Faculty of Management Science, Sakon Nakhon Rajabhat University

บทนำ

ในโลกยุคปัจจุบันปัญหาสภาวะโลกร้อน ปัญหาการชะลอตัวทางเศรษฐกิจ และปัญหาผลกระทบต่อทางสิ่งแวดล้อม ผู้ประกอบการหรือองค์กรต่างๆ ต้องมีการรับผิดชอบร่วมกันต่อสิ่งแวดล้อม โดยในปัจจุบันมีการจัดการที่มีส่วนรับผิดชอบต่อสังคมอยู่ 2 ลักษณะ คือ 1.การจัดการด้านโลจิสติกส์สีเขียว(Green logistics) เป็นการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิตและการขนส่งเพื่อหาหนทางในการแข่งขันทางธุรกิจ แต่ในบทความนี้จะพูดถึงลักษณะที่ 2.คือแนวคิดเศรษฐกิจแบบหมุนเวียน(Circular economy) เป็นโมเดลที่ถูกนำมาใช้ในการแก้ปัญหาของบริษัทที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การปล่อยก๊าซเรือนกระจก และลดการปล่อยของเสียสู่สิ่งแวดล้อม ซึ่งเกิดจากกระบวนการผลิต การขนส่ง โดยหัวใจหลักของเศรษฐกิจแบบหมุนเวียนคือการใช้ทรัพยากรจากธรรมชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุด และไม่มีของเหลือทิ้งหรือของเสียในแต่ละกิจกรรมของโลจิสติกส์ ซึ่งแตกต่างจากเศรษฐกิจแบบเดิมที่ใช้ในอดีต และปัจจุบันคือเศรษฐกิจแบบเส้นตรง(linear economy) ซึ่งเป็นกระบวนการที่สิ้นเปลืองทรัพยากรธรรมชาติเป็นอย่างมากโดยจะเป็นการนำทรัพยากรจากธรรมชาติมาใช้ในการผลิตหรือบริโภค หลังจากนั้นก็จะนำของเหลือไปทิ้งทำให้เกิดของเสียและขยะมหาศาล นอกจากนี้เศรษฐกิจแบบเส้นตรงยังมีการแสวงหาทรัพยากรธรรมชาติจากแหล่งใหม่ๆ มาใช้เพื่อเข้าสู่กระบวนการผลิตหรือบริโภค ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่เริ่มหมดไป ยังจะส่งผลให้ในอนาคตเมื่อวัตถุดิบหมด สายการผลิตก็จะขาดวัตถุดิบในการผลิตจนสุดท้ายต้องปิดสายการผลิตลงทำให้สินค้าไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้บริโภค ธุรกิจก็ต้องปิดตัวลงทำให้ห่วงโซ่อุปทานต้องหยุดชะงัก (Oksana, 2019)

เศรษฐกิจหมุนเวียนจึงเป็นแนวคิดที่ออกแบบมาเพื่อให้ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ

ที่มีอยู่ให้คุณค่าและลดการใช้พลังงานอย่างสิ้นเปลืองลง แนวคิดนี้จึงเป็นการสร้างคุณค่าผ่านการใช้เหตุผลของทรัพยากรและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่ไม่พึงประสงค์ของผลิตภัณฑ์ที่ผลิตในทุกขั้นตอนของวงจรการผลิตสินค้า ซึ่งจะช่วยให้ návิสต์กลับมาใช้ซ้ำได้ โดยผ่านรูปแบบแนวคิดต่างๆ ดังนี้ (Oksana, 2019)

1. Cradle to cradle (C2C) คือ การนำเอาหลักการของระบบวงจรนิเวศวิทยามาปรับปรุงใช้กับผลิตภัณฑ์เพื่อออกแบบและรองรับผลิตภัณฑ์ให้สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ภายใต้คอนเซ็ปต์ "More Good Less Bad"

2. 3Rs (Reduce, Reuse, and Recycle) และ 4Rs (Reduce, Reuse, Recycle and, Repair) หลักการของ 3Rs และ 4Rs จะแตกต่างกันที่ การซ่อมแซม (Repair) ซึ่งเป็นการซ่อมแซมวัสดุที่เสียแล้วนำกลับมาใช้ใหม่เพื่อไม่ให้เกิดของเสีย ส่วนอีก 3 เครื่องมือที่เหมือนกันมีดังนี้

- Reduce คือ การใช้ของให้ประหยัดมากที่สุด ลดการใช้ของที่สิ้นเปลือง เพื่อลดของเสียจากองค์กร

- Reuse คือการนำของเสียที่เกิดขึ้นมาใช้ซ้ำโดยที่ไม่ผ่านกระบวนการเปลี่ยนสภาพ

- Recycle คือ การนำของเสียมาเปลี่ยนสภาพใหม่ โดยผ่านกระบวนการต่างๆ เพื่อให้ได้สินค้าใหม่ และนำมาใช้ประโยชน์ด้วยวิธีอื่น

3. Cleaner manufacturing คือ การผลิตในรูปแบบโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งมีการปรับปรุงกระบวนการผลิตเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมให้ได้มากที่สุด เพื่อไม่ก่อให้เกิดกากของเสียจากกระบวนการผลิต

4. Green supply chain คือ การจัดการโลจิสติกส์ในด้านที่เกี่ยวข้องกับการลดผลการปล่อยของเสียทางสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากกิจกรรมโลจิสติกส์

สต็อกและโซ่อุปทาน ซึ่งนอกจากจะช่วยด้านการประหยัดพลังงานแล้ว ยังช่วยให้ธุรกิจลดต้นทุนเพื่อส่งเสริมให้เกิดศักยภาพสูงสุดในการแข่งขันอีกด้วย

5. Sustainable supply chain management คือ การจัดการห่วงโซ่อุปทานอย่างยั่งยืนที่ส่งผลกระทบต่อทางด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม ตลอดจนวิถีชีวิตของสินค้าและบริการ

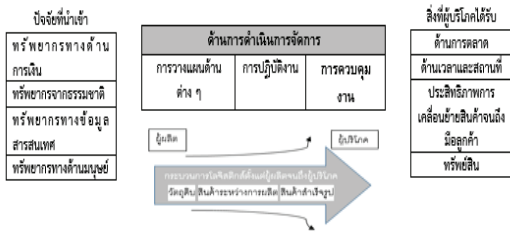
จากแนวคิดดังที่กล่าวมาทั้งหมดสอดคล้องกับแนวคิดของการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน กรีนโลจิสติกส์สีเขียว(Green logistics) ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่จำเป็นและสำคัญของการพัฒนาเศรษฐกิจหมุนเวียนนอกจากนี้กรีนโลจิสติกส์ยังรวบรวมแนวคิดดังกล่าวและส่งเสริมแนวคิดการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน สิ่งสำคัญของแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน คือการไหลเวียนของวัสดุแบบวงปิด(closed loop) ซึ่งถูกนำมาใช้ในการพัฒนากรีนโลจิสติกส์แนวคิดนี้จะช่วยให้เกิดการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าที่สุดและช่วยให้ธุรกิจสามารถอยู่ได้อย่างยั่งยืน (Oksana, 2019)

การจัดการโลจิสติกส์ในยุคปัจจุบัน (รูปนา และหงลักษณ์, 2555)

การจัดการโลจิสติกส์คือการวางแผนควบคุมสินค้าและปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลทั้งแบบไปข้างหน้าและแบบย้อนกลับของการเคลื่อนย้ายวัสดุบริการและสินค้าตลอดจนข้อมูลสารสนเทศตั้งแต่ต้นจนถึงมือผู้บริโภคเพื่อ

ตอบสนองต่ออุปสงค์และอุปทานของซัพพลายเชน

องค์ประกอบของการจัดการโลจิสติกส์ประกอบด้วยปัจจัยที่นำเข้ายกตัวอย่างเช่น ทรัพยากรทางการเงิน ทรัพยากรจากธรรมชาติ ทรัพยากรทางข้อมูลสารสนเทศ และทรัพยากรทางด้านมนุษย์ ส่วนด้านการดำเนินการจัดการยกตัวอย่างเช่น การวางแผนด้านต่างๆ การปฏิบัติงาน และการควบคุมงาน กระบวนการโลจิสติกส์ตั้งแต่ผู้ผลิตจนถึงผู้บริโภคยกตัวอย่างเช่น วัตถุประสงค์ สินค้าระหว่างการผลิต และสินค้าสำเร็จรูป ในด้านกิจกรรมหลักโลจิสติกส์ซึ่งจะประกอบไปด้วย โลจิสติกส์ขาเข้ายกตัวอย่างเช่น การจัดซื้อจัดหาพัสดุ การวางแผนด้านความต้องการพัสดุ การผลิตการคลังพัสดุ การพยากรณ์ความต้องการพัสดุ การจัดการพัสดุการผลิต การเคลื่อนย้ายพัสดุ การคลังพัสดุ และรวมถึงการบรรจุภัณฑ์ของพัสดุ ในด้านโลจิสติกส์ขาออกยกตัวอย่างเช่น การเคลื่อนย้ายสินค้า การจัดการคลังสินค้า การควบคุมสินค้าการวางแผนการกระจายสินค้า และการบรรจุภัณฑ์สินค้า กระบวนการสั่งซื้อสินค้าการขนส่งสินค้าและบริการลูกค้า ในส่วนสิ่งที่ผู้บริโภคได้รับของโลจิสติกส์ยกตัวอย่างเช่น ความสะดวกสบายการแข่งขันด้านเวลาและด้านสถานที่ให้คุ้มค่ามีประสิทธิภาพมากที่สุดสำหรับการเคลื่อนย้ายสินค้าและบริการสู่ลูกค้า และทรัพย์สิน จากนิยามข้างต้นสามารถแสดงเป็นองค์ประกอบของการจัดการโลจิสติกส์ดังรูปที่ 1.1

กิจกรรมหลักโลจิสติกส์	
โลจิสติกส์ขาเข้า	โลจิสติกส์ขาออก
การพยากรณ์ความต้องการพัสดุ	การสั่งซื้อสินค้า
จัดซื้อจัดหาพัสดุ	การเคลื่อนย้ายสินค้า
การวางแผนด้านความต้องการพัสดุ	การบรรจุภัณฑ์สินค้า
การผลิตการคลังพัสดุ	การควบคุมสินค้าคงคลัง
การจัดการพัสดุการผลิต	การวางแผนกระจายสินค้า
การเคลื่อนย้ายพัสดุ	กระบวนการสั่งซื้อสินค้า
การคลังพัสดุ	การขนส่งสินค้า
การบรรจุภัณฑ์ของพัสดุ	การบริหารลูกค้า

ดัดแปลงมาจาก ฐาปนา และ นงลักษณ์, การจัดการโลจิสติกส์: มิติชัยพหลายเซน. กรุงเทพฯ: ซี.อี.ดี.ยู.เคชั่น, 2555

รูปที่ 1.1 องค์ประกอบของการจัดการโลจิสติกส์
ดัดแปลงมาจาก ฐาปนา และ นงลักษณ์,
การจัดการโลจิสติกส์: มิติชัยพหลายเซน.
กรุงเทพฯ: ซี.อี.ดี.ยู.เคชั่น, 2555

แนวความคิดโลจิสติกส์เกี่ยวกับธุรกิจ

การจัดการโลจิสติกส์ถือได้ว่าเป็นกิจกรรมที่สนับสนุนด้านการตลาดและการผลิตให้มีประสิทธิภาพประสิทธิผลเพื่อองค์กรจะได้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้โดยมีจุดมุ่งหมายหลักที่จะนำสินค้าที่ถูกต้องไปยังที่ถูกต้องด้วยจำนวนที่ถูกต้องในเวลาที่ถูกต้อง ณ ราคาที่ถูกต้องและเงื่อนไขที่ถูกต้องเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าทั้งภายในและภายนอกองค์กร

โลจิสติกส์ธุรกิจถูกจัดทำขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าเพื่อสร้างความเชื่อถือความปลอดภัยและการประหยัดต้นทุนโดยทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตั้งแต่ผู้ค้าวัตถุดิบ ผู้ผลิต ผู้ค้าส่ง ผู้ค้าปลีกจนถึงลูกค้าผู้ให้บริการคลังสินค้า ผู้ขนส่ง และผู้ที่เกี่ยวข้องโดยผ่านการสื่อสารสารสนเทศต่างๆ โดยจะมีการวางแผนล่วงหน้าจากนั้นก็กำหนดการเคลื่อนที่สินค้าทุกช่อง

ทางไปยังหน่วยงานต่างๆ ตั้งแต่ต้นจนถึงปลายทางให้ตรงเวลาการผลิต การกระจายสินค้า การคลังสินค้า และการขนส่งสินค้าจนถึงมือผู้บริโภคซึ่งทำให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจสูงที่สุด (ฐาปนา และนงลักษณ์, 2555)

บทบาทสำคัญของการจัดการโลจิสติกส์

บทบาทสำคัญของการจัดการโลจิสติกส์ประกอบไปด้วย

1. สนับสนุนด้านการตลาด
2. สนับสนุนด้านการผลิต
3. เป็นผู้ให้บริการผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของทุกกิจกรรม
4. รักษาลูกค้าเก่า และเพิ่มลูกค้าใหม่
5. เพิ่มผลกำไรและความอยู่รอดขององค์กรในระยะยาว

อาจกล่าวได้ว่า Logistics ไม่เพียงแต่เป็นการจัดการพัสดุ การกระจายตัวสินค้า การจัดการระบบสารสนเทศหรือการสนองต่อความต้องการของลูกค้าเท่านั้นแต่โลจิสติกส์เป็นกระบวนการแบบบูรณาการของการทำธุรกรรมทั้งภายในและภายนอกองค์กรตั้งแต่ผู้ผลิตวัตถุดิบจนถึงผู้บริโภคด้วยมุ่งหวังให้ได้ประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่สูงสุดที่จะทำให้เกิดความถูกต้องและรวดเร็วในการให้บริการแก่ผู้บริโภค (ฐาปนา และนงลักษณ์, 2555)

เศรษฐกิจแบบหมุนเวียน

ระหว่างช่วง 5 ถึง 10 ปีที่ผ่านมาแนวความคิดแบบเศรษฐกิจหมุนเวียนได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก เนื่องมาจากการเติบโตของประชากรโลกอย่างก้าวกระโดดรวมไปถึงการเติบโตทางเศรษฐกิจที่รวดเร็วการแลกเปลี่ยน

ข้อมูลข่าวสารสินค้าและบริการเพิ่มมากขึ้นทำให้ทรัพยากรที่มีอยู่ในปัจจุบันเหลือน้อยหรือใกล้จะหมดไป ดังนั้นแนวความคิดของเศรษฐกิจหมุนเวียนจึงถูกนำมาใช้ในหลายๆ ประเทศเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ให้เกิดความคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพมากที่สุด เศรษฐกิจหมุนเวียนหรือที่เรียกว่า Circular economy จึงเป็นอีกทางเลือกใหม่ที่จะใช้ในการพัฒนาประเทศ และเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนโดยแนวคิดนี้จะให้ความสำคัญกับการเลือกใช้วัสดุหรือการใช้วัสดุให้คุ้มค่าที่สุด ในด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ให้มีการใช้งานที่ยาวนานขึ้น การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในกระบวนการตลอดวงจรชีวิตของผลิตภัณฑ์ เพื่อลดของเสียผลกระทบที่จะเกิดกับธรรมชาติจากทุกกระบวนการของสินค้าและบริการ โดยในประเทศที่ริเริ่มในการใช้เศรษฐกิจแบบหมุนเวียนคือประเทศที่อยู่ในสหภาพยุโรปหรืออียู

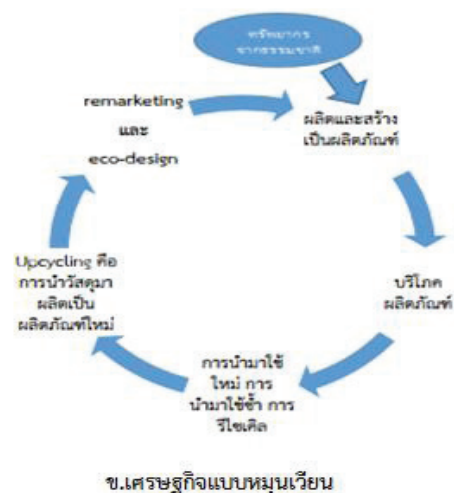
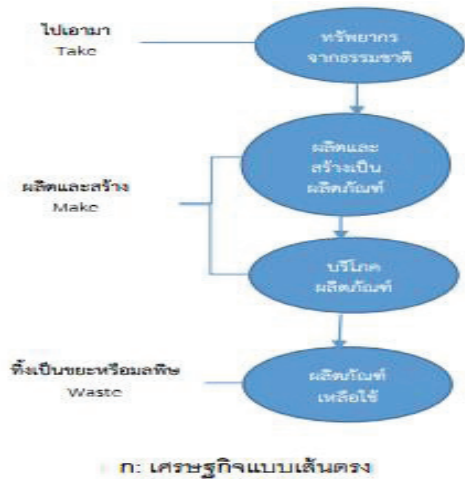
สหภาพยุโรปหรืออียูได้ประกาศใช้ “Circular economy action package” ในปี 2561 โดยนโยบายมีความมุ่งหมายเพื่อลดขยะพลาสติกและการฝังกลบขยะอีกครั้งยังเพิ่มปริมาณการรีไซเคิลขยะให้มากขึ้นซึ่งแสดงให้เห็นว่าเศรษฐกิจแบบหมุนเวียนได้ถูกผลักดันอย่างจริงจังทั้งภาครัฐและภาคธุรกิจทั่วโลกทำให้บริษัทหลายๆ แห่งเริ่มนำเศรษฐกิจแบบหมุนเวียนนี้มาใช้เช่น Nike ที่นำขยะหรือวัสดุเหลือใช้นำมาผลิตเป็นเสื้อผ้าและรองเท้าร้อยละ 71 ของสายการผลิต Adidas ก็ได้ผลิตรองเท้ารุ่นพิเศษที่ทำมาจากขยะ และตาข่ายจับปลาเช่นกัน นอกจากนี้แบรนด์เสื้อผ้า H&M ยังได้วางเป้าหมายทางธุรกิจจะใช้เศรษฐกิจแบบหมุนเวียนให้ได้ 100% โดยมีแนวคิดว่าจะใช้เสื้อผ้าที่ใช้แล้วนำมาผลิตใหม่ บริษัทมิซลินแทนที่จะผลิตยางออกมาขายตามปกติในปริมาณมากๆ ก็ได้เปลี่ยนกลยุทธ์มาเป็นการให้เช่ายางสำหรับอากาศยาน เมื่อถึงกำหนดยางเหล่านั้น

จะถูกนำกลับมาซ่อมแซม และบำรุงรักษาใหม่ซึ่งเป็นการหมุนเวียน และยืดอายุของยางให้สามารถใช้งานได้ยาวนาน ในอนาคตในส่วนของการผลิตยางรถยนต์บริษัทคาดว่าจะนำกระบวนการทางรีไซเคิล (Recycle) มาใช้ในกระบวนการผลิตยางได้ 100% ในปี พ.ศ. 2591 โดยจะนำวัตถุดิบจากวัสดุชีวภาพมาเป็นวัตถุดิบที่ใช้ในการรีไซเคิลให้ได้ถึงร้อยละ 80 ในการผลิตซึ่งในปัจจุบันบริษัททำได้เพียงร้อยละ 28 เท่านั้น (Geng and Doberstein, 2008)

ในส่วนของเอกสารการตีพิมพ์ผลงานวิจัยทางวิชาการในฐานข้อมูลวารสาร Scopus พบว่าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเศรษฐกิจหมุนเวียนและการรีไซเคิลได้เพิ่มขึ้นถึง 50% ภายใน 5 ปีที่ผ่านมา โดยบทความแรกเกี่ยวกับแนวคิดนี้ถูกตีพิมพ์โดย M.S. Andersen เมื่อปี พ.ศ. 2550 ในชื่อเรื่อง An introductory note on the environmental economics of the circular economy นอกจากนี้กฎหมายในต่างประเทศให้ความสำคัญเกี่ยวกับการใช้วัสดุแบบไม่รู้จักหรือวงปิดและมันได้ถูกยกระดับขึ้นอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้จีน และญี่ปุ่นซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญของเศรษฐกิจหลักในภูมิภาคเอเชียก็ได้มีกฎหมายเกี่ยวกับเศรษฐกิจแบบหมุนเวียนในระดับเดียวกับยุโรปมาใช้อย่างเป็นทางการ ในยุโรปหลายๆ ประเทศก็มีการเริ่มใช้ยกตัวอย่างเช่นเดนมาร์ก (Denmark) เยอรมันนี (Germany) เนเธอร์แลนด์ (Netherlands) และสหราชอาณาจักร (United Kingdom) ซึ่งถือได้ว่าเป็นผู้นำในการใช้เศรษฐกิจแบบหมุนเวียนนี้ซึ่งในหัวข้อนี้ก็จะแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างการใช้ทรัพยากรแบบเดิมกับการเปลี่ยนแปลงตามแนวคิดของเศรษฐกิจแบบหมุนเวียน โดยที่เศรษฐกิจแบบหมุนเวียนจะเป็นการหยุดการใช้ทรัพยากรแบบเดิมคือการนำวัสดุจากธรรมชาติมาสร้างหรือผลิตเป็นสินค้าจากนั้นมีการบริโภคและสุดท้ายจะทิ้งเป็นขยะ

ซึ่งแนวคิดแบบนี้กำลังเติบโตอย่างรวดเร็วในยุคปัจจุบันเราเรียกโมเดลนี้ว่า Linear economy หรือเศรษฐกิจแบบเส้นตรง เพราะฉะนั้นการเปลี่ยนแปลงรูปแบบจากเศรษฐกิจแบบเส้นตรงไปเป็นเศรษฐกิจแบบหมุนเวียนจึงเป็นเรื่องท้าทายมากในยุคปัจจุบัน และในอนาคตการเปลี่ยนแปลงนี้ก็เพื่อการรองรับประชากร และเศรษฐกิจที่จะโตขึ้นอย่างมหาศาล

รูปที่ 1.2 ก คือเศรษฐกิจแบบเส้นตรง และ ข. คือเศรษฐกิจแบบหมุนเวียน

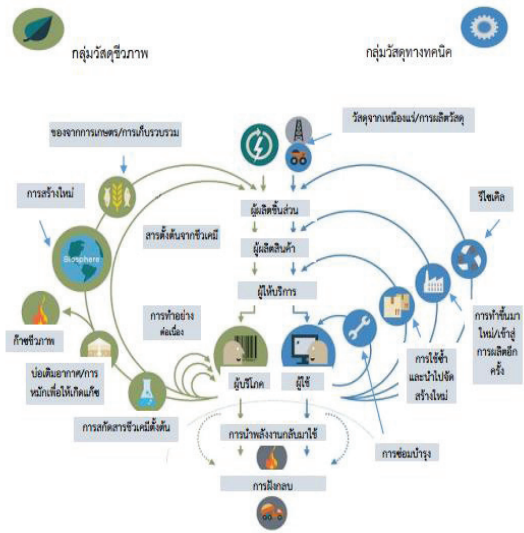
จากรูปที่ 1.2 จะแสดงให้เห็นว่าเศรษฐกิจแบบหมุนเวียน และเศรษฐกิจแบบเส้นตรงมีความแตกต่างกันอย่างไรบ้าง

แนวคิดแบบเศรษฐกิจแบบหมุนเวียนยังได้ถูกกล่าวถึงจากงานวิจัยที่หลากหลายดังจะยกตัวอย่างมาดังนี้ Yuan ได้กล่าวว่ารัฐบาลจีนได้กำหนดยุทธศาสตร์ในปี 2541 ให้เศรษฐกิจแบบหมุนเวียนเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมซึ่งแตกต่างจากการใช้แนวคิดเศรษฐกิจแบบเส้นตรงแบบเดิมเนื่องจากเศรษฐกิจจีนที่เติบโตเร็วทำให้ทรัพยากรในธรรมชาติเริ่มน้อยลงเป็นอันมาก (Yuan, 2006) นอกจากนี้ Geng และDoberstein ได้ทำการวิจัยว่าเศรษฐกิจแบบหมุนเวียนนี้เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจโดยจะต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในด้านต่างๆ ซึ่งเป็นความท้าทายเป็นอย่างมากที่จะทำตามแนวคิดนี้ให้เป็นรูปธรรมโดยมีความท้าทายด้านทรัพยากรยกตัวอย่างเช่น วัสดุที่นำมาใช้ในกิจกรรมต่างๆ น้ำ และพลังงานทดแทนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ยิ่งไปกว่านั้นองค์กรในประเทศจีนได้กำหนดให้ประธานกรรมการบริหารหรือCEOเป็นผู้ออกแบบกลยุทธ์สำหรับสิ่งแวดล้อมเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพขององค์กรโดยรวม (Geng และDoberstein, 2008) ในงานวิจัยของ Aoe ยังได้กล่าวไว้ว่าเราต้องคำนึงถึงการออกแบบอย่างครบวงจรเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติและหลีกเลี่ยงผลกระทบที่จะทำลายสิ่งแวดล้อมหรือเรียกว่า eco-design (ECO) โดยเป็นเครื่องมือหนึ่งที่สำคัญในการนำมาปฏิบัติเพื่อให้แนวคิดแบบเศรษฐกิจแบบหมุนเวียนเกิดขึ้นโดยจะมุ่งเน้นที่การจัดการสิ่งแวดล้อม การจัดการนำวัสดุกลับมาใช้ซ้ำ การนำมารีไซเคิลตลอดอายุของวัสดุและบริการ (Life cycle of Products and Services) (Aoe, 2007) ยิ่งไปกว่านั้น Lai ได้กล่าวสนับสนุนว่าสำหรับการทำวงปิดเพื่อมาใช้ในห่วง

โซ่อุปทานก็จะช่วยให้เกิด Investment Recovery (IR) หรือการนำทรัพย์สินหรือทรัพยากรที่ไม่ได้ใช้หรือสิ้นสุดการใช้ของบริษัทแล้ว นำกลับมาใช้ใหม่หรือขายออกไปเพื่อกำจัดทรัพย์สินที่เป็นภาระต่อบริษัทที่ต้องจัดเก็บดูแล (Lai, 2553)

การใช้แผนภาพผีเสื้อ (The Butterfly Diagram)

แผนภาพนี้จะแสดงถึงการหมุนเวียนของวัสดุ และพลังงานที่ถูกนำมาใช้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงที่สุด และไม่สูญเปล่าดังจะแสดงในรูป 1.3 โดยภายในรูปจะแบ่งเป็น 2 วงรอบคือหนึ่งด้านกลุ่มวัสดุชีวภาพภายในกลุ่มนี้จะเป็นการวนวัสดุที่เป็นชีวภาพนำกลับมาผ่านกระบวนการที่แทบไม่ปนเปื้อนสารเคมีเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ ยกตัวอย่าง เช่น การนำเศษขยะที่เหลือทิ้งจากครัวเรือนนำมาหมักให้เกิดแก๊ส (Biogas) และนำไปใช้ อีกตัวอย่างหนึ่งคือการนำวัสดุจากธรรมชาติที่เหลือทิ้งไปผลิตเป็นวัสดุที่ย่อยสลายได้เองตามธรรมชาติ เช่น ไบโอฟลาสติก เป็นต้น สองคือกลุ่มวัสดุทางเทคนิคในกลุ่มนี้คือกลุ่มที่ไม่สามารถนำกลับคืนสู่ธรรมชาติได้เช่น พลาสติก สารเคมีที่ถูกสังเคราะห์ และโลหะ ดังนั้นกระบวนการรีไซเคิล(Recycle) การทำขึ้นมาใหม่/เข้าสู่การผลิตอีกครั้ง(Refurbish/Remanufacture) การใช้ซ้ำและนำไปจัดสร้างใหม่(Reuse/Redistribute) และการซ่อมบำรุง(Maintenance) ยกตัวอย่าง เช่น การนำขวดน้ำพลาสติกที่เหลือใช้มาทำการสับหรือบดให้เป็นชิ้นเล็กๆ จากนั้นผ่านกระบวนการขึ้นรูปใหม่จนได้เป็นผลิตภัณฑ์ใหม่(เช่น ถนนพลาสติก แผ่นไม้จากพลาสติก) แนวคิดนี้จะช่วยเสริมแรงจูงใจให้แก่ผู้ใช้สินค้าในการนำสินค้าที่ไม่ใช้แล้วส่งคืนให้แก่บริษัท เพื่อที่บริษัทจะได้นำวัสดุนั้นมาหมุนเวียนแบบไม่รู้จบหรือการทำวงปิดนั่นเอง

รูปที่ 1.3 แผนภาพผีเสื้อ
ดัดแปลงรูปมาจาก: Ellen MacArthur Foundation (2013)

การนำเศรษฐกิจแบบหมุนเวียนไปใช้ในการจัดการโลจิสติกส์

1. วงปิด

ในแนวคิดแบบเศรษฐกิจแบบหมุนเวียนนั้นจะต้องคิดถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และเศรษฐกิจเป็นสำคัญระบบการผลิตแบบวงปิดจึงเข้ามามีบทบาทในการจัดการโลจิสติกส์ด้านการจัดหาทรัพยากรแต่การจะจัดท้าววงปิดได้ก็ต่อเมื่อมีรูปแบบของธุรกิจที่เหมาะสม และต้องรับประกันได้ว่าบริษัทจะต้องเกิดการทำการกำไรจากแนวคิดนี้ในระยะยาวโดยที่แนวคิดนี้มีหัวใจที่สำคัญอยู่ 3 ข้อดังนี้

1. การครอบครอง(Acquisition) คือการรวบรวมสินค้าหรือวัสดุในปริมาณ และคุณภาพในราคาที่เหมาะสม ยกตัวอย่างการรวบรวมวัสดุรีไซเคิลที่เหลือใช้เพื่อจะนำมาใช้ผลิตเป็นวัสดุใหม่ต้องมีปริมาณเพียงพอกับที่โรงงานจะใช้ผลิตเพราะหากวัสดุที่จะใช้มีปริมาณน้อยจะทำให้การ

ผลิตหยุดลง และการเดินเครื่องใหม่ก็จะต้องใช้เสียค่าใช้จ่ายมาก

2. การนำกลับมาผลิตใหม่ (Reprocessing)

หัวใจสำคัญของข้อนี้มีการทำใหม่ การนำกลับมาผลิตใหม่หรือการรีไซเคิลผลิตภัณฑ์หรือวัสดุที่ใช้แล้วแต่ต้องมีคุณภาพที่เหมาะสมในราคาที่เหมาะสมด้วย วัสดุบางชนิดเมื่อถูกใช้งานแล้วจะสามารถนำกลับมาผลิตใหม่ได้ ยกตัวอย่าง เช่น การเติมหมึกในตลับหมึกเครื่องพิมพ์จะดีกว่าการนำเอาตลับหมึกไปรีไซเคิลหรือเอาไปผลิตเป็นชิ้นใหม่ซึ่งราคาจะถูกกว่าและมีคุณภาพที่เหมาะสมต่อการใช้งาน

3. การนำวัสดุที่ไม่ใช้แล้วกลับมาปรับปรุงเพื่อใช้ใหม่ (Remarketing) คือกระบวนการที่จะต้องหาตลาดและช่องทางในการซื้อผลิตภัณฑ์หรือวัสดุที่ถูกใช้แล้วเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ เพราะหากหาแหล่งจัดซื้อวัสดุรีไซเคิลที่มีคุณภาพดีได้ ผลผลิตของผลิตภัณฑ์ใหม่ก็จะมีคุณภาพดีตามไปด้วย

แต่การทำวงปิดทั้ง 3 ข้อนี้ หากมีกระบวนการใดล้มเหลวหรือผิดพลาดจะส่งผลให้การจัดท่วงปิดไม่สามารถทำได้ นอกจากนี้กฎหมายของแต่ละพื้นที่ก็มีส่วนสำคัญเป็นอย่างมากในการจัดทำตามแนวคิดนี้

ในหัวข้อถัดไปจะเป็นการยกตัวอย่างถึงการนำเอาเศรษฐกิจแบบหมุนเวียนไปใช้ในธุรกิจอื่น ยกตัวอย่างเช่น ธุรกิจการเพิ่มบริการให้แก่ผลิตภัณฑ์, พลังงานเกี่ยวกับการขนส่งในอนาคต และการเปลี่ยนแปลงของห่วงโซ่อุปทานสู่เศรษฐกิจแบบหมุนเวียน โดยจะมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2. ธุรกิจการเพิ่มบริการให้แก่ผลิตภัณฑ์

ในบางบริษัทจะมุ่งเน้นที่ผลิตภัณฑ์เป็นหลัก และขายเพิ่มบริการให้กับผลิตภัณฑ์คือ

การซ่อมบำรุงรักษาแต่สุดท้ายตัวผลิตภัณฑ์ก็ยังจำเป็นที่สุด แต่การที่ลูกค้าซื้อไปจะได้แค่การใช้งานแต่ไม่ได้ครอบครองเทคโนโลยี เช่น เครื่องถ่ายภาพเอกสารลูกค้ามีสิทธิใช้ประสิทธิภาพแค่ปรินท์งานแต่ไม่มีสิทธิในเทคโนโลยี

3. พลังงานเกี่ยวกับการขนส่งในอนาคต

ในอนาคตการขับเคลื่อนการขนส่งในระบบโลจิสติกส์จะต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงจากที่ระบบต่างๆ มีการเปลี่ยนแปลง ในข้อจำกัดที่สำคัญคือเรื่องของราคาน้ำมันที่การขนส่งในยุคปัจจุบันถือว่าเป็นต้นทุนหลักของการขนส่ง ราคาของน้ำมันมีความไม่แน่นอนก็เนื่องมาจากประเทศผู้ส่งออกน้ำมันมีไม่ที่ประเทศ สภาพภูมิอากาศที่ไม่แน่นอน ความมั่นคงทางด้านการเมืองทั้งในและต่างประเทศ ภาษี และการใช้น้ำมันที่มากขึ้นจากประชากรโลกที่มากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งเป็นเรื่องยากที่ผู้ปฏิบัติงานในสายงานโลจิสติกส์จะคาดการณ์ และพยากรณ์ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับน้ำมัน ดังนั้นหากเราหันกลับมาพัฒนาเทคโนโลยีที่มาจากธรรมชาติจะช่วยให้เราไม่ต้องกังวลถึงปัญหาข้างต้นอีก เทคโนโลยีที่ถูกนำมาพัฒนาคือการนำไฮโดรเจนที่มีในน้ำมาใช้แทนน้ำมันและพัฒนาเครื่องยนต์แบบใหม่เพื่อใช้รองรับพลังงานชนิดนี้ว่า Fuel Cell Vehicle โดยหลักการทำงานจะใช้ไฮโดรเจนกับออกซิเจนในอากาศมาทำปฏิกิริยาทำให้เกิดประสิทธิภาพ และเปลี่ยนเป็นพลังงานไฟฟ้า ยกตัวอย่าง Riversimple โดย Hugo Spowers ที่มีรถต้นแบบชื่อว่า "Rasa" ถูกพัฒนาขึ้นในปี 2559 ซึ่งแต่ก่อนรถยนต์จะมีขนาด 5 ที่นั่ง ตัวถังเป็นเหล็กทั้งหมดมีน้ำหนักรวมทั้งหมดประมาณ 1,400-1,600 กิโลกรัม แต่ Rasa ถูกพัฒนาให้มีน้ำหนักเพียง 580 กิโลกรัม และประหยัดกำลังไฟโดยใช้แค่ 8.5 กิโลวัตต์ ตัวถังเป็น Carbon-fibre ที่มีน้ำหนักเบาแต่แข็งแรง

และปลอดภัยระหว่างการใช้งาน แบตเตอรี่เป็นแบบไฮบริดหรือแบบผสมที่ใช้ในการจัดเก็บ และใช้ส่งพลังงาน

Riversimple เป็นอีกหนึ่งตัวอย่างของจัดการด้านพลังงานที่ใช้ในการขนส่งได้เป็นอย่างดี ดีหากมีการนำมาใช้งานจริงในอนาคตจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ และประสิทธิผลอีกทั้งยังจะช่วยลดค่าใช้จ่ายให้แก่บริษัทได้เป็นอย่างมาก

4. การเปลี่ยนแปลงของห่วงโซ่อุปทานสู่เศรษฐกิจแบบหมุนเวียน

ในปัจจุบันมีการทำ 3 และ 4Rs แต่อุตสาหกรรมในอนาคตเราต้องนำเครื่องมือที่ชื่อว่า 6Rs ประกอบด้วย Reduce (การใช้ของให้ประหยัดมากที่สุด) Reuse (การใช้ซ้ำ) Recycle (การนำของเสียมาเปลี่ยนสภาพใหม่) Redesign (การออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่) Recover (การฟื้นตัว) Remanufacture (การทำขึ้นมาใหม่/เข้าสู่การผลิตอีกครั้ง) มาใช้ในการผลิต ดังจะยกตัวอย่าง เช่น โรงงานกระดาษแห่งหนึ่งนำเอาแนวคิดเศรษฐกิจแบบหมุนเวียนมาใช้โดยปกติเขาจะนำเอากระดาษจากรับซื้อมาจากแหล่งต่างๆ มาต้มให้เปื่อยโดยพลังงานที่ใช้คือถ่านหิน และนำกลับไปใช้ใหม่ซึ่งเอาไปใช้เป็นบรรจุภัณฑ์ของน้ำตาล โดยโรงงานแห่งนี้ได้เอาของเสียต่างๆ เช่นของเหลือจากกระดาษก็จะได้เป็นสารเคมีจากหมักพิมพ์ที่ถูกต้องออกมาระหว่างการผลิตและถูกนำกลับไปใช้เป็นสารตั้งต้นของผลิตภัณฑ์อื่นต่อไป ถ้าของถ่านหินจะถูกนำไปทำเป็นซีเมนต์ น้ำมหาศาลที่เหลือจากการผลิตจะถูกนำมาบำบัดและเอาไปใช้ในฟาร์ม

บทสรุป

จากที่ได้กล่าวมาทั้งหมดในบทความนี้ การศึกษาเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ทั้งในปัจจุบัน และในอนาคต มีความจำเป็นอย่างมากที่ต้องให้ความสำคัญกับทรัพยากรจากธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เนื่องจากประชากรโลกมีมากขึ้นเรื่อยๆ การบริโภคทรัพยากรก็มากขึ้นตามไปด้วย สิ่งก็ตามมากก็คือขยะที่มีมากขึ้นตามไปด้วย ในขณะที่ทรัพยากรในธรรมชาติก็เริ่มหมดลงไปเรื่อยๆ และไม่สามารถเกิดหรือสร้างขึ้นใหม่ในเวลาอันสั้นได้ ดังนั้นในบางประเทศจึงออกกฎหมายเกี่ยวกับเศรษฐกิจแบบหมุนเวียน ดังจะส่งผลให้เศรษฐกิจแบบหมุนเวียนเริ่มเข้ามามีบทบาทต่อการทำธุรกิจที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ในอนาคตอันใกล้นี้เศรษฐกิจแบบหมุนเวียนจึงมีความจำเป็นอย่างมากที่บริษัทต่างๆ ต้องรีบปรับตัว และนำมาใช้เพื่อความอยู่รอดของบริษัท เพราะเศรษฐกิจแบบหมุนเวียนไม่ใช่แค่การใช้วัสดุซ้ำๆ แต่เป็นการหาวิถีทางการจัดการธุรกิจโดยใช้เครื่องมือ เช่น Cradle to cradle, Green supply chain, 3Rs และ 4Rs มาช่วยในการดำเนินงานและการจัดการเพื่อให้องค์กรสามารถสร้างกำไร และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในระยะยาวอย่างยั่งยืน

กิตติกรรมประกาศ

ทางผู้วิจัยขอขอบคุณคณะวิทยากรจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุพรรณบุรี ที่ให้การสนับสนุนงบประมาณในการวิจัย ที่ช่วยให้งานเขียนชิ้นนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

- ฐาปนา บุญหล้า และ นงลักษณ์ นิมิตรภูวดล. (2555). *การจัดการโลจิสติกส์: มิติซัพพลายเชน*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- Aoe, T., 2007. Eco-efficiency and eco-design in electrical and electronic products. *Journal of Cleaner Production*, 15, 1406-1414.
- Ellen MacArthur Foundation. Towards the circular economy-economic and business rationale for an accelerated transition. Cowes, UK: Ellen MacArthur Foundation Publishing; 2013. 98 pages. Available online at: <https://www.ellenmacarthurfoundation.org/assets/downloads/publications/Ellen-MacArthur-Foundation-Towards-the-Circular-Economy-vol.1.pdf>.
- Geng, Y., Doberstein, B., (2008). Developing the circular economy in China: challenges and opportunities for achieving 'leapfrog development'. *International Journal of Sustainable Development and World Ecology*, 15 (3), 231-239.
- Lai, K.H., Cheng, T.C.E., Tang, A.K.Y., 2010. Green retailing: factors for success. *California Management Review*, 52, 6-31.
- Manavalan, E. and Jayakrishna, K., (2019). An Analysis on Sustainable Supply Chain for Circular Economy. *Procedia Manufacturing*, 33, 477-484.
- Oksana, S. and Agnieszka, O., (2019). Green logistics and circular economy. *Transportation Research Procedia*, 39, 471-479.
- Reike, D., Vermeulena, W. and Witjes, S. (2018). The circular economy. *Resources, Conservation & Recycling*, 135, 246-264.
- Seroka-Stolka, O. (2014). The development of green logistics for implementation sustainable development strategy in companies. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 151, 302-309.
- Winkler, H. (2011). Closed-loop production systems-A sustainable supply chain approach. *Manufacturing Science and Technology*, 4, 243-246.
- Yuan, Z., Bi, J., Moriguichi, Y., 2006. The circular economy: a new development strategy in China. *Journal of Industrial Ecology*, 10 (1-2), 4-8.

แนวทางการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับตำรายาโบราณในไทย

The Ways of Education about Thai Traditional Medicine Texts in Thailand

ภักธรพล แสงเงิน¹, กังวล คัชชิตมา²

Phakphon Sangngern¹, Kangvol Khatshima²

Received: 10 March 2020

Revised: 5 May 2020

Accepted: 26 May 2020

บทคัดย่อ

บทความนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาทิศทางการทำวิจัยเกี่ยวกับตำรายาโบราณที่ปรากฏในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตำรายาประเภทคัมภีร์หรือเอกสารโบราณจากเอกสารและงานวิจัยตัวอย่างที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542-2562 จำนวน 38 เรื่อง ผลการศึกษาพบว่า การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับตำรายาโบราณในไทยมี 4 แนวทางสำคัญ คือ 1. งานที่มุ่งศึกษาด้านตัวยา สมุนไพร ตำรับยาในภาพรวม พบจำนวน 15 เรื่อง 2. งานที่มุ่งศึกษาจากตำรับยา การวินิจฉัย วิธีการดูแลรักษา พบจำนวน 7 เรื่อง 3. งานที่มุ่งศึกษาด้านภาษาและวรรณกรรม พบจำนวน 3 เรื่อง และ 4. งานที่มุ่งศึกษาด้านอาการโรคนเฉพาะด้าน พบจำนวน 12 เรื่อง โดยแนวทางทั้งสี่นี้ถือเป็นแนวทางสำคัญที่มีการศึกษาในไทย และหากจะศึกษาวิจัยแนวตำรายาโบราณให้เกิดประโยชน์ควรมีการบูรณาการข้ามศาสตร์จะทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการวิจัยเกี่ยวกับตำรายาโบราณ

คำสำคัญ: แนวทาง, การศึกษาวิจัย, ตำรายาโบราณ, ไทย

Abstract

The path taken by researchers to study ancient medicine texts from various fields is explored in this study. The texts being studied are related to ancient scriptures and documents contained in several 1999-2019 A.D relevant documents and researches totaling 38 different subjects. The outcome of the research found that studies of ancient medicines in Thailand would benefit by adopting 4 guidelines each of which contain numerous items of importance. 1) In a study that focused on herbal medicine in its overall form, 15 items were found, 2) In a

¹ นักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิตสาขาวิชาจารึกภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร และอาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ติดต่อได้ที่ phakphon_sang@hotmail.com

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชาจารึกภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร

¹ Ph.D. Candidate, Graduate Programs in Epigraphy in Thai and Oriental Languages, Faculty of Archeology, Silpakorn University and A Lecturer of Thai language Department, Faculty of Humanities and Social Science, Rajabhat Pibulsongkram University. Contact at phakphon_sang@hotmail.com

² Assistant Professor of Department of Oriental Languages, Faculty of Archaeology, Silpakorn University

study aimed at studying drug formulas, diagnosis, and treatment methods, 7 items were found, 3) In a study that focused on language and literature, 3 topics were found, 4) In a study aimed at studying medicine's specific symptoms, 12 items were found. These four guidelines are considered mandatory in the education sector in Thailand. If researching traditional medicine texts is deemed to be beneficial, researchers should use cross-disciplinary research, which will maximize the benefits of research into ancient medicine texts.

Keywords: Ways, Education, Thai Traditional Medicine Texts, Thailand

บทนำ

ตำรายา คือ มรดกทางภูมิปัญญาสำคัญของคนไทยตั้งแต่อดีต เป็นวรรณกรรมที่บันทึกถึงตำรับยาที่ใช้ในการรักษาโรคต่างๆ ของผู้คนในอดีต เช่น โรคชาง โรคไข้ชนิดต่างๆ หรืออาการที่ทำให้ร่างกายเกิดความแปรปรวน คือ เชื้อมมัว เป็นต้น เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วโดยทั่วไปว่า “ยา” คือ หนึ่งในปัจจัยสี่ของมนุษย์ที่ช่วยบรรเทาจากอาการเจ็บป่วยทั้งหลายได้ การดำรงชีวิตของมนุษย์นั้นจำเป็นต้องอาศัย “ยา” ในการขจัดและปิดเป่าโรคพยาธิต่างๆ ที่เบียดเบียนการดำรงชีวิตของมนุษย์เพื่อใช้ในการปรับสมดุลของร่างกายให้เข้าสู่ภาวะปกติผ่าน “ตำรับยา” อันเป็นภูมิปัญญาของการสังเกต ทดลองและปรับใช้ตำรายาของคนในอดีต ดังนั้นตำรายาจึงถือเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์มาตั้งแต่ในอดีตเลยทีเดียว

การรักษาโรคด้วยตำรายาหรือเภสัชกรรมแผนโบราณของไทยนั้นปรากฏหลักฐานตั้งแต่สมัยสุโขทัย คือ หลักฐานการสร้างสวนสมุนไพรมหาศาลใหญ่บนเขาหลวงหรือเขาสรรพยาในสมัยสุโขทัย เพื่อใช้ในการรักษาโรคของคนในสมัยนั้น สมัยกรุงศรีอยุธยาที่ปรากฏวรรณกรรมตำรายาฉบับที่คนทั่วไปรู้จักอย่างกว้างขวางในวงการแพทย์แผนไทย คือ ตำราพระโอสถพระนารายณ์ อันประกอบไปด้วยยาไทย ยาฝรั่ง ยาจีน และยาพราหมณ์เทศ เมื่อมาถึงสมัยรัตนโกสินทร์ ถือเป็นยุคที่

พระมหากษัตริย์ทรงให้ความสำคัญกับตำรายาไทยฉบับต่างๆ เป็นอย่างยิ่ง ซึ่งเห็นได้จากการที่พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดตั้งกรมหมอและโรงพระโอสถขึ้นใหม่และทรงให้บูรณะปฏิสังขรณ์วัดพระเชตุพนฯ และทรงให้จารึกตำรายาไว้ตามศาลารายด้วย ต่อมาสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ทรงโปรดเกล้าฯ ให้รวบรวมตำรายาเพิ่มเติมโดยรับสั่งให้กรมหมอลวงชำระตำรายาและจัดเป็น “ตำราพระโอสถครั้งรัชกาลที่ 2” ต่อมาสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ปฏิสังขรณ์วัดราชโอรสรวมทั้งจารึกตำรายาหลายร้อยขนานบนแผ่นศิลาและจารึกไว้ที่วัดพระเชตุพนฯ ต่อมาสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวอิทธิพลของการรักษาแนวตะวันตกได้เข้ามาจึงทำให้วงการแพทย์แผนไทยชะงักงันอยู่พักหนึ่ง หลังจากนั้นในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระองค์ทรงสนพระราชหฤทัยในตำรายาไทยแผนโบราณเป็นอย่างยิ่งจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประชุมแพทย์หลวงเพื่อชำระตำรายาแผนไทยโบราณเรียกว่า “ตำราเวชศาสตร์ฉบับหลวง” โดยพระองค์ทรงเห็นว่า ถึงแม้ยาของแพทย์ทางตะวันตกจะดีก็จริง แต่ก็ควรที่จะรักษาของไทยโบราณเอาไว้ด้วยเพราะเป็นภูมิปัญญาเก่าแก่ของบรรพบุรุษสมัยโบราณ (ลัดดาวัลย์ คุรุปัญญามาตย์ (บรรณาธิการ), 2558: 12-15)

ประทีป ชุมพล (2556: 69) กล่าวว่า ความรู้ทางการแพทย์แผนไทยมีความเจริญและมีการบูรณาการมาโดยตลอดด้วยพระบารมีของพระมหากษัตริย์ แต่มีการเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ คือ ในสมัยลัทธิล่าอาณานิคม (ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5) เบื้องหลังความพยายามที่จะล้มล้างการแพทย์แผนไทยแท้จริงแล้วอยู่ที่ความพยายามของลัทธิล่าอาณานิคม โดยผ่านมูลนิธิต่างๆ ของชาวตะวันตกที่มีอำนาจเหนือผู้บริหารของประเทศไทยในขณะนั้น ซึ่งวิเคราะห์ได้จากการระดมความคิดเห็นทางด้านวิชาการด้านประวัติศาสตร์การแพทย์และการสาธารณสุขไทย เมื่อ 19 กรกฎาคม 2544 ณ ห้องประชุมสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ได้มีนักวิชาการ คือ อาจารย์ ชนัญญา วัลลภขุณฑทอง คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สรุปบทหายนะของการแพทย์แผนไทยว่า

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวไม่ทรงสนพระทัยการแพทย์แผนไทย ปล่อยให้ผู้อำนวยการขุนนางไปดูแล เนื่องจากการเข้ามาของมูลนิธิร็อกกี้เฟลเลอร์ ซึ่งได้รายงานว่าการเรียนการสอนการแพทย์ของไทยไม่ได้มาตรฐานการพัฒนาโรงเรียนแพทย์จึงเริ่มขึ้น เพื่อพัฒนาการแพทย์ให้ทันสมัยตามแบบประเทศตะวันตก รัฐบาลจึงยกเลิกการสอนวิชาแพทย์แผนโบราณ (การแพทย์แผนไทย) ในโรงเรียนแพทย์ การแพทย์แผนตะวันตกกลายเป็นแพทย์หนึ่งเดียวที่รัฐให้การยอมรับ การเข้ามาของมูลนิธิร็อกกี้เฟลเลอร์ ทำให้การศึกษาแพทย์เป็นการศึกษาที่มีมาตรฐานแบบตะวันตกเพียงอย่างเดียว ไม่มีแพทย์ชั้นสองอีกต่อไป (ชนัญญา วัลลภขุณฑทอง อ้างถึงใน ประทีป ชุมพล, 2556: 69)

ภูมิปัญญาของตำรายาแผนไทยโบราณหรือสมุนไพรไทยนั้น ได้รับความสำคัญจากสถาบันพระมหากษัตริย์มาอย่างต่อเนื่องและในสมัยพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหา

ภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร รัชกาลที่ 9 สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้าทรงมีพระนิพนธ์เกี่ยวกับความสำคัญของตำรายาและสมุนไพรไทยว่า

สมุนไพรไทยนี้มีค่ามาก
พระเจ้าอยู่หัวทรงฝากให้รักษา
แต่อย่าตายอายุใช้กันมา
ควรลูกหลานรู้จักใช้สืบไป

เป็นเอกลักษณ์ของชาติควรศึกษา

วิจัยยาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม
รู้ประโยชน์รู้คุณโทษสมุนไพร
เพื่อคนไทยอยู่รอดตลอดกาล

สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้ากรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี อ้างถึงใน (ลัดดาวัลย์ คุรุปัญญามาตย์ (บรรณาธิการ), 2558: หน้าปก)

เห็นได้ว่า ความรู้เกี่ยวกับตำรายาแผนไทยโบราณหรือสมุนไพรยังคงถูกให้ความสำคัญมาจนถึงปัจจุบัน โดยการศึกษาเกี่ยวกับองค์ความรู้เหล่านี้ถือเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดความเข้าใจในตำรายาโบราณอันเป็นองค์ความรู้ที่คนในอดีตได้สั่งสมและรวบรวมไว้ และผ่านการใช้รักษาจริงในอดีต ซึ่งความรู้เหล่านี้ก็จะผ่านและตกทอดมายังรุ่นต่อรุ่นนั้นล้วนผ่านประสบการณ์จากผู้รักษามาอย่างเข้มข้นที่เรียกว่า “หมอยา” ดังนั้นการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับตำรายาแผนไทยโบราณจึงเป็นการศึกษาที่สำคัญเกี่ยวกับองค์ความรู้เกี่ยวกับยาในอดีต โดยปัจจุบัน (2563) นั้น มีงานศึกษาวิจัยจำนวนไม่น้อยที่มุ่งศึกษาเกี่ยวกับตำรายาแผนโบราณหรือภูมิปัญญาจากหมอยาพื้นบ้าน เช่น นักวิชาการบางท่านก็มุ่งศึกษาไปที่ตำรายาโดยตรงโดยเริ่มที่ขั้นตอนแรกคือ การบิรวรรต (การทำให้เอกสารโบราณอ่านง่ายขึ้นผ่านภาษาไทยปัจจุบัน) และก็ทำการศึกษาวเคราะห์ บางท่านก็มุ่งศึกษาตำรายาเหล่านี้พร้อมทั้งสัมผัส

จากหมอยาพื้นบ้านที่ใช้ในการรักษาโรคจริง ๆ หรือบางท่านนำทฤษฎีตะวันตกมาใช้ในการวิเคราะห์ตำรายาแผนโบราณของไทย ซึ่งถือว่าการศึกษานี้มีความน่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง หรือการศึกษาวิจัยเชิงเภสัชศาสตร์และทางการแพทย์แผนไทย ก็นับได้ว่าเห็นประโยชน์จากการศึกษาที่เป็นรูปธรรมชัดเจนผ่านการทดลองใช้จริงภายใต้การทดลองในห้องปฏิบัติการ โดย ประวิทย์ อัครเสริณนท์ (2554: 8-9) กล่าวถึงทิศทางการวิจัยสมุนไพรในไทยผ่านมุมมองทางเภสัชวิทยาโดยเสนอทิศทางการวิจัยสมุนไพรในไทยไว้ 3 ส่วนว่า

ส่วนที่ 1 การวิจัยทางเภสัชวิทยา (*reverse pharmacology*) มุ่งเน้นการศึกษาเรื่องกลไกการออกฤทธิ์และเภสัชจลนศาสตร์ที่สัมพันธ์กับฤทธิ์ทางคลินิก ส่วนที่ 2 การใช้ยาอย่างสมเหตุสมผล (*rational use*) มุ่งค้นคว้าหาหลักฐานเชิงประจักษ์ทางการแพทย์ (*evidence based medicine*) เพื่อมาสนับสนุนการใช้ยาอย่างสมเหตุสมผล ส่วนที่ 3 การเลือกวิจัยยาที่มีอยู่ในบัญชียาสมุนไพรแห่งชาติ เนื่องจากเป็นนโยบายระดับชาติ ที่ต้องการสนับสนุนให้ใช้ยาจากสมุนไพร จึงบรรจุยาทั้งหมด 71 รายการ ลงในบัญชียาจากสมุนไพรแห่งชาติและให้ผู้ป่วยมีสิทธิ์เบิกจ่ายตามเกณฑ์กรมบัญชีกลางสามารถเบิกจ่ายได้ อีกทั้งข้อมูลในบัญชียาดังกล่าวยังขาดหลักฐานสนับสนุนทางวิทยาศาสตร์อีกมาก

ซึ่งการศึกษาวิจัยแนวต่าง ๆ นี้ล้วนมุ่งศึกษาองค์ความรู้ทางตำรายาหรือสมุนไพรแผนโบราณที่ปรากฏในเอกสารโบราณหรือจากหมอยาพื้นบ้าน ดังนั้นบทความนี้จะมุ่งศึกษาทิศทางการทำวิจัยเกี่ยวกับตำรายาโบราณในด้านต่าง ๆ เพื่อแสดงให้เห็นถึงทิศทางการวิจัยที่สามารถนำมาปรับใช้หรือขยายประเด็นต่อไปในการทำวิจัยเกี่ยวกับตำรายาไทยแผนโบราณอันเป็นเอกสารโบราณที่

ปรากฏอยู่มากทั้งในหอสมุดแห่งชาติหรือแหล่งข้อมูลภูมิภาคทั่วไป

วิธีการศึกษา

1. รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาตำรายาในไทย โดยเลือกศึกษางานดังกล่าว 20 ปีย้อนหลัง คือ ตั้งแต่ พ.ศ. 2542-2562

2. แยกประเภทของเอกสารและงานวิจัย

3. วิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัยด้านตำรายาด้วยวิธีการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยตำรายาหรือตำรับยาจากเอกสารโบราณและพรรณนาวิเคราะห์ (*descriptive analysis*)

4. สรุปผลและข้อเสนอแนะ ที่เป็นประโยชน์สำคัญต่อการศึกษาวิจัยตำรายา

ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า

1. มุ่งศึกษาเฉพาะงานที่ศึกษาเกี่ยวกับตำรายา ตำรับยา หรือการใช้สมุนไพรแผนโบราณเฉพาะในประเทศไทย อาจจะเป็นทั้งงานด้านบทความวิชาการ บทความปริทัศน์ วิจัยวิทยานิพนธ์ งานรวบรวมตำรายา หนังสือ เป็นต้น โดยใช้เอกสารที่มีความเกี่ยวข้องกับหัวข้อดังกล่าว

2. วิธีการเลือกข้อมูลที่ใช้ในการศึกษานั้น กำหนดขอบเขตของข้อมูลและเนื้อหา คือ

2.1 งานที่มุ่งศึกษาตำรายาจากต้นฉบับเอกสารโบราณประเภทต่าง ๆ เช่น การปริวรรตรวบรวม สังคายนา เป็นต้น

2.2 งานที่มุ่งศึกษาจากตำรายาโบราณและพบการสัมภาษณ์จากหมอยา คือ มีการสัมภาษณ์ การใช้ยาในตำรายาหรือวิธีการใช้รักษาจริง

2.3 งานที่มุ่งศึกษาตำรายาโดยการนำทฤษฎีต่าง ๆ มาวิเคราะห์

2.4 งานที่มุ่งศึกษาตำรายาแผนโบราณผ่านมุมมองทางการแพทย์แผนไทยและเภสัชศาสตร์

สภาพงานวิจัยเกี่ยวกับตำรายาโบราณ

ในหัวข้อนี้จะแสดงภาพรวมของการศึกษาวิจัยในแต่ละเรื่อง พร้อมทั้งวิเคราะห์ด้านที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าด้านตำรายา สรุปผลและข้อเสนอแนะ (ถ้ามี) ที่เป็นประโยชน์สำคัญต่อการศึกษาค้นคว้าหรือแนวทางการต่อยอดของงานประเภทนั้นๆ ดังนี้

1. งานที่มุ่งศึกษาด้านตัวยา สมุนไพร ตำรับยาในภาพรวม

1.1 งานของเจริญ ตรีประดิษฐ์ (2542) “ภูมิปัญญาท้องถิ่นภาคใต้ด้านการแพทย์พื้นบ้านจากหนังสือบุด” มีจุดประสงค์ในการศึกษา คือ ปรึวรรตตำรายาพื้นบ้านภาคใต้เป็นภาษาไทย ปัจจุบัน จัดระบบข้อมูลจากการปรึวรรต จำแนกเนื้อหาตำรายาตามสารัตถะ มีวิธีการศึกษา คือ ปรึวรรตตำรายาพื้นบ้านภาคใต้เป็นภาษาไทยแล้ว ตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญคือ หมอพื้นบ้านและทำการเผยแพร่เอกสาร

1.2 งานของสมบัติ ประภาวิชาและคณะ (2546) “การศึกษาตำรายาพื้นบ้านอีสาน” มีจุดประสงค์ในการศึกษา คือ มุ่งศึกษาตำรายาพื้นบ้านอีสานท้องถิ่นแล้วปรึวรรตเป็นภาษาไทย นำบางตัวยามาพัฒนาด้านเภสัชกรรมแผนไทย และส่งเสริมเครือข่ายหมอพื้นบ้าน มีวิธีการศึกษา คือ ศึกษาข้อมูลจากเอกสารฉบับตัวเขียนต่างๆ แล้วปรึวรรตเป็นภาษาไทยปัจจุบัน พร้อมทั้งจำแนกตัวยามากลุ่มอาการ

1.3 งานของรัตนา จันทร์เทวีและคณะ (2547) “การปรึวรรตโบราณอีสาน: ตำรายา” มีจุดประสงค์ในการศึกษา คือ เพื่อปรึวรรต

ตำรายาจากโบราณจำนวน 4 ผูก วัตถุประสงค์ อ.เมือง จ.ขอนแก่น และเพื่อเผยแพร่ผลการปรึวรรตให้กับบุคคลที่สนใจ มีวิธีการศึกษา คือ ปรึวรรตโบราณโดยผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านแล้วเสนอผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์

1.4 งานของสุตารัตน์ ตันตะอาริยะ (2548) “การวิเคราะห์ตำรายาแผนโบราณจากสมุดไทยของจังหวัดพังงา” มีจุดประสงค์ในการศึกษา คือ 1. ศึกษาวิเคราะห์รูปแบบ กลวิธีการเขียน และการใช้ภาษาในตำรายาแผนโบราณจากสมุดไทย จังหวัดพังงา 2. ศึกษาวิเคราะห์ความเชื่อในตำรายา มีวิธีการศึกษา คือ รวบรวมตำรายาโบราณในจังหวัดพังงา สัมภาษณ์หมอยาแผนโบราณ และวิเคราะห์ความเชื่อในตำรายา

1.5 งานของจรินทร์ พลหาวงศ์ (2550) “แปลคัมภีร์กิดหนาของหมอพื้นบ้านภาคใต้ อำเภอกงสูง จังหวัดนครศรีธรรมราช” มีจุดประสงค์ในการศึกษา คือ ปรึวรรตคัมภีร์กิดหนาดำรายการแพทย์แผนไทยสำคัญของภาคใต้ มีวิธีการศึกษา คือ รวบรวมคัมภีร์ดังกล่าวแล้วปรึวรรตเป็นภาษาไทยปัจจุบัน

1.6 งานของกฤษฎา ศรีธรรมมาและคณะ (2552) “การสืบค้นภูมิปัญญาแพทย์พื้นบ้านอีสานในคัมภีร์ยาโบราณ” มีจุดประสงค์ในการศึกษา คือ 1. จัดเก็บองค์ความรู้ตำรายาจากไมโครฟิล์มในรูปแบบดิจิทัล 2. ปรึวรรตคัมภีร์ยาโบราณอีสานเป็นอักษรไทยปัจจุบัน 3. ศึกษาองค์ความรู้ในการบำบัดรักษาโรคที่ปรากฏในคัมภีร์ยาโบราณอีสาน มีวิธีการศึกษา คือ คณะผู้วิจัยศึกษาจากคัมภีร์ยาโบราณอีสานจากไมโครฟิล์มและคัมภีร์ยาต้นฉบับ จำนวน 2 ฉบับ โดยคัดจากฉบับที่มีความสมบูรณ์ 2 ผูก คือ คัมภีร์ฉบับพระชิน จิตขัมโม บ้านวังบัว และคัมภีร์ยา วัดบ้านโกทา ตำบลพระธาตุ อำเภอนาดูน จังหวัดมหาสารคาม โดยคณะผู้วิจัยทำการปรึวรรตจากอักษรไทยน้อย

เป็นอักษรไทยปัจจุบัน และส่งมอบให้หมอยาพื้นบ้านตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง

1.7 งานของศุภชัย ดิยวรรณันท์และชยันต์ พิเชียรสุนทร (2552) “ศิลาจารึกตำรายาวัตรราชโอรสารามราชวรวิหารที่สูญหาย” มีจุดประสงค์ในการศึกษา คือ ศึกษาเชิงเอกสารเปรียบเทียบกับศิลาจารึกฉบับต่างๆ มีวิธีการศึกษา คือ นำศิลาจารึกตำรายาวัตรราชโอรสารามราชวรวิหารเปรียบเทียบกับสำเนาจารึกฉบับต่างๆ

1.8 งานของนิจศิริ เรื่องรังสีและคณะ (2553) “รายงานการวิจัย เรื่อง ตำรายาในศิลาจารึกวัดโพธิ์: สังคายนารวบรวมและอธิบายความหมาย” มีจุดประสงค์ในการศึกษา คือ งานวิจัยเล่มนี้ใช้ผู้เชี่ยวชาญบูรณาการหลายด้านเกี่ยวกับสมุนไพร ด้านเภสัชพฤกษศาสตร์ ด้านจารึกและเอกสารโบราณ และด้านการแพทย์แผนไทย งานวิจัยเล่มนี้ “มุ่งจำแนก” ชนิดของสมุนไพรในตำรายาศิลาจารึกวัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม โดยงานวิจัยเชิง “การรวบรวม/สังเคราะห์” ตำรายาในศิลาจารึกวัดโพธิ์เพื่อให้ง่ายต่อการศึกษาของคนทั่วไป มีวิธีการศึกษา คือ 1. การวิเคราะห์ความถูกต้องสมบูรณ์ของตำรายาด้วยการ “ตรวจสอบชำระ” ตำรายาของวัดโพธิ์จากสถานที่ต่างๆ ให้สมบูรณ์ถูกต้องที่สุด 2. วิเคราะห์สมุนไพรที่ขจัดถูในตำรายาด้วยการรวบรวมชื่อสมุนไพรในตำรายาวัดโพธิ์ พร้อมทั้งระบุชื่อทางวิทยาศาสตร์โดยใช้ “หลักของพฤกษานุกรมวิธาน” เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์

1.9 งานของอุษา กลิ่นหอมและสุกัญญานาคะวงศ์ (2554) “การสังคายนาดำรายาพื้นบ้านอีสานที่บันทึกลงใบลาน” มีจุดประสงค์ในการศึกษา คือ เพื่อวิเคราะห์และสังเคราะห์รูปแบบในการถอดองค์ความรู้เกี่ยวกับตำรายาพื้นบ้านอีสานในใบลานที่บันทึกเป็นอักษรไทยน้อยปริวรรตเป็นภาษาไทยปัจจุบัน มีวิธีการศึกษา

คือ จำแนกเอกสารจากตำรายาโบราณในภาคอีสานจากโครงการอนุรักษ์ใบลาน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

1.10 งานของกัมพล มะลาพิมพ์ (2559) “การศึกษาวิเคราะห์คัมภีร์แพทย์แผนไทย: พระคัมภีร์ธาตุวิจิตร” มีจุดประสงค์ในการศึกษา คือ ศึกษาขอบในการแต่งและสารัตถะจากคัมภีร์ธาตุวิจิตร โดยเนื้อหาของคัมภีร์ธาตุวิจิตรว่าด้วยเรื่องธาตุในร่างกาย สาเหตุของการเจ็บป่วยอันเนื่องมาจากฤดูกาลหรือภูมิประเทศ ใช้คัมภีร์ธาตุวิจิตรจากหอสมุดแห่งชาติ สมุดไทยดำ เส้นดินสอด เล่มที่ 1 เลขที่ 113 เลขที่ 2 เลขที่ 95 และ เล่มที่ 3 เลขที่ 99 โดยผู้ศึกษาทำการปริวรรตตามหลักการปริวรรตเอกสารโบราณเป็นภาษาไทยปัจจุบัน มีวิธีการศึกษา คือ 1. มุ่งศึกษา “ขอบ” คือ รูปแบบของการแต่งที่สืบทอดมาจากอดีต 2. มุ่งศึกษา “สารัตถะ” คือ สารสำคัญของเรื่อง

1.11 งานของชัยวัฒน์ เสาทอง (2560) “คำที่มีความสัมพันธ์กับภาษาเขมรที่นำมาเป็นชื่อเครื่องยาในตำรายาฉบับ “ตำราพระโอสถพระนารายณ์” มีจุดประสงค์ในการศึกษา คือ มุ่งศึกษาภาษาเขมรที่ปรากฏในตำราพระโอสถพระนารายณ์ มีวิธีการศึกษา คือ ใช้เกณฑ์ในการจำแนกคำที่มีความสัมพันธ์กับภาษาเขมรของ Uraisri Varasarin

1.12 งานของชัยวัฒน์ สีแก้วและคณะ (2560) “การปริวรรตและการศึกษาวิเคราะห์หนังสือบุดตำภาคใต้ในรูปแบบตำรายาและคาถาฉบับหอสมุดแห่งชาตินครศรีธรรมราช” มีจุดประสงค์ในการศึกษา คือ ปริวรรตตำรายาโบราณในหนังสือบุดทำให้เป็นภาษาไทยปัจจุบัน มีวิธีการศึกษา คือ เป็นงานวิจัยเชิงพรรณนาปริวรรตและทำการศึกษาวิเคราะห์

1.13 งานของธวัชชัย นาใจคง (2560) “ตำราแผนหวัด: การถ่ายทอดและการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงตำราธาราษฎร์ ตำรา หลวง” มีจุดประสงค์ในการศึกษา คือ เพื่อปริวรรต ตำราแผนหวัดให้เป็นภาษาไทยปัจจุบัน และ ศึกษาความเชื่อมโยงระหว่างตำราแผนหวัดในยุค เดียวกัน มีวิธีการศึกษา คือ งานวิจัยเชิงคุณภาพ แบบ case study approach ปริวรรตเอกสาร เปรียบเทียบเนื้อหา และวิเคราะห์ความเชื่อมโยง กับตำราแผนหวัดจากเอกสารทุติยภูมิ

1.14 งานของมณีนสร วังคีรีและคณะ (2562) “วรรณกรรมเภสัชกรรมวัดนครชุม ตำบลเมืองเก่า อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัด พิจิตร: การศึกษาเชิงวิเคราะห์” มีจุดประสงค์ ในการศึกษา คือ รูปแบบคำประพันธ์ ภาษาและ เนื้อหาของตำรายาวัดนครชุม โดยมีวิธีการศึกษา คือ การจำแนกเนื้อหาของตำรายาฉบับนี้ตามชื่อ ของตำรับยาและอาการของโรค ตัวยา วิธีการปรุง ยาและสรรพคุณของตำรับยาชนิดนั้น

1.15 งานของสิริขวัญ สุทธิสนและคณะ (2562) “วรรณกรรมเภสัชกรรมวัดสุนทร ประดิษฐ์ ตำบลบางระกำ อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก: การศึกษาเชิงวิเคราะห์” มีจุดประสงค์ในการศึกษา คือ รูปแบบคำประพันธ์ ภาษาและเนื้อหาของตำรายาวัดสุนทรประดิษฐ์ โดยมีวิธีการศึกษา คือ ด้วยการจำแนกเนื้อหาของ ตำรายาฉบับนี้ตามชื่อของตำรับยาและอาการของ โรค ตัวยา วิธีการปรุงยาและสรรพคุณของตำรับยา ชนิดนั้น

งานศึกษาเกี่ยวกับตำรายาหรือ เอกสารโบราณทั้ง 15 เรื่องนี้ ส่วนใหญ่มุ่งปริวรรต หรือสังคายนา รวบรวมเอกสารโบราณที่ตัว ต้นฉบับ (text) โดยจุดเน้นสำคัญคือ มุ่งศึกษาที่ ตัวเอกสารปฐมภูมิ (primary source) ซึ่งการศึกษา แนวนี้นี้ถือเป็นที่ยอมรับในการศึกษาเกี่ยวกับตำรา

ยาโบราณ โดยส่วนใหญ่มุ่งศึกษารูปแบบคำ ประพันธ์ ภาษาและเนื้อหาที่ปรากฏในตำรายา ฉบับนั้นๆ หรือการนำมาเปรียบเทียบกับตำรา ฉบับหลวงซึ่งเป็นที่รู้จักโดยทั่วไป หรือการมุ่ง ศึกษาที่ภูมิปัญญาด้านการรักษาโรคที่ปรากฏใน ตำรายานั้นๆ เช่น

งานของกฤษฎา ศรีธรรมมาและคณะที่ ศึกษาเกี่ยวกับภูมิปัญญาแพทย์พื้นบ้านอีสาน ในเอกสารโบราณ โดยงานวิจัยนี้ถือเป็นประโยชน์ ต่อการศึกษาคัมภีร์โบราณเกี่ยวกับตำรายา ท้องถิ่นของภาคอีสาน นับเป็นการสร้างองค์ ความรู้ด้านการอนุรักษ์คัมภีร์ยาโบราณและองค์ ความรู้ที่อยู่ในท้องถิ่น งานของกัมพล มะลาพิมพ์ ที่มุ่งศึกษาวิเคราะห์เฉพาะคัมภีร์ธาตุนิจฉัย มีจุดประสงค์ในการศึกษาที่ชัดเจนเพราะมุ่งศึกษา “ชนบ” และ “สารัตถะ” ในคัมภีร์ธาตุนิจฉัย ซึ่งผล การศึกษานั้นพิสูจน์วัตถุประสงค์ได้อย่างชัดเจน งานนี้ได้ถือว่าเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยเกี่ยวกับ ตำรายา โดยเฉพาะ “ชนบ” และ “สารัตถะ” ซึ่งสามารถนำมาวิเคราะห์ตำรายาโบราณได้เป็น อย่างดี หรืองานของสุตารัตน์ ตันตะอาริยะ ศึกษา ตำรายาแผนโบราณจากสมุดไทยของจังหวัดพังงา โดยภาพรวมของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้จัดว่ามีความ น่าสนใจในเนื้อหาเพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับตำรายา อันเป็นความรู้ท้องถิ่น เป็นต้น

2. งานที่มุ่งศึกษาจากด้านตำรับยา การวินิจฉัย วิธีการดูแลรักษา

2.1 งานของณัฐณิชา นิमितนนท์และ จันท์ดา อินเทพ (2548) “การศึกษารวบรวม องค์ความรู้สมุนไพรและยาตำรับที่ใช้ในการ สร้างเสริมสุขภาพของหมอพื้นบ้าน อำเภอ วังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว.” มีจุดประสงค์ใน การศึกษา คือ เพื่อรวบรวมองค์ความรู้และยา ตำรับสมุนไพรที่ใช้ในการรักษาโรคและสร้าง เสริมสุขภาพของหมอสายยนต์ ใหญ่กระโทก

มีวิธีการศึกษา คือ ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Surveying research) และการวิจัยเชิงพรรณนา (descriptive analysis) ด้วยการเลือกพื้นที่และกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากหมอสายยนต์ ใหญ่กระโทก

2.2 งานของสิงหา กรจับ (2550) “ตำรับยาภูมิปัญญาหมอฟันบ้านสุรินทร์” มีจุดประสงค์ในการศึกษา คือ ศึกษาวิจัยตำรับยาหมอฟันบ้าน มีวิธีการศึกษา คือ เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ จากตำรับหมอยานายบัว จันทร์ยวงษ์ หมอฟันบ้าน

2.3 งานของปิยนุช ยอดสมสวยและสุพิมพ์ วงษ์ทองแท้ (2552) “การศึกษาภูมิปัญญาของหมอฟันบ้านในอำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก” มีจุดประสงค์ในการศึกษา คือ ศึกษาข้อมูลทั่วไป บทบาทของหมอฟันบ้าน โรคอาการเจ็บป่วย และวิธีการรักษาของหมอฟันบ้าน อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก มีวิธีการศึกษา คือ วิจัยเชิงคุณภาพ ใช้แบบสัมภาษณ์และเก็บข้อมูลจากหมอฟันบ้านที่ยังรักษาจริง

2.4 งานของวรรณิภา พรเวชนจินดาและคณะ (2559) “บันทึกภูมิปัญญาหมอฟันบ้าน: การรักษาโรคงูสวัด กรณีหมอมมี จันทะสน จังหวัดศรีสะเกษ” มีจุดประสงค์ในการศึกษา คือ อนุรักษ์สืบสานภูมิปัญญาด้านการรักษาโรคด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น มีวิธีการศึกษา คือ สัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อถอดองค์ความรู้จากภูมิปัญญาจากหมอมมี จันทะสน

2.5 งานของอภิชาติ คำวิเลิศและกอบชัย รัจอุบล (2559) “โบลานตำรายา: ภูมิปัญญาการรักษาพื้นบ้านลาว” มีจุดประสงค์ในการศึกษา คือ เพื่ออธิบายผลสัมฤทธิ์ของการรักษาสุขภาพที่สัมพันธ์กับจิตใจของผู้ป่วยด้วยภูมิปัญญาพื้นบ้านในตำรายาโบลานของสังคมลาว มีวิธีการศึกษา คือ 1. รวบรวมเอกสารปฐมภูมิจากตำรายาอักษร

ธรรมและอักษรไทยน้อย 2. รวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์หมอยาหรือผู้ปรุงยา 3. วิเคราะห์และสรุปผลการศึกษา โดยประมวลข้อมูลจากตำรายาและจากการสัมภาษณ์

2.6 งานของภัทริศา ผลงาม (2560) “การพัฒนาตำรับยาสมุนไพรพื้นบ้านเพื่อการรักษาโรคในชุมชน” มีจุดประสงค์ในการศึกษา คือ พัฒนาคำรับยาสมุนไพรพื้นบ้านในการรักษาสุขภาพของชุมชน มีวิธีการศึกษา คือ ใช้รูปแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) และใช้วิธีการเรียนรู้โดยการปฏิบัติร่วมกัน (Action Learning) และใช้วิธีการสัมภาษณ์เจาะลึก การสังเกตแบบมีส่วนร่วม และการสนทนาแบบกลุ่ม

2.7 งานของสรวิศ เกสรมาศและคณะ (2562) “การศึกษาการรักษาด้วยตำรับยาสมุนไพรใน 7 กลุ่มโรค: กรณีศึกษาหมอประวิทย์ แก้วทอง จังหวัดสงขลา” มีจุดประสงค์ในการศึกษา คือ ศึกษาประวัติการเป็นหมอฟันบ้านและหลักการและแนวทางในการรักษาโรคด้วยตำรับยาสมุนไพรของหมอประวิทย์ แก้วทอง มีวิธีการศึกษา คือ ใช้วิธีการศึกษาการสังเกตแบบมีส่วนร่วมและสัมภาษณ์เชิงลึกและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา จุดเด่นและควรพัฒนาของงาน

งานทั้ง 7 เรื่องนี้มีจุดร่วมสำคัญ คือ ทุกเรื่องมีการสัมภาษณ์หรือลงภาคสนามกับหมอยาหรือผู้รักษาโรคจริง โดยบางเรื่องอาจจะนำตำรับยาไปเปรียบเทียบกับการรักษาโรคจริง ๆ ของหมอยาในพื้นที่ชุมชนนั้นๆ หรือการสัมภาษณ์การใช้สมุนไพรของคนในชุมชนในด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยถือว่า การศึกษาแนวนี้มีคุณค่าอย่างยิ่งเนื่องจากมีการตรวจสอบอีกครั้งในการใช้ยาหรือสมุนไพรในการรักษาโรคกับหมอยาหรือปราชญ์ชุมชนจริงทำให้การศึกษาเพิ่มความน่าเชื่อถืออีกระดับหนึ่ง เช่น

งานของอภิชาติ คำวิเลิศและกอบชัย รัฐอุบล ที่ศึกษาเกี่ยวกับภูมิปัญญาการรักษาพื้นบ้านลาว งานนี้ถือเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาปริวรรตคำราชาพื้นบ้านและมีข้อมูลการสัมภาษณ์จากหมอยาพื้นบ้านที่รักษาโรคนั้นจริง ทำให้มีความน่าเชื่อถือในระดับหนึ่ง หากเพิ่มข้อมูลระดับการวิเคราะห์ความสำคัญของตัวยาหรือการเปรียบเทียบตัวยากับการรักษาจริงก็จะทำให้งานมีน้ำหนักและมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น เป็นต้น

3. งานที่มุ่งศึกษาด้านภาษาและวรรณกรรม

3.1 สายหยุด บัวท่อม (2553) “การศึกษาวิเคราะห์วรรณกรรมอายุรกรรมพื้นบ้าน ตำบลปากช่อง อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์” มีจุดประสงค์ในการศึกษา คือ 1. ใช้ทฤษฎีโครงสร้าง (Structuralism) มาวิเคราะห์วรรณกรรมอายุรกรรมพื้นบ้าน ตำบลปากช่อง อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ 2. ใช้ทฤษฎีหน้าที่นิยม (Functionalism) มาวิเคราะห์วรรณกรรมอายุรกรรมพื้นบ้าน ตำบลปากช่อง อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ มีวิธีการศึกษา คือ ผู้วิจัยใช้วิธีการลงสัมภาษณ์ เก็บข้อมูลจากประชากรกลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่ตำบลปากช่อง อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยเลือกเฉพาะ “วิทยากรกลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้ด้านการรักษาโรคด้วยวิธีพื้นบ้าน” โดยหลังจากการสัมภาษณ์และรวบรวมข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลเหล่านั้นมาวิเคราะห์ด้วยทฤษฎีทั้งสอง

3.2 งานของเชิดชัย อุดมพันธ์ (2555) “อุปลักษณะเกี่ยวกับโรคในภาษาไทยถิ่นใต้” มีจุดประสงค์ในการศึกษา คือ 1. ศึกษาวิเคราะห์มโนอุปลักษณะเกี่ยวกับโรคในภาษาไทยถิ่นใต้ที่ปรากฏในปริจเฉทคำราชาและตำราการแพทย์ 2. วิเคราะห์หน้าที่ของมโนอุปลักษณะในปริจเฉทคำราชาและตำราการแพทย์ มีวิธีการศึกษา คือ

ผู้วิจัยใช้แนวทางการวิเคราะห์ อุปลักษณะและมโนทัศน์ของเลคอฟและจอห์นสัน (1980)” ซึ่งมี 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1. การจำแนกถ้อยคำอุปลักษณะ 2. การตีความอุปลักษณะ 3. การวิเคราะห์ความเชื่อมโยงคู่คุณสมบัติทางโครงสร้างระดับปริธาน (Cognitive) 4. การวิเคราะห์หน้าที่ของอุปลักษณะ ใช้แนวคิดเกี่ยวกับการจำแนกหน้าที่อุปลักษณะของโกทลี (Goatly, 1998) เป็นแนวทางในการวิเคราะห์หน้าที่ของมโนอุปลักษณะโรคในปริจเฉทคำราชาและตำราการแพทย์

3.3 งานของวาสนี มีเครือเอี่ยม (2559) “คำเรียกชื่อโรคในระบบการแพทย์พื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ: กรณีศึกษาตามแนววรรณศาสตร์ชาติพันธุ์” มีจุดประสงค์ในการศึกษา คือ วิเคราะห์องค์ประกอบทางความหมายของคำเรียกชื่อโรคในระบบการแพทย์พื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีวิธีการศึกษา คือ 1. ใช้วิธีการสัมภาษณ์และสังเกตอย่างมีส่วนร่วม (Participant Observation) 2. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ทฤษฎี “อรรถศาสตร์ชาติพันธุ์” (Ethnosemantics) เพื่อแสดงให้เห็นถึงลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม มี 2 วิธี คือ 2.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบของความหมาย (Componential analysis) 2.2 การจำแนกประเภท (Categorization)

งานทั้ง 3 เรื่องมีจุดร่วมสำคัญร่วมกันคือนำทฤษฎีที่ชัดเจนมาใช้วิเคราะห์ตัววรรณกรรมคำราชาจะทำให้การวิเคราะห์มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยมุ่งศึกษาด้านภาษาและวรรณกรรม ใช้ข้อมูลและวิธีการเน้นที่การศึกษาภาษาและรูปแบบ คือ

งานของเชิดชัย อุดมพันธ์ที่ใช้กรอบแนวคิดในทางภาษาศาสตร์มาวิเคราะห์คำราชาท้องถิ่นภาคใต้ โดยเป็นการศึกษาแนวภาษาศาสตร์ปริธาน (Cognitive Linguistics) ซึ่ง

เป็นแนวคิดหนึ่งที่จะทำให้การศึกษาดำรายามีความ “กว้างขวาง” และบูรณาการศาสตร์มายิ่งขึ้น โดยการมองในมุมของ “มโนอุปลักษณ์” ซึ่งผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ท้ายเรื่อง คือ หากสามารถใช้กรอบแนวคิดดังกล่าวในการวิเคราะห์ตำรายาภาคอื่นๆ จะเห็นถึงความเหมือนและแตกต่างของตำรายาในแต่ละภาคด้าน “มโนอุปลักษณ์” ได้เป็นอย่างดี งานของวาสิณี มีเครือเอี่ยม โดยงานนี้สามารถนำไปพัฒนาการศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับตำรายาโบราณในส่วนของ การนำทฤษฎี “อรรถศาสตร์ชาติพันธุ์” มาช่วยในการวิเคราะห์ตำรายาท้องถิ่นที่ปรากฏคำเรียกชื่อโรคต่างๆ เพื่อเปรียบเทียบตามทฤษฎีดังกล่าว โดยทฤษฎีนี้ค่อนข้างเป็นประโยชน์ต่อการวิเคราะห์องค์ประกอบทางความหมายและการจำแนกประเภทชื่อโรคในตำรายาอย่างยิ่งหรืองานของสายหยุด บัวทุม ถือว่ามีจุดเด่นที่สนใจในเรื่องของการใช้ทฤษฎีทางคติชนวิทยา (Folklore) คือ ทฤษฎีโครงสร้าง (Structuralism) และทฤษฎีหน้าที่นิยม (Functionalism) มาวิเคราะห์วรรณกรรมอายุกรรมพื้นบ้าน ตำบลปากช่อง อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งผ่านการสัมภาษณ์ ถือว่ามีกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลผ่านระเบียบวิธีวิจัยที่ชัดเจน และน่าจะเป็นประโยชน์ต่อการนำมาวิเคราะห์ตำรายาโบราณอีกด้วย

4. งานที่มุ่งศึกษาด้วยยา อาการ โรค เฉพาะด้าน

4.1 งานของอรัญญา มโนสร้อยและคณะ (2549) “การรวบรวม เลือกรสร และปริวรรตคัมภีร์และตำรายาสมุนไพรล้านนาและการจัดทำโปรแกรมฐานข้อมูลตำรับยาสมุนไพรล้านนา” มีจุดประสงค์ในการศึกษา คือ รวบรวมเลือกรสร ปริวรรตคัมภีร์และตำราแพทย์แผนไทยล้านนา และตำรายาสมุนไพรล้านนา แล้วจัดทำโปรแกรมฐานข้อมูลและคัดเลือกตำรับเพื่อการ

ประยุกต์ในระบบสาธารณสุขในการพัฒนาเป็นยาสมุนไพรแผนและเพื่อการอนุรักษ์ มีวิธีการศึกษา คือ ปริวรรตเอกสารจากอักษรธรรมล้านนาเป็นภาษาไทยปัจจุบัน บันทึกข้อมูลในโปรแกรมฐานข้อมูลเพื่อสะดวกต่อการสืบค้น

4.2 งานของจිරเดช มโนสร้อยและคณะ (2551) “การจัดทำฐานข้อมูลตำรายาสมุนไพรล้านนา” มีจุดประสงค์ในการศึกษา คือ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลตำรายาสมุนไพรล้านนา (ตำรับยาสมุนไพร) มีวิธีการศึกษา คือ รวบรวมและปริวรรตตำรายาสมุนไพรล้านนาเพื่อใช้เป็นข้อมูลวิจัยและพัฒนาเป็นแผนปัจจุบัน โดยรวบรวมเอกสารจากภาคเหนือแล้วทำการปริวรรตแล้วบันทึกข้อมูลลงในโปรแกรมจिरเดช 2 (ฐานข้อมูลคัมภีร์ตำรายาสมุนไพรล้านนา) โดยโปรแกรมนี้สามารถปริวรรตเอกสารโบราณได้ “อัตโนมัติ”

4.3 งานของจिरเดช มโนสร้อยและคณะ (2551) “การคัดเลือกตำรับยาบำรุงกำลังที่พบในฐานข้อมูลตำรับยาสมุนไพรล้านนา” มีจุดประสงค์ในการศึกษา คือ เพื่อรวบรวมตำรับยาบำรุงกำลังที่ได้จากฐานข้อมูลคัมภีร์ตำรายาสมุนไพรล้านนามาศึกษาวิเคราะห์และประเมินความเป็นไปได้เพื่อนำไปวิจัยและพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์อาหารเสริม มีวิธีการศึกษา คือ รวบรวมคัมภีร์โบราณจากภาคเหนือแล้วปริวรรตเป็นภาษาไทยปัจจุบัน แล้วบันทึกลงในโปรแกรมจिरเดช 2 โดยคัดเลือกเฉพาะตำรับที่มีสรรพคุณบำรุงกำลัง 69 ตำรับ หาข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับสมุนไพรต่างๆ เช่น ความถี่ของสมุนไพรที่พบในตำรับยา เพื่อพัฒนาเชิงวิทยาศาสตร์ต่อไป

4.4 งานของจिरเดช มโนสร้อยและคณะ (2551) “การคัดเลือกตำรับเสริมอาหารจากฐานข้อมูลคัมภีร์ตำรายาสมุนไพรล้านนา” มีจุดประสงค์ในการศึกษา คือ สืบค้น ปริวรรตและคัดเลือกตำรายาสมุนไพรล้านนาจากฐานข้อมูล

คัมภีร์ยาสมุนไพรล้านนาเพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัยและพัฒนาตำรับเสริมอาหาร มีวิธีการศึกษา คือ คัดเลือกตำรายาสมุนไพรล้านนาที่มีความสมบูรณ์จากภาคเหนือ ปรีวรรตจากอักษรธรรมล้านนาเป็นภาษาไทยแล้วบันทึกลงในโปรแกรม “จิริเดช 2” (ฐานข้อมูลตำรายาสมุนไพรล้านนา) คัดเลือกตำรับยาที่มีคุณสมบัติเสริมอาหาร วิเคราะห์องค์ประกอบของสมุนไพรที่เป็นองค์ประกอบของตำรับยา เพื่อพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์อาหารเสริม

4.5 งานของอุษา กลิ่นหอม (2552) **“งานวิจัยเรื่อง การสังคายนาตำรายาพื้นบ้านอีสาน: กรณีใช้หมากไม้”** มีจุดประสงค์ในการศึกษา คือ มุ่งสังคายนารวบรวมองค์ความรู้จากตำราการแพทย์พื้นบ้านอีสานเพื่อจัดระบบให้เป็นหมวดหมู่โดยมุ่งไปที่ **“ใช้หมากไม้”** มีวิธีการศึกษา คือ สังคายนาโดยดำเนินการปรับปรุงและพัฒนาองค์ความรู้โบราณให้คนปัจจุบันเข้าใจและนำไปใช้ปฏิบัติได้ โดยผู้วิจัยใช้คำว่า **“แนวคิดในการศึกษา”** คือ การจดบันทึกความรู้ทางตำรายาจากรุ่นสู่รุ่นโดยเริ่มตั้งแต่การเรียนกับครูไปจนถึงการถ่ายทอดออกมาในรูปแบบของการรักษา

4.6 งานของพรรณเพ็ญ เครือไทยและคณะ (2554) **“การจัดการความรู้ตำรายาพื้นบ้านล้านนา: กรณีศึกษากลุ่มโรคมะเร็งหรือป่าเถิง”** มีจุดประสงค์ในการศึกษา คือ ศึกษากลุ่มโรคมะเร็งและป่าเถิงที่ปรากฏในตำรายาพื้นบ้านล้านนา มีวิธีการศึกษา คือ 1. คณะผู้วิจัยทำการศึกษาปรีวรรตในชั้นแรกแล้วแปลตำรายาออกเป็นภาษาไทยปัจจุบัน 2. คณะผู้วิจัยศึกษา **“ความถี่” (Frequency)** ของตัวยาที่ปรากฏในการใช้รักษาโรคมะเร็งหรือป่าเถิง โดยจัดทำในรูปแบบของตาราง

4.7 งานของกรวิมลวิเศษ บัญพิสุทธินันท์และคณะ (2559) **“การศึกษาฤทธิ์ต้านปวด**

และอักเสบของตำรับยาสมุนไพรไทย จากตำราโรคนิทานคำฉันท์ 11 ในเซลล์เพาะเลี้ยงแมคโครฟาจ” มีจุดประสงค์ในการศึกษา คือ เพื่อฤทธิ์ต้านการอักเสบของตำรับยาสมุนไพรที่คัดเลือกจากตำราโรคนิทานคำฉันท์ 11 ในเซลล์แมคโครฟาจ (RAW264.7) มีวิธีการศึกษา คือ คัดเลือกตำรับยาสมุนไพรจากหนังสือโรคนิทานคำฉันท์ 11 จำนวน 11 ตำรับ แล้วนำมาสกัดด้วยตัวทำละลาย ทดสอบฤทธิ์ต้านออกซิเดชันและสารพิษพิษศาสตร์เคมีที่เป็นองค์ประกอบหลักในตำรับยา 16 ตำรับ ทดสอบความเป็นพิษของเซลล์ผิวหนังด้วยวิธีการ MTT assay และทดสอบฤทธิ์ต้านไนตริกออกไซด์ด้วยวิธี griess reaction assay ในเซลล์แมคโครฟาจเพื่อประเมินประสิทธิภาพของสารสกัดตำรับยาสมุนไพรเพื่อใช้ในการยับยั้งการอักเสบ

4.8 งานของยุธยา อยู่เย็น (2559) **“พืชสมุนไพรในพระคัมภีร์ธาตวิภังค์”** มีจุดประสงค์ในการศึกษา คือ ศึกษาชนิดทางพฤกษศาสตร์และสรรพคุณของพืชสมุนไพรในคัมภีร์ธาตวิภังค์เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการอ้างอิงชื่อทางวิทยาศาสตร์และสำหรับการทำวิจัย มีวิธีการศึกษา คือ ศึกษาพระคัมภีร์ธาตวิภังค์ จัดทำบัญชีตำรายาและสรรพคุณ สรรวจและเก็บตัวอย่างพืชสมุนไพรในสวนพฤกษศาสตร์และรุกขชาติในเขตพื้นที่ภาคกลางและภาคตะวันออก ศึกษาด้านสัญญาณวิทยาของพืชสมุนไพรในห้องปฏิบัติการ จำแนกสมุนไพรด้วยวิธีการศึกษาเปรียบเทียบ

4.9 งานของสุมิตรา แสงวนิชย์และดิเรก เหมนคร (2559) **“การศึกษาตำรับยาพื้นบ้านที่มีสรรพคุณแก้อาการอักเสบและติดเชื้อมีกรณีศึกษาบ้านคลองขุด อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา”** มีจุดประสงค์ในการศึกษา คือ เพื่อศึกษาดำรับยาพื้นบ้านที่มีสรรพคุณแก้อาการอักเสบและติดเชื้อมีวิธีการศึกษา คือ ใช้วิธีสัมภาษณ์

เชิงลึกเกี่ยวกับตำรับยาสมุนไพรที่มีสรรพคุณในการรักษาโรคอัมพาตและติดเชื้อมาจากผู้สูงวัยกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 12 คน และนำองค์ความรู้ที่ได้มาวิเคราะห์และรวบรวมข้อมูลตำรับสมุนไพรที่ใช้ในการรักษาโรค

4.10 งานของเชษฐา จักรไชยและคณะ (2560) “การสังเคราะห์ภูมิปัญญาชาวบ้านในการรักษาโรคมะเร็ง (มะเร็ง) ที่ปรากฏในคัมภีร์ยาโบราณอีสาน” มีจุดประสงค์ในการศึกษา คือ สังเคราะห์ภูมิปัญญาชาวบ้าน การดูแลและรักษาสุขภาพของผู้ป่วยมะเร็ง (มะเร็ง) จากคัมภีร์โบราณอีสานในด้านต่างๆ ด้วยระบบ ICT มีวิธีการศึกษา คือ รวบรวมข้อมูลโรคมะเร็งจากคัมภีร์โบราณ สัมภาษณ์หมอชาวบ้าน จัดเวทีประชุมชาวบ้าน สืบหาสมุนไพรท้องถิ่น และจัดทำข้อมูลสมุนไพรท้องถิ่นด้วยระบบ ICT

4.11 งานของณรงศักดิ์ ราวะรินทร์ (2561) “การใช้ครามในตำรายาโบราณ” มีจุดประสงค์ในการศึกษา คือ มุ่งศึกษาศัพท์คำวาทกรรมและคาม ในตำรายาโบราณ มีวิธีการศึกษา คือ ผู้ศึกษาไม่ปรากฏทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษาแบบตายตัว แต่พบในลักษณะของการจำแนกกลุ่มโรค ซึ่งถือเป็นการจำแนกทางกายภาพเท่านั้น โดยผู้ศึกษามุ่งศึกษาคราม 3 ประเด็น คือ 1. ครามที่ปรากฏในตำรายาโบราณเป็นหลัก 2. จำแนกครามเป็นส่วนประกอบหนึ่งของตำรับในการรักษาโรค โดยแบ่งหมวดหมู่ตามโรคและอาการ วิธีการใช้ และที่มาของต้นตำรับ 3. ครามในฐานะส่วนประกอบต่างๆ อาทิ การเป็นส่วนประกอบหลักหรือเป็นน้ำกระสายยาของตัวยา ตลอดจนการจำแนกวิธีการปรุงยาชนิดต่างๆ ที่ปรากฏในตำรายาโบราณดังกล่าว

4.12 งานของอภิรดา เอี่ยมอ่ำและคณะ (2561) “การศึกษาวิเคราะห์สมุนไพรในคัมภีร์พรหมปโรหิต” มีจุดประสงค์ในการศึกษา คือ งาน

วิจัยนี้มุ่งศึกษาและปริวรรตคัมภีร์พรหมปโรหิตฉบับโรงเรียนอายุรเวทราชรัง สถานการแพทย์แผนไทยประยุกต์ คณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อเป็นการนำมาอ้างอิงและใช้ประโยชน์ในวงการแพทย์แผนไทยนอกเหนือไปจากคัมภีร์แพทย์แผนไทยเล่มอื่นๆ มีวิธีการศึกษา คณะผู้วิจัยทำการปริวรรตต้นฉบับคัมภีร์พรหมปโรหิตฉบับโรงเรียนอายุรเวทราชรังฯ ให้เป็นภาษาไทยปัจจุบันตาม “หลักการปริวรรตอักษรโบราณ” หลังจากนั้นนำมาทำการศึกษาเปรียบเทียบองค์ความรู้เกี่ยวกับสมุนไพรในคัมภีร์พรหมปโรหิตกับองค์ความรู้ด้านการแพทย์แผนไทยคือ “การเปรียบเทียบเนื้อหาสำคัญของสมุนไพรที่ปรากฏในคัมภีร์พรหมปโรหิตกับหลักเภสัชกรรม 4 คือ เภสัชวัตถุ สรรพคุณเภสัช คุณาเภสัช และเภสัชกรรม

งานทั้ง 12 เรื่องนั้นเป็นงานที่มุ่งศึกษาตัวยา อาการ โรคเฉพาะด้าน โดยใช้ข้อมูลทั้งเอกสารและภาคสนาม แต่เน้นเฉพาะโรค เน้นการประยุกต์ใช้ ตัวอย่างจากการศึกษาที่ตัวสมุนไพร เช่น งานของอภิรดา เอี่ยมอ่ำและคณะ งานของณรงศักดิ์ ราวะรินทร์ การศึกษาที่อาการของโรคหรือโรคเฉพาะ เช่น งานของอุษา กลิ่นหอม งานของเชษฐา จักรไชยและคณะ การศึกษาความถี่ของสมุนไพรที่ปรากฏในตำรายาโบราณ เช่น งานของพรรณเพ็ญเครือไทยและคณะ การศึกษาที่มีการศึกษาตำรับยาโบราณและประยุกต์กับเภสัชศาสตร์ เช่น งานของจิรเดช มโนสร้อยและคณะ (ตำรับยาอาหารเสริมและยาบำรุงกำลัง) หรืองานของวิทยา อยู่เย็น การศึกษาที่เป็นแนวการจัดเก็บข้อมูลจากคัมภีร์โบราณลงในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น งานของจิรเดช มโนสร้อยและคณะ ที่คิดค้นระบบจิรเดช 2 ที่ใช้บันทึกข้อมูลคัมภีร์ยาโบราณของล้านนาพร้อมทั้งสามารถปริวรรตเอกสารโบราณได้ด้วย ซึ่งนับว่าน่าสนใจอย่างยิ่ง หรืองานของอรัญญา มโนสร้อยและคณะ การศึกษาที่มีการนำ

ตำรับยาเข้าห้องปฏิบัติการแล้วมีการพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์ เช่น งานของกรวินท์วิชญ์ บุญพิสุทธินันท์และคณะ เป็นต้น

ตัวอย่างงานที่น่าสนใจ เช่น งานของ อภิตดา เอี่ยมอำและคณะ งานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยที่มีกระบวนการถ่วงตั้งแต่การเริ่มปริวรรตเป็นอักษรไทยปัจจุบันและทำการศึกษาโดยใช้วิธีเฉพาะทางการแพทย์แผนไทย คือ “หลักเภสัชกรรม 4 ประการ” ทำให้วิจัยมีความน่าสนใจและน่าเชื่อถือ ตลอดจนการเปรียบเทียบกับคัมภีร์สำคัญในการทางการแพทย์แผนไทยทำให้เกิดประโยชน์อย่างยิ่งในการศึกษาวิเคราะห์ตำรายาฉบับอื่นๆ อีกมากมาย งานของอุษา กลิ่นหอม ที่มุ่งศึกษาเฉพาะ “ไข่มากไม้” ไขที่พบเป็นปกติในภาคอีสานเพราะเป็นไขที่เกิดขึ้นหลังจากการเปลี่ยนแปลงของฤดูกาล สามารถนำมาประยุกต์กับการรักษาทางแพทย์แผนปัจจุบันได้อย่างดี โดยงานนี้สามารถนำมาปรับใช้ในการทำวิจัยด้านตำรายา คือ การนำกรณีศึกษาไข่มากไม้มาทำการศึกษาต่อยอดในตำรายาฉบับอื่นๆ กล่าวคือ การมุ่งศึกษาไปที่ไขและอาการของไข แล้วนำเอาอาการของไขที่เลือก เช่น ไขสันนิบาต แล้วเปรียบเทียบกับไขสันนิบาตในภูมิภาคอื่นๆ ว่ามีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร โดยเพิ่มความถี่ในเรื่องของการใช้สมุนไพรในการรักษาไขนั้นๆ จะทำให้บ่งบอกถึงความสำคัญและลักษณะเฉพาะของการใช้สมุนไพรในท้องถิ่นนั้นๆ ได้เป็นอย่างดี งานของ ณรงค์ศักดิ์ ราวะรินทร์ มุ่งศึกษาครามในตำรับยาโบราณทำให้จุดประสงค์ชัดเจนและเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาทางการแพทย์แผนไทยอย่างยิ่ง และเป็นประโยชน์ต่อการนำมาวิเคราะห์สมุนไพรอื่นๆ ในตำรับยาโบราณต่างๆ ประเด็นจากงานนี้ที่สามารถวิเคราะห์ตำรายาโบราณได้ คือ ประเด็นของการมุ่งศึกษาเฉพาะสมุนไพร เช่น

คราม จะสามารถทำให้ขอบเขตในการศึกษาแคบลงและสามารถเจาะลึกในการวิเคราะห์ได้เพิ่มมากยิ่งขึ้น อีกทั้งถ้าวิเคราะห์ความเหมือนหรือต่างจากสมุนไพรตัวเดียวกันแต่ต่างกันที่ภูมิภาคจะให้งานนั้นดูน่าสนใจและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาเกี่ยวกับตำรายาโบราณเพิ่มมากยิ่งขึ้นอีกด้วย เป็นต้น

โดยการศึกษาที่น่าสนใจคือ การนำตำรับยาโบราณมาพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ได้จริงถือว่าเป็นประโยชน์สูงสุดในวงการการแพทย์แผนไทยเพราะมีข้อสนับสนุนในทางวิทยาศาสตร์ หรือการศึกษาความถี่ของสมุนไพรที่ปรากฏในตำรายาโบราณก็มีความสำคัญเพราะ “ความถี่” (frequency) ของสมุนไพรในองค์ประกอบยาที่ปรากฏในตำรายานั้นอาจจะแสดงให้เห็นว่า สมุนไพรชนิดนั้นอาจมีคุณสมบัติพิเศษในการรักษาโรคนั้นๆ ซึ่งต้องขยายในวงการการแพทย์แผนไทยต่อไป ส่วนโปรแกรมจีเรตซ์ 2 ซึ่งออกแบบโดยจีเรตซ์ มโนสร้อยและคณะ ถือว่าเป็นโปรแกรมสำคัญที่จะช่วยบันทึกข้อมูลของตำรายาโบราณอย่างรวดเร็วด้วยวิธีการปริวรรตอัตโนมัติ ซึ่งนับได้ว่าเป็นนวัตกรรมทางการแพทย์ปริวรรตเอกสารโบราณเป็นอย่างมาก พร้อมทั้งยังเก็บรวบรวมเป็นฐานข้อมูลซึ่งถือว่าเป็นอนุรักษ์ข้อมูลในเอกสารโบราณได้ดีในระดับหนึ่ง

ลักษณะสำคัญของงานในหัวข้อนี้แสดงให้เห็นทิศทางการศึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อด้านการแพทย์แผนไทยและเภสัชศาสตร์ หากจะทำให้งานนั้นสามารถพิสูจน์ได้ทางวิทยาศาสตร์ ควรมีการประยุกต์ความรู้หรือการนำตัวยาที่ใช้ในตำรายาแผนโบราณในห้องปฏิบัติการ แล้วมีการทดสอบตามหลักการทางวิทยาศาสตร์ ก็จะทำให้ตำรับยามีความน่าเชื่อถือเป็นอย่างมาก

บทสรุป

จากการศึกษางานที่เกี่ยวข้องกับตำรายา สมุนไพรหรือตำรับยาในตำรายาที่ปรากฏในคัมภีร์หรือเอกสารโบราณจากเอกสารและงานวิจัยตัวอย่างที่เกี่ยวข้อง จำนวน 38 เรื่อง พบว่าสามารถแบ่งการศึกษาได้เป็น 4 แนวทางสำคัญคือ

1. งานที่มุ่งศึกษาด้านตัวยา สมุนไพร ตำรับยาในภาพรวม พบจำนวน 15 เรื่อง ซึ่งเป็นการศึกษาจากต้นฉบับเอกสารโบราณโดยแนวคิดสำคัญ คือ การปริวรรตเอกสารโบราณเป็นภาษาไทยปัจจุบันและมุ่งศึกษารูปแบบคำประพันธ์ ภาษาและเนื้อหาของตำรายาในเอกสารโบราณ โดยการศึกษาแนวนี้มีประโยชน์ต่อการศึกษาศาสตร์เกี่ยวกับตำรายาทุกชนิดที่จัดเป็นข้อมูลชั้นปฐมภูมิที่ยังไม่มีผู้ใดศึกษา แต่การศึกษาแนวนี้มีข้อควรระวังคือ ควรมีการบูรณาการผู้ทรงคุณวุฒิทั้งด้านอักษรศาสตร์และด้านตำรายาโบราณควบคู่กันไปเพื่อการปริวรรตตำรายาโบราณให้เกิดความบกพร่องน้อยที่สุด

2. งานที่มุ่งศึกษาจากตำรับยา การวินิจฉัย วิธีการดูแลรักษา พบจำนวน 7 เรื่อง โดยแนวคิดสำคัญของการศึกษาแนวทางนี้ คือ มีการสัมภาษณ์จริงจากผู้มีประสบการณ์ด้านการรักษาโรคหรือการใช้สมุนไพรทำให้งานเพิ่มระดับความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้นเพราะมีการตรวจสอบย้อนกลับจากผู้มีประสบการณ์ตรง โดยการวิจัยแนวทางนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการวิเคราะห์ตำรายาเพิ่มจากต้นฉบับตัวเขียนและขยายไปสู่การใช้ตำรับยาแผนโบราณในการรักษาจริง จึงจะถือว่าการศึกษานั้นเกิดประโยชน์สูงสุด

3. งานที่มุ่งศึกษาด้านภาษาและวรรณกรรม พบจำนวน 3 เรื่อง โดยแนวคิดสำคัญของการศึกษาแนวนี้คือ มีการใช้กรอบแนวคิดเกี่ยวกับทบาทหน้าที่ มโนทัศน์อุปลักษณะหรือ

ทฤษฎีเกี่ยวกับคติชนวิทยาที่ชัดเจนมาใช้ในการวิเคราะห์ตัวบทตำรายาซึ่งทำให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับตำรายาโบราณเกิดความ เป็นรูปธรรมและพิสูจน์ได้ผ่านทฤษฎีหรือแนวคิดเพิ่มมากยิ่งขึ้น

4. งานที่มุ่งศึกษาตัวยา อากาศ โรคเฉพาะด้าน พบจำนวน 12 เรื่อง โดยแนวคิดสำคัญของการศึกษาแนวนี้คือ มีความเป็นวิทยาศาสตร์ค่อนข้างสูงเนื่องจากเป็นงานศึกษาวิจัยเชิงการแพทย์แผนไทยและเภสัชศาสตร์ ทำให้งานค่อนข้างมีความน่าเชื่อถือเป็นอย่างยิ่ง โดยการศึกษาที่สำคัญและเป็นประโยชน์ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับตำรายาโบราณ คือ การศึกษาความถี่ของสมุนไพรที่ปรากฏในตำรายา การนำตำรับยาตัวอย่างมาปรับปรุงพัฒนาโดยการนำไปทดลองจริงในห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ หรือการออกแบบโปรแกรมที่ช่วยในการปริวรรตและจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับองค์ความรู้ตำรายาโบราณ

แนวทางการศึกษาที่ปรากฏมากที่สุดคือ แบบที่ 1 งานที่มุ่งศึกษาด้านตัวยา สมุนไพร ตำรับยาในภาพรวม เป็นแนวทางที่พบมากโดยมุ่งศึกษาที่ตัวเอกสารเป็นหลักแล้วกล่าวถึงภาพรวมของเอกสารนั้น ส่วนแนวทางรองลงมาคือแนวทางที่ 4 งานที่มุ่งศึกษาตัวยา อากาศ โรคเฉพาะด้าน โดยแนวทางนี้ค่อนข้างมีการบูรณาการข้ามศาสตร์ ทำให้งานวิจัยมีความน่าเชื่อถือค่อนข้างสูง ต่อมาคือแนวทางที่ 2 และ 3 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามแนวทางการศึกษาทั้ง 4 แนวทางนี้ถือเป็นแนวทางสำคัญของการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับตำรายาโบราณ โดยการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับตำรายาโบราณนี้หากจะศึกษาให้เกิดประโยชน์สูงสุดและสามารถนำไปใช้ได้จริงควรมีการบูรณาการกันระหว่างศาสตร์ จะทำให้งานนั้นๆ มีความครบถ้วนในรอบด้าน เช่น การบูรณาการในเชิงการปริวรรตเอกสารกับในวิทยาศาสตร์

กล่าวคือ การนำข้อมูลจากการปริวรรตตำรายาแล้วมาทำการทดลองในห้องปฏิบัติการจะทำให้งานวิจัยตำรายาโบราณเกิดคุณค่าสูงสุดต่อวงการการศึกษาเกี่ยวกับตำรายาโบราณอันเป็นมรดกทางภูมิปัญญาในการรักษาโรคของคนไทยในอดีต

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาสมุนไพรในเชิงพฤกษศาสตร์เป็นแนวที่น่าสนใจในการศึกษาเพราะมีความเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกับตำรายา ซึ่งสามารถพัฒนาและบูรณาการกับการศึกษาประเภทนี้ได้เป็นอย่างดี

เอกสารอ้างอิง

- กรวินท์วิชัย บัญญัติสุนทรินทร์, รัตติกาล รักแก้ว, ศศิธร เลิศวัฒนาเกียรติ, ณัฐวรา เดชพิชัย, อุษา ไสตามุข, รัตติญา บุญใบ, และสุทามาศ กาญจนวงศ์วิช. (2559). การศึกษาฤทธิ์ต้านปวดและอีกเสบของตำรับยาสมุนไพรไทย จากตำราโรคนิตานคำฉันทน์ 11 ในเซลล์เพาะเลี้ยงแมคโครฟาจ. *วารสารการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก*, 15(2), 70.
- กฤษณา ศรีธรรมมา, ศรีรินทร์ ทองธรรมชาติและพิเชษฐ์ เข้มพิลา. (2552). การสืบค้นภูมิปัญญาแพทย์พื้นบ้านอีสานในคัมภีร์ยาโบราณ. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 3(2), 13-19.
- กัมพล มะลาพิมพ์. (2559). *การศึกษาวิเคราะห์คัมภีร์แพทย์แผนไทย: พระคัมภีร์ชาตุนิฉัย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จรินทร์ พลหาวงศ์. (2550). แปลคัมภีร์กิดหนาของหมอพื้นบ้านภาคใต้ อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช. *วารสารการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก*, 5(2): 107.
- จีรเดช มโนสร้อย, เตือนวิไล คำออน, สุธิดา สมณศิริและอรัญญา มโนสร้อย. (2551). การคัดเลือกตำรับอาหารเสริมจากฐานข้อมูลคัมภีร์ตำรายาสมุนไพรล้านนา. *วารสารการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก*, 6(2), 104.
- จีรเดช มโนสร้อย, จักรพงศ์ กิ่งยอด, สุพรรณิ แก้วทิพย์และอรัญญา มโนสร้อย. (2551). การจัดทำฐานข้อมูลตำรายาสมุนไพรล้านนา. *วารสารการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก*, 6(2), 103.
- จีรเดช มโนสร้อย, ชาญณรงค์ ทองคำ, มนต์รี วิริยาและอาทิตย์ หอมไกล. (2551). การคัดเลือกตำรับยาบำรุงกำลังที่พบในฐานข้อมูลตำรับยาสมุนไพรล้านนา. *วารสารการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก*, 6(2), 105.
- เจริญ ศรีประดิษฐ์. (2542). *รายงานการวิจัยเรื่อง ภูมิปัญญาท้องถิ่นภาคใต้ด้านการแพทย์พื้นบ้านจากหนังสือบุด*. สุราษฎร์ธานี: สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- ชเนษฐ วัลลภขุนทอง อ่างถึงใน ประทีป ชุมพล. (2556). *ประวัติ ปรัชญา นายแพทย์และตำรายาในแพทย์แผนไทย*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ชัยวัฒน์ สีแก้ว, ฉวีวรรณ คล่องศิริเวช, ถนอมจิต สุภาวิตา, ประทักษ์วัล สุขสำราญและจีรังกานต์ ปักเข็ม. (2560). การปริวรรตและการศึกษาวิเคราะห์หนังสือบุดตำภาคใต้ในรูปแบบตำรายาและคาถา ฉบับหอสมุดแห่งชาตินครศรีธรรมราช. *วารสารการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก*, 15(2), 77.

- ชัยวัฒน์ เสาทอง. (2560). คำที่มีความสัมพันธ์กับภาษาเขมรที่นำมาเป็นชื่อเครื่องยาในตำรายาฉบับตำราพระโอสถพระนารายณ์. *วารสารช่อพะยอม*, 28(1), 21-30.
- เชษฐา จักรไชย, กฤษฏา ศรีธรรมมา, นัยนา ประทุมรัตน์, ศรีรินทร์ ทองธรรมชาติและอรนุช วงศ์วัฒนาเสถียร. (2560). การสังเคราะห์ภูมิปัญญาชาวบ้านในการรักษาโรคมะเร็ง (มะเร็ง) ที่ปรากฏในคัมภีร์ยาโบราณอีสาน. *วารสารการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก*, 15(2), 91.
- เชิดชัย อุดมพันธ์. (2555). *อุปลักษณะเกี่ยวกับโรคในภาษาไทยถิ่นใต้*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาตรีบัณฑิต). สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ณรงศักดิ์ ราวะรินทร์. (2561). การใช้ครามในตำรายาโบราณ. *วารสารการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก*, 16(2), 284-300.
- นิจศิริ เรืองรังสี, ชนิตา พลานุเวช, พิมพ์พรรณ ไพบูลย์หวังเจริญและสุชาญา ชูสุวรรณ. (2553). รายงานการวิจัย เรื่อง ตำรายาในศิลาจารึกวัดโพธิ์: สังคายนารวบรวมและอธิบายความหมาย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐนิชา นิมิตรนนท์และจันทิตา อินเทพ. (2548). การศึกษารวบรวมองค์ความรู้สมุนไพรและยาตำรับที่ใช้ในการสร้างเสริมสุขภาพของหมอพื้นบ้าน อำเภอวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว. กรุงเทพฯ: คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ธวัชชัย นาใจจง. (2560). ตำราแผนนวด: การถ่ายทอดและการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงตำราราชฎร์ตำราหลวง. *วารสารการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก*, 15(2), 81.
- ปิยนุช ยอดสมสวยและ สุพิมพ์ วงษ์ทองแท้. (2552). การศึกษาภูมิปัญญาของหมอพื้นบ้านในอำเภองครักษ์ จังหวัดนครนายก. นครนายก: คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประทีป ชุมพล. (2556). *ประวัติ ปรัชญา นายแพทย์และตำรายาในแพทย์แผนไทย*. กรุงเทพฯ: โอเดียน สโตร์.
- ประวิทย์ อัครเสรินนท์. (2554). แนวทางการวิจัยสมุนไพรในไทย. *วารสารการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก*, 9(1), 8-9.
- พรรณเพ็ญ เครือไทยอมรัตน์ เพื่อองวรรณและนิตยา บุญทิม. (2554). *การจัดการความรู้ตำรายาพื้นบ้านล้านนา: กรณีศึกษากลุ่มโรคมะเร็งหรือป่าแข็ง*. เชียงใหม่: แม็กซ์พรีนติ้ง.
- ภัทรธิดา ผลงาม. (2560). การพัฒนาตำรับยาสมุนไพรพื้นบ้านเพื่อการรักษาโรคในชุมชน. *วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร*, 37(2), 71-88.
- มณีสร วังคีรี, มัญชยา วันเย็น, วรรณภาพร โสภขาวนาและภัครพล แสงเงิน . (2562). วรรณกรรมเภสัชกรรมวัดนครชุม ตำบลเมืองเก่า อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร: การศึกษาเชิงวิเคราะห์. *รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ เพาะยาวิจัยครั้งที่ 8 ; 24-25 มกราคม 2562*. เพาะยา: มหาวิทยาลัยพะเยา. 2134-2142.
- ยุชยา อยู่เย็น. (2559). พิษสมุนไพรในพระคัมภีร์ธาตุดิวังศ์. *วารสารวิจัยราชภัฏพระนคร สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี*, 12(2), 109-134.
- รัตนา จันทร์เทาว์, พรสวรรค์ สุวรรณธาดาและสาริสสา อุ่นทานนท์. (2547). *รายงานการวิจัย เรื่อง การปริวรรตโบราณอีสาน: ตำรายา*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม.

- ลัดดาวัลย์ คุรุปัญญาญาติ (บรรณาธิการ). (2558). *ตำราเภสัชกรรมไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: มูลนิธิฟื้นฟูส่งเสริมการแพทย์แผนไทยเดิมฯ.
- วรรณิกา พรเวหน์จินดาและคณะ. (2559). บันทึกภูมิปัญญาหมอพื้นบ้าน: การรักษาโรคอุจจาระร่วง กรณีหมอมือ จันทะสน จังหวัดศรีสะเกษ. *วารสารการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก*, 14(2), 24.
- วาสิณี มีเครือเอี่ยม. (2559). คำเรียกชื่อโรคในระบบการแพทย์พื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ: กรณีศึกษาตามแนวอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์. *วารสารรวมยสารมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์*, 14(1), 31-42.
- ศุภชัย ดิยวรรณันท์และชยันต์ พิเชียรสุนทร. (2552). ศิลจารึกตำรายาวัตรชาโอรสารามราชวรวิหารที่ สุธงหาย. *วารสารการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก*, 7(1), 39-53.
- สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี อ้างถึงใน ลัดดาวัลย์ คุรุปัญญาญาติ (บรรณาธิการ). (2558). *ตำราเภสัชกรรมไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: มูลนิธิฟื้นฟูส่งเสริมการแพทย์แผนไทยเดิมฯ.
- สมบัติ ประภาวิชา, รัชณี ชัดสีใส, สุธาร์รัตน์ ถนนแก้วและถวิล ชนะบุญ. (2546). *รายงานการวิจัยการศึกษา ตำรายาพื้นบ้านอีสาน*. มหาสารคาม: สถาบันวิจัยวลัยรุกขเวช มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สรวิศ เกสรมาศ, กันต์ฤทัย นาคถาวร, กชกร มุสิกพงษ์และจุฬา วิริยะบุบผา. (2562). การศึกษาการรักษา ด้วยตำรับยาสมุนไพรใน 7 กลุ่มโรค: กรณีศึกษาหมอมือประวิทย์ แก้วทอง จังหวัดสงขลา. *วารสารการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก*, 17(2), 263-279.
- สิงหา กรจับ. (2550). ตำรับยาภูมิปัญญาหมอพื้นบ้านสุรินทร์. *วารสารการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก*, 15(2), 100.
- สายหยุด บัวท่อม. (2553). การศึกษาวิเคราะห์วรรณกรรมอายุรกรรมพื้นบ้าน ตำบลปากช่อง อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์. *วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 7(2), 1-17.
- สิริขวัญ สุทธิสน, ธนากร จิวสุวรรณ, วีรพล จำปาทองและภัทรพล แสงเงิน. (2562). วรรณกรรมเภสัชกรรม วัตรสุนทรประดิษฐ์ ตำบลบางระกำ อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก: การศึกษาเชิงวิเคราะห์. *รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ พะเยาวิจัยครั้งที่ 8*; 24-25 มกราคม 2562. พะเยา: มหาวิทยาลัยพะเยา. 2147-2161.
- สุธาร์รัตน์ ตันทะอารียะ. (2548). *การวิเคราะห์ตำรายาแผนโบราณจากสมุดไทยของจังหวัดพังงา*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศิลปากร.
- สุमितรา แสงวนิชย์และดิเรก เหมนคร. (2559). การศึกษาดำรับยาพื้นบ้านที่มีสรรพคุณแก้อาการอักเสบ และติดเชื้ กรณีศึกษาบ้านคลองขุด อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา. *วารสารการแพทย์แผนไทย และการแพทย์ทางเลือก*, 15(2), 66.
- อภิชาติ คำวิเลิศและกอบชัย รัฐอุบล. (2559). *โบราณตำรายา: ภูมิปัญญาการรักษาพื้นบ้านลาว*. *วารสารโบราณมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี*, 1(1), 44-50.
- อภิรดา เอี่ยมอำและคณะ. (2561). การศึกษาวิเคราะห์สมุนไพรในคัมภีร์พรหมปโรหิต. *วารสารดำรง วิชาการ*, 17(2), 137-162.

- อรัญญา มโนสร้อย, จีระเดช มโนสร้อย, และอุดม รุ่งเรืองศรี. (2549). รายงานการวิจัย เรื่อง การรวบรวม เลือกรสร และปริวรรตคัมภีร์และตำรายาสุมุณไพโรล้านาและการจัดทำโปรแกรมฐาน ข้อมูลตำรับยาสมุณไพโรล้านา. เชียงใหม่: ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัตถุชีวยาเครื่องสำอางและผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ (PCRNC) และสถาบันวิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (IST) คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อุษา กลิ่นหอม. (2552). งานวิจัยเรื่อง การสังคายนาดำรายาพื้นบ้านอีสาน: กรณีใช้หมากไม้. กรุงเทพฯ: อุษาการพิมพ์.
- อุษา กลิ่นหอมและสุกัญญา นาเควงค์. (2554). การสังคายนาดำรายาพื้นบ้านอีสานที่บันทึกลงใบลาน. วารสารแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก, 9(1), 20-26.

การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยพื้นฐานการบววิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3

Mathematics Basic Diagnostic Test Development for Primary Students, Grade 4, Surin Primary Educational Service Area Office 3

วนิดา หอมจันทร์¹, สุชาติ หอมจันทร์²
Wanida Homjan¹, Suchart Homjan²

Received: 24 April 2020

Revised: 25 May 2020

Accepted: 11 June 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยพื้นฐานการบววิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3 2) ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัยพื้นฐานการบววิชาคณิตศาสตร์ ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3 จำนวน 350 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบทดสอบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยสร้างตาม สาระที่ 1 จำนวนและพีชคณิต มาตรฐาน ค 1.1 ตัวชี้วัดที่ 7-14 รวมทั้งหมด 8 ตัวชี้วัดแบบทดสอบที่สร้างขึ้นประกอบด้วยแบบทดสอบเพื่อสำรวจ มีลักษณะเป็นแบบเติมคำตอบจำนวน 80 ข้อ ตามตัวชี้วัดๆ ละ 10 ข้อ และแบบทดสอบวินิจฉัย ลักษณะของแบบทดสอบเป็นแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า แบบทดสอบวินิจฉัยพื้นฐานการบวที่สร้างขึ้น จำนวน 40 ข้อ มีค่าความยากตั้งแต่ 0.20-0.74 มีอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.24-0.74 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93 สำหรับค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาโดยให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้พิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับตัวชี้วัด มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.60-1.00

คำสำคัญ: แบบทดสอบวินิจฉัย, คณิตศาสตร์พื้นฐาน, การสร้างแบบทดสอบ

¹ อาจารย์ประจำ, คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ E-mail: wnda700@gmail.com

² อาจารย์ประจำ, คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ E-mail: suchart.hj@bru.ac.th

¹ Lecturer, Faculty of Education, Surindra Rajabhat University

² Lecturer, Faculty of Education, Buriram Rajabhat University

Abstract

The objectives of this research were 1) to construct a mathematics basic diagnostic test for primary students, grade 4, Surin primary educational service area office 3. 2) validate the quality of mathematics basic diagnostic test. The research samples were composed of 350 Prathomsuksa 4 students under Surin primary educational service area office 3, whom were randomly drawn by the multi-stage random sampling. The instrument used in this research was a grade 4 test, constructed according to subject 1 about number and standard Algebra C 1.1 with indicators 7-14 in a total of 8 indicators. The survey test was a completion test form with 80 items, according to 10 items for each indicator and diagnostic tests with 4 multiple choices in a total of 40 items. The result of the study had difficulties ranging from 0.20-0.74. The discrimination index ranged from 0.24-0.74 and reliabilities were 0.93. For content validity, by having experts consider congruence between items and objective, congruence indices ranged from 0.60-1.00.

Keywords: Diagnostic Test, Basic Mathematics, Construction Tests

บทนำ

คณิตศาสตร์มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เนื่องจากคณิตศาสตร์ช่วยให้มนุษย์มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผล เป็นระบบ มีแบบแผน ตัดสินใจแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้คณิตศาสตร์ยังเป็นเครื่องมือในการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และศาสตร์อื่นๆ อันเป็นรากฐานในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของชาติให้มีคุณภาพและพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้ทัดเทียมกับนานาชาติ การศึกษาคณิตศาสตร์จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทันสมัยและสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วในยุคโลกาภิวัตน์ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2560: 1) สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติได้วัดผลสัมฤทธิ์ระดับชาติ เป็นการวัดผลสัมฤทธิ์รวบ

ยอดของผู้เรียน ผ่านการจัดการทดสอบในระดับชาติ (O-NET) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งผลการสอบในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3 ในรายวิชาคณิตศาสตร์ ปีการศึกษา 2559-2561 พบว่ามีค่าเฉลี่ย 36.46, 33.98 35.18 ตามลำดับ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3, 2562: 9) จะเห็นว่าค่าเฉลี่ยจากผลทดสอบ O-NET 3 ปีย้อนหลังค่อนข้างต่ำ และต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ (37.50) (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. ออนไลน์. 2563) จึงเป็นตัวชี้วัดอย่างหนึ่งที่บ่งชี้ว่าการจัดการเรียนการสอนในวิชาคณิตศาสตร์ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ทั้งนี้การจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ที่ประสบความสำเร็จนั้น จะต้องเตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งต่างๆ พร้อมทั้งจะประกอบอาชีพเมื่อจบการศึกษา หรือสามารถศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ. 2560: 1) ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่

ผู้สอนจะต้องหาวิธีการที่จะทำให้ข้อบกพร่องต่างๆ ของนักเรียนโดยเฉพาะพื้นฐานทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนลดน้อยลง เพื่อหาแนวทางแก้ไขได้ทันที่

โดยทั่วไปการประเมินการศึกษาถูกนำมาใช้เพื่อจุดประสงค์เดียวคือการวัดความสำเร็จของนักเรียนโดยใช้การทดสอบและการสอบในขั้นตอนสุดท้ายของการเรียนการสอนนั้นคือจะได้คะแนนรวมหรือเกรดที่นักเรียนได้รับซึ่งสิ่งที่นักเรียนได้รับไม่สามารถสรุปจำเพาะเจาะจงเกี่ยวกับจุดแข็งและจุดอ่อนของนักเรียนได้ (Struyven, Dochy, & Janssens, 2008) ซึ่งในการวัดผลประเมินผลเป็นกระบวนการที่จะตรวจสอบคุณภาพของการเรียนการสอนว่าได้ช่วยให้นักเรียนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้หรือไม่ ถ้าพบว่าไม่เป็นไปตามที่วางไว้ผู้สอนต้องหันมาพิจารณาว่ากระบวนการในขั้นตอนใดที่ยังบกพร่องจะแก้ไขปรับปรุงอย่างไร การวัดและประเมินผลเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องทำตลอดเวลาควบคู่ไปกับการเรียนการสอน ไม่ใช่กระบวนการขั้นสุดท้ายของการเรียนการสอน (สมนึก ภัททิยธนี. 2558: 7-8) การประเมินผลวินิจฉัยความรู้ของนักเรียน ในการหาข้อบกพร่องสามารถอธิบายอย่างละเอียดโดยใช้แบบทดสอบในการวัดกระบวนการเรียนรู้, การเรียนรู้, ความรู้และการพัฒนาทักษะเพื่อการวินิจฉัยนักเรียนได้ (Ketterlin-Geller & Yovanoff, 2009) เครื่องมือที่สามารถค้นหาสาเหตุข้อบกพร่องหรือจุดอ่อนในการเรียน เครื่องมือที่นับว่าสำคัญและมีประโยชน์ในการค้นหาสาเหตุข้อบกพร่องตลอดจนปัญหาของผู้เรียนแต่ละคนอย่างหนึ่งคือ แบบทดสอบวินิจฉัย (Diagnostic test)

จากผลการสอบ O-NET ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3 มีแนวโน้มต่ำลงทุกปีการศึกษา ซึ่งในการเรียน

คณิตศาสตร์นักเรียนจะต้องมีความรู้พื้นฐานด้านการบวก ลบ คูณ และหาร มาช่วยในการหาคำตอบ ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยพื้นฐานการบวกวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3 และหาคุณภาพของข้อสอบเพื่อนำไปใช้ในการค้นหาข้อบกพร่องทางการเรียนของนักเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยพื้นฐานการบวกวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3

2. เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัยพื้นฐานการบวกวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3

วิธีการศึกษา

ประชากรและตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3 จำนวน 5,721 คน

2. ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3 จำนวน 350 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) จำนวน 30 โรงเรียน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย คือ เนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้

คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สารที่ 1 จำนวนและพีชคณิต มาตรฐาน ค 1.1 เข้าใจความหลากหลายของการแสดงจำนวน ระบบจำนวน การดำเนินการของจำนวน ผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการ สมบัติของการดำเนินการ และนำไปใช้ตัวชี้วัดที่ 7-14 ดังนี้(กระทรวงศึกษาธิการ 2560: 9-10)

1. ประเมินผลลัพธ์ของการบวก จากสถานการณ์ต่างๆ อย่างสมเหตุสมผล
2. หาค่าของตัวไม่ทราบค่าในประโยคสัญลักษณ์แสดงการบวกของจำนวนนับที่มากกว่า 100,000 และ 0
3. หาผลลัพธ์การบวกระคนของจำนวนนับ และ 0
4. แสดงวิธีหาคำตอบของโจทย์ปัญหา 2 ขั้นตอนของจำนวนนับที่มากกว่า 100,000 และ 0
5. หาผลบวกของเศษส่วนและจำนวนคละที่มีตัวส่วนตัวหนึ่งเป็นพหุคูณของอีกตัวหนึ่ง
6. แสดงวิธีหาคำตอบของโจทย์ปัญหาการบวกเศษส่วนและจำนวนคละที่มีตัวส่วนตัวหนึ่งเป็นพหุคูณของอีกตัวหนึ่ง
7. หาผลบวกของทศนิยมไม่เกิน 3 ตำแหน่ง
8. แสดงวิธีหาคำตอบของโจทย์ปัญหาการบวก 2 ขั้นตอนของทศนิยมไม่เกิน 3 ตำแหน่ง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบทดสอบวินิจฉัยพื้นฐานการบวกวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 โดยสร้างตาม สารที่ 1 จำนวนและพีชคณิต มาตรฐาน ค 1.1 ตัวชี้วัดที่ 7-14 รวมทั้งหมด 8 ตัวชี้วัด

แบบทดสอบที่สร้างขึ้นประกอบด้วย

1. แบบทดสอบเพื่อสำรวจ มีลักษณะเป็น

แบบเติมคำตอบจำนวน 80 ข้อ ตามตัวชี้วัดๆ ละ 10 ข้อ

2. แบบทดสอบวินิจฉัย ลักษณะของแบบทดสอบเป็นแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย

1. สร้างตารางวิเคราะห์ข้อสอบในการกำหนดกรอบแนวคิดการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย

2. สร้างแบบทดสอบเพื่อสำรวจข้อบกพร่องแบบเติมคำตอบสั้น ตามกรอบแนวคิดที่ได้กำหนดไว้ หลังจากนั้นนำไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 50 คน จำนวน 4 โรงเรียน เพื่อรวบรวมข้อบกพร่องในการตอบของนักเรียนมาสร้างเป็นตัวเลือก

3. สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 80 ข้อ โดยตัวเลือกในแต่ละข้อได้จากการรวบรวมข้อบกพร่องของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบเพื่อการสำรวจเป็นข้อมูลในการสร้างตัวลวง

4. นำแบบทดสอบวินิจฉัยไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงของเนื้อหา พบว่ามีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.60-1.00 ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะเรื่องความยากของข้อสอบไม่ควรยากเกินไปและลดจำนวนข้อของแบบทดสอบ

5. นำแบบทดสอบวินิจฉัยไปเก็บข้อมูลกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 3 ครั้ง โดยครั้งที่ 1 เพื่อหาความยาก อำนาจจำแนก และศึกษาความชัดเจนของภาษาที่ใช้ จำนวน 7 โรงเรียน จำนวน 110 คน ครั้งที่ 2 เพื่อวิเคราะห์ค่าความยาก อำนาจจำแนก แล้วคัดเลือกและปรับปรุงข้อสอบ จำนวน 8 โรงเรียน จำนวน 110 คน ครั้งที่ 3 เพื่อวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบ

ทดสอบทั้งฉบับ จำนวน 15 โรงเรียน จำนวน 130 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. หาคุณภาพของแบบทดสอบ ดังนี้

1.1 ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวินิจฉัย ใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence: IOC)

1.2 ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกใช้ดัชนี B (B-Index) เป็นรายชื่อ

1.2.1 ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อ ครั้งที่ 1

1.2.2 ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อ ครั้งที่ 2

1.2.3 ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อ ครั้งที่ 3

1.3 ค่าความเชื่อมั่น

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ

2. สถิติพื้นฐาน

2.1 ค่าเฉลี่ย

2.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษา

ตอนที่ 1 ผลการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย

ในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยผู้วิจัยได้ทำการสำรวจความรู้พื้นฐานของนักเรียนโดยสร้างแบบทดสอบเพื่อสำรวจ จำนวน 1 ฉบับ 8 ตัวชี้วัดๆ ละ 10 ข้อ รวมทั้งหมด 80 ข้อ ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน นำผลการทดสอบแบบสำรวจมาวิเคราะห์เพื่อรวบรวมคำตอบที่ผิด และค้นหาจุดบกพร่องในการตอบผิดนั้นเพื่อคัดเลือกคำตอบที่ผิดมาสร้างเป็นตัวลงในแบบทดสอบวินิจฉัย จุดบกพร่องของนักเรียนดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์จุดบกพร่องตามแนวการตอบของนักเรียนตามตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	จุดบกพร่อง
1. ประมาณผลลัพธ์ของการบวก จากสถานการณ์ต่างๆ อย่างสมเหตุสมผล	1. คำนวนเลขผิด 3. ไม่เข้าใจโจทย์ 2. ลืมตัวทด 4. ไม่เข้าใจการประมาณค่า
	ตัวอย่างข้อสอบ
	แม่มีเงินฝากในธนาคาร 928,000 บาท ฝากเงินเพิ่มไปอีก 22,400 บาท แม่มีเงินฝากในธนาคารทั้งหมด
	รวมกันกี่บาท (ตอบเป็นค่าประมาณใกล้เคียงจำนวนเต็มหมื่น)
	ก. 950,000
	ข. 954,000 (คำนวนเลขผิด)
	ค. 950,400 (ไม่เข้าใจโจทย์)
	ง. 954,400 (ลืมตัวทด)

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์จุดบกพร่องตามแนวการตอบของนักเรียนตามตัวชี้วัด (ต่อ)

ตัวชี้วัด	จุดบกพร่อง
2. หาค่าของตัวไม่ทราบค่าในประโยคสัญลักษณ์แสดงการบวกของจำนวนนับที่มากกว่า 100,000 และ 0	<p>1. เปลี่ยนเครื่องหมาย 4. ลบผิด</p> <p>2. ลืมตัวทศ 5. ไม่เข้าใจโจทย์</p> <p>3. คำนวณเลขผิด</p> <p>ตัวอย่างข้อสอบ</p> <p>หาจำนวนนับที่แทนด้วย $\square$ โดย $29,320 + \square = 310,560$</p> <p>ก. 281,240</p> <p>ข. 293,320 (คำนวณเลขผิด)</p> <p>ค. 310,560 (ไม่เข้าใจโจทย์)</p> <p>ง. 339,880 (เปลี่ยนเครื่องหมาย)</p>
3. หาผลลัพธ์การบวกระคนของจำนวนนับ และ 0	<p>1. คำนวณเลขผิด 3. ลืมตัวทศ</p> <p>2. ไม่เข้าใจโจทย์ 4. เปลี่ยนเครื่องหมาย</p> <p>ตัวอย่างข้อสอบ</p> <p>$(225,690 + 123,899) - 238,345 = \square$</p> <p>ก. 111,244 (คำนวณเลขผิด)</p> <p>ข. 111,234 (ไม่เข้าใจโจทย์)</p> <p>ค. 349,589</p> <p>ง. 587,934 (คำนวณเลขผิด)</p>
4. แสดงวิธีหาคำตอบของโจทย์ปัญหา 2 ขั้นตอนของจำนวนนับที่มากกว่า 100,000 และ 0	<p>1. เปลี่ยนเครื่องหมาย 3. ไม่เข้าใจโจทย์</p> <p>2. คำนวณเลขผิด 4. ลืมตัวทศ</p> <p>ตัวอย่างข้อสอบ</p> <p>ฟาร์มแห่งหนึ่งเลี้ยงไก่ 382,590 ตัว เลี้ยงเป็ด 286,780 ตัว ต่อมาไก่และเป็ดออกจากไขมาอีก 128,000 ตัว รวมแล้วฟาร์มแห่งนี้มีไก่และเป็ดรวมกันกี่ตัว</p> <p>ก. 541,370 ตัว (เปลี่ยนเครื่องหมาย)</p> <p>ข. 697,730 ตัว (คำนวณเลขผิด)</p> <p>ค. 669,370 ตัว (ไม่เข้าใจโจทย์)</p> <p>ง. 797,370 ตัว</p>
5. หาผลบวกของเศษส่วนและจำนวนคละที่มีตัวส่วนตัวหนึ่งเป็นพหุคูณของอีกตัวหนึ่ง	<p>1. ไม่เข้าใจการบวกเศษส่วน 4. คำนวณเลขผิด</p> <p>2. ไม่เข้าใจการบวกจำนวนคละ 5. ลืมตัวทศ</p> <p>3. ไม่เข้าใจการทำจำนวนคละให้เป็นเศษเกิน</p> <p>ตัวอย่างข้อสอบ</p> <p>หาผลบวกของ $2\frac{2}{3} + 2\frac{1}{2}$ มีค่าเท่าใด</p> <p>3 9</p> <p>ก. $2\frac{2}{3}$ (ไม่เข้าใจการดำเนินการบวกเศษส่วน)</p> <p>3</p> <p>ข. $2\frac{5}{3}$ (คำนวณผิด)</p> <p>9</p> <p>ค. $2\frac{2}{3}$ (ลืมตัวทศ)</p> <p>9</p> <p>ง. $2\frac{8}{9}$</p> <p>9</p>

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์จุดบกพร่องตามแนวการตอบของนักเรียนตามตัวชี้วัด (ต่อ)

ตัวชี้วัด	จุดบกพร่อง
6. แสดงวิธีหาคำตอบของโจทย์ปัญหาการบวกเศษส่วนและจำนวนคละที่ตัวส่วนตัวหนึ่งเป็นพหุคูณของอีกตัวหนึ่ง	1. ไม่เข้าใจการบวกจำนวนคละ 5. คำนวณเลขผิด 2. ไม่เข้าใจการบวกเศษส่วน 6. ไม่เข้าใจโจทย์ 3. ใช้เครื่องหมายแก้โจทย์ปัญหาผิด 7. ลืมตัวทศ 4. ไม่เข้าใจการทำจำนวนคละให้เป็นเศษเกิน ตัวอย่างข้อสอบ วันแรกกางอ่านหนังสือได้ 3 เล่ม วันที่สองกางอ่านหนังสือได้ 2 2 เล่ม กางอ่านหนังสือได้ 5 10 ทั้งหมดกี่เล่ม ก. 1 2 (ไม่เข้าใจการดำเนินการบวกเศษส่วน) 3 ข. 2 1 (ไม่เข้าใจโจทย์) 3 ค. 2 2 (คำนวณผิด) 10 ง. 2 4 5
7. หาผลบวกของทศนิยมไม่เกิน 3 ตำแหน่ง	1. คำนวณผิด 3. ลืมตัวทศ 2. ไม่เข้าใจการบวกทศนิยม ตัวอย่างข้อสอบ จงหาผลบวกของ $0.75 + 1.384 = \square$ ก. 1.459 (ไม่เข้าใจการบวกทศนิยม) ข. 2.034 (ลืมตัวทศ) ค. 2.131 (คำนวณผิด) ง. 2.134
8. แสดงวิธีหาคำตอบของโจทย์ปัญหาการบวก 2 ขั้นตอนของทศนิยมไม่เกิน 3 ตำแหน่ง	1. ไม่เข้าใจการบวกทศนิยม 3. คำนวณผิด 2. ไม่เข้าใจโจทย์ 2 ขั้นตอน 4. ดำเนินการยังไม่ครบตัวอย่างข้อสอบ ตัวอย่างข้อสอบ เดือนที่แล้ว แม่จ่ายค่าน้ำ 1374.75 บาท เดือนนี้จ่ายค่าน้ำมากกว่าเดือนที่แล้ว 337.05 บาท รวมทั้ง 2 เดือนแม่จ่ายค่าน้ำเป็นเงินกี่บาท ก. 3086.55 บาท ข. 1711.80 บาท (ไม่เข้าใจโจทย์แบบสองขั้นตอน) ค. 1711.82 บาท (ไม่เข้าใจโจทย์แบบสองขั้นตอน) ง. 4744.80 บาท (คำนวณผิด)

ตอนที่ 2 ผลการหาคุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัย

1. ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับตัวชี้วัดของแบบทดสอบปรากฏว่า แบบทดสอบเพื่อสำรวจและแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.60-1.00 และ 0.80-1.00 ตามลำดับ แสดงว่าแบบทดสอบที่สร้างขึ้นวัดได้ตรงกับตัวชี้วัด ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะ

เรื่องความยากของข้อสอบไม่ควรยากเกินไปและลดจำนวนข้อของแบบทดสอบ

2. หาคุณภาพข้อสอบรายข้อ ค่าความยากอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวินิจฉัยไปทำการทดสอบครั้งที่ 1 2 และ 3 กับนักเรียนจำนวน 110 110 และ 130 คน ตามลำดับ ปรากฏผลดัง ตาราง 2-3

ตาราง 2 ค่าความยาก อำนาจจำแนก ของแบบทดสอบวินิจัยที่สร้างตามตัวชี้วัด ของการสอบครั้งที่ 1 และ 2

ตัวชี้วัด	ครั้งที่ 1			ครั้งที่ 2		
	จำนวนข้อ	p	r	จำนวนข้อ	p	r
1. ประเมินผลลัพธ์ของการบวก จากสถานการณ์ต่างๆ อย่างสมเหตุสมผล	10	0.12-0.87	0.15-0.88	6	0.17-0.82	0.15-0.79
2. หาค่าของตัวไม่ทราบค่าในประโยคสัญลักษณ์แสดงการบวกของจำนวนนับที่มากกว่า 100,000 และ 0	10	0.17-.83	.021-0.76	8	0.32-0.85	0.24-0.85
3. หาผลลัพธ์การบวกของคนของจำนวนนับ และ 0	10	0.13-0.78	0.15-0.84	6	0.24-0.81	0.22-0.84
4. แสดงวิธีหาคำตอบของโจทย์ปัญหา 2 ขั้นตอนของจำนวนนับที่มากกว่า 100,000 และ 0	10	0.18-0.86	0.16-0.85	7	0.27-0.86	0.20-0.78
5. หาผลบวกของเศษส่วนและจำนวนคละที่มีตัวส่วนตัวหนึ่งเป็นพหุคูณของอีกตัวหนึ่ง	10	0.21-0.86	0.23-0.86	9	0.25-0.74	0.21-0.86
6. แสดงวิธีหาคำตอบของโจทย์ปัญหาการบวก เศษส่วนและจำนวนคละที่ตัวส่วนตัวหนึ่งเป็นพหุคูณของอีกตัวหนึ่ง	10	0.26-0.81	0.15-0.78	9	0.24-0.85	0.25-0.79
7. หาผลบวกของทศนิยมไม่เกิน 3 ตำแหน่ง	10	0.17-0.84	0.18-0.89	5	0.25-0.86	0.22-0.87
8. แสดงวิธีหาคำตอบของโจทย์ปัญหาการบวก 2 ขั้นตอนของทศนิยมไม่เกิน 3 ตำแหน่ง	10	0.12-0.68	0.13-0.80	6	0.17-0.75	0.23-0.75

ตาราง 3 ค่าความยาก อำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวินิจัยที่สร้างตามตัวชี้วัด ครั้งที่ 3

ตัวชี้วัด	จำนวนข้อ	p	B	r _{cc}
1. ประเมินผลลัพธ์ของการบวก จากสถานการณ์ต่างๆ อย่างสมเหตุสมผล	3	0.20-0.42	0.25-0.73	0.99
2. หาค่าของตัวไม่ทราบค่าในประโยคสัญลักษณ์แสดงการบวกของจำนวนนับที่มากกว่า 100,000 และ 0	5	0.27-0.74	0.24-0.42	0.52
3. หาผลลัพธ์การบวกของคนของจำนวนนับ และ 0	4	0.60-0.72	0.27-0.46	0.72
4. แสดงวิธีหาคำตอบของโจทย์ปัญหา 2 ขั้นตอนของจำนวนนับที่มากกว่า 100,000 และ 0	4	0.36-0.51	0.49-0.65	0.78
5. หาผลบวกของเศษส่วนและจำนวนคละที่มีตัวส่วนตัวหนึ่งเป็นพหุคูณของอีกตัวหนึ่ง	8	0.35-0.52	0.49-0.72	0.86
6. แสดงวิธีหาคำตอบของโจทย์ปัญหาการบวก เศษส่วนและจำนวนคละที่ตัวส่วนตัวหนึ่งเป็นพหุคูณของอีกตัวหนึ่ง	8	0.34-0.51	0.33-0.72	0.80
7. หาผลบวกของทศนิยมไม่เกิน 3 ตำแหน่ง	4	0.28-0.58	0.35-0.74	0.64

ตาราง 3 ค่าความยาก อำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวินิจฉัยที่สร้างตามตัวชี้วัดครั้งที่ 3 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	จำนวนข้อ	p	B	r_{cc}
8. แสดงวิธีหาคำตอบของโจทย์ปัญหาการบวก 2 ขั้นตอนของทศนิยมไม่เกิน 3 ตำแหน่ง	4	0.35-0.56	0.31-0.53	0.52
โดยรวม	40	0.20-0.74	0.24-0.74	0.94

อภิปรายผล

1. ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวินิจฉัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตาม สาระที่ 1 จำนวนและพีชคณิต มาตรฐาน ค 1.1 ตัวชี้วัดที่ 7-14 รวมทั้งหมด 8 ตัวชี้วัด โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน พิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อสอบแต่ละข้อ กับตัวชี้วัด แล้วนำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับตัวชี้วัด พบว่า ข้อสอบแบบสำรวจทั้ง 80 ข้อ มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60-1.00 และข้อสอบวินิจฉัยปรนัย 4 ตัวเลือก มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.80-1.00 ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของเนื้อหาที่ออกไว้อย่างชัดเจน รวมทั้งได้ศึกษาตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงส่งผลให้ข้อสอบมีค่า IOC อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าข้อสอบทุกข้อมีความตรงตามตัวชี้วัด ตัวเลือกในข้อสอบแต่ละข้อสอดคล้องกับพฤติกรรมความบกพร่องและสามารถนำไปใช้ในการวินิจฉัยข้อบกพร่องทางการเรียนคณิตศาสตร์พื้นฐานได้ว่าผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2000) ที่กล่าวว่า การพิจารณาค่าความสอดคล้อง IOC ต้องมีค่ามากกว่า 0.50 ขึ้นไป ข้อสอบข้อดังกล่าวจึงจะมีความตรงที่สามารถวัด

ได้ตรงในสิ่งที่ต้องการวัด และสอดคล้องกับ สมนึก ภักธิยธนี (2558: 219) ที่กล่าวว่าในการหาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบโดยให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนทำการตรวจสอบถ้าได้ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 0.50-1.00 ข้อสอบนั้นใช้ได้

2. คุณภาพของข้อสอบรายข้อ ประกอบด้วย

2.1 ความยากของข้อสอบวินิจฉัย มีค่าความยากตั้งแต่ 0.20-0.74 ซึ่งเป็นค่าที่ถือว่าข้อสอบมีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดไว้ กล่าวคือ ความยากตั้งแต่ 0.20-0.80 ข้อสอบมีคุณภาพ พิจารณาเกณฑ์ความยากของข้อสอบตั้งแต่ 0.20-0.39 ค่อนข้างยาก 0.40-0.60 ปานกลาง 0.61-0.80 ค่อนข้างง่าย สมนึก ภักธิยธนี (2558: 210) ซึ่งโดยทั่วไปข้อสอบวินิจฉัยจะเป็นข้อสอบที่ไม่ยากเกินไป ดังที่ กรอนลัน (Gronlund, 1976: 139) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ว่าข้อสอบควรมีลักษณะง่าย การวิจัยครั้งนี้ได้คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากตั้งแต่ 0.20-0.74 เพื่อให้ได้จำนวนข้อสอบที่เพียงพอในแต่ละตัวชี้วัด และครอบคลุมเนื้อหาพื้นฐานด้านการบวก การลบ การคูณ และการหาร ซึ่งเมื่อพิจารณาความยากของแบบทดสอบทั้งฉบับพบว่า โดยเฉลี่ยข้อสอบมีค่าความยากเท่ากับ 0.48 นั้นแสดงให้เห็นว่าแบบทดสอบวินิจฉัยพื้นฐานการบวกรวาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3 เป็นข้อสอบ

ที่มีความยากอยู่ในระดับปานกลางเหมาะสมในการนำไปใช้กับนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิรุช จอมพุก (2562: 170-182) ในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ สาระที่ 4 พีชคณิต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2 พบว่า ความยากของข้อสอบทั้ง 3 ฉบับ อยู่ในระดับปานกลางถึงค่อนข้างง่าย

2.2 อำนาจจำแนกของข้อสอบวินิจฉัย มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.24-0.74 แสดงว่าข้อสอบมีค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ 0.20-1.00 สมนึก ภัทธิยธนี (2558: 210) นั่นคือแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องมีคุณภาพสามารถจำแนกนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันได้ ตามที่ ศิริชัย กาญจนวาสี (2552: 225) กล่าวว่า ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบเป็นความสามารถของข้อสอบในการจำแนกหรือแยกให้เห็นความแตกต่างระหว่างผู้สอบที่มีผลสัมฤทธิ์ต่างกัน เช่น จำแนกคนเก่งกับคนอ่อนออกจากกันได้ หรือ จำแนกคนที่มีความสามารถพิเศษกับคนที่ไม่มีความสามารถออกจากกันได้ ค่าอำนาจจำแนกที่ดีจะต้องมีค่าเป็นบวก ควรมีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิรุช จอมพุก (2562: 170-182) ในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ สาระที่ 4 พีชคณิต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2 พบว่า ได้ค่าอำนาจจำแนก 0.20-0.80 และสอดคล้องกับ เอกพล แสนโคตร (2559: 67-76) ได้พัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องสมการและการแก้สมการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20-0.74 ดังนั้นแบบทดสอบวินิจฉัยที่สร้างขึ้นถือได้ว่ามีค่า

อำนาจจำแนกเหมาะสมสำหรับที่จะใช้เป็นแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

3. ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวินิจฉัย จากการหาคุณภาพของแบบทดสอบทั้งฉบับ พบว่ามีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93 แสดงว่าแบบทดสอบวินิจฉัยมีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด สอดคล้องกับทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน (2558: 86) และ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (Loun Saiyos and Angkana Saiyos, 2000) ที่กล่าวว่า แบบทดสอบฉบับใดที่มีค่าความเชื่อมั่นเข้าใกล้ 1.00 นั้นแสดงให้เห็นว่าเครื่องมือดังกล่าวมีคุณสมบัติด้านความเชื่อมั่น เป็นดัชนีที่บ่งชี้ถึงคุณภาพของเครื่องมือ โดยทั่วไปเครื่องมือควรมีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 เป็นต้นไป (สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ประมาณร้อยละ 50) จึงถือว่าแบบทดสอบนั้นมีผลการทดสอบที่น่าเชื่อถือ เหมาะที่จะนำไปใช้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรรถนัฏ ลัดดา (2558: 284-296) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยจุดบกพร่องในการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวกและการลบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้ค่าความเชื่อมั่นฉบับที่ 1 2 และ 3 เท่ากับ 0.78 0.74 และ 0.72 ตามลำดับ ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนจำนวน 3 ครั้ง ซึ่งในแต่ละครั้งผู้วิจัยได้ทำการแก้ไขปรับปรุงข้อสอบให้มีคุณภาพมากที่สุดทั้งในเรื่องของความยาก และอำนาจจำแนกจึงส่งผลให้ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบมีค่าที่สูง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผู้ที่นำแบบทดสอบไปใช้ควรใช้หลังจากเรียนเรื่องการบวกตามตัวชี้วัดทั้งหมดแล้ว เพราะจะทำให้ทราบถึงสาเหตุว่านักเรียนมีความ

บกพร่องในตัวชี้วัดใด และการดำเนินการสอบต้องปฏิบัติอย่างเคร่งครัดเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องเที่ยงตรง และความคลาดเคลื่อนน้อยที่สุด เมื่อพบข้อบกพร่องแล้วครูผู้สอนควรสอนซ่อมเสริมหรือให้การช่วยเหลือทันที

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การทำแบบทดสอบครูผู้สอนต้องให้

นักเรียนทำการสอบในเวลาที่เหมาะสมไม่จำกัดเวลามากเกินไป

2. ในการสอบควรให้นักเรียนทราบผลการสอบโดยเร็ว

3. ครูผู้สอนควรมีแนวทางแก้ไขรองรับนักเรียนที่มีความบกพร่องไว้อย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน. (2558). *การประยุกต์ใช้ SPSS วิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กภาพสินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- นิรุช จอมพุก. (2561). การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องทางการเรียนคณิตศาสตร์ สาระที่ 4 พิชิตคณิต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2. *วารสารวิจัยศึกษาศาสตร์*. 12(27): 170-182.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2552). *ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2563). *ประกาศผลสอบ O-NET*. [cited 2020 April 2]: Available from: URL// <https://www.niets.or.th/th/>
- สมนึก ภัททิยธนี. (2558). *การวัดผลการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 10. กภาพสินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3. (2562). *แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2562*. สุรินทร์: กลุ่มนโยบายและแผน. 9-10.
- อรรถรัตน์ ลัดดา. (2558). การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยจุดบกพร่องในการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวกและการลบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. *วารสารคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*. 21(1): 284-296
- เอกพล แสนโคตร. (2559). การพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง สมการและการแก้สมการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. *วารสารราชพฤกษ์*. 14(1): 69-76.
- Gronlund, Norman E. (1976). *Measurement and Evaluation in Teaching*. New York: Macmillan Publishing Co. Inc.

- Ketterlin-Geller, L., & Yovanoff, P. (2009). Cognitive diagnostic assessment in mathematics to support instructional decision making. *Practical Assessment, Research, & Evaluation*, 14(16), 1-11.
- Loun Saiyos and Angkana Saiyos. (2000). *Techniques of learning measurement*. Bangkok: 2nd Edition Suveeriyasarn Printing House.
- Struyven, K., Dochy, F., & Janssens, S. (2008). The effects of hands-on experience on students' preferences for assessment methods. *Journal of Teacher Education*. 59(1), 69-88.

กระบวนการผลิตซ้ำความเหลื่อมล้ำทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของไทย

The Reproduction Process of Political Inequality and Thai Democratic Regime

วรเชษฐ์ โทอิน¹, ปิยลักษณ์ โพธิวรรณ²
Worachet Tho-un¹, Piyaluk Potiwan²

Received: 27 April 2020

Revised: 5 June 2020

Accepted: 8 July 2020

บทคัดย่อ

บทความนี้ต้องการสะท้อนถึงกระบวนการผลิตซ้ำความเหลื่อมล้ำทางการเมืองของไทยผ่านแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความเหลื่อมล้ำและแนวคิดอรรถประโยชน์นิยม พร้อมกับการศึกษาปรากฏการณ์จริงของระบอบประชาธิปไตยของไทย รวมทั้งการเสวนา การสัมภาษณ์เชิงลึกนักการเมืองระดับชาติ และระดับท้องถิ่น วิชาการในมหาวิทยาลัย และปัญญาชนอิสระ ผลการวิจัย พบว่า การเมืองของไทยมีลักษณะประชาธิปไตยสลัดกับเผด็จการหรือการเลือกตั้งสลัดกับรัฐประหาร กองทัพมักจะเริ่มต้นด้วยการรักษาความมั่นคงและค้ำจุนให้บางรัฐบาลมั่นคง แต่ถ้าเมื่อใดที่กองทัพเห็นว่ารัฐบาลได้ก้าวล่วงศักดิ์ศรี ตัดงบประมาณกองทัพ การบริหารที่ล้มเหลว และเกิดความขัดแย้งทางสังคมอย่างรุนแรง กองทัพและผู้นำทางทหารก็จะฉวยโอกาสเข้ามาเป็นผู้ปกครองเสียเองโดยการรัฐประหารแล้วจะสร้างการเมืองใหม่แบบทหาร โดยพยายามที่จะลบภาพลักษณ์เผด็จการทางทหารให้เบาบางลงไปจากสายตาของประชาชนด้วยกลยุทธ์ต่างๆ ส่วนมิติความเหลื่อมล้ำทางการเมืองของไทยยังคงมีแนวโน้มที่จะเกิดการผลิตซ้ำแล้วซ้ำอีกเพราะอำนาจที่มีอย่างไม่เท่าเทียมกันในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้อำนาจของผู้นำกองทัพในการทำรัฐประหาร การสร้างกฎหมายใหม่ๆ ที่เอื้อผลประโยชน์ให้กับกลุ่มของตนเอง และกลุ่มนักธุรกิจรายใหญ่ รวมทั้งการไร้จริยธรรมทางการเมืองของนักการเมืองบางคน จากข้อมูลดังกล่าวสะท้อนถึงสถานการณ์ว่ากระบวนการผลิตซ้ำความเหลื่อมล้ำทางการเมืองของไทยจะยังคงเกิดขึ้นในมิติของรูปแบบต่างๆ ด้วยกระบวนการสร้างความผิดให้เป็นความชอบธรรมผ่านกฎหมายในรูปแบบต่างๆ ผ่านการใช้นโยบายประชานิยม และการเอื้อผลประโยชน์ต่อกลุ่มของตนเองอย่างไร้ศีลธรรม ส่วนคนรวยก็จะรวยเพิ่มมากขึ้น คนจนก็จะยากจนเพิ่มมากขึ้นด้วยเช่นกัน หากวัฒนธรรมทางการเมืองของไทยยังคงอยู่ในวัฏจักรเดิมๆ

คำสำคัญ: กระบวนการผลิตซ้ำ, ความเหลื่อมล้ำ, ระบอบประชาธิปไตยของไทย

¹ นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

² รองศาสตราจารย์ คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

¹ Ph.D. Candidate of Political Science Program, Rajabhat Mahasarakham University.

² Associate Professor, Faculty of Political Science and Public Administration, Rajabhat Mahasarakham University.

Abstract

This article reflects on the reproduction process of political inequality in Thailand, and views the Thai democratic regime through the concepts of inequality with utilitarianism as the main framework of analysis together with studying the real world phenomena of Thai democracy. The article includes: dialogue in-depth interviews with national and local politician's, academican of university and independent academican. The result of the research shows that Thai politics is characterized by democracy alternating with dictatorship or elections alternating with a coup. The military usually begins with maintaining security and sustaining the government. But if the military thinks that the government has retarded the dignity of the country, reduced military budgets, become a failed administration, or causes severe social conflicts, the military and military leaders seize the opportunity to become governors themselves through a coup and create new military politics. In addition, they try to erase the image of a military dictator with various strategies. The political inequality in Thailand tends to continually reproduce itself because of: unequal power in society, the use of military power by leaders in a coup, and creating new laws that benefit their own groups and large self interest groups. Thai political inequality will continue to occur in various dimensions with the added dimension of attempting to create an offense that appears to be legitimate. The offence includes enacting different forms of law, using populist policies and morally benefiting their own groups. As for the rich, they will become richer, and the poor will become poorer If the Thai political culture remains in the same cycle.

Keywords: Reproduction Process, Political Inequality, Thai Democratic Regime

บทนำ

จากการศึกษาประวัติศาสตร์ทางการเมืองการปกครองของไทยที่ผ่านมา พบว่ามีวาทะกรรมทางการเมืองอย่างหนึ่งที่เรามักจะคุ้นชินคือคำว่า “วงจรรอบาทว์ทางการเมือง” ที่ทำให้สังคมไทยยังคงติดบ่วงและไม่อาจหลุดพ้นจากระบอบเผด็จการทางอำนาจได้ และระบบการเมืองของไทยต้องเวียนว่ายอยู่ภายใต้ระบอบเผด็จการมาอย่างยาวนานถึง 88 ปี (ปัจจุบัน 2563) ซึ่งสลับกันไปสลับกันมาระหว่าง “เผด็จการรัฐประหาร” กับ “เผด็จการผ่านรัฐสภา” โดยวิธีการใช้ “รัฐธรรมนูญ” กับ “การเลือกตั้ง” เป็นเครื่องมือสำคัญในการสลับปรับเปลี่ยนวงจรรอบาทว์ดังกล่าว

การทำรัฐประหารครั้งล่าสุดในประเทศไทยได้เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2557 (โดยคณะรัฐประหารชุดหนึ่ง) สถานการณ์ดังกล่าวมีส่วนที่ส่งผลให้ระบบการเมืองยังต้องวนเวียนอยู่ภายใต้ระบอบเผด็จการ กล่าวคือขบวนการใช้รัฐธรรมนูญเป็นเครื่องมือสำคัญ รวมทั้งการเข้าแย่งชิงกันคุมอำนาจทางการเมืองและการปกครองแบบเผด็จการรัฐสภา โดยใช้วิธีการหลัก 2 อย่างคือ “การรัฐประหาร” และ “การเลือกตั้ง” ด้วยถือเอาการเปลี่ยนแปลง การแก้ไขรัฐธรรมนูญเป็นข้ออ้างในการโค่นล้มกันเองแล้วเปลี่ยนแปลงแก้ไขรัฐธรรมนูญเพื่อให้สอดคล้องกับผลประโยชน์ของพรรคพวกตนและทำการเลือกตั้งกันใหม่ ซึ่ง

เมื่อผ่านกระบวนการเลือกตั้งแล้ว และเมื่อตกลงกันไม่ได้ในการแบ่งปันผลประโยชน์ทางการเมือง จึงเป็นสาเหตุให้เกิดการโค่นล้มอำนาจและเปลี่ยนแปลงแก้ไขรัฐธรรมนูญกันใหม่อย่างเป็นทางการ “การปฏิรูประหว่าง “การรัฐประหาร” กับ “การเลือกตั้ง” ซึ่งมีรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเปลี่ยนแปลงใหม่เป็นแกนกลางของการหมุนเวียนอำนาจทางการเมือง ในเมื่อประชาชนไม่เอาข้าวฝ่ายรัฐประหาร ก็จะมีการสลับขั้วมาไว้ที่ข้าวฝ่ายการเลือกตั้ง การสลับขั้วอำนาจอธิปไตยของชนชั้นปกครองของไทย ซึ่งเป็นคนส่วนน้อยเช่นนี้เป็นปรากฏการณ์ของ “การผลิตซ้ำความเหลื่อมล้ำทางการเมือง” (The reproduction process of political inequality) อีกรูปแบบหนึ่งของการเมืองการปกครองของไทย และกระบวนการผลิตซ้ำทางการเมืองดังกล่าว ทำให้ระบบเผด็จการสามารถดำรงอยู่ได้เรื่อยมาในสังคมไทยจนถึงทุกวันนี้ (พ.ศ. 2563) นิธิ เอียวศรีวงศ์ (2562) ได้อธิบายว่า ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาใหญ่ที่ถูกพูดถึงมาเกิน 20 ปีแล้ว แต่มิติที่ไม่ได้รับการให้ความสำคัญ คือมิติความเหลื่อมล้ำทางการเมือง เพราะอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันหรือแม้แต่จะใกล้เคียงกันของคนกลุ่มต่างๆ ในสังคม คนกลุ่มที่ไร้อำนาจจึงมักถูกแย่งทรัพย์สิน โอกาส และการสนับสนุนที่ตนพึงได้ จนไม่อาจที่จะพัฒนาตนเองให้หลุดพ้นจากความยากจนไปได้ สมรรถนะส่วนตัวที่อาจใช้ประโยชน์ได้ก็มักถูกนโยบายของรัฐขัดขวาง กีดกัน หรือการให้ใช้ได้อย่างจำกัด ถึงแม้จะขยันขันแข็งและเก่งกล้าสักปานใด โอกาสที่คนไร้อำนาจจะยกฐานะของตนเองและครอบครัวให้ก้าวสูงขึ้น จึงเป็นไปได้ยากมาก ดังนั้น มิติทางการเมือง จึงเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งที่ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำหรือทำให้ความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้นแล้วดำรงอยู่ต่อไป ความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมจะลดลงได้ก็ต่อเมื่อความเหลื่อมล้ำทางการเมืองต้องลดลงก่อน

งานเสวนาวิชาการในการประชุมสถาบันพระปกเกล้า ครั้งที่ 21 ประจำปี 2562 ซึ่งจัดเสวนาในหัวข้อ “ลดช่องว่างความเหลื่อมล้ำ สร้างคุณภาพประชาธิปไตย” ที่ศูนย์ประชุมสหประชาชาติ ในระหว่างวันที่ 1-3 พฤศจิกายน 2562 มีประเด็นการจัดเวทีอภิปรายของนักวิชาการเพื่อสะท้อนมุมมองต่อประเด็นการขับเคลื่อนคุณภาพประชาธิปไตยเพื่อลดช่องว่างความเหลื่อมล้ำในหลากหลายมิติ สร้างความตระหนักและความสำนึกร่วมกันต่อปัญหาความเหลื่อมล้ำที่กลายเป็นภูเขาน้ำแข็งซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่เป็นพื้นฐานของการเกิดปัญหาด้านต่างๆ ในสังคมไทย ทั้งปัญหาการเมือง เศรษฐกิจ สังคม การศึกษา และคุณภาพประชาธิปไตยกับมุมมองที่ถูกถ่ายทอดผ่านงานเสวนาทางวิชาการในครั้งนี้ และบรรเจิด สิงคนดี (2562) ได้กล่าวถึงบทสรุปรวบยอดจากการเสวนาทางวิชาการในครั้งนี้ไว้ว่า “...การแก้ไขความเหลื่อมล้ำได้อย่างยั่งยืน คือการให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง อย่างเข้มแข็งและพลังที่ทุกฝ่ายให้ความเคารพซึ่งกันและกัน ขณะที่ฝ่ายรัฐบาลเองก็ต้องเปลี่ยนวาทกรรมให้เป็นการกระทำอย่างเร่งด่วน...” จากปรากฏการณ์ความเหลื่อมล้ำในประเด็นต่างๆ ที่เกิดขึ้นสังคมข้างต้น จะเห็นได้ว่าเมื่อเกิดความเหลื่อมล้ำทางสังคมที่หลากหลายก็จะนำมาสู่การสร้างความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจในรูปแบบต่างๆ ระหว่างชนชั้นสูง ชนชั้นกลาง ชนชั้นรากหญ้า และชนชายขอบ พร้อมทั้งจะเชื่อมโยงแบบลูกโซ่มาสู่ความเหลื่อมล้ำในการมีส่วนร่วมทางการเมืองระดับชุมชน ระดับท้องถิ่น และระดับชาติ ปัญหาความเหลื่อมล้ำดังกล่าวยังคงเป็นปัญหาใหญ่ระดับชาติที่ส่งผลกระทบต่อทุกภาคส่วนของสังคม ประเทศไทยยังคงวนเวียนอยู่กับวัฏจักรของวงจรอุบาทว์ทางการเมืองแบบเดิมๆ และยังไม่สามารถก้าวข้ามกับดักการผลิตซ้ำความเหลื่อมล้ำของผู้มีอำนาจในสังคม

ทั้ง ๆ ที่ประเทศไทยมีการปกครองในระบบอบ
ประชาธิปไตย มีกฎหมายรัฐธรรมนูญที่ชี้ชัดถึง
ความมีอิสรภาพ เสรีภาพ และความเสมอภาคของ
ปวงชนชาวไทยทุกฉบับ แต่สภาพปัญหาความ
เหลื่อมล้ำของประเทศไทยกลับไม่เคยมีการดำเนิน
การแก้ไขอย่างจริงจัง เพราะที่ผ่านมารัฐบาลแทบ
ทุกรัฐบาลจะมองปัญหาความเหลื่อมล้ำและปัญหา
ความยากจนเป็นปัญหาเดียวกัน จนนำไปสู่การใช้
วิธีการแจกเงิน แจกสิ่งของเพื่อแก้ปัญหาพร้อมกับ
คำอธิบายที่ว่า “เป็นการแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำ
ของรัฐ” และรัฐบาลปัจจุบันก็เช่นเดียวกัน ได้ใช้วิธี
การแจกเงิน แจกประโยชน์ให้กับประชาชนบาง
กลุ่มและกล่าวอ้างว่าเป็นการแก้ไขปัญหาความ
เหลื่อมล้ำของรัฐบาล

จากสถานการณ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็น
ถึงสภาวะการณ์ของความเหลื่อมล้ำในด้านต่าง ๆ
ของสังคมไทยว่ามีสาเหตุหลักหรือมีต้นกำเนิดที่
เชื่อมโยงมาจากบริบทของความเหลื่อมล้ำทางการ
เมือง ความไม่เสมอภาคทางการเมือง การไม่มี
ส่วนร่วมทางการเมืองอย่างแท้จริงของประชาชน
(หรือถึงจะมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงก็ถูกกดทับ
เอาไว้) รวมถึงการใช้กฎหมายและกลไกของรัฐ
เป็นเครื่องมือในการสร้างอำนาจให้กับตนเองของ
ทุกรัฐบาล ซึ่งสภาวะการณ์ดังกล่าวนี้ได้สั่งสม
และฝังรากลึกในสังคมไทยมาอย่างยาวนาน และ
บรรดาปัญหาความเหลื่อมล้ำในด้านต่าง ๆ ที่เกิด
ขึ้นอยู่ในสังคมไทยปัจจุบัน เช่น ความเหลื่อมล้ำ
ด้านเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษา เป็นต้น
ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานไว้ว่า “รัฐจะแก้ไขปัญหาความ
เหลื่อมล้ำเหล่านั้นได้ก็ต่อเมื่อรัฐบาลสามารถ
แก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการเมืองให้
ลดลงได้อย่างเป็นรูปธรรมเสียก่อน มีการสร้าง
วัฒนธรรมทางการเมืองที่ดี และประเด็นหนึ่งที
สำคัญ คือ ผู้นำกองทัพ นักการเมือง และผู้มี
อำนาจทางการเมืองทั้งหลาย จะต้องไม่สร้างความ

เหลื่อมล้ำขึ้นมาใหม่เสียเองโดยวิธีการผลิตซ้ำรอย
ประวัติศาสตร์” และมีเจตนาารมณ์ที่จะสะท้อนถึง
กระบวนการผลิตซ้ำความเหลื่อมล้ำทางการเมือง
ของไทยผ่านแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความเหลื่อม
ล้ำและแนวคิดอรรถประโยชน์นิยม พร้อมกับการ
ศึกษาปรากฏการณ์จริงของระบอบประชาธิปไตย
ของไทย รวมทั้งการเสวนา การสัมภาษณ์เชิง
ลึกนักการเมืองระดับชาติและระดับท้องถิ่น นัก
วิชาการในมหาวิทยาลัยและปัญญาชนอิสระเพื่อ
ศึกษาข้อเสนอแนะแล้วนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์
ประเด็นแนวทางที่ส่งผลต่อการลดความเหลื่อมล้ำ
ทางการเมืองต่อไป

บริบทของความเหลื่อมล้ำในสังคม ไทย

หากพินิจถึงบริบทของความเหลื่อมล้ำ
ในสังคมไทยที่ผ่านมา นักวิชาการได้มีมุมมองใน
ประเด็นเหล่านี้ คือ นิธิ เอียวศรีวงศ์ (2562) ได้
มีมุมมองต่อความเหลื่อมล้ำในสังคมไทยว่า “...
ผู้คนส่วนใหญ่ในสังคมรับรู้และมีความเข้าใจกันว่า
ความเหลื่อมล้ำ คือความไม่เท่าเทียมกันทางสังคม
ที่ปรากฏในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งปัญหาที่สืบเนื่องมา
จากความเหลื่อมล้ำและความไม่เท่าเทียมกันก็
จะปรากฏออกมาในรูปของบริบทด้านพื้นที่ สังคม
และกาลเวลา เป็นต้น ดังนั้น จึงเป็นปรากฏการณ์
ที่ไม่อาจจะขจัดให้หมดสิ้นไปได้ แต่แนวทาง
ที่พึงจะพอกระทำให้เกิดความยุติธรรมในสังคมได้
ก็คือการลดความเข้มข้นของความเหลื่อมล้ำ
ให้น้อยลงตามบริบทของสถานการณ์ที่ปรากฏ
อยู่...” ซึ่งสอดคล้องกับ โกวิททย์ กังสนันท์ (2559)
ที่อธิบายว่า “...ความเหลื่อมล้ำมีความหมายที่
ครอบคลุมถึงความไม่เท่าเทียมกัน ความแตก
ต่างกัน ความไม่เสมอภาคกัน การไม่มีเสรีภาพ
และภราดรภาพ ความเหลื่อมล้ำอาจเกิดได้จาก
หลายประเด็นตามบริบทของสถานการณ์ ความ
เหลื่อมล้ำในสังคมนั้นมีความหลากหลายแตกต่าง

กันไปตามบริบทของสังคม และในสังคมไทยมีความเหลื่อมล้ำที่เห็นชัดเจนมาอย่างยาวนาน ซึ่งความเหลื่อมล้ำแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มหลัก คือ ความเหลื่อมล้ำด้านสังคมและการเมือง ความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ และความเหลื่อมล้ำทางด้านสุขภาพ... มุมมองดังกล่าวมีความเชื่อมโยงกับแนวคิดของ วิชิต ฌ ป้อมเพชร (2561) ที่กล่าวว่า "...ในบรรดาความเหลื่อมล้ำทั้งหลายนั้น ความเหลื่อมล้ำทางการเมืองนับว่ามีความสำคัญในลำดับต้นๆ เพราะเป็นบ่อเกิดของความเหลื่อมล้ำในประเด็นอื่นๆ ที่จะตามมา ความเหลื่อมล้ำทางการเมืองจะหมดไปหากประเทศอยู่ภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตย มวลประชากรชาชฎีมีความเสมอภาค มีสิทธิและเสรีภาพ..." และได้สอดคล้องกับตัวชี้วัดปรากฏการณ์ความเหลื่อมล้ำของ สมชัย จิตสุชน (2558) ที่อธิบายว่า "...การก่อตัวเพิ่มขึ้นของความเหลื่อมล้ำในสังคมนั้นมีบริบทหรือแหล่งที่มาจากความเป็นโลกาภิวัตน์, การปฏิรูประเบียบทางเศรษฐกิจ, โครงสร้างของสถาบันครอบครัวที่ปรับเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ และความเหลื่อมล้ำที่เพิ่มขึ้นตามผลตอบแทนของทุนและการกระจายรายได้ของไทย..."

ส่วนกลุ่มของความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้นในสังคมไทยในปัจจุบัน ไพสิฐ พาณิชย์กุล (2557) ได้แบ่งกลุ่มความเหลื่อมล้ำออกเป็น 3 มิติ คือ (1) ความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจ สามารถมองเห็นได้จากปรากฏการณ์ความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ ทรัพย์สิน และการถือครองที่ดิน ซึ่งบ่งชี้ว่ามีบางกลุ่มร่ำรวย บางกลุ่มยากจน (2) ความเหลื่อมล้ำด้านสังคม เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในโครงสร้างทางสังคมที่กำหนดให้คนในสังคมไม่เท่าเทียมกัน เช่น การจัดช่วงชั้นของสังคม ความแตกต่างทางเพศ เชื้อชาติ อายุ ความไม่สมประกอบทางร่างกาย และสถานภาพของบุคคล เป็นต้น และ (3) ความเหลื่อมล้ำทาง

ด้านการเมืองเป็นการมองที่ปรากฏการณ์อำนาจทางการเมือง โดยมองว่าคนกลุ่มหนึ่งในสังคมไร้สิทธิ ไร้เสียง การเข้าไม่ถึงสิทธิทางการเมืองหรือมีสิทธิน้อยกว่าคนกลุ่มอื่นในสังคม ความเหลื่อมล้ำเช่นนี้เกิดขึ้นได้ในสังคมระดับชนชั้นที่มีอำนาจมากกว่า หรือมีสิทธิพิเศษเหนือกว่า หรือเข้าถึงทรัพยากรและบริการต่างๆ ได้มากกว่าผู้อื่น ซึ่งเป็นผลมาจากการที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมทางการเมืองและการมีอำนาจต่อรองทางการเมืองน้อยกว่ากลุ่มชนชั้นอื่นๆ และสอดคล้องกับตัวชี้วัดปรากฏการณ์ความเหลื่อมล้ำของสมชัย จิตสุชน (2558) ที่กล่าวว่า "...การก่อตัวเพิ่มขึ้นของความเหลื่อมล้ำในสังคมนั้นมีบริบทหรือแหล่งที่มาจากความเป็นโลกาภิวัตน์, การปฏิรูประเบียบทางเศรษฐกิจ, โครงสร้างของสถาบันครอบครัวที่ปรับเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ และความเหลื่อมล้ำที่เพิ่มขึ้นตามผลตอบแทนของทุนและการกระจายรายได้ของไทย สำหรับตัวบ่งชี้ถึงความเหลื่อมล้ำนั้นสามารถวัดได้ด้วยค่าสัมประสิทธิ์จีนิ (GINI Coefficient) และปัจจัยที่ส่งผลต่อความเหลื่อมล้ำประกอบด้วยโครงสร้างและอำนาจทางการเมืองการคอร์รัปชัน และคุณภาพของภาครัฐ..." จากการอธิบายถึงบริบทของปรากฏการณ์ความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้นในสังคมไทยของนักวิชาการดังกล่าวสะท้อนให้เห็นได้ว่าเมื่อเกิดความเหลื่อมล้ำทางสังคมที่หลากหลายก็จะนำมาสู่การสร้าง ความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจในรูปแบบต่างๆ ระหว่างชนชั้นสูง ชนชั้นกลาง ชนชั้นรากหญ้า และชนชายขอบ พร้อมทั้งจะมีการเชื่อมโยงแบบลูกโซ่มาสู่ความเหลื่อมล้ำในการมีส่วนร่วมทางการเมืองระดับชาติ ระดับท้องถิ่น และระดับชุมชน ปัญหาความเหลื่อมล้ำดังกล่าวยังคงเป็นปัญหาใหญ่ระดับชาติที่กระทบต่อทุกภาคส่วนของสังคม

ว่าด้วยสิทธิ เสรีภาพ ความเสมอภาค และความยุติธรรม

มวลมนุษยชาติมักจะเรียกร้องความเสมอภาคกันอยู่เสมอๆ และมักจะพิจารณาจากบริบทภายในของตนเองเป็นที่ตั้งเสียส่วนใหญ่ ดังนั้น การเอาตัวเองหรือผลประโยชน์ของตัวเองเป็นหลัก จึงมักจะมองเห็นแต่ความได้เปรียบ (Advantage) ความเสียเปรียบ (Disadvantage) ของตัวเองมาก่อนคนอื่นและอย่างอื่นเสมอ แต่ถ้าเมื่อไรที่ตนหรือกลุ่มของตนเป็นฝ่ายได้เปรียบ ก็จะมองเห็นและกล่าวอ้างถึงเหตุผลต่างๆ นานา (ทั้งเรื่องจริงและการปั้นแต่งเรื่องขึ้นมา) ว่าสิ่งนั้นเป็นความเสมอภาคแล้วหรือมีความยุติธรรมดีแล้ว ความเสมอภาคจึงเป็นเรื่องที่คนเราเห็นไม่ตรงกันในสถานการณ์ต่างๆ ความเสมอภาคจึงเป็นมโนทัศน์ขั้นพื้นฐานมากที่สุดเรื่องหนึ่ง ดังนั้น ประเด็นเรื่องสิทธิ เสรีภาพ ความเสมอภาค และความยุติธรรม ไม่ว่าเราจะกล่าวถึงในมิติทางด้านการเมืองหรือทางเศรษฐกิจก็ตาม คนทั่วไปมักจะตีความที่สับสนกันระหว่างคำว่า “เสมอภาค” กับคำว่า “เหมือนกัน” กล่าวคือการมีความคิดที่ว่าการรับรองความเสมอภาคของมนุษย์เท่ากับการทำให้มนุษย์ทุกคนเท่ากัน จนมักมีข้อถกเถียงว่า “ความเสมอภาคไม่มีทางเป็นไปได้” ดังนั้น ผู้วิจัยมองว่าสังคมควรทำความเข้าใจ (ทางวิชาการ) เบื้องต้นร่วมกันว่า “หลักการของความเสมอภาคไม่ได้เรียกร้องให้มนุษย์ทุกคนต้องเหมือนกันทั้งหมด เพราะมนุษย์ย่อมมีความแตกต่างกันเป็นธรรมดา ทั้งโดยชาติพันธุ์ รูปร่าง ผิวพรรณ เพศ สภาพ บุคลิกภาพ ความคิด ความเชื่อ ศาสนา วัฒนธรรม และอื่นๆ แต่ในความแตกต่างเหล่านั้นก็ไม่ได้เป็นเหตุเป็นผลที่ทำให้มนุษย์ต้องไม่เสมอภาคกันเพราะเหตุผลของความเสมอภาคเสมอทุกเรื่องไป” หลักความเสมอภาคเมื่อพิจารณาจากบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ใน

ที่นี้ผู้วิจัยแยกประเภทของหลักความเสมอภาคออกเป็น 2 ประเด็นหลัก คือ (1) หลักความเสมอภาคทั่วไป ซึ่งเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลทุกคนที่อาจกล่าวอ้างกับการกระทำใดๆ ของรัฐได้ หากเรื่องนั้นมีได้มีการกำหนดไว้ในหลักความเสมอภาคเฉพาะเรื่อง แต่ถ้าหากเรื่องใดมีหลักความเสมอภาคเฉพาะเรื่องที่กำหนดไว้แล้วก็ให้พิจารณาไปตามหลักความเสมอภาคเฉพาะเรื่องนั้นๆ และ (2) หลักความเสมอภาคเฉพาะเรื่อง กล่าวคือเป็นหลักความเสมอภาคที่ใช้เฉพาะภายในขอบเขตของเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นการเฉพาะเท่านั้น เช่น หลักความเสมอภาคเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับความเป็นเพศชายและเพศหญิง เป็นต้น

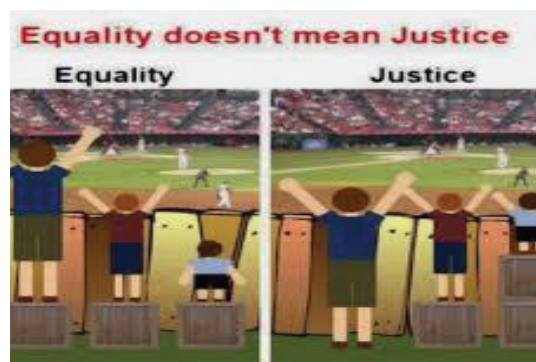
สำหรับประเด็นของหลักสิทธิและเสรีภาพ ตามรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช 2560 (มาตรา 25) สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย นอกจากที่บัญญัติคุ้มครองไว้เป็นการเฉพาะในรัฐธรรมนูญแล้ว การใดที่มีได้ห้ามหรือจำกัดไว้ในรัฐธรรมนูญหรือในกฎหมายอื่น บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพที่จะทำการนั้นได้ และได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ การคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทยตามรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช 2560 ได้แบ่งออกเป็น 12 ด้าน คือ (1) การใช้อำนาจโดยองค์กรของรัฐ (2) ความเสมอภาค (3) สิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคล (4) สิทธิในกระบวนการยุติธรรม (5) สิทธิในทรัพย์สิน (6) สิทธิและเสรีภาพในการประกอบอาชีพ (7) เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของบุคคลและสื่อมวลชน (8) สิทธิและเสรีภาพในการศึกษา (9) สิทธิในการได้รับบริการสาธารณสุขและสวัสดิการจากรัฐ (10) สิทธิในข้อมูลข่าวสารและการร้องเรียน (11) เสรีภาพในการชุมนุมและการสมาคม และ (12) สิทธิชุมชนและการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช 2560 (มาตรา 26)

การตรากฎหมายที่มีผลเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่รัฐธรรมนูญมิได้บัญญัติเงื่อนไขไว้ กฎหมายดังกล่าวต้องไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ และจะกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลมิได้ รวมทั้งจะต้องระบุถึงเหตุผลของความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพไว้ด้วย ต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง

ภริชญา วีระสุโข (2562) อธิบายว่า หากเราพิจารณาและเปรียบเทียบหลักสิทธิเสรีภาพ ความเสมอภาค และความยุติธรรมตามแนวคิดอรรถประโยชน์นิยม (Utilitarianism) ของ John Stuart Mill ก็จะสามารถถึงการให้เสรีภาพของปัจเจกบุคคลมีความสำคัญเป็นอันดับสองรองจากผลประโยชน์ของประชาชนส่วนใหญ่ทันที ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ John Rawls (1971) ในหนังสือ "A Theory of Justice" ที่มองว่ากฎหมายและสถาบันทางสังคมไม่ควรให้ผลประโยชน์กับคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งบนต้นทุนของคนกลุ่มอื่นๆ บนฐานธรรมชาติ และบนฐานะทางสังคมที่แตกต่างกัน พร้อมทั้งขยายความยกตัวอย่างกรณีศึกษา (Case Study) ที่มีมาอย่างยาวนานเกี่ยวกับมุมมอง เรื่อง "เด็ก 3 คน" กับ "กล่อง 3 ใบ" ที่จะช่วยให้เด็กสามารถมองเห็นเกมการแข่งขันกีฬาได้ แต่เนื่องจากหลักธรรมชาติที่เด็กแต่ละคนมีความสูงไม่เท่าเทียมกัน กล่าวคือ เด็กคนที่ 1 สูงมากจนไม่ต้องอาศัยกล่องก็สามารถมองเห็นการแข่งขันเกมการแข่งขันกีฬาได้อย่างสะดวกโดยไม่ต้องอาศัยกล่องมาเพิ่มความสูง ซึ่งเรียกว่า "คนที่มิดำมต่อ" ในขณะที่เด็กคนที่ 2 ต้องการกล่องเพียงใบเดียวก็จะสามารถมองเห็นการแข่งขันกีฬา

ได้ และเด็กคนที่ 3 มีความต้องการกล่องมากกว่า 1 ใบ จึงจะสามารถมองเห็นเกมการแข่งขันกีฬาได้อย่างเท่าเทียมกับเด็กคนที่ 1 และเด็กคนที่ 2 กรณีศึกษานี้ สะท้อนให้เห็นถึงการให้ที่แสดงถึงความเหลื่อมล้ำทางสังคมแล้วยังเปรียบเสมือนการตอกย้ำฐานะทางสังคมด้วย กล่าวคือหากให้กล่องคนละ 1 ใบกับเด็กทั้ง 3 คนอย่างเท่ากันทั้งหมด แต่ผลที่ตามมาคือเด็กคนที่ 3 จะไม่สามารถมองเห็นเกมการแข่งขันกีฬาได้เหมือนกับเด็กคนที่ 1 และเด็กคนที่ 2 (เพราะการได้รับที่ไม่เพียงพอต่อสถานการณ์ของความจำเป็น) และหากเราคิดว่า เป็นความยุติธรรมแล้วเพราะการได้รับอย่างเท่าเทียมกันโดยที่ไม่พิจารณาเงื่อนไขด้านอื่นๆ มาประกอบการตัดสินใจ ความเหลื่อมล้ำก็ยังคงปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนในทางตรงกันหากมอบกล่องให้เด็กคนที่ 2 จำนวน 1 กล่อง และเด็กคนที่ 3 จำนวน 2 กล่อง โดยนำกล่องใบที่เป็นสิทธิของเด็กคนที่ 1 (ซึ่งมีความสูงเพียงพอและไม่ต้องใช้กล่องในการชมเกมการแข่งขันกีฬา) เด็กทั้ง 3 คน ก็จะสามารถชมเกมการแข่งขันกีฬาได้อย่างเท่าเทียมกัน และความเท่าเทียมกันในการชมเกมการแข่งขันกีฬาก็เกิดขึ้นกับเด็กทั้ง 3 คน (ถึงแม้เด็กคนที่ 1 จะขาดสิทธิและความเสมอภาคในการได้กล่อง 1 ใบ ตามสิทธิที่พึงมีของตนเองก็ตาม)

ภาพที่ 1 การเปรียบเทียบหลักความเสมอภาคและความยุติธรรม

อนึ่ง สำหรับประเด็นการจัดการเรื่องเท่าเทียม ความเสมอภาค และความยุติธรรมนั้น ผู้วิจัยมองว่ารัฐจำเป็นต้องเข้าใจบริบทของสภาพแวดล้อมและธรรมชาติในเรื่องนั้นๆ ภายใต้ระบบการเมืองการปกครองและไม่ละเลยกฎหมายเชิงกลไกแบบวิทยาศาสตร์ในสมัยใหม่ที่ต้องการความแน่นอน ความคงเส้นคงวา และสามารถที่จะคาดหวังถึงผลที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ขณะเดียวกันก็เป็นการสร้างความมั่นใจในการอยู่ในสังคมภายใต้ระบบการเมืองการปกครองได้ ดังนั้น รัฐจึงต้องทำให้กระบวนการยุติธรรมเข้าสู่ระบบที่พัฒนาร่วมกันเคียงคู่ไปกับระบบเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง และวัฒนธรรมของสังคมอย่างเป็นรูปธรรม

กระบวนการผลิตซ้ำความเหลื่อมล้ำทางการเมืองของไทย

กระบวนการผลิตซ้ำความเหลื่อมล้ำทางการเมืองของไทยมีความเชื่อมโยงแบบแนบแน่นกับวงจรอุบาทว์ทางการเมืองของไทยอย่างต่อเนื่องซึ่งสอดคล้องกับ ทวี สุรฤทธิกุล (2562) ที่อธิบายว่า วงจรการเมืองของไทยที่มี “ประชาธิปไตย” สลับกับ “เผด็จการ” หรือ “การเลือกตั้ง” สลับกับ “รัฐประหาร” เป็นวงจรหลักอันหนึ่ง เมื่ออ้างถึงตำราทางรัฐศาสตร์หรือวาทกรรมทางการเมืองก็มักจะกล่าวอ้างในทำนองที่ว่า “ก็เป็นเพราะนักการเมืองที่มาจาก การเลือกตั้งที่พอได้รับเลือกตั้งเข้ามาแล้วก็ทำหน้าที่ได้ไม่ดี คอร์รัปชัน คดโกงบ้านเมือง คดโกงประชาชน ดังนั้น กองทัพหรือผู้นำทางทหารก็จำเป็นต้องเข้ามาทำรัฐประหาร ยึดอำนาจเพื่อยุติพฤติกรรมอันเลวร้ายจากนักการเมืองและคืนอำนาจอธิปไตยสู่ประชาชน” แต่ก็มีคนอีกกลุ่มหนึ่งมักจะกล่าวโทษและย้อนแย้งว่า “กองทัพและผู้นำทางทหารเองต่างก็คอยจ้องที่จะยึดอำนาจทางการเมืองจากประชาชนตลอดเวลาอยู่แล้ว โดยการกล่าวอ้างถึง

สาเหตุของศักดิ์ศรีของกองทัพที่ถูกกดทับหรือถูกบั่นทอนลงบ้าง การสร้างความวุ่นวายในบ้านเมืองของกลุ่มผลประโยชน์ในรูปแบบต่างๆ บ้าง และความไร้ประสิทธิภาพของรัฐบาลหรือนักการเมืองที่มาจาก การเลือกตั้งในการแก้ไขปัญหาบ้าง รวมทั้งข้ออ้างในประเด็นอื่นๆ ที่เอื้อต่อการสร้างฐานอำนาจทางการเมืองของตน เป็นต้น โดยที่เหตุผลของกองทัพและผู้นำทหารก็คือการรัฐประหารครั้งแล้วครั้งเล่าก็เพื่อให้ตนเองและกลุ่มของตนเองได้เข้ามาเป็นผู้ปกครองเสียเองมากกว่าที่จะมองเห็นประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก

ผู้วิจัยมีมุมมองว่า บทบาทของทหารและกองทัพในประเทศไทยที่ยังไม่มีความเป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์อย่างแท้จริง เมื่อหากย้อนพิจารณาจากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ส่วนมากกองทัพมักจะเริ่มต้นด้วยการสร้างภารกิจสำคัญด้านความมั่นคงและการมีหน้าที่หลักในการรักษาความมั่นคง การค้าจุนให้บางรัฐบาลมั่นคงหรือการเป็นผู้คุ้มกัน (Bodyguard) ให้กับบางรัฐบาล แต่ถ้าเมื่อใดที่กองทัพและผู้นำทางทหารเห็นว่ารัฐบาลได้ก้าวล่วงศักดิ์ศรีของกองทัพ การตัดทอนงบประมาณของกองทัพ หรือการบริหารที่ล้มเหลวของบางรัฐบาล เช่น ความล้มเหลวในการตอบสนองความต้องการ การจัดรัฐสวัสดิการ การดูแลประชาชนของรัฐบาล หรือเกิดความขัดแย้งทางสังคมอย่างรุนแรง กองทัพและผู้นำทางทหารก็จะฉวยโอกาสเข้ามาเป็นผู้ปกครองเสียเองโดยการรัฐประหารหรือยึดอำนาจทันที ในทำนองเดียวกันหากทหารรุ่นพี่ล้มเหลวในการสร้างฐานอำนาจทางการเมือง แม้ว่าจะในระยะแรกจะสามารถบริหารจัดการบ้านเมืองให้สงบเรียบร้อยได้ก็ตาม แต่ในเมื่อบ้านเมืองได้หวนกลับคืนมาสู่ความวุ่นวายและความขัดแย้งทางการเมืองกันอีกครั้ง กองทัพและผู้นำทหารรุ่นต่อมาก็จะเข้ามาผลิตซ้ำ (Reproduction) และ

สร้างอำนาจขึ้นมาใหม่โดยการทำ “รัฐประหาร” เพื่อ “แก้ไขสถานการณ์ความวุ่นวาย” และ “การสร้างฐานอำนาจทางการเมืองใหม่อีกรอบ” ซึ่งนับว่าเป็นวัฏจักรแบบซ้ำแล้วซ้ำเล่าที่เรียกกันแบบภาษาชาวบ้านว่า “ประวัติศาสตร์ซ้ำรอย” นั้นเอง ซึ่งสอดคล้องกับ ทวี สุรฤทธิกุล (2562) ที่ได้กล่าวแบบสรุปเป็น วาทะทางวิชาการว่า “...ตราบเท่าที่ทหารยังเป็นองค์กรเดียวที่มีความเข้มแข็งที่สุดในสังคมและการเมืองของประเทศนั้น ทหารก็จะยังคงเข้ามาแทรกแซงทางการเมืองได้โดยตลอด จนกว่าในประเทศนั้นจะมีการก่อตั้งองค์กรอื่น โดยเฉพาะองค์กรภาคประชาชนซึ่งเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยที่แท้จริง เข้ามารับมือกับอำนาจในการปกครองนี้ไปดำเนินการด้วยตนเองได้...”

จากการศึกษาประวัติศาสตร์ หลักฐาน และวรรณกรรมด้านการเมืองการปกครองของไทย ผู้วิจัยค้นพบว่า กองทัพและผู้นำทางทหารในทุกยุคทุกสมัยต่างก็มีความพยายามอย่างยิ่งที่จะสร้าง “การเมืองใหม่แบบทหาร” โดยพยายามที่จะลบภาพลักษณ์จอมเผด็จการทางทหารนั้นให้เบาบางลงไปจากสายตาของประชาชนด้วยกลยุทธ์ต่างๆ เช่น ในสมัย จอมพล ป. พิบูลสงคราม หลังจากการทำรัฐประหาร ในปี 2490 แล้วก็พยายามที่จะให้มีระบบรัฐสภา (แบบทหาร) ที่เข้มแข็งเกิดขึ้นให้ได้ โดยมีการร่างรัฐธรรมนูญใหม่ถึง 2 ฉบับ จัดให้มีการเลือกตั้งในวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2500 และในกรณีของ จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ก็เช่นเดียวกัน ได้จัดให้มีคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญขึ้นใน พ.ศ. 2502 แต่การดำเนินการยังไม่เสร็จสมบูรณ์ก็ได้ถึงแก่อสัญกรรมลงเสียก่อน จากนั้น จอมพลถนอม กิตติขจร ก็ได้สืบทอดอำนาจและดำเนินการให้มีการร่างรัฐธรรมนูญต่อมาจนมาเสร็จในปี 2511 และมีการเลือกตั้งในปีต่อมา แต่ด้วยระบบและกลไกของรัฐสภา (แบบทหาร) ที่วางไว้ในรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2511 ไม่ได้

เป็นไปตามแนวคิดและแผนการที่กลุ่มทหารคาดการณ์เอาไว้ จนในที่สุดปี 2514 จอมพลถนอม กิตติขจร ก็ทำรัฐประหารรัฐบาลของตนเองเพื่อล้มล้างระบบรัฐสภา (แบบทหาร) ที่ตนสร้างขึ้นมา ซึ่งเป็นเรื่องแปลกประหลาดทางการเมืองต่อสายตาของชาวโลกมากที่เป็นการปล้นอำนาจของตนเองหรือยึดอำนาจทางการเมืองของตนเองแล้วกลับมามอบอำนาจทางการเมืองนั้นให้กับตัวเองใหม่อีกรอบหนึ่ง จากตัวอย่างของความพยายามของกองทัพหรือผู้นำทางทหารที่จะสร้าง “การเมืองใหม่แบบทหาร” ก็ยังคงวนเวียนและปรากฏให้เห็นอยู่จนถึงปัจจุบันนี้ (พ.ศ. 2563) ไม่ว่าจะเป็นปรากฏการณ์ทางการเมือง คือ (1) รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2521 ของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน (2) รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2534 ของคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ (รสช.) และ (3) รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2560 ของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ซึ่งประเด็นดังกล่าวได้สอดคล้องกับมุมมองแนวคิดด้านการผลิตซ้ำความเหลื่อมล้ำทางการเมืองไทยของ นิธิ เอียวศรีวงศ์ (2562) ที่กล่าวว่า “...นำประหลาดที่ในเมืองไทยคณะรัฐประหารต่างๆ ซึ่งยึดอำนาจแล้วอ้างว่าจะลดความเหลื่อมล้ำหรือปลดปล่อยจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง แต่กลับทำลายอำนาจการต่อรองทางการเมืองของประชาชนส่วนใหญ่ลงเสีย ดังนั้น จึงไม่เคยมีรัฐประหารชุดใดประสบความสำเร็จในการลดความเหลื่อมล้ำลงเลย แม้แต่คณะรัฐประหารที่ถือกันว่าประสบความสำเร็จที่สุด คือคณะของสฤษดิ์ ธนะรัชต์ สามารถทำให้รายได้ประชาชาติเพิ่มขึ้น แต่ความเหลื่อมล้ำก็คงยังดำรงอยู่และอาจจะมากขึ้นด้วย เพราะคนจนซึ่งเคยมีรายได้จากธรรมชาติรอบตัว กลับถูกริบเอาไปให้คนรวยใช้ เหลือรายได้อยู่ทางเดียวคือค่าจ้าง ซึ่งถึงแม้จะมีเพิ่มขึ้นก็ตาม แต่ก็ต้องหมดไปกับค่าครองชีพ...” จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า วัฏจักรของกระบวนการสร้างฐานอำนาจของ

กองทัพและกระบวนการช่วงชิงอำนาจทางการเมืองระหว่างกองทัพกับนักการเมือง หรือการเอื้อผลประโยชน์ทางการเมืองร่วมกันระหว่างนักการเมืองกับกองทัพยังคงเวียนแบบเดิมๆ เหมือนปูโต่ขอบกระดิ่ง วนไปเวียนมาที่เดิม

บทสรุป

ประเด็นข้อถกเถียงทางวิชาการและทางทฤษฎีต่อกระบวนการผลิตซ้ำความเหลื่อมล้ำทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของไทย ดังนี้

ปัจจุบันไทยนับว่ายังมีปัญหาด้านการพัฒนาประชาธิปไตยอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ เพราะนับตั้งแต่ประเทศไทยได้เปลี่ยนแปลงระบอบการเมืองการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ มาเป็นระบอบประชาธิปไตย ตั้งแต่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2475 กระบวนการพัฒนาทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยยังไม่มีความสำเร็จก้าวหน้าเท่าที่ควรมากนัก จากการศึกษาในประเด็นนี้ ผู้วิจัยพบว่า ได้มีการกล่าวถึงเหตุผลของการไม่พัฒนาทางการเมืองของไทยไว้หลายประเด็น เช่น ประชาชนในประเทศส่วนใหญ่ยังยึดติดอยู่กับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบสมัยดั้งเดิม ประชาชนยังขาดความสนใจในด้านการเมืองอย่างแท้จริงหรือถึงแม้จะมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างแท้จริงก็ยังถูกกดทับจากรัฐและการบังคับใช้กฎหมายบางมาตราของผู้นำ ประชาชนยังขาดการศึกษาเกี่ยวกับระบบการเมืองอย่างแท้จริง ประชาชนยังขาดการศึกษาในระดับที่จะเรียนรู้และเข้าใจระบบการเมืองอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการเบื่อหน่ายต่อระบบการเมืองและพฤติกรรมทางการเมือง เป็นต้น

จากการสืบค้นถึงปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการเมือง โดยภาพรวม พบว่า บรรดาปัญหาความเหลื่อมล้ำในประเด็นต่างๆ เช่น ความ

เหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษา เป็นต้น เป็นปัญหาที่มีความเชื่อมโยงมาจากระบบภาวะการณ์ของความเหลื่อมล้ำทางการเมืองโดยตรง โดยที่ผู้นำที่มีอำนาจทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมที่ไม่ยอมดำเนินการตามครรลองของระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐและการมีส่วนร่วมทางการเมืองยังคงถูกกดทับด้วยอำนาจแฝงอยู่หลายรูปแบบและหลายวิธีการ ระบบการเมืองไทยยังคงอยู่ภายใต้ “ระบอบเผด็จการรัฐประหาร” กับ “ระบอบเผด็จการผ่านรัฐสภา” โดยการใช้รัฐธรรมนูญและการเลือกตั้งเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างความเหลื่อมล้ำในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งการเอื้อผลประโยชน์ให้กับนักธุรกิจรายใหญ่ และการไร้จริยธรรมทางการเมืองของนักการเมือง ทั้งๆ ที่ประเทศไทยมีการปกครองในระบอบประชาธิปไตย มีรัฐธรรมนูญทุกฉบับที่ชี้ชัดถึงความมีอิสรภาพ เสรีภาพ ความเสมอภาคและความยุติธรรมก็ตาม ส่วนประเด็นความเหลื่อมล้ำทางการเมืองของไทยในรูปแบบต่างๆ ส่วนมากมีสาเหตุหลักมาจากบริบทของ (1) ความเหลื่อมล้ำทางการเมืองในระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่แสดงผ่านชนชั้นผู้นำทางการเมืองและผู้นำในกองทัพ (2) ความไม่เสมอภาคทางการเมืองของไทยเป็นปรากฏการณ์ที่มาจากผู้มีอำนาจทางการเมืองใช้พลังอำนาจในการกดทับฝ่ายตรงข้ามและประชาชนอย่างต่อเนื่องจากอดีตจนถึงปัจจุบัน (3) การไม่มีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างแท้จริงของประชาชนเกิดขึ้นจากความเบื่อหน่ายในพฤติกรรมการคอร์ปชั่นของรัฐบาลและนักการเมือง รวมทั้งบริบททางการเมืองของไทยที่ไม่เป็นไปตามครรลองของระบอบประชาธิปไตย และ (4) ระบบอุปถัมภ์และการเอื้อผลประโยชน์ต่อกันของนักการเมือง รวมทั้งการใช้กฎหมายและกลไกของรัฐเป็นเครื่องมือในการสร้างฐานอำนาจทางการเมืองให้กับพรรค

ตนเองของทุกรัฐบาลทั้งที่มาจาก การเลือกตั้ง และรัฐบาลที่มาจาก การทำรัฐประหาร ดังนั้น แนวคิด ทฤษฎี และหลักการทางการเมืองต่างๆ เช่น แนวคิดความเสมอภาค, แนวคิดเสรีนิยม, แนวคิดอรรถประโยชน์นิยม และแนวคิดระบอบประชาธิปไตย เป็นต้น ถึงแม้จะมีการนำมาประยุกต์ใช้ในการเมืองของไทยอย่างยาวนาน แล้วก็ตาม แต่ผลลัพธ์ทางการเมืองที่พึงประสงค์ ก็ยังไม่ปรากฏชัดอย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืน เหมือนกับประเทศต้นแบบการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

ในประเด็นนี้ ผู้เขียนเปรียบเทียบบริบททางการเมืองไทยว่า ประเทศในยุโรปบางประเทศ เช่น อังกฤษ ในอดีตเปรียบเหมือนผู้เจ็บป่วยด้วยโรคทางการเมือง หรือ “ระบอบการปกครอง” จึงได้นำยารักษาโรคยี่ห้อ “ประชาธิปไตย” เข้ามารักษาประเทศจนหายจากอาการป่วยทางการเมือง กล่าวคือประสบความสำเร็จทั้งวิธีการปฏิบัติและผลลัพธ์ทางการเมืองอันพึงประสงค์ ในทางตรงกันข้าม ประเทศไทยก็ได้เจ็บป่วยด้วยโรคทางการเมืองหรือ “ระบอบการปกครอง” เช่นเดียวกับประเทศอังกฤษ และประเทศไทยได้นำยารักษาโรคยี่ห้อ “ประชาธิปไตย” โดยคณะราษฎรในปี 2475 เข้ามารักษาโรคทางการเมืองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เช่นเดียวกับประเทศอังกฤษ แต่ผลลัพธ์กลับปรากฏว่า ไม่อาจสามารถรักษาโรคระบบการปกครองให้หายขาดได้ในประเทศไทย ทั้งๆ ที่ประเทศไทยกับอังกฤษเป็นโรคทางการเมืองเดียวกันและใช้ยารักษาขนานเดียวกัน แต่ผลลัพธ์กลับแตกต่างกันในทุกด้านอย่างสิ้นเชิงและกลับมีภาวะแทรกซ้อน (ทางการเมือง) ในรูปแบบอื่นๆ อีกเป็นจำนวนมาก อันหนึ่งจากการศึกษาประเด็นกระบวนการผลิตซ้ำความเหลื่อมล้ำทางการเมือง

เมืองของไทยแล้วนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ทางวิชาการ ผู้วิจัยได้ข้อค้นพบ (New Finding) ในประเด็นดังต่อไปนี้

1) บริบททางการเมืองของไทยจากอดีตถึงปัจจุบันจะมีรูปแบบ “ประชาธิปไตย” สลับกับ “เผด็จการ” หรือรูปแบบ “การเลือกตั้ง” สลับกับ “การรัฐประหาร” ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ทางการเมืองที่เป็นวัฏจักรแบบเดิมๆ ที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการสร้างระบอบประชาธิปไตยที่แท้จริง เช่น ในบริบททางการเมืองการปกครองของไทยมีการทำรัฐประหารของกองทัพหรือผู้นำทางทหาร จากอดีตจนถึงปัจจุบันที่มากถึง จำนวน 13 ครั้ง

2) บริบททางการเมืองของไทยจากอดีตถึงปัจจุบันเป็นการช่วงชิงและเอื้ออำนาจรัฐในรูปแบบต่างๆ ระหว่างนักการเมืองกับกองทัพหรือผู้นำทางทหาร ซึ่งถึงแม้ว่าจะเคยเป็นฝ่ายตรงข้ามทางการเมืองมาก่อนก็ตาม แต่ถ้าผลประโยชน์และอำนาจทางการเมืองตรงกันเมื่อใด ก็ย่อมเกิดความเป็นมิตรทางการเมืองในทันทีโดยไม่คำนึงถึงอุดมการณ์ทางการเมืองของตนและจุดยืนทางการเมืองของพรรค เช่น การปลด การย้าย ข้าราชการในกองทัพและข้าราชการพลเรือนที่ไม่เอื้อต่อนักการเมือง การเข้าสู่กระบวนการทางการเมืองของอดีตข้าราชการชั้นสูงในกองทัพ การเอื้อผลประโยชน์ระหว่างนักการเมืองกับกลุ่มผลประโยชน์ในรูปแบบต่างๆ เป็นต้น

3) บทบาทของกองทัพหรือผู้นำทางทหารของไทยมักจะมีเริ่มต้นจากมีหน้าที่หลักในการคุ้มครองเสถียรภาพหรือระดับประเทศและสร้างความมั่นคงให้กับบางรัฐบาลก่อนเป็นเบื้องต้น แต่หากเมื่อไรที่กองทัพหรือผู้นำทางทหารเห็นว่ารัฐบาลกำลังไร้ประสิทธิภาพในการบริหารประเทศและประชาชนมีความแตกแยกกันอย่างรุนแรงรวมทั้งได้รับการร้องขอจากประชาชนบางกลุ่มให้เข้ามาจับกุมความรุนแรงทางการเมือง กองทัพ

หรือผู้นำทางทหารก็พร้อมที่จะแสดงบทบาทเป็นฮีโร่ (Hero) จะเข้ามายึดอำนาจทางการเมืองพร้อมทั้งสถาปนาผู้นำกองทัพให้เป็นผู้ปกครอง (รัฐบาล) ทันทันทีแบบวิธีการลู่แก่อำนาจโดยไม่ฟังเสียงของประชาชนส่วนใหญ่ในประเทศ เช่น การทำรัฐประหารของกองทัพหรือผู้นำทางทหาร เป็นต้น

4) รัฐบาลที่มาจากการทหารส่วนมากพยายามที่จะสร้าง “การเมืองใหม่แบบทหาร” ขึ้นมา โดยพยายามที่จะลบภาพความเป็นเผด็จการของทหารให้หมดไปจากสายตาของประชาชนด้วยวิธีการและกลยุทธ์ต่างๆ ส่วนรูปแบบของกระบวนการสร้างการเมืองใหม่แบบทหารนั้น ก็มักจะพิจารณาจากอำนาจและผลประโยชน์ต้นเป็นที่ตั้ง การเอาผลประโยชน์ของผู้นำและกองทัพเป็นหลัก จะมองเห็นแต่ความได้เปรียบหรือความเสียเปรียบมาก่อนเสมอ ถ้าหากเมื่อไรที่เป็นฝ่ายได้เปรียบก็จะมองเห็นและสร้างเหตุผลต่างๆ นานา (ทั้งเรื่องจริงและการปั้นแต่งเรื่องขึ้นมา) ว่าสิ่งที่เห็นเช่นนั้นเป็นความเสมอภาคและเป็นความยุติธรรมทันที โดยการใช้อำนาจรัฐและกฎหมายเป็นเครื่องมือในการกดทับประชาชนไว้

5) รัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งหรือที่มาจากการรัฐประหารก็ตาม เมื่อก่อนที่ยังไม่เข้ามาบริหารประเทศมักจะปฏิเสธและต่อต้านรูปแบบและนโยบายของรัฐบาลชุดก่อนอย่างสุดโต่ง แต่เมื่อได้เข้ามาบริหารประเทศแล้วกับนำนโยบายของรัฐบาลที่ตนต่อต้านลงมาปฏิบัติเสียเองโดยการเปลี่ยนชื่อและปรับปรุงรูปแบบเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เปรียบเสมือนวาทะล้อเลียนทางการเมืองที่ว่า “คณะรัฐบาลเหล่าเก่า-ในขวดใหม่” ความเป็นประชาธิปไตยที่แท้จริง จริยธรรมทางการเมือง ความยุติธรรมทางสังคม ความเสมอภาคและเสรีภาพยังคงเกิดขึ้นได้ยากในระบบการเมืองของไทย トラบใดที่วัฏจักรทางการเมืองของไทยยังไม่

สามารถก้าวข้ามความไร้จริยธรรมทางการเมืองของนักการเมือง การรัฐประหารจากกองทัพ และความเหลื่อมล้ำทางการเมืองที่ผลิตออกมาซ้ำแล้วซ้ำเล่าในรูปแบบใหม่ๆ

6) รัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งหรือที่มาจากการทำรัฐประหารก็ตาม ในช่วงระยะแรกๆ ของการบริหารประเทศจะเป็นไปในลักษณะผู้ทรงศีล มุ่งขจัดทุกข์และจะบำรุงสุขให้เกิดกับประชาชนตามสัญญาที่เคยให้ไว้กับประชาชนเมื่อตอนหาเสียงเลือกตั้งหรือภายหลังจากการทำรัฐประหารสำเร็จ แต่หลังจากนั้นความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ทั้งที่เกิดขึ้นจากการกระทำและคำพูดก็จะมีปรากฏให้เห็นในรูปแบบต่างๆ เช่น การนำนโยบายประชานิยมที่ตนเคยตำหนิรัฐบาลก่อนหน้านั้น มาปรับปรุงใช้ใหม่โดยวิธีการเปลี่ยนชื่อและเปลี่ยนกลุ่มเป้าหมาย เป็นต้น

7) ในบางกรณีรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งหรือที่มาจากการทำรัฐประหารกลับเป็นผู้ผลิตซ้ำความเหลื่อมล้ำให้เกิดขึ้นเสียเอง เช่น การบังคับใช้กฎหมายบางมาตราอย่างเบ็ดเสร็จของรัฐบาล, การจัดทำบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ (บัตรคนจน, บัตรฉันทิพก) นับว่าเป็นการจัดกลุ่มทางสังคม การจัดแบ่งชนชั้นในสังคมไทยขึ้นเองของรัฐบาลโดยปราศจากการฟังความคิดเห็นของประชาชนหรือกลุ่มคนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง, การเลือกปฏิบัติระหว่างนักการเมืองหรือนายทุนกับชาวบ้านกรณีบุกรุกพื้นที่ป่าสงวน, การใช้อำนาจทางกฎหมายยุบพรรคการเมืองบางพรรค, การใช้อำนาจทางกฎหมายกับผู้ที่อยู่ฝ่ายตรงข้ามกับรัฐบาล และการเอื้อผลประโยชน์ให้กับนักการเมือง นักวิชาการที่เคยเป็นฝ่ายตรงข้ามแต่ได้ปรับเปลี่ยนมาอยู่ฝ่ายตน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

จากข้อมูลที่ค้นพบจากการศึกษา ค้นคว้า

ทางวิชาการ และการเสวนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ รวมถึงสัมมนาเชิงลึกนักการเมืองระดับชาติ และระดับท้องถิ่น นักวิชาการในมหาวิทยาลัย และปัญญาชนอิสระของผู้วิจัยแล้วนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ประเด็นแนวทางที่ส่งผลต่อการลดความเหลื่อมล้ำทางการเมือง โดยภาพรวม พบว่า การแก้ไขความเหลื่อมล้ำทางการเมืองได้อย่างยั่งยืน มีแนวทาง ดังนี้

แนวทางที่หนึ่ง คือ การทำให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง อย่างเข้มแข็ง และการที่ทุกภาคส่วนในสังคมให้ความเคารพ และไว้วางใจซึ่งกันและกัน และที่สำคัญรัฐบาลเอง ก็ต้องเปลี่ยนวาทะกรรมทางการเมืองให้มาเป็น กระบวนการบริหารประเทศในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมและเร่งด่วน

แนวทางที่สอง คือ ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้นในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษา

เป็นต้น รัฐบาลจะแก้ไขปัญหาได้ก็ต่อเมื่อรัฐบาลสามารถแก้ไขปัญหาคือความเหลื่อมล้ำทางการเมืองให้ได้อย่างเป็นรูปธรรมเสียก่อน เพราะปัญหาความเหลื่อมล้ำเหล่านั้นได้เชื่อมโยงมาจากบริบทของความเหลื่อมล้ำทางการเมือง หากสังคมไทยปราศจากวงจรอุบาทว์ทางการเมืองแบบเดิมๆ แล้วสร้างประชาธิปไตยแบบใหม่ที่เหมาะสมกับบริบทของความเป็นไทยให้เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม ความเหลื่อมล้ำในประเด็นต่างๆ จะบรรเทาลงไปได้เอง

แนวทางที่สาม คือ นักการเมืองระดับชาติ นักการเมืองระดับท้องถิ่น ผู้มีอำนาจทางการเมือง ผู้มีอำนาจทางเศรษฐกิจ กองทัพหรือผู้นำทางทหารจะต้องไม่สร้างความเหลื่อมล้ำขึ้นมาเสียเอง โดยวิธีการผลิตซ้ำวงจรอุบาทว์ทางการเมืองแบบเดิมๆ ให้ปรากฏออกมาในบริบททางการเมือง การปกครองของไทยอีกต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560.
 โกวิท งามสันต์. (2559). *การคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและการลดความเหลื่อมล้ำ*. การประชุมวิชาการ
 ยุทธศาสตร์, การวิจัยรายประเด็น, สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
 ทวี สุรฤทธิกุล. (2562). *การเมืองไทยยังไม่พ้นวงจรอุบาทว์*. <https://siamrath.co.th>. สืบค้นเมื่อวันที่ 15
 กันยายน 2562.
 นิธิ เอียวศรีวงศ์. (2562). *ความเหลื่อมล้ำทางการเมือง*. <https://www.matichon.co.th>. สืบค้นเมื่อวันที่ 15
 พฤษภาคม 2562
 บรรเจิด สิงคะเนติ. (2562). *เวทีสัมมนา “ลดช่องว่างเหลื่อมล้ำ ประชาชนต้องมีส่วนร่วม”* การประชุม
 สถาบันพระปกเกล้า ครั้งที่ 21 ประจำปี 2562 <https://www.komchadluek.net>. สืบค้นเมื่อวันที่
 15 พฤษภาคม 2562
 ภริชญา วีระสุโข. (2562). *แนวคิดอรรถประโยชน์นิยมและทฤษฎีความยุติธรรม*. [http://integrated
 sciences-sila.blogspot.com/2011/05/blog-post.html](http://integratedsciences-sila.blogspot.com/2011/05/blog-post.html) สืบค้นเมื่อวันที่ 15 กันยายน 2562.
 ภริชญา วีระสุโข. (2562). *Talisse, On Rawls A Liberal Theory of Justice and Justification*. [http://
 integratedsciences-sila.blogspot.com/2011/05/blog-post.html](http://integratedsciences-sila.blogspot.com/2011/05/blog-post.html). สืบค้นเมื่อวันที่ 15
 กันยายน 2562.

- วิจิต ฅ ป้อมเพชร. (2561). *ทำความเข้าใจความเหลื่อมล้ำ*. <https://www.prachachat.net>. สืบค้นเมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2562.
- ไพสิฐ พาณิชย์กุล. (2557). *ความเป็นธรรมทางสังคม*. โครงการพัฒนาความเป็นธรรมทางสังคมเพื่อสังคมสุขภาวะ, สถาบันวิจัยสังคม, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมชัย จิตสุชน. (2558). *ระเบิดเวลาหรือยากระตุ้นเศรษฐกิจ*. มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย
- Rawls, John. (1921). *A theory of justice.: A Liberal Theory of Justice and Justification*, p. 24.

การศึกษาแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการพ้นสภาพและติดตามผลการเรียนของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม

A Study of Guidelines for Prevention and Resolution of Termination of Student Status and Monitoring of Academic Performance of Undergraduate Student in the Higher Education Institution under the Office of the Higher Education Commission, Ministry of Higher Education, Science, Research and Innovation

สวัสดิ์ วิชระโกชน์¹
Sawat Wicharapote¹

Received: 29 March, 2020

Revised: 9 June 2020

Accepted: 25 June 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการพ้นสภาพของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และ 2) ศึกษาแนวทางการติดตามผลการเรียนของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีความเสี่ยงต่อการพ้นสภาพในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นสถาบันอุดมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม จำนวน 113 สถาบัน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ และแบบสัมภาษณ์ จำนวน 1 ฉบับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่และร้อยละ

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการพ้นสภาพของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม คือ มีระบบอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อแนะนำ ให้คำปรึกษา และดูแลนิสิตนักศึกษา ทั้งนี้ ในอนาคตสถาบันอุดมศึกษาควรพัฒนาระบบกลไกอาจารย์ที่ปรึกษาให้เป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพ

¹ นักวิชาการศึกษานายการพิเศษ กองทะเบียนและประมวลผล มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹ Educator, Senior Professional Level, Division of Registration Mahasarakham University

2. แนวทางการติดตามผลการเรียนของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีความเสี่ยงต่อการพ้นสภาพในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม คือ มีระบบอาจารย์ที่ปรึกษาและใช้ระบบสารสนเทศในการติดตามและดูแลนิสิตนักศึกษา ทั้งนี้ ในอนาคตสถาบันอุดมศึกษาควรพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อช่วยในการติดตามผลการศึกษาและให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหา, การพ้นสภาพ, การติดตามผลการเรียน, ระดับปริญญาตรี

Abstract

This study aims to 1) examine the guidelines for prevention and resolution of termination of student status of undergraduate student in the higher education institution under the office of the higher education commission, ministry of higher education, science, research and innovation and 2) study guidelines for monitoring of academic performance of an undergraduate student at risk of termination of student status in the higher education institution under the office of the higher education commission, ministry of higher education, science, research and innovation. The sample used in the research was 113 from the higher education institutions under the office of the higher education commission, ministry of higher education, science, research and innovation. The instrument used to collect data was a questionnaire and an interview form. The statistics used for data analysis are frequency and percentage.

The research results are as follows

1. A guidelines for prevention and resolution of termination of student status of undergraduate student in the higher education institution under the office of the higher education commission, ministry of higher education, science, research and innovation are having an advisor system advice, counsel, and supervise students. In order that, in the future, the higher education institution should develop the advisor system to be tangible and effective.

2. A study of guidelines for monitoring of academic performance of undergraduate student at risk of termination of student status in the higher education commission, ministry of higher education, science, research and innovation have an advisor system and use the information system to monitor and supervise students. Then in the future, the higher education institution ought to develop the information system in order to assist following up academic performance and advising students effectively.

Keywords: Guidelines for Prevention, Resolution of Termination of Student Status, Monitoring of Academic Performance, Undergraduate Student

บทนำ

การพ้นสภาพการเป็นนิสิตนักศึกษาหรือการออกกลางคันเป็นความสูญเสียเปล่าทางการศึกษาที่เกิดขึ้นภายในสถานศึกษาหรือมหาวิทยาลัย หากปัญหาดังกล่าวไม่ได้รับการแก้ไข จะส่งผลกระทบต่ออย่างกว้างขวางทั้งต่อนิสิตนักศึกษา ผู้ปกครอง ผู้เกี่ยวข้อง และมหาวิทยาลัย โดยสำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ (2553: 42) ได้สรุปความหมายของการออกกลางคันไว้ว่า ผู้เรียนที่ออกกลางคันโดยลาออกและพ้นสภาพการเป็นนักเรียนนักศึกษา เช่นเดียวกับสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2553: 18) ได้สรุปความหมายของการออกกลางคันไว้ว่า การที่นักเรียนถูกจำหน่ายชื่อออกจากสถานศึกษาในขณะที่ยังไม่สำเร็จการศึกษาโดยไม่ใช้สาเหตุอันเนื่องมาจากการย้ายสถานศึกษา และสวัสดี วิชระโกชน์ (2561: 53) ได้สรุปความหมายของการพ้นสภาพการเป็นนิสิตไว้ว่า การที่ผู้เรียนต้องออกจากสถานศึกษาก่อนการสำเร็จการศึกษาด้วยเหตุผลส่วนตัวหรือตามกฎระเบียบที่สถานศึกษากำหนด ซึ่งสาเหตุการพ้นสภาพการเป็นนิสิตนักศึกษาหรือการออกกลางคันมีสาเหตุหรือปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายกรณี โดยสาเหตุหลักมี 4 ส่วน ประกอบด้วย ส่วนของนิสิตนักศึกษา ส่วนของครอบครัว ส่วนของการเรียนการสอน และส่วนของสถาบันการศึกษา การดำเนินการแก้ไขปัญหาในแต่ละส่วน สถาบันการศึกษาที่มีส่วนสำคัญในการช่วยให้การดำเนินการมีระบบ มีความต่อเนื่อง มีความเชื่อมโยงกัน และสามารถแก้ไขปัญหาได้ตรงจุด ดังนั้น สถาบันการศึกษาจึงต้องศึกษา วิจัย และกำหนดแนวทางให้ชัดเจนเพื่อให้การพ้นสภาพหรือการออกกลางคันของนิสิตนักศึกษามีอัตราการลดลงและนิสิตนักศึกษาสามารถสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาตามที่กำหนด

การศึกษาแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการพ้นสภาพและติดตามผลการเรียนของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมในครั้งนี้เป็นการศึกษาเพื่อค้นหาแนวทางในการดำเนินการและเพื่อแก้ไขปัญหาการพ้นสภาพการเป็นนิสิต เนื่องจากมหาวิทยาลัยมหาสารคาม มีสภาพปัญหาและอัตราการพ้นสภาพการเป็นนิสิตระดับปริญญาตรีสูง โดยมีจำนวนนิสิตที่พ้นสภาพการเป็นนิสิตมากกว่า 3,000 คนต่อปีการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ของสวัสดี วิชระโกชน์ (2559: 449) ได้วิเคราะห์ผลการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2553-2557 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พบว่า อัตราส่วนจำนวนนิสิตที่พ้นสภาพต่อจำนวนนิสิตที่เข้าศึกษาต่ออยู่ในระดับสูง

ดังนั้น กองทะเบียนและประมวลผล มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ในฐานะเป็นหน่วยงานกลางในการบริหารจัดการทางวิชาการงานทะเบียนของมหาวิทยาลัย จึงเห็นความสำคัญในการดำเนินการเพื่อค้นหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการพ้นสภาพและการติดตามผลการเรียนของนิสิต โดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นเครื่องมือในการศึกษา ซึ่งเป็นการศึกษาข้อมูลจากสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ ผลจากการศึกษาในครั้งนี้ จะเป็นข้อมูลพื้นฐานและข้อมูลสำคัญเพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษา คณะ หน่วยงาน หรือผู้เกี่ยวข้องได้ทราบและพัฒนาระบบกลไกต่างๆ ให้สอดคล้องกับแนวทางดังกล่าวในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการพ้นสภาพและติดตามผลการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ทั้งยังสามารถช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา และดูแลนิสิตที่มีความเสี่ยงต่อการพ้นสภาพการเป็นนิสิต และมหาวิทยาลัย

สามารถแก้ไขปัญหาการพันสภาพการเป็นหนี้สินให้มีอัตราลดลงต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการพันสภาพของหนี้สินนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

2. เพื่อศึกษาแนวทางการติดตามผลการเรียนของหนี้สินนักศึกษาในระดับปริญญาตรีที่มีความเสี่ยงต่อการพันสภาพในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นสถาบันอุดมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จำนวน 159 สถาบัน ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. เว็บไซต์: 2561)

1.1 กลุ่มสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและกำกับของรัฐ (เดิมสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย) จำนวน 30 สถาบัน

1.2 กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล และสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ ที่ไม่อยู่ในข้อ 1.1 จำนวน 57 สถาบัน

1.3 กลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 72 สถาบัน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 113 สถาบัน โดยใช้สูตรของ Yamane'

กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณที่ทราบจำนวนประชากร และเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย ประกอบด้วย

2.1 กลุ่มสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและกำกับของรัฐ (ทบวงมหาวิทยาลัยเดิม) จำนวน 21 สถาบัน

2.2 กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล และสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ ที่ไม่อยู่ในข้อ 2.1 จำนวน 41 สถาบัน

2.3 กลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 51 สถาบัน

3. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์ จำนวน 5 สถาบัน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง โดยคัดเลือกจากสถาบันอุดมศึกษาที่มีแนวทางในการแก้ไขป้องกันและแก้ไขปัญหาการพันสภาพหรือมีแนวทางในการติดตามผลการเรียนของหนี้สินนักศึกษาในระดับปริญญาตรีที่มีความโดดเด่นหรือเป็นรูปธรรม ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรกลุ่มตัวอย่างครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ และแบบสัมภาษณ์ จำนวน 1 ฉบับ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ

ใช้สอบถามผู้แทนสถาบันอุดมศึกษา ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้น โดยมีเนื้อหาครอบคลุมข้อมูลที่ต้องการศึกษา โดยข้อคำถามที่สร้างขึ้นมี 2 ลักษณะ คือ ลักษณะเป็นแบบเลือก

รายการ และแบบปลายเปิด ผู้วิจัยจึงได้ทำการหาคุณภาพของแบบสอบถามด้วยการค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยการหาค่าเฉลี่ย พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00

2. แบบสัมภาษณ์ จำนวน 1 ฉบับ

ใช้สัมภาษณ์ผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาที่มีแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการพันสภาพหรือมีแนวทางการติดตามผลการเรียนของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่มีความโดดเด่นหรือเป็นรูปธรรม ซึ่งมีวิธีการในการสร้างแบบสัมภาษณ์เช่นเดียวกับการสร้างแบบสอบถาม และได้ทำการหาคุณภาพของแบบสัมภาษณ์ด้วยการค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยการหาค่าเฉลี่ย พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00

การจัดการกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษา โดยใช้วิธีการแจกแจงความถี่ และร้อยละ

1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นต่อแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการพันสภาพและการติดตามผลการเรียนของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยใช้วิธีการแจกแจงความถี่ ร้อยละ การสรุปผลและพรรณนาวิเคราะห์

2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ใช้วิธีการสรุปผลและพรรณนาวิเคราะห์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัย เพื่อหาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยการหาค่าเฉลี่ย

2. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

ผลการศึกษา

1. แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการพันสภาพของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ปรากฏดังนี้

1.1 กลุ่มสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ/กำกับของรัฐ (ทบวงมหาวิทยาลัย) มีวิธีการหรือการดำเนินการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนิสิตนักศึกษาในระดับปริญญาตรี คือ มีระบบอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อดำเนินการและพัฒนาคุณภาพชีวิต การปรับตัว การใช้ชีวิตในสังคม การให้คำปรึกษา การให้คำแนะนำ และรับฟังปัญหาของนิสิตนักศึกษา มีการแจ้งข้อมูลการเรียนของนิสิตนักศึกษาให้คณะและคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยเพื่อทราบและพิจารณากำหนดแนวทางในการดำเนินการ มีการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการดำเนินการทั้งในส่วนของนิสิตนักศึกษา อาจารย์และหน่วยงาน และมีการจัดกิจกรรม/โครงการเพื่อสนับสนุนการดำเนินการในระดับของคณะ

1.2 กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏและมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล มีวิธีการหรือการดำเนินการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนิสิตนักศึกษาในระดับปริญญาตรี คือ มีระบบอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อแนะนำและให้คำปรึกษา สามารถผ่อนผันค่าเล่าเรียนในแต่ละภาคเรียนได้ (ชำระเป็นงวดๆ ได้) และมีทุนการศึกษาให้นักศึกษา (ทุน กยศ. ทุนภาคใต้ ทุนคนพิการ ทุนให้เปล่าของมหาวิทยาลัย และทุนจากหน่วยงานต่างๆ)

1.3 กลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีวิธีการหรือการดำเนินการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนิสิตนักศึกษาในระดับปริญญาตรี คือ มีอาจารย์ที่ปรึกษาคอยดูแลและให้คำปรึกษา จัดหางานให้ทำระหว่างเรียน/หารายได้ระหว่างเรียน มีทุนการศึกษา/ทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา มีการผ่อนชำระค่าเล่าเรียน ให้ความรู้กับนักศึกษา/ปฐมนิเทศฝ่ายทะเบียนส่งจดหมายแจ้งเตือนนักศึกษาและผู้ปกครอง และมีการสอนวิชาปรับพื้นฐาน เช่น วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ หรือภาษาอังกฤษ และทำสื่อการสอนออนไลน์ เพื่อให้ นักศึกษาได้ทบทวน

ทั้งนี้ ในอนาคตสถาบันอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ส่วนใหญ่จะมีวิธีการหรือการดำเนินการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนิสิตนักศึกษาในระดับปริญญาตรี เพื่อช่วยเหลือและดูแลนิสิตนักศึกษา ด้วยวิธีการอื่นๆ เพิ่มเติม คือ ควรพัฒนาระบบกลไกอาจารย์ที่ปรึกษาในการดูแลนิสิตนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. แนวทางการติดตามผลการเรียนของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีความเสี่ยงต่อการผันสภาพในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ปรากฏดังนี้

2.1 กลุ่มสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ/กำกับของรัฐ (ทบวงมหาวิทยาลัย) มีระบบการติดตามผลการศึกษาของนิสิตนักศึกษาในระดับปริญญาตรี คือ มีการแจ้งผลการศึกษาผ่านระบบสารสนเทศ มีระบบอาจารย์ที่ปรึกษา คณะจะเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการติดตามดูแลนิสิตนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาจะทราบและติดตามผลการศึกษาของนิสิตนักศึกษาผ่านระบบ

เทคโนโลยีสารสนเทศ มีกระบวนการจัดส่งและแจ้งผลการศึกษาของนิสิตนักศึกษาไปยังผู้ปกครอง มีการแจ้งผลการศึกษาไปยังอาจารย์ที่ปรึกษา และมีการกำกับติดตามการดำเนินการจากผู้บริหาร

2.2 กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏและมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลมีระบบการติดตามผลการศึกษาของนิสิตนักศึกษาในระดับปริญญาตรี คือ มีระบบอาจารย์ที่ปรึกษา ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศควบคู่กับระบบอาจารย์ที่ปรึกษา การจัดพิมพ์ใบแสดงผลการเรียนเพื่อส่งให้ผู้ปกครอง และนักศึกษาสามารถดูผลการเรียนออนไลน์ผ่านระบบ

2.3 กลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีระบบการติดตามผลการศึกษาของนิสิตนักศึกษาในระดับปริญญาตรี คือ อาจารย์ที่ปรึกษาติดตามและดูแลนักศึกษา มีการแจ้งเตือนผ่านระบบสารสนเทศทะเบียน และมีระบบสารสนเทศที่สามารถแจ้งหรือส่งผลการเรียนให้อาจารย์ที่ปรึกษา

ทั้งนี้ ในอนาคตสถาบันอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ส่วนใหญ่จะมีกระบวนการติดตามผลการศึกษาของนิสิตนักศึกษาในระดับปริญญาตรี เพื่อช่วยเหลือและดูแลนิสิตนักศึกษา ด้วยวิธีการอื่นๆ เพิ่มเติม คือ ควรพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อช่วยในการติดตามผลการศึกษาและให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

อภิปรายผล

1. แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการผันสภาพของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงการอุดมศึกษา

วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ซึ่งผลจากการสังเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ คือ มีระบบอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อแนะนำ ให้คำปรึกษา และดูแลนิสิตนักศึกษา ทั้งนี้ ในอนาคตสถาบันอุดมศึกษาควรพัฒนาระบบกลไกอาจารย์ที่ปรึกษาให้เป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพ จากผลการวิจัยที่ปรากฏเช่นนี้ เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนหรือการจัดการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาจะกำหนดให้มีระบบอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นกลไกที่มีความสำคัญในการดูแล การให้คำปรึกษา การให้คำแนะนำ การให้การช่วยเหลือ หรือกิจกรรมด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดกับนิสิตนักศึกษาที่สุด ซึ่งนิสิตนักศึกษาได้พบอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นอาจารย์ท่านแรกในช่วงก่อนหรือช่วงเปิดภาคการศึกษา เพื่อให้คำแนะนำเกี่ยวกับการลงทะเบียนเรียน การเลือกรายวิชาเรียน การใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัย การทำกิจกรรม หรือด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้เรียนรู้ได้เข้าใจ และสามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามที่หลักสูตรกำหนดต่อไป และอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นบุคคลที่สามารถเข้าถึงนิสิตนักศึกษาได้อย่างใกล้ชิดและสามารถทราบพฤติกรรม ความสนใจ การเรียน หรือผลการเรียนของนิสิตนักศึกษาในที่ปรึกษาแต่ละคนได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ การดำเนินการของสถาบันอุดมศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ส่วนใหญ่มีทิศทางเป็นไปในแนวเดียวกัน สอดคล้องกับการศึกษาของกิตติพันธ์ บุญโตสิทธะกุล (2558: 31-32) ได้ศึกษาสาเหตุและแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผลการศึกษาพบว่า แนวทางการแก้ไขครูผู้สอนควรเอาใจใส่ให้ความเป็นกันเองและติดตามนักศึกษาที่มีความเสี่ยง เช่น ขาดเรียนบ่อย หรือมีผลการเรียนต่ำ พร้อมการประสานกับอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อหาสาเหตุ

และแนวทางในการแก้ไขปัญหา และสอดคล้องกับการสร้างจิตสำนึกให้นักศึกษารักและผูกพันกับอาจารย์และมหาวิทยาลัย เพื่อให้เกิดความรักและผูกพันกับองค์กร สอดคล้องกับผลการศึกษาของวลัญชพร ชวโรไสว (2560: 96-98) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ในการลงทะเบียนเรียนและการพ้นสภาพของนิสิตที่มีความเสี่ยงต่อการพ้นสภาพการเป็นนิสิตในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผลการศึกษาพบว่า แนวทางการพัฒนาการลงทะเบียนเรียนและการพ้นสภาพของนิสิตที่มีความเสี่ยงต่อการพ้นสภาพการเป็นนิสิตในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ควรพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษาให้ช่วยเหลือและแนะนำนิสิตในการลงทะเบียนเรียนและการพ้นสภาพของนิสิต สอดคล้องกับการศึกษาของสวัสดิ์ วิชะโรจน์ (2561: 113-115) ได้ศึกษาแนวทางการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาการพ้นสภาพการเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พบว่า มหาวิทยาลัยมหาสารคามควรพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เกี่ยวข้องให้เป็นรูปธรรมและมีแนวทางการดำเนินการที่ชัดเจน และกำหนดระบบกลไกการให้คำปรึกษาและติดตามผลการเรียนของนิสิตที่มีความเสี่ยงต่อการพ้นสภาพการเป็นนิสิต เพื่อให้มีการดำเนินการไปในทิศทางเดียวกัน และสอดคล้องกับ Meyer, Jasmin และ Strauß, Susanne (2019: 443-456) ได้ศึกษาอิทธิพลขององค์ประกอบทางเพศต่อการศึกษาก่อนพ้นสภาพของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา การรวมแบบจำลองคลาสสิกของ Tinto สำหรับการพ้นสภาพของนักศึกษากับการประเมินชนกลุ่มน้อยของ Kanter พบว่า การบูรณาการทางสังคมในแง่ของการติดต่อกับอาจารย์จะเป็นปัจจัยป้องกันสำหรับผู้หญิงและผู้ชายที่มีความผิดปกติทางเพศ ถือเป็นปัจจัยป้องกันที่จะช่วยหยุดยั้งการพ้นสภาพได้

2. แนวทางการติดตามผลการเรียนของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีความเสี่ยงต่อการผันสภาพในสถาบันอุดมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ซึ่งผลจากการสังเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ คือ มีระบบอาจารย์ที่ปรึกษาและใช้ระบบสารสนเทศในการติดตามและดูแลนิสิตนักศึกษา ทั้งนี้ ในอนาคตสถาบันอุดมศึกษาควรพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อช่วยในการติดตามผลการศึกษาและให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพ จากผลการวิจัยที่ปรากฏเช่นนี้ เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาจะดำเนินการควบคู่กับข้อมูลพื้นฐานหรือข้อมูลทางการศึกษา ผลการเรียนรู้หรือข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้องกับนิสิตนักศึกษาผ่านระบบสารสนเทศของมหาวิทยาลัย (ระบบทะเบียน) ทั้งนี้ คณะหรือหน่วยงานได้พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษาได้ดำเนินการดูแล ให้คำปรึกษา หรือติดตามผลการเรียนหรือติดตามนิสิตนักศึกษาในที่ปรึกษา หรือช่องทางอื่นๆ ที่อาจารย์ที่ปรึกษาสามารถดำเนินการตามบริบทและความสามารถเฉพาะบุคคล เพื่อให้การดูแลนิสิตนักศึกษามีประสิทธิภาพ ดังนั้น ระบบกลไกอาจารย์ที่ปรึกษาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องดำเนินการควบคู่กับการใช้ระบบสารสนเทศระบบงานทะเบียนหรือระบบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับนิสิตนักศึกษาเพื่อใช้เป็นช่องทางในการติดตามนิสิตนักศึกษาต่อไป ทั้งนี้ การดำเนินการของสถาบันอุดมศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ส่วนใหญ่มีทิศทางเป็นไปในแนวเดียวกัน สอดคล้องกับการศึกษาของกิตติพันธ์ บุญโตสิตระกูล (2558: 31-32) ได้ศึกษาสาเหตุและแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผลการศึกษาพบว่า แนวทางการแก้ไขครูผู้สอนควรเอาใจใส่

ให้ความเป็นกันเองและติดตามนักศึกษาที่มีความเสี่ยง เช่น ขาดเรียนบ่อย หรือมีผลการเรียนต่ำ พร้อมการประสานกับอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อหาสาเหตุและแนวทางในการแก้ไขปัญหา และสอดแทรกการสร้างจิตสำนึกให้นักศึกษารักและผูกพันกับอาจารย์และมหาวิทยาลัย เพื่อให้เกิดความรักและผูกพันกับองค์กร สอดคล้องกับการศึกษาของสวัสดิ์ วิชระโกษณ์ (2561: 113-115) ได้ศึกษาแนวทางการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาการผันสภาพการเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พบว่า มหาวิทยาลัยมหาสารคามควรพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เกี่ยวข้องให้เป็นรูปธรรมและมีแนวทางการดำเนินการที่ชัดเจนและมีกระบวนการติดตาม ดูแล และช่วยเหลือนิสิตอย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรม โดยมีแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการผันสภาพการเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี โดยมหาวิทยาลัยควรกำหนดระบบกลไกการให้คำปรึกษาและติดตามผลการเรียนของนิสิตที่มีความเสี่ยงต่อการผันสภาพการเป็นนิสิต เพื่อให้มีการดำเนินการไปในทิศทางเดียวกัน มีการแจ้งข้อมูลและรายชื่อนิสิตที่คาดว่าจะผันสภาพการเป็นนิสิตไปยังคณะ และหน่วยงาน เพื่อดำเนินการติดตามนิสิต กำหนดช่องทางในการตรวจสอบข้อมูลผลการเรียนของนิสิตผ่านระบบบริการการศึกษา โดยผู้ปกครองสามารถแจ้งความประสงค์การเข้าสู่ระบบมายังมหาวิทยาลัยเป็นรายบุคคล มีการแจ้งสถานะการผันสภาพการเป็นนิสิต การลาพักการเรียน และการลาออก ไปยังผู้ปกครองเพื่อรับทราบและหาแนวทางดูแลนิสิตร่วมกับมหาวิทยาลัย จัดทำข้อมูลการถาม-ตอบปัญหาหรือการดำเนินการในเรื่องวิชาการผ่านระบบบริการการศึกษาสำหรับนิสิต และมีการพัฒนาระบบฐานข้อมูลการจัดเก็บหมายเลขโทรศัพท์ของนิสิตที่เป็นปัจจุบัน เพื่อให้คณะ หน่วยงาน หรือผู้เกี่ยวข้องสามารถนำ

ไปใช้ได้ และสอดคล้องกับ Okagbare, Abel G. (2015: Abstract-A) ได้ศึกษามุมมองของผู้บริหารสถานศึกษาและนักการศึกษาเกี่ยวกับอัตราการคงอยู่ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน ผลของการวิจัยพบว่า การกำกับติดตามถือว่าเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออัตราการคงอยู่เช่นกัน

สรุป

1. แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการฟื้นฟูสภาพของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม คือ มีระบบอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อแนะนำ ให้คำปรึกษา และดูแลนิสิตนักศึกษา ทั้งนี้ ในอนาคตสถาบันอุดมศึกษาควรพัฒนาระบบกลไกอาจารย์ที่ปรึกษาให้เป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพ

2. แนวทางการติดตามผลการเรียนของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีความเสี่ยงต่อการฟื้นฟูสภาพในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม คือ มีระบบอาจารย์ที่ปรึกษาและใช้ระบบสารสนเทศในการติดตามและดูแลนิสิตนักศึกษา ทั้งนี้ ในอนาคตสถาบันอุดมศึกษาควรพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อช่วยในการติดตามผลการศึกษาและให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

จากผลการวิจัยพบว่า แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการฟื้นฟูสภาพและการติดตามผลการเรียนของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดสำนักงาน

คณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม คือ มีระบบอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อแนะนำ ให้คำปรึกษา และดูแลนิสิตนักศึกษา และการใช้ระบบสารสนเทศในการติดตามและดูแลนิสิตนักศึกษา ดังนั้น มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หน่วยงาน และผู้ที่เกี่ยวข้องควรนำผลการวิจัยไปดำเนินการ ดังนี้

1.1 มหาวิทยาลัยควรพัฒนาระบบกลไกอาจารย์ที่ปรึกษาให้เป็นรูปธรรม มีมาตรฐาน มีการแลกเปลี่ยนข้อมูล วิธีการ และกระบวนการที่เป็นประโยชน์ระหว่างหน่วยงานที่จัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ดำเนินการและสามารถให้คำปรึกษา แนะนำช่วยเหลือ หรือแก้ไขปัญหาด้านการเรียนและการฟื้นฟูสภาพให้กับนิสิต

1.2 มหาวิทยาลัยควรกำหนดนโยบายเพื่อให้หน่วยงานระดับคณะที่จัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี ได้กำหนดแนวทางในการติดตามผลการเรียนและให้คำปรึกษานิสิตที่มีความเสี่ยงต่อการฟื้นฟูสภาพการเป็นนิสิต

1.3 กองทะเบียนและประมวลผล ควรจัดทำข้อมูลพื้นฐานและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง และพัฒนาระบบสารสนเทศสนับสนุนการดำเนินการของหน่วยงานระดับคณะในการติดตามผลการเรียนหรือให้คำปรึกษานิสิต

1.4 อาจารย์ที่ปรึกษาควรพัฒนาระบบกลไกหรือวิธีการในการติดตามผลการเรียนของนิสิตในที่ปรึกษาและให้คำแนะนำนิสิตโดยตรงหรือผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศหรือช่องทางอื่นๆ เพื่อให้ นิสิตสามารถศึกษาเล่าเรียนอยู่ในระบบและสำเร็จการศึกษาได้ตามที่หลักสูตรกำหนด

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัย มหาวิทยาลัยมหาสารคามได้ข้อมูลพื้นฐานในการดำเนินการตามแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการ

พันธภาพและการติดตามผลการเรียนของนิสิต โดยการพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษาและพัฒนา ระบบสารสนเทศในการดูแลและให้คำแนะนำหรือ คำปรึกษานิสิต ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินการมีข้อมูล ที่สามารถตอบโจทย์ให้กับมหาวิทยาลัยได้อย่าง แท้จริงและการดำเนินการมีประสิทธิภาพ ควรมี การศึกษาหรือวิจัย ดังนี้

2.1 ควรมีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึก เกี่ยวกับผลการเรียน อัตราการคงอยู่ และอัตราการ พันสภาพการเป็นนิสิตของนิสิตทุกระดับและ ทุกระบบการศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการ วางแผน การบริหาร และการตัดสินใจของผู้บริหาร มหาวิทยาลัย

2.2 ควรพัฒนาระบบกลไกและระบบ สารสนเทศในการติดตามผลการเรียนและการให้ คำปรึกษานิสิตระดับปริญญาตรีที่มีความเสี่ยง

ต่อการพันสภาพการเป็นนิสิต

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยการส่งเสริม จากมหาวิทยาลัยมหาสารคามที่สนับสนุนทุน วิจัย ในส่วนของงบประมาณเงินรายได้ ประจำปี งบประมาณ พ.ศ. 2562 ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ เป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา ประเทพา รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและ นวัตกรรมการเรียนรู้ รองศาสตราจารย์ ดร. ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัย และพัฒนาศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ และ นางอรอนงค์ เมฆพรรณโอบาส ผู้อำนวยการ กองทะเบียนและประมวลผล ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ และเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- กิตติพันธ์ บุญโตสิตรสกุล. (2558). *การศึกษาสาเหตุและแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของ นักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร*. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- วัลัญชพร ชวาร์โรว. (2560). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ในการลงทะเบียนเรียนและการพัน สภาพของนิสิตที่มีความเสี่ยงต่อการพันสภาพการเป็นนิสิตในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัย มหาสารคาม*. รายงานการวิจัย. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สวัสดี วิชระโกชน์. (2561). *การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาการพันสภาพการ เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*. รายงานการวิจัย. มหาสารคาม: กอง ทะเบียนและประมวลผล สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สวัสดี วิชระโกชน์. (2559). *วิเคราะห์การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2553-2557 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*. รายงานการวิจัย. มหาสารคาม: กองทะเบียนและประมวลผล สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2561). *ประวัติสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา*. สืบค้น เมื่อวันที่ 30 กันยายน 2561. <<http://www.mua.or.th>>.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2553). *ข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2553- 2561)*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.

สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ. (2553). *มาตรฐานการอาชีวศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.

Okagbare, Abel G. (2015) "The Perceptions of School Administrators and Educators Concerning Student Retention in Private for Profit Universities," *Dissertation Abstracts International*. 77(02): Abstract-A.

Meyer, Jasmin and Strauß, Susanne. (2019) "The Influence of Gender Composition in a Field of Study on Students' Drop-out of Higher Education," *European Journal of Education*. 54(3): 443-456 ; September.

ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี 21st Century School Administrator's Skills Effect Professional Learning Communities Under The Office of Chanthaburi Primary Educational Service Area

สุนิสา แพทย์พิพัฒน์¹, ธีรังกูร วรบำรุงกุล²
Sunisa Paetpipat¹, Theerangkoon Warabamrungkul²

Received: 11 December 2019

Revised: 9 June 2020

Accepted: 25 July 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ในสถานศึกษา 2) ศึกษาระดับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 กับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา และ 4) สร้างสมการพยากรณ์ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี จำนวน 373 ตัวอย่าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่าย ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับมาก 2) ระดับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก 3) ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 กับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงมาก ($r=.98$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 4) สมการพยากรณ์ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 (x) ที่ส่งผลต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา ($\hat{Y}$) ในรูปคะแนนดิบ คือ $\hat{Y}=.20 + .94**X$ และสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ $\hat{Z}_y=.98** Z_x$

คำสำคัญ: ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษา, ศตวรรษที่ 21, ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

¹ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต ค.ม.ภาควิชาการบริหารการศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี 22000 เบอร์โทรศัพท์ 0818641790

² อาจารย์ภาควิชาการบริหารการศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี 22000 เบอร์โทรศัพท์ 0818704769

¹ Student at Department of Educational Administration, Faculty of Education, Rambhai Barni Rajabhat University, Muang District, Chanthaburi 22000, Email: puykla0105@gmail.com , tel. 0818641790

² Lecturer, Department of Educational Administration, Faculty of Education, Rambhai Barni Rajabhat University, Muang District, Chanthaburi 22000, Email: theerawara@gmail.com, Theerangkoon.w@rbru.ac.th , tel. 0818704769

Abstract

The purpose is to research. 1) study level 21st century school administrator's skills according to 2) study level professional learning communities 3) study relationship 21st century school administrator's skills with professional learning communities. 4) to create a predictive equation. 21st century school administrator's skills effect professional learning communities. The samples were teachers and educational personnel year 2017. The sample size was 373 samples. The statistics used for data analysis were mean, standard deviation, Pearson product moment correlation, correlation coefficient simple regression analysis.

The research findings were as follows: 1) The 21st century school administrator's skills, both in the overall picture and in each aspect were evaluated 2) The level of professional learning communities at a high level both in the overall image and in each aspect 3) The 21st century school administrator's skills with professional learning communities, had a very high positive relationship with statistical significance at the level of .01 and 4) The 21st century (x) school administrators are expected to improve the professional learning community in the school. ($\hat{Y}$) In raw score it is $\hat{Y} = .20 + .94^{**}X$ And the standard score stipulated is $\hat{Z}_{y = .98^{**} Z_x$

Keywords: School Administrators' Skills, 21st Century, Professional Learning Community

บทนำ

ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านสภาพแวดล้อม สังคม วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ดังนั้น ผู้เรียนจึงได้ปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงและเตรียมความพร้อมที่จะเผชิญกับความท้าทายในอนาคต การศึกษาจึงเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาคนให้ทันต่อสถานการณ์และมีคุณภาพ และเพื่อพัฒนาการศึกษาไทยไปสู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สอดคล้องกับ พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ (2558: 43) กล่าวว่า การศึกษาในศตวรรษที่ 21 เป็นการศึกษาที่เน้นคนมีปัญญาเพราะปัญญาของคนจะช่วยในการพัฒนาชาติ การศึกษาในยุคนี้ควรใช้รูปแบบชุมชนการเรียนรู้เน้นการศึกษาผ่านปวงชนเป็นการศึกษาที่เน้นวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ และรวมพลังการเรียนรู้การสอนที่ให้

ผู้เรียนสร้าง ความรู้เอง โรงเรียนต้องจัดการศึกษาอย่างมีมาตรฐาน ทักษะการคิดเพื่อสร้างความรู้ ค้นหาความรู้จากแหล่งต่างๆ มีความคิดอย่าง มี วิจารณ์ญาณในการเลือก และตัดสินใจในเรื่องต่างๆ อย่างถูกต้องและเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

การพัฒนาโรงเรียนสู่การเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นการบริหารจัดการคุณภาพ การศึกษาเพื่อการสร้างสรรค์ความรู้ ความสามารถของผู้เรียนให้มีความหลากหลายตามความต้องการของตัวผู้เรียน ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาที่จะตอบสนองในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และค่านิยมแบบประชาธิปไตย โดยมีจุดหมายที่จะทำให้ การจัดการศึกษาที่มีรูปแบบเป็นการศึกษาเพื่อสร้างคน สร้างงานและสร้างชาติในอนาคตต่อไปการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารขับเคลื่อน

โรงเรียน เป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพและส่งผลดีต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เป็นการยกระดับการศึกษาทั้งระบบ และพัฒนาคุณลักษณะของผู้เรียนให้ทัดเทียมกับสากล เสริมสร้างทักษะการเรียนรู้แห่งอนาคต อีกทั้ง เป็นการปฏิรูปครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เห็นความสำคัญของการออกแบบการจัดการเรียน การสอนในโรงเรียน และการประเมินผลผู้เรียนให้ตรงตามความต้องการของตัวผู้เรียนเองและต่อสังคม (มินตรา ลายสนิทเสรีกุล. 2557: 400) และรูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูสู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นวิธีการเรียนรู้บนฐานการปฏิบัติในงานร่วมกันของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพจึงเป็นกลยุทธ์สำคัญในการบริหารงานวิชาการทั้งในระดับห้องเรียน ระดับโรงเรียน ระดับกลุ่มโรงเรียน จนถึงระดับชาติ ควรให้ความสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนา หรือปฏิรูปการจัดการศึกษาในชุมชนของตนเอง โดยมุ่ง การปฏิรูปการจัดการเรียนรู้ที่ขับเคลื่อนด้วยคุณภาพทางวิชาชีพครูเป็นหัวใจสำคัญ

ดังนั้น ผู้บริหารควรมีทักษะในการบริหารสถานศึกษาตามภารกิจหลักซึ่งมีความสำคัญมาก โดยอาศัยการทำงานร่วมกับครู บุคลากรทางการศึกษา ซึ่งผู้บริหารต้องคำนึงถึงความแตกต่างของครู บุคลากรทางการศึกษา เมื่อมีการทำงานร่วมกัน โดยการมีทักษะทางการบริหารต่อการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพโดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะที่สามารถจะครอบคลุมภารกิจ และบทบาทได้ทั้งหมด ซึ่งจะต้องมีทักษะการบริหาร 3 ด้านที่ทำให้งานเกิดประสิทธิภาพ ตามแนวคิดของแคทซ์ (Katz. 2005: 45) ประกอบด้วย ทักษะด้านเทคนิควิธี ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ และทักษะด้านความคิดรวบยอด ซึ่งจะต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงทักษะตนเองให้เป็นผู้บริหารสถานศึกษาที่มีศักยภาพ โดยต้องเป็นบุคคลที่มีความรู้

ใฝ่เรียนรู้อยู่เสมอ มีความสามารถมีความเข้าใจ มีทักษะในเชิงการบริหารงานเป็นอย่างดี กล้าคิด กล้าพูดกล้าตัดสินใจ เป็นนักประสานงานที่ดีมีคุณธรรมจริยธรรม มีบุคลิกภาพดี มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีความเป็นผู้นำโดยเฉพาะความเป็นผู้นำทางด้านวิชาการและด้านวิชาชีพ เป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีวิสัยทัศน์กว้างไกลรู้เท่าทันสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงต่างๆ อยู่เสมอ โดยสามารถเป็นผู้นำไปสู่การปฏิบัติ และรู้จักระดมทรัพยากรการบริหารทั้งหมดมาใช้ให้เกิดประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผล ในการบริหารงานสูงสุด อันจะเป็นแบบอย่างเอื้อให้บุคลากรในสถานศึกษามีทักษะการบริหารสถานศึกษาไปด้วย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เป็นหน่วยงานที่มุ่งเน้นที่จะพัฒนาบุคลากรในสังกัดให้มีความรู้ความสามารถ และทักษะที่สำคัญเพื่อเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 โดยได้กำหนดวิสัยทัศน์คือ ให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาระดับพื้นฐานให้ประชากรในวัยเรียนมีคุณธรรมนำความรู้ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงอย่างทั่วถึง และมีคุณภาพ และประชากรวัยเรียนทุกคนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นคนดีกล้า เก่ง และทันสมัย บนพื้นฐานความเป็นไทยมีเครือข่ายความร่วมมือทุกภาคส่วน ซึ่งสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด พบว่า มีปัญหาในการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากไม่ยอมรับพฤติกรรมบางประการ ซึ่งเกี่ยวกับการประพฤติปฏิบัติตนมอบหมายงานไม่ชัดเจน ขาดการนิเทศติดตามประเมินผล บุคลากรในโรงเรียนได้รับการสนับสนุนส่งเสริมและพัฒนาค่อนข้างน้อยขาดการกระตุ้นที่ช่วยให้ผู้ตามค้นพบความสามารถของตนเองและใช้ความสามารถให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในการปฏิบัติงานตลอด

ทั้งยังขาดการกระจายอำนาจทางการบริหารงานอย่างทั่วถึงบางส่วนน่าจะเกิดจากการไม่ได้รับความร่วมมือจากบุคลากรและชุมชนเท่าที่ควร อีกทั้งยังพบว่ามีปัญหาการเปลี่ยนแปลงบุคลากรจากการย้ายของครูผู้สอนจึงทำให้ ขาดแคลนครูผู้สอน ซึ่งบริบทและสภาพแวดล้อมโดยทั่วไปอยู่ในพื้นที่ชนบทห่างไกลและขาดแคลน ครูส่วนใหญ่เป็นครูบรรจุใหม่อยู่ในวัยหนุ่มสาว มีการโยกย้ายสับเปลี่ยนอัตรากำลังบ่อย แต่ก็ยังมีครูบางส่วนที่อยู่ในพื้นที่ได้นานหลายๆ ปี และบางคนอยู่จนถึงวัยเกษียณอายุราชการ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรีเขต 1. 2557: 19, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2. 2557: 3) ซึ่งทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญที่จะทำให้ครูและบุคลากรเหล่านี้ สามารถปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งเลทวูดและมอนต์โกว์ (Leithwood and Montgomery. 1986: 25) ได้ศึกษาพบว่า ทักษะในการบริหารงานส่งผลทำให้สถานศึกษามีประสิทธิผล

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปเป็นแนวทางปรับปรุงแก้ไขให้โรงเรียนเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และนำข้อมูลที่ได้ไปเป็นข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญ ในการพัฒนาศักยภาพทักษะของผู้บริหารอันจะเป็นแนวทางสำคัญต่อการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ในสถานศึกษาชุมชน วงการศึกษาและการพัฒนาประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับทักษะของผู้บริหาร

สถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี

2. เพื่อศึกษาระดับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 กับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี

4. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี

วิธีการศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี ปีการศึกษา 2560 จำนวน 373 ตัวอย่าง กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเทียบหากกลุ่มตัวอย่างของเคอร์ซี่และมอร์แกน และใช้วิธีการสุ่มเป็นแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน โดยใช้เขตพื้นที่การศึกษาเป็นชั้นของการแบ่ง หลังจากนั้นคัดเลือกครูและบุคลากรทางการศึกษาของแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี จำนวน 41 ข้อ แบ่งเป็น 3 ด้าน ดังนี้ 1) ทักษะด้านเทคนิควิธี จำนวน 14 ข้อ 2) ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ จำนวน 14 ข้อ 3) ทักษะด้านความคิดรวบยอด จำนวน 13 ข้อ

ตอนที่ 2 ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี จำนวน 65 ข้อ แบ่งเป็น 6 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านนิสัยทัศนคติร่วม จำนวน 12 ข้อ 2) ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจจำนวน 14 ข้อ 3) ด้านภาวะผู้นำร่วม จำนวน 9 ข้อ 4) ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพจำนวน 12 ข้อ 5) ด้านชุมชนกัลยาณมิตร จำนวน 9 ข้อ 6) ด้านโครงสร้างสนับสนุนชุมชน จำนวน 9 ข้อ

แบบสอบถามทั้งฉบับผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ อยู่ในช่วงระหว่าง .21 ถึง .94 ส่วนค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .98

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ระดับทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 และระดับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี ด้วยวิธีหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และแปลผลโดยมีเกณฑ์ในการแปลดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาและการเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาและการเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาและการเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาและการเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ น้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาและการเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ น้อยที่สุด

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 กับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

3. วิเคราะห์และสร้างสมการถดถอยอย่างง่ายของทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี ด้วยวิธีการวิเคราะห์ถดถอยอย่างง่าย (Simple Regression Analysis) $\hat{Y}=a + bX$

ผลการศึกษา

ตาราง 1 ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี โตรวมและรายด้าน

ตัวแปรพยากรณ์	n=373		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. เทคนิควิธี	4.06	.64	มาก
2. มนุษย์สัมพันธ์	4.02	.63	มาก
3. ความคิดรวบยอด	4.01	.54	มาก
รวม	4.03	.57	มาก

จากตาราง 1 พบว่า ระดับทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับ

ค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ 1) ด้านเทคนิควิธี ($\bar{X}=4.06$) 2) ด้านมนุษยสัมพันธ์ ($\bar{X}=4.02$) และ 3) ด้านความคิดรวบยอด ($\bar{X}=4.01$) ตามลำดับ

ตาราง 2 ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี โดยรวมและรายด้าน

ตัวแปรเกณฑ์	n=373		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. วิสัยทัศน์ร่วม	3.92	.54	มาก
2. ทีมร่วมแรงร่วมใจ	4.12	.68	มาก
3. ภาวะผู้นำร่วม	4.02	.63	มาก
4. การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ	3.90	.52	มาก
5. ชุมชนกัลยาณมิตร	3.91	.55	มาก
6. โครงสร้างสนับสนุน ชุมชน	4.20	.64	มาก
รวม	4.01	.55	มาก

จากตาราง 3 พบว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี โดยรวมและรายด้านอยู่ใน ระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ 1) ด้านโครงสร้างสนับสนุนชุมชน

($\bar{X}=4.20$) 2) ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ ($\bar{X}=4.12$) 3) ด้านภาวะผู้นำร่วม ($\bar{X}=4.02$) 4) ด้านวิสัยทัศน์ร่วม ($\bar{X}=3.92$) 5) ด้านชุมชนกัลยาณมิตร ($\bar{X}=3.91$) และ 6) ด้าน การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ($\bar{X}=3.90$) ตามลำดับ

ตาราง 3 ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 กับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี โดยรวม

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร	r	p
ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี	.98**	.00
ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี		

** p < .01

จากตาราง 3 พบว่า ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 กับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต

พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวก ในระดับสูงมาก ($r=.98$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 4 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 กับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี โดยรวมและรายด้าน

ทักษะของผู้บริหาร ชุมชนการเรียนรู้	X ₁ (r)	X ₂ (r)	X ₃ (r)	รวม (r)	p
Y ₁	.91**	.84**	.77**	.89**	.00
Y ₂	.91**	.95**	.83**	.95**	.00
Y ₃	.87**	.92**	.89**	.95**	.00
Y ₄	.79**	.80**	.91**	.88**	.00
Y ₅	.87**	.83**	.73**	.86**	.00
Y ₆	.88**	.85**	.81**	.90**	.00
รวม	.94**	.94**	.89**	.98**	.00

**p < .01

จากตาราง 4 พบว่า ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี ดังสมการพยากรณ์ คือ $\hat{Y} = .20 + .94**X$

อภิปรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้ มีประเด็นสำคัญเกี่ยวกับทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี ที่ผู้วิจัยนำมาอภิปรายผลดังต่อไปนี้

1. ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี อยู่ในระดับมากทั้งในภาพรวมและรายด้าน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้ความสามารถ และความชำนาญในการปฏิบัติงาน มีเทคนิคในการใช้สื่อ อุปกรณ์ เทคโนโลยีได้อย่างคล่องแคล่ว มีการเปิดใจกว้าง มุมมอง โลกทัศน์ใหม่ๆ รับ

ฟังความคิดเห็นที่แตกต่างและนำมาบูรณาการอย่างสร้างสรรค์ มีการสนับสนุนการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ ให้ความช่วยเหลือครูในการปฏิบัติงานอย่างจริงจัง มีความเคารพในความคิดเห็น ความรู้ ความสามารถของผู้ร่วมงานมีการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติโดยแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน จึงทำให้ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของเสาวภา พรเสนาะ (2556:73) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด พบว่า ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านความคิดรวบยอด อยู่ในอันดับสุดท้าย ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหาร

สถานศึกษาไม่มีการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ต่างๆ ในการบริหารให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 และขาดการนำแนวคิดใหม่ๆ มาใช้บริหารงาน จึงทำให้ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาจันทบุรี ด้านความคิดรวบยอด อยู่ในอันดับสุดท้าย

2. ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาจันทบุรี อยู่ในระดับมากทั้งในภาพรวมและรายด้าน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าจากแนวทางการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่ 2 (พ.ศ.2552-2561)สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาจันทบุรี ได้กำหนดวิสัยทัศน์ในการดำเนินงานเพื่อบริหารและจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพและมาตรฐานระดับสากลบนพื้นฐานความเป็นไทยมีการปฏิรูปการเรียนรู้ของผู้เรียนและครูผู้สอนเป็นสำคัญ และกลไกที่สำคัญมากประการหนึ่งซึ่งช่วยให้การปฏิรูปการเรียนรู้ดังกล่าวประสบความสำเร็จก็คือ ต้องมีการปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ในการบริหารจัดการสถานศึกษาจากแนวทางดำเนินการแบบเดิมดังที่เคยผ่านมาไปสู่การพัฒนาสถานศึกษาให้มีความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ขึ้นภายในสถานศึกษา จึงทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี อยู่ในระดับมากทั้งในภาพรวมและรายด้านทุกด้าน ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับของวรลักษณ์ ชูกำเนิดและ เอกรินทร์ สังข์ทอง (2557) ได้ให้ความเห็นว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพถือเป็นกลยุทธ์ในการปฏิรูปการจัดการเรียนรู้ที่สำคัญมีหลายพื้นที่ได้นำแนวทางของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้และโรงเรียน โดยเฉพาะช่วงแห่งการปฏิรูปการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ซึ่ง

ส่งผลให้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นเครื่องมือสำคัญในการปฏิรูป การจัดการเรียนรู้ของกลุ่มครูและนักการศึกษา และเป็นไปตามผลงานวิจัยของหนูฤทธิ์ ไกรพล (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า ระดับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดขอนแก่นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ อยู่ในอันดับสุดท้าย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผนการจัดการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพไม่เป็นระบบ และขาดการการปฏิบัติงานที่ตรงกับภาระงาน จึงทำให้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาจันทบุรี ด้านการเรียนรู้และ การพัฒนาวิชาชีพ อยู่ในอันดับสุดท้าย

3. ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 กับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาจันทบุรี โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี มีการพัฒนาคุณภาพทั้งผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษา รวมถึงประชาชน โดยจัดให้มีการประชุมเชิงวิชาการเชิงปฏิบัติการ ให้มีความรู้ ความเข้าใจในหลักการบริหารการศึกษา และการจัดการศึกษา จึงทำให้ทุกฝ่ายร่วมกันปฏิบัติงานด้วยความคิดที่หลากหลาย จนก่อให้เกิดความเข้าใจถึงเทคนิควิธีการกระบวนการบริหารงานและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกันอย่างคุณภาพ ดังนั้นจึงเกิดวัฒนธรรมการทำงานเป็นทีม แลกเปลี่ยนเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ

ร่วมกัน และการร่วมมือร่วมใจกันของครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาและประชาชนในการสร้างวิสัยทัศน์ ภาวะผู้นำร่วมกัน ด้วยการดำเนินงานร่วมกันอย่างกัลยาณมิตร จึงทำให้ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 กับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงมาก เป็นไปตามแนวคิดของดูโฟร์ (DuFour. 2007) ที่กล่าวถึงลักษณะสำคัญของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพว่า เป็นแนวทางการดำเนินการที่ช่วยให้เกิดพลังในการเปลี่ยนแปลงในโรงเรียนทุกระดับ ครุรวมทั้งบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนจะต้องมุ่งเน้นการเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้นมากกว่าให้ความสำคัญกับการสอน ซึ่งเป็นไปตามงานวิจัยของธัญพร บุญรักษา (2553) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเลย ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ศึกษาทุกด้านมีความสัมพันธ์กับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. สมการพยากรณ์ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 (x) ที่ส่งผลต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา (Y) ค่าคงที่ของการพยากรณ์เท่ากับ .20 ค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบเท่ากับ .94 และค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานเท่ากับ .98 สามารถสร้างสมการพยากรณ์ได้ดังนี้ $\hat{Y} = .20 + .94 * X$ ที่เป็นเช่นนี้ เพราะว่าคุณบริหารสถานศึกษามีเทคนิคในการคิดเชิงกลยุทธ์วางแผนกำหนดนโยบายการสั่งการ การมอบหมายงานที่ชัดเจน มีมนุษยสัมพันธ์และอัธยาศัยที่ดีกับผู้ร่วมงานทุกระดับ และสร้าง ความสำเร็จแก่บุคคลรอบข้าง มีการกำหนดทิศทาง

วิสัยทัศน์ เป้าหมาย กลยุทธ์ได้กว้างไกล สามารถใช้ความรู้ความเข้าใจในการจัดทำหลักสูตรได้ สอดคล้องกับสภาพปัญหาของชุมชนและสังคม สอดคล้องกับแนวคิดของ โฮด (Hord. 2009) กล่าวว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ คือ การที่ผู้บริหารมีการกระจายอำนาจ การควบคุม หรือการตัดสินใจต่างๆ เกี่ยวกับการเรียน การสอนมีความเป็นประชาธิปไตยที่ครู ทุกคนมีส่วนร่วมในความรับผิดชอบ สามารถที่จะให้ การช่วยเหลือและสนับสนุนกันและกันในด้านของทรัพยากร สถานที่ เวลา สื่อ และอุปกรณ์ต่างๆ ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ในเชิงของการเคารพนับถือ ห่วงใยและไว้วางใจกัน อันเป็นลักษณะของการอยู่ร่วมกันในชุมชน ครูทุกคนในโรงเรียนมีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อที่จะจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียน การ ซึ่งเป็นไปตามงานวิจัยของธัญพร บุญรักษา (2553) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเลย ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน ได้แก่ ภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลงการรับรู้ความสามารถของครู และบรรยากาศ แบบเปิดของโรงเรียน โดยสามารถพยากรณ์ร้อยละ 71.80 ($R^2 = .718$)

สรุป

ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา อยู่ในระดับมากทั้งในภาพรวมและรายด้าน ส่วนทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 กับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา โดยรวม มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 และชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี อยู่ในระดับมาก และมีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับสูงมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี ด้านความคิดรวบยอด อยู่ในอันดับสุดท้าย จึงเสนอแนะว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ต่างๆ ในการบริหารงานเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 อยู่เสมอ

2. ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ อยู่ในอันดับสุดท้าย จึงเสนอแนะว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ควรมีการเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพในการปฏิบัติงานที่ตรงกับภาระงานโดยมุ่งสู่คุณภาพของผู้เรียน อย่างแท้จริง

3. ควรศึกษาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อชุมชน การเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา ในเชิงคุณภาพ โดยเก็บข้อมูลเชิงลึก เช่น จากการสัมภาษณ์ การจัดกลุ่มสนทนา เพื่อให้ได้ข้อมูลและข้อเท็จจริงเชิงประจักษ์

4. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำอย่างดียิ่งจากอาจารย์ ดร.ชีริงกูร วรบำรุงกุล ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำปรึกษาและแนะนำแนวทางในการศึกษาค้นคว้า ติดตาม

ตรวจแก้ไขวิทยานิพนธ์ตลอดเวลา ตลอดจนขอขอบพระคุณ ครูและบุคลากรทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี ที่ได้กรุณาตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี รวมทั้งบุคคลอื่นๆ ที่ได้ให้การสนับสนุน และช่วยเหลือให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีคุณประโยชน์อันใดที่เกิดจากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบแต่บิดามารดาของผู้วิจัยที่ได้ให้กำลังใจและสนับสนุนมาโดยตลอด อีกทั้งบูรพาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และประสบการณ์ที่ดีให้แก่ผู้วิจัยและแนะนำแนวทางในการศึกษาค้นคว้า ติดตามตรวจแก้ไขวิทยานิพนธ์ตลอดเวลา ตลอดจนขอขอบพระคุณ ครูและบุคลากรทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี ที่ได้กรุณาตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี รวมทั้งบุคคลอื่นๆ ที่ได้ให้การสนับสนุน และช่วยเหลือให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีคุณประโยชน์อันใดที่เกิดจากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบแต่บิดามารดาของผู้วิจัยที่ได้ให้กำลังใจและสนับสนุนมาโดยตลอด อีกทั้งบูรพาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และประสบการณ์ที่ดีให้แก่ผู้วิจัยช่วยเหลือให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีคุณประโยชน์อันใดที่เกิดจากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบแต่บิดามารดาของผู้วิจัยที่ได้ให้กำลังใจ

ใจและสนับสนุนมาโดยตลอด อีกทั้งบูรพาจารย์ ประสบการณ์ที่ดีให้แก่ผู้วิจัย
ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และ

เอกสารอ้างอิง

- ธัญพร บุญรักษา. (2553). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเลย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). เลย: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2558). *การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: มูลนิธิพุทธธรรม.
- มินตรา ลายสนิทเสรีกุล. (2557). “กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนสู่การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตเบญจบูรพา กรุงเทพมหานคร,” *OJED*. 9(3), 392-406.
- วรลักษณ์ ชูกำเนิดและเอกรินทร์ สังข์ทอง. (2557). “โรงเรียนแห่งชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูเพื่อการพัฒนาวิชาชีพครูที่เน้นผู้เรียนเป็นหัวใจสำคัญ,” *วารสารวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*. 25(1), 93-102.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1. (2557). *แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557*. จันทบุรี: กลุ่มนโยบายและแผน, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2. (2557). *แผนปฏิบัติการราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557*. จันทบุรี: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2.
- เสาวภา พรเสนาะ. (2556). *การศึกษาทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. จันทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- หนูฤทธิ์ ไกรพล. (2558). *การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดขอนแก่น*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. เลย: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- DuFour, R. (2007). “Professional Learning Communities: A Bandwagon, an Idea Worth Worth Considering or Our Best Hope for High Levels of Learning,” *Journal (J1) Middle School*. 39(1), 4-8.
- Hord, S. M. (2009). “Educators work together toward a shared purpose-improved student Learning,” *Journal of Staff Development*. 30(1), 40-43.
- Leithwood, K.A. and Montgomery, D.J. (1986). *Profiling the Principal's Behaviours and Attribute*. Toronto, ONT: OISE Press..
- Katz, R. L. (2005). “Skills of an effective administrators,” *Harvard Business Review*. 30(1), 45-61.

หลักเกณฑ์และคำแนะนำสำหรับผู้พิมพ์ บทความ หรือ บทความวิจัย วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (Instructions for the Authors)

บทความและบทความวิจัยที่จะนำมาตีพิมพ์ในวารสารมหาวิทยาลัยมหาสารคามนี้ จะต้องได้รับการตรวจสอบทางวิชาการ (Pre review) ก่อน เพื่อให้วารสารมีคุณภาพในระดับมาตรฐานสากล และนำไปอ้างอิงได้ ผลงานที่ส่งมาตีพิมพ์ จะต้องเป็นงานทบทวนความรู้เดิมและเสนอความรู้ใหม่ที่ทันสมัยรวมทั้งข้อคิดเห็นที่เกิดประโยชน์ต่อผู้อ่าน ผลงานไม่เคยถูกนำไปตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารอื่นใดมาก่อน และไม่ได้อยู่ในระหว่างการพิจารณาของวารสารใดๆ การเตรียมต้นฉบับที่จะมาลงตีพิมพ์ ควรปฏิบัติตามคำแนะนำดังนี้

การเตรียมต้นฉบับสำหรับบทความและบทความวิจัย

1. **ภาษา** เป็นภาษาไทยหรืออังกฤษก็ได้ ถ้าเป็นภาษาไทย ให้ยึดหลักการใช้คำศัพท์หรือการเขียนทับศัพท์ที่ยึดหลักของราชบัณฑิตยสถาน พยายามหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาอังกฤษในข้อความ ยกเว้นกรณีจำเป็น ศัพท์ภาษาอังกฤษที่ปนไทย ให้ใช้ตัวเล็กทั้งหมด ยกเว้นชื่อเฉพาะซึ่งต้องขึ้นต้นด้วยตัวอักษรใหญ่ ถ้าเป็นภาษาอังกฤษ ควรให้ผู้เชี่ยวชาญในภาษาอังกฤษตรวจสอบความถูกต้องก่อนที่จะส่งต้นฉบับ

2. **ขนาดของต้นฉบับ** พิมพ์หน้าเดี่ยวบนกระดาษสัน ขนาด เอ 4 (216 x 279 มม.) ควรเว้นระยะห่างจากขอบกระดาษด้านบนและซ้ายมืออย่างน้อย 40 มม. (1.5 นิ้ว) ด้านล่างและขวามืออย่างน้อย 25 มม. (1 นิ้ว) พิมพ์ด้วยโปรแกรมไมโครซอฟท์เวิร์ด ด้วยรูปแบบอักษร browallia New ขนาด 16 ตัวอักษรย่อหน้า

3. จำนวนหน้า บทความและบทความวิจัย ไม่ควรเกิน 15 หน้า

การเรียงลำดับเนื้อหาบทความ และบทความวิจัย

1. **ชื่อเรื่อง (Title)** ควรสั้น กระชับ และสื่อเป้าหมายหลักของการศึกษาวิจัย ไม่ใช่ คำย่อ ความยาวไม่ควร เกิน 100 ตัวอักษร ชื่อเรื่องต้องมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยให้นำชื่อเรื่องภาษาไทยขึ้นก่อน

2. **ชื่อผู้พิมพ์และที่อยู่** ให้มีทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ และระบุตำแหน่งทางวิชาการ หน่วยงานหรือสถาบัน ที่อยู่ และ E-mail ของผู้พิมพ์ เพื่อใช้ติดต่อเกี่ยวกับต้นฉบับและบทความที่ตีพิมพ์แล้ว

3. **บทคัดย่อ (Abstract)** ให้มีทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ เป็นเนื้อความย่อที่อ่านแล้วเข้าใจง่าย โดยเรียงลำดับความสำคัญของเนื้อหา เช่น วัตถุประสงค์ วิธีการศึกษา ผลงานและการวิจารณ์อย่างต่อเนื่องกัน ไม่ควรเกิน 500 คำ ไม่ควรมีคำย่อ ให้บทคัดย่อภาษาไทยขึ้นก่อนภาษาอังกฤษ

4. คำสำคัญหรือคำหลัก (Keywords) ให้ระบุทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ใส่ไว้ท้ายบทคัดย่อของแต่ละภาษา

5. บทนำ (Introduction) เป็นส่วนของเนื้อหาที่บอกความเป็นมาและเหตุผลนำไปสู่การศึกษาวิจัย ให้ข้อมูลทางวิชาการพร้อมทั้งจุดมุ่งหมายที่เกี่ยวข้องอย่างคร่าวๆ และมีวัตถุประสงค์ของการศึกษาและการวิจัยนั้นด้วย

6. วิธีการศึกษา ให้ระบุรายละเอียดวัสดุ อุปกรณ์ สิ่งื่อนำมาศึกษา จำนวนลักษณะเฉพาะของตัวอย่างที่ศึกษา ตลอดจนเครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการศึกษา อธิบายวิธีการศึกษา หรือแผนการทดลองทางสถิติ การสุ่มตัวอย่าง วิธีการเก็บข้อมูลและวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

7. ผลการศึกษา (Results) แจ้งผลที่พบตามลำดับหัวข้อของการศึกษาวิจัยอย่างชัดเจนได้ใจความ ถ้าผลไม่ซับซ้อนไม่มีตัวเลขมาก ควรใช้คำบรรยาย แต่ถ้ามีตัวเลขมาก ตัวแปรมาก ควรใช้ตาราง แผนภูมิแทน ไม่ควรมีเกิน 5 ตารางหรือแผนภูมิ ควรแปลความหมายและวิเคราะห์ผลที่ค้นพบ และสรุปเปรียบเทียบกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

8. วิจารณ์และสรุปผล (Discussion and conclusion) ชี้แจงว่าผลการศึกษาตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย หรือแตกต่างไปจากผลงานที่มีผู้รายงานไว้ก่อนหรือไม่ อย่างไร เหตุผลใดจึงเป็นเช่นนั้น และมีพื้นฐานอ้างอิงที่เชื่อถือได้ และให้จบด้วยข้อเสนอแนะที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์หรือทั้งประเด็นคำถามการวิจัย ซึ่งเป็นแนวทางสำหรับการวิจัยต่อไป

9. ตาราง รูป รูปภาพ และแผนภูมิ ควรคัดเลือกเฉพาะที่จำเป็น แยกออกจากเนื้อเรื่องโดยเรียงลำดับให้สอดคล้องกับคำอธิบายในเนื้อเรื่อง และต้องมีคำอธิบายสั้นๆ แต่สื่อความหมาย ได้สาระครบถ้วน ในกรณีที่เป็นตาราง คำอธิบาย ต้องอยู่ด้านบน ในกรณีที่เป็นรูปภาพ หรือแผนภูมิ คำอธิบายอยู่ด้านล่าง

10. กิตติกรรมประกาศ ระบุสั้นๆ ว่าได้รับการสนับสนุนทุนวิจัย และความช่วยเหลือจากองค์กรใดหรือใครบ้าง

11. เอกสารอ้างอิง (References) สำหรับการพิมพ์เอกสารอ้างอิง ทั้งเอกสารอ้างอิงที่เป็นภาษาไทย และภาษาอังกฤษโดยมีหลักการทั่วไป คือ เอกสารอ้างอิงต้องเป็นที่ถูกตีพิมพ์และได้รับการยอมรับทางวิชาการ ไม่ควรเป็นบทคัดย่อ และไม่ใช้การติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล ถ้ายังไม่ได้ถูกตีพิมพ์ ต้องระบุว่า รอการตีพิมพ์ (in press)

11.1 การเขียนเอกสารอ้างอิง

ก. กรณีที่เป็นรายงานวิจัย มีรูปแบบและการเรียงลำดับดังนี้: ชื่อผู้เขียน (ในกรณีภาษาไทย ใช้ชื่อและนามสกุล และในกรณีภาษาอังกฤษ ใช้นามสกุลและชื่อ). ปีที่พิมพ์. ชื่อเรื่อง. ชื่อย่อของวารสาร. เล่มที่พิมพ์ ฉบับที่พิมพ์. เลขหน้าแรกถึงหน้าสุดท้ายของเรื่อง. ในกรณีที่มีผู้เขียนมากกว่า 6 คน ให้ใส่รายชื่อผู้เขียนทั้ง 6 คนแรก แล้วตามด้วยคำว่า “และคณะ” หรือ “et al”

ตัวอย่าง

อมรรัตน์ จงสวัสดิ์ตั้งสกุล, ลัดดา เหมาะสุวรรณ. (2002). Evidenced based maillard reeaction: focusing on parenteral nutrition. *วารสารโภชนบำบัด*. 13(1): 3-11

Vega KJ, Pina I, Krevaky B. (1996). Heart transplantation is associated is with an increase risk for pancreatobiliary diseases. *Ann Intern Med*. 124(11): 980-3

ข. กรณีที่เป็นหนังสือ มีรูปแบบและการเรียงลำดับ เหมือนเอกสารอ้างอิงที่เป็นรายงานวิจัย (ในข้อ ก.) ยกเว้น ใช้ *ชื่อหนังสือ* เมืองที่พิมพ์: สำนักพิมพ์ แทน *ชื่อย่อวารสาร*

ตัวอย่าง

วิญญู มิตรานันท์. (2538). *พยาธิกายวิภาค*. กรุงเทพฯ: โอเอสพริ้นติ้งเฮาส์. 629-78.

Ringsven M.K., Bond, D. (1996). *Gerontology and leadership skills for nureses*. 2nd ed. Albany (NY): Delmar Publishers. 100-25.

ค. กรณีที่เป็นรายงานการประชุมและสัมมนา มีรูปแบบการเรียงลำดับ คือ ชื่อผู้แต่ง. ปีที่พิมพ์. ชื่อเอกสารรวมเรื่องที่ได้จากรายงานการประชุม. วัน เดือน ปีที่จัด: สถานที่จัด: สำนักพิมพ์ หรือ ผู้จัดพิมพ์. เลขหน้า.

ตัวอย่าง

ณัฐนันท์ สินชัยพานิช, วราภรณ์ จรรยาประเสริฐ, ยุพิน รุ่งเวชวุฒิวินทยา, มนต์ชูลี นิตินน, สาธิต พุทธิพิพัฒน์ขจร. (2542). เกสัชกรพัฒนาเพื่อการพึ่งพาตนเอง. *รายงานการประชุมวิชาการ เกสัชกรรม ประจำปี 2542 ของเกสัชกรรมสมาคมแห่งประเทศไทย ; 24-26 มีนาคม 2542*. กรุงเทพมหานคร: เกสัชกรรมสมาคมแห่งประเทศไทย. 89-105.

Kimmura J. Shibasaki H, editors. (1996). *Proceeding of 10yh International Congress of EMG and/ Clinical Neurophysilogy ; 15-16 Oct 1995; Kyoto Japan*. Amsterdam: Eelsevier. 80-90.

ง. กรณีเป็นวิทยานิพนธ์ มีรูปแบบการเรียงลำดับ คือ ชื่อผู้แต่ง. ปีที่พิมพ์. ชื่อวิทยานิพนธ์. สถาบันที่พิมพ์: ชื่อสถาบันการศึกษา

ตัวอย่าง

อัมพร ณรงค์สันติ. (2541). *การใช้ยาเจนตั้มycinวันละครั้งเปรียบเทียบกับวันละสองครั้งในทารกแรกเกิดไทย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาเกสัชศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Kaplan S.J. (1995). *Post-hospital home health care: the elderly,s access and utilization [dissertayion]*. St. Louis (MO): Washington Univ.

จ. กรณีที่เป็นบทความในหนังสือพิมพ์ มีรูปแบบและการเรียงลำดับเหมือนเอกสารอ้างอิงที่เป็นรายงานวิจัย (ในข้อ 11.1.1. ก)

ตัวอย่าง

Lee, G. (1996). *Hospitalization tied to ozone pollution: study estimates 50,000 admissions annually*. The Washington Post Jun 21.5.

จ. กรณีที่เป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ มีรูปแบบและการเรียงลำดับ คือ ชื่อผู้แต่ง. ปีที่พิมพ์. ชื่อเรื่อง. ชื่อวารสาร (ปี เดือน วันที่อ้างอิงถึง) เล่มที่ (ฉบับที่): ได้มาจาก ชื่อ website.

ตัวอย่าง

Morse S.S. (1995). *Factors in the emergence of infectious disease*. Emerg Infect Dis [cited 1996 Jun 5] ; 1(1): Available from:URL/www.Cdc.gov/ncidod/Eid.htm.